

Избрано от
Писанията на
АБДУЛ БАХА

ИЗБРАНО
ОТ ПИСАНИЯТА
НА
АБДУЛ БАХА

Избрано от
Писанията на

АБДУЛ БАХА

*Сборник, съставен от
Изследователския отдел на
Световния дом на справедливостта*

ИЗДАТЕЛСТВО “КАРМЕЛ”

**SELECTIONS FROM THE WRITINGS OF
'ABDU'L-BAHÁ**
BAHÁ'Í WORLD CENTRE, HAIFA
© 1978 THE UNIVERSAL HOUSE OF JUSTICE
COPYRIGHT UNDER THE BERNE CONVENTION
ISBN 0 85398 081 0

**ИЗБРАНО ОТ ПИСАНИЯТА НА
АБДУЛ БАХА**
© 1998 г. НАЦИОНАЛЕН ДУХОВЕН СЪВЕТ
НА БАХАИТЕ В БЪЛГАРИЯ
ISBN 954-9542-05-X

ПРЕДГОВОР

Тълкуванието, което Абдул Баха дава на бахайското Откровение, се съдържа в Неговите писмени трудове, в многобройните сборници на Негови записани изказвания и в кореспонденцията Му. На английски език са преведени написаните от Него трудове като „Тайната на Божествената цивилизация“, „Разказът на един пътешественик“, както и Неговата Воля и Завещание. Издадени са и много сборници с Негови изказвания, между които например „Отговори на някои въпроси“, „В памет на вярващите“ и „Парижки беседи“. През последните шестдесет години обаче няма публикувано на английски език нито едно по-обхватно издание от обширната Му кореспонденция, а трите тома на „Послания на Абдул Баха“, излезли в САЩ между 1909 и 1916 г., макар и достигнали до второ издание, отдавна не са отпечатвани отново.

Настоящият сборник има за цел да предложи един много по-обширен подбор от предишните и внимателният му прочит ще даде представа за широкия обхват от теми, третиращи от Учителя в Неговата кореспонденция. В него са включени голям брой Послания, преведени от Комитета при Световния център въз основа на по-раншни чернови, направени от Шоги Ефенди още докато Абдул Баха е бил жив, както и много други в превод на Марзие Гейл, на която те са били изпратени от фонда на колекцията на Световния център, съдържаща повече от 19 000 оригинални и автентични екземпляри. Някои прочути Послания, като например кореспонденцията с Август Форел и по-голямата част от Посланието до Хага, не са включени тук, тъй като са издадени самостоятелно.

Щастливите и благословени получатели на огромното мнозинство от включените в настоящото издание Послания са първите бахаи от Изтока и Запада – отделни лица, както и групи, организирани комитети или бахайски съвети, а тяхното значение за зараждащите се на запад общности в онези дни, когато бахайската литература на английски език била извънредно оскъдна, е неизмеримо.

Убедени сме, че публикуването на тези писания на Учителя ще разпали въодушевлението на Неговите последователи в отговор на Неговия призив към тях и ще им помогне да разберат онази удивителна хармония между божественото и човешкото, която Той, Божието Тайнство, така съвършено олицетворяваше.

ИЗБРАНО
ОТ ПИСАНИЯТА
НА
АБДУЛ БАХА

ИЗБРАНО ОТ ПИСАНИЯТА НА АБДУЛ БАХА

1. О, народи на света! Слънцето на Истината изгръ, за да озари цялата земя и да одухотвори човешката общност. Похвални са резултатите и плодовете и изобилни са свещените доказателства за тази Божия милост. Това е истинска благодат и най-чиста щедрост, то е светлина за света и всички народи в него, то е хармония и разбирателство, то е любов и солидарност. Наистина то е съчувствие и единение и край на всяко отчуждение; то е животът в съгласие с всички на земята, в условията на абсолютна свобода и достойнство.

Благословената красота е казал: „Вие всички сте плодове на едно и също дърво и листата на един и същи клон“. Така Той е уподобил този свят на едно дърво, а всички народи на неговите листа, цветове и плодове. Необходимо е клонът да пусне листа, да даде цвят и плод, а от взаимовръзката на всички части на света-дърво зависи неговото разлистване и цъфтеж, както и сладостта и ароматът на плодовете му.

Ето защо всички хора трябва енергично и решително да се поддържат едни други и да търсят вечен живот; затова и обичащите Бога трябва в този временен свят да станат проявления на милостта и благословиите, изпратени на земята от милосърдния Владетел на видимото и невидимото царство. Нека те пречистят зора си и да гледат на цялото човечество като на листата, цветовете и плодовете на дървото на живота. Нека винаги мислят как да направят добро

на ближния си, предлагайки му любов, внимание, грижовна помощ. Нека в никого не виждат свой враг или човек, който им желае злото, а да мислят за всички хора като за свои приятели; на чуждия да гледат като на близък, на непознатия като на другар и да се пазят от предразсъдъци и отчуждение.

В този ден най-достойният и желан пред Господния Праг е онзи, който поднася от човек на човек чашата на верността, който дарява дори и неприятелите си с перлата на щедростта и подава ръка за помощ и на падналия си враг; онзи, който е любящ приятел и на най-коварния си зложелател. На това ни учи Благословената красота; такива са съветите на Най-великото име.

О, скъпи приятели! Светът е във война, а човечеството страда и води борба на живот и смърт. Мрачната нощ на омразата надделя и замъгли светлината на добронамереността. Народите и родовете на земята наостриха нокти и се нахвърлиха едни срещу други. Рушат се самите основи на човечеството. Хиляди семейства се скитат бездомни и всяка година хиляди и хиляди човешки същества тънат в собствената си кръв по прашните бойни полета. Палатките на живота и на радостта се сгромолясаха. Генералите практикуват военното си изкуство, гордеейки се с пролятата кръв и надпреварвайки се един друг в подстрекателството към насилие. „С този меч – казва един от тях – обезглавих един народ!“ А друг заявява: „Аз катурнах цяла нация!“ След него трети: „Свалих едно правителство!“ И с такива неща хората се хвалят, гордеят се с тях! Любовта и праведността навсякъде са порицани, а съгласието и предаността към истината са презрени.

Вратата на Благословената красота призовава хората към сигурност и любов, към разбирателство и мир. Тя издигна скинията си на върховете на земята и отправи своя зов към всички народи. Затова, о, вие, които обичате и следвате Бога, разберете стойността и значението на тази

скъпоценна Вярa, подчинявайте се на нейното учение, следвайте предначертания прав път и го покажете на хората. Издигнете гласовете си и запейте песента на царството. Разпространявайте надлъж и нашир предписанията и съветите на любящия Господ, за да може светът да стане друг и тази потънала в мрак земя да бъде обляна със светлина, а мъртвото тяло на човешкия род да се вдигне за живот и всяка душа да се устреми към безсмъртието с помощта на святото Божие дихание.

Скоро ще свършат бързо отлитащите ви дни и славата, и богатството, удобствата и радостите, които ви дава това сметище – светът, ще отминат без следа. Затова призовавайте хората към Бога и ги приканвайте да следват примера на Множеството във висините. Бъдете любещи бащи за осиротелите, убежище за безпомощните, хазна за бедните и лек за страдащите. Бъдете помощници на всяка жертва на тиранията и покровители на онеправданите. Винаги мислете как да бъдете в услуга на всеки член на човешката раса. Не обръщайте внимание на омразата и отхвърлянето, на презрението, враждебността и несправедливостта, и им отвръщайте с точно обратното. Бъдете добри от сърце, а не само привидно. Нека всеки от Божиите възлюбени съсредоточи вниманието си върху това: да бъде милостта Господня за хората, да бъде благодатта Господня. Нека направи добро на всеки, с когото го срещне животът и да му бъде полезен в нещо. Нека облагороди характера на всеки и всички, и да даде нова насока на умовете на хората. Така светлината на божественото ръководство ще засияе, а Божията благодат ще залюлее в прегръдките си цялото човечество – защото любовта е светлина, независимо от това къде се е приютила, а омразата е мрак, независимо от това къде е свила гнездото си. О, Божии приятели! Стремете се да прогоните винаги този мрак, за да може скритото Тайнство да бъде проявено и непознатата същност на нещата да бъде разкрита.

2. О, Господи мой! Аз се доближих до Теб в бездната на тази мрачна нощ и Ти се доверих с езика на сърцето си, тръпнеш от радост поради сладкото ухание, появяващо от Твоето царство, Всеславното, призовавайки Те с думите:

О, Господи мой, не намирам думи, с които да Те прославя, и не виждам как птицата на моя разум би могла да се устреми нагоре към Твоето Царство на светостта, защото Ти по самата Си природа си пречистен от всички онези почести и в истинската Си същност стоиш над всички възхвали, които Ти се отдават от хората, дето си създал. Сред светостта на собственото Ти същество Ти винаги си бил възвисен над разбирането на най-ерудитаните сред Множеството във висините и завинаги ще останеш обгърнат в светостта на собствената Си реалност, недостъпен за познанието на онези обитатели на Твоето сияйно Царство, които славят Името Ти.

О, Боже, Боже мой! Как мога да Те възхвалявам или да Те опиша, когато си толкова недостижим. Пресвят и неизмеримо високо над всяко описание или възхвала си Ти.

О, Боже, Боже мой! Смили се затова над моята безпомощност, моята нищета, мъка и унижение! Дай ми да пия от преливащата чаша на Твоето милосърдие и опрощение, раздвижи Ме със сладкото ухание на любовта Си, зарадвай гръдта ми със светлината на Твоето знание, пречисти душата ми чрез тайнството на Твоята единственост и ме съживи чрез нежния полъх, долитащ от градините на Твоята благодат – докато се откъсна от всичко извън Теб и уловя здраво края на величавата Ти одежда, предам на забвение всичко, което не си Ти и бъда обгърнат от сладкото дихание, носещо се във въздуха през тези Твои дни и постигна всеотдайната вярност пред Твоя Праг на Святост, и се вдигна в служба на Твоето Дело, и се смиря пред обичаните от Теб, и да бъда самата нищожност пред Твоите любими.

Ти наистина си Помощникът, Крепителят, Възвишеният, Най-великодушният.

О, Боже, Боже мой! Аз Те моля в името на първите лъчи на светлината от Твоята Красота, която озари цялата земя и на блясъка на всевиждащото око на Твоето божествено състрадание, и на надигащите се вълни на морето на Твоите дарове, което е погълнало всички неща; и в името на неспирно стелещите се облаци на Твоята щедрост, които обливат с блага всички живи същества; и на великолепието на Твоето милосърдие, чието съществуване предхожда това на света – да помогнеш на Твоите избраници да бъдат предани и на обичните Ти – да служат на Твоя възвишен Праг, та да могат да победят чрез батальоните на Твое то всепобедно могъщество, и укрепи ги със славното войнство от Множеството във висините.

О, Господи мой! Те са немощни души, стоящи пред вратата Ти; сиромаси в Твоя двор, отчаяно нуждаещи се от състраданието и помощта Ти, обърнали лица към царството на Твоето единство и жадуващи за благата на Твоите дарове. О, Господи мой! Залей умовете им с Твоята свещена светлина, пречисти сърцата им с благодатната Си подкрепа, развесели гръдта им с уханието на радостта, долиращо от Твоето обкръжение горе в небето, просветли очите им с гледката на знаците и символите на Твоето могъщество, направи ги образци на чистотата и знамена на светостта, развяващи се високо над всички Божии създания по най-високите части на земята и накарай словото им да развълнува и твърдите като камък сърца. Нека да се вдигнат, за да Ти служат и да посветят себе си на Царството на Твоята божественост, да обърнат лицата си към селенията на Твоето Самосъществуване и да разпространяват нашир и дълж Твоите знаци, да бъдат озарени от бликащата Ти светлина и да разкрият скритите Ти тайни. Нека поведат слугите Ти към кротки води и към извора на Твоето милосърдие, който блика и се носи стремително в самото сърце на Небето на Твоето единство. Нега вдигнат платното на себеотричането на Кивота на спасението и се понесат по вълните в морето

на Твоето знание; нека размахват широко крилете на единството и се издигнат с тяхна помощ до Царството на Твоята единственост, като станат там слуги, на които Върховното множество ще се възхищава и чиито венцехваления ще изричат обитателите на Твоите преславни селения; нека чуят вестителите на невидимия свят високо да провъзгласяват Най-великите радостни вести; нека в копнежа си да се срещнат с Теб Те зоват и Ти се молят, отправяйки Ти прекрасни молитвени песни с пукването на зората, проливайки сълзи сутрин и вечер и жадувайки да се прислонят в сянката на Твоето вековечно милосърдие, о, Господарю мой, Който се разпореждаш с всичко.

Помагай им, о, Господи, при всички обстоятелства и ги подкрепяй по всяко време със свещените Си ангели, които са на Твоето невидимо войнство, небесните Ти батальони, които разгромяват струпаните армии на този долен свят.

Ти наистина си Могъщият, Властният, Силният, Всеобхватният, Този, Който има власт над всичко съществуващо.

О, пресвети Господи! О, Господарю на благостта! Ние бродим около Твоята обител, копнеещи да съзрем красотата Ти и изпълнени с любов към всичко, което е от Теб. Ние сме злочести, незначителни и недостойни. Ние сме сиромаси: бъди милостив към нас, бъди щедър; не забелязвай слабостите ни и потули неизброимите ни грехове. Каквито и да сме, ние все пак сме Твои и слушаме и мълвим възхвали за Теб, и търсим да открием Твоя лик, и следваме Твоя път. Ти си Господарят на любящата доброжелателност, а ние сме грешници и заблудени, далеч от своя дом. Затова, о, Облак на Милосърдието, дари ни с няколко капки дъжд. О, Цфтящо ложе на състраданието, изпрати ни ухания си полъх. О, Море на всички дарове, отправи към нас огромна вълна. О, Слънце на щедростта, изпрати на земята сноп светлина. Дай ни милост, дай ни благодат. Кълнем се в красотата Ти, ние идваме само с греховете си и нямаме добри дела да

споменем, а само надежди. Ако Твоето предпазващо було не ни покрие и закрилата Ти не ни защити и обгърне, каква сила могат да имат тези безпомощни души, за да се вдигнат и да Ти служат, какво съдържание носят в себе си тези нещастници, за да могат да проявят доблест и смелост? Ти, Който си Могъщият и Всесилният, насърчи ни и ни помогни; ние сме повяхнали – съживи ни с дъждовните потоци на Твоите облаци на милостта; незначителни сме – огрей ни с ярките лъчи на Слънцето на Твоето единство. Хвърли тези жадни риби в океана на Твоето милосърдие и приюти този загубил се керван под закрилата на Твоята единственост; поведи към извора на ръководство отклонилите се от правия път и дай на сбъркалите посоката убежище в пределите на Твоята мощ. Доведи до тези изсъхнали устни изобилните и спокойни небесни води и вдигни мъртвите за вечен живот. Дари слепия с виждащи очи. Накарай глухия да чува, а немия да говори. Разпали обезсърчения, направи нехаещия отговорен, предупреди горделивците и разбуди спящите.

Ти си Могъщият, Ти си Дарителят, Ти си Любящият. Ти наистина си Благодворният и Най-възвишеният.

О, вие, възлюбени на Бога, вие, помощници на този нищожен Слуга! Когато Слънцето на Истината изсипа безкрайната си благодат от Точката на изгрева на всички желания и свещената му светлина озари със свещената Си светлина този свят на битието от полюс до полюс, то с такава сила запрати лъчите си на земята, че разпръсна завинаги пъкления мрак; след което тази земя на пепел и прах стана обект на завист на небесните селения, това незначително място придоби положението и доспехите на божественото царство. Над него повя нежният полъх на светостта, разпръсквайки сладки ухания надлъж и шир. Небесният пролетен вятър премина през него и над него, идвайки от Извора на всички дарове и довя плодоносен въздух, наситен с безгранична благодат. И тогава изгря сияйната зора и дойдоха

вести на велика радост. Небесната пролет беше дошла и разпъваше палатките си в този временен свят, а всичко живо скачаше и танцуваше. Изсъхналата земя роди безсмъртни цветове и мъртвият прах се събуди за вечен живот. И тогава се появиха цветя, плод на тайнствена наука, а от земята израсна свежа зеленина, свидетелстваща за Божието познание. Зависимият свят разкри щедрите Божии дарове, като видимият свят отрази великолепието на скритите за погледа селения. Прозвучаха Божиите призови, Вечният Договор беше изготвен, чашата на Завета премина от ръка в ръка и всемирното възвание беше излъчено. И тогава някои от хората бяха съгрети с небесното вино, а други не получиха дял от този най-голям от всички дарове. Очите и душите на някои бяха озарени от светлината на милосърдието, а други, чувайки химните на единението, заскачаха от радост. Птички зачуруликаха в градините на светостта, а в клоните на небесното розово дърво славеи заизвиваха печалните си призови. И тогава бяха нагиздени и украсени и Царството във висините, и земята под него, и небето свише завидя на света. Но въпреки това, уви, уви, нехаещите спокойно продължиха безгрижния си сън, а лишените от разум отхвърлиха с презрение този най-свят от всички дарове. Слепците си остават забулени в своите воали, глухите не участват в слушането и мъртвите нямат надежда да го достигнат, защото, точно както Той е казал: „Те са загубили надежда в бъдния живот, така както и неверниците са загубили надежда, че мъртвите ще излязат от гробовете си.“¹

Но вие, възлюбени на Бога, дайте воля на езика си и Му благодарете! Възхвалявайте и прославяйте Красотата на Обожаемия, защото вие сте пили от този най-чист потир и сте развеселени и разпалени от виното в него. Усетили сте

¹ Коран 60:13

сладкото ухание на святост и сте доловили мускусния дъх на всеотдайност от дрехата на Йосиф; хранили сте се от нектара на вечността от ръцете на Този, Който е едничкият Многообичан и сте се гощавали от безсмъртните блюда на щедро отрупаната празнична трапеза на Господа. Това изобилие е специално благоволение на любящия Бог, всичко е благодат и рядък дар на Неговата милост. В Евангелието Той е казал: „Защото много са призвани, но малцина са избрани.“¹ Това означава, че на мнозина се предлага, но малко са душите, определени да получат великия дар на ръководството. „Такава е Божията щедрост: Той я дава на когото поиска, а Бог е безкрайно щедър.“²

О, вие, възлюбени на Бога! Откъм народите на света срещу запалената Свещ на Договора налитат противоречиви ветрове. Славейт на верността е обкръжен от изменници, които са като омразни гарвани. Празноглави нощни птици притискат отвсякъде Гълъбицата на спомена за Бога, а дебелести плячка зверове преследват Газелата, обитаваща поляните на Божията любов. Опасността е смъртоносна, болката – ужасна.

Възлюбените на Господа трябва да бъдат непоклатими като планини и устойчиви като непревземаеми стени. Те трябва да останат непоколебими и пред най-ужасните нещастиия, спокойни пред лицето и на най-голямото бедствие. Нека се държат здраво за полите на Всемогъщия Бог и да положат вярата си в Красотата на Всевишния, нека се уповават на неизчерпаемата подкрепа, идваща от Древното Царство, и да разчитат на грижите и закрилата на великодушния Господ. Нека винаги се подкрепят и възстановяват силите си със свежата роса на небесната благодат и нека

¹ Матей 22:14

² Коран 57:21

ежеминутно да се съживяват и обновяват с диханието на Светия Дух. Нека се вдигнат, за да служат на своя Господар и да направят всичко, което е по силите им, за да разпръснат светия Му дъх навсякъде по света. Нека бъдат могъща крепост, за да защитават Вярата Му и непревземаемо убежище за войнството на Предвечната Красота. Нека предадо и всеотдайно пазят от всички страни зданието на Божието Дело; нека се превърнат в ярки звезди на Неговото сияйно небе. Защото ордите на мрака върхлитат върху това Дело отвсякъде и народите на земята са решили да угасят тази явна за всички Светлина. А щом родовете по света са предприели своята атака, как би могло вниманието ни да се отклони, макар и за миг? Знайте с положителност всичко това, бъдете бдителни и пазете Божието Дело.

Най-належащата задача днес е облагородяването на човешкия характер, извисяването на морала и промяната в поведението. На възлюбените на Бога подобава да изгреят сред всички народи с такива качества и такива дела, че духащите над градините на светостта уханни ветрове да разнесат аромата си по цялата земя и да събудят за живот умрелите души. Единствената причина за това, че Бог яви сам Себе Си и че от царството на невидимото засия безконечна светлина, е възпитанието на човешките души и облагородяването на характерите на всички на земята – за да се появят благословени люде, освободени от мрака на животинския свят и носители на онези качества, които са украсата на човешката същност. Целта е обитателите на земята да се превърнат в небесни хора и тези, които крачат в мрака – да излязат на светло, отхвърлените – да се присъединят към вътрешните кръгове на Царството, а онези, които не представяват нищо – да се сближат с предвечното Великолепие. Целта е лишените от всичко да получат своя дял от необятното море, а неуките да пият до насита от живия извор на познанието; жадните за кръв да изоставят своята свирепост и онези, които са настръхнали с извадени нокти – да

станат нежни и въздържани, а обичащите трябва наместо война да търсят истинско помирие; свирепите и безмилостни хора, с остри като бръснач нокти, да се радват на облагите от дълготрайния мир; безчестният да разбере, че съществува царство на чистотата, а покварените да намерят пътя към реките на светостта.

Докато тези божествени дарове не се проявят от самата същност на човечеството, щедростта на Божието Проявление ще остане бесплодна, а ослепителните лъчи на Слънцето на Истината няма да имат никакъв ефект.

Затова възлюбени на Бога, стремете се с цялото си сърце и душа да получите част от Неговите свещени атрибути и да вземете своя дял от даровете на Неговата святост – за да може да станете символи на единството и образци на неделимостта и да откриете смисъла и значението на целостта, за да можете да извисите глас в тази Божия градина и да запееете блажените химни на духа. Станете като птичките, които Му отправят благодарността си и в отрупаните с цвят беседки на живота запейте такива песни, от които умовете на посветените ще бъдат поразени. Издигнете знаме на най-високите върхове на земята, флаг на Божията благосклонност, който ветровете на Неговото милосърдие да люлеят и развяват; посадете дърво в полето на живота, сред розите на видимия свят, което ще дава свежи и сладки плодове.

Кълна се в името на истинския Учител, че ако вие действате в съответствие с Божиите предписания, така както те са разкрити в Неговите сияйни Послания, тази черна прах ще отрази изцяло небесното Царство, а светът – селенията на Всеславния.

О, вие, обичани от Бога! Хвала на Него, невидимия: бликащата щедрост на Слънцето на Истината ви заобикаля отвсякъде и накъдето и да се обърнете, дверите на Неговото милосърдие са отворени за вас. Сега е времето да се възползвате от тези дарове и да се благодетелствате от тях.

Оценете този момент и не позволявайте да ви се изплъзне щастливата възможност. Останете напълно очистени от проблемите на този безрадостен свят и бъдете известени чрез атрибутите на онези същности, които са се приютили в Царството. И тогава ще видите колко силен е блясъкът на небесното Слънце и как ослепително ярки са символите на щедростта, идващи от невидимото царство.

3. О, вие, възлюбени на Бога! О, вие, деца на Неговото Царство! Наистина, наистина новото небе и новата земя настанаха. Свещеният град, новият Ерусалим, слезе на земята от висините във вида на небесна девица, забулена, красива и неповторима, готова да се събере отново със своите любими на земята. Ангелското обкръжение на Небесното Множество се обедини в зова, който обходи цялата вселена, провъзгласявайки гръмко и мощно: „Това е Градът на Бога и Неговата обител, където ще живеят чистите и светите сред Неговите слуги. Той ще живее с тях, защото те са Неговият народ, а Той е техният Господ.“

Той изтри сълзите им, запали блясъка в очите им, зарадва сърцата им и заплени душите им. Смъртта не ще ги вече застигне, нито скръб, ридание и горест ще ги засегнат. Всемогъщият Господ Бог се възкачи на престола в Своето Царство и направи наново всички неща. Такава е истината и коя истина може да бъде по-голяма от тази, която ни представя Откровението на Божествения Св. Йоан?

Той е Алфата и Омегата. Той е Този, Който ще даде на жадния да пие от извора на водата на живота, а на болния – лекарството на истинското спасение. И онзи, комуто такава милост е помогнала, е получил наистина най-прекрасното наследство от Божиите Пророци и Неговите светци. Господ ще бъде неговият Бог, а той ще бъде многообичният Му син.

Затова ликувайте, о, вие, възлюбени на Бога и Негови избраници и вие, Божии чеда, които сте Неговият народ, издигнете глас за възхвала и прослава на Господа, на Всевишния, защото Неговата светлина засия, знаците Му се явиха и вълните на Неговия разбушван океан разпръснаха по всеки бряг множество скъпоценни бисери.

4. Хвала на Този, Който създаде света на битието и извая всичко съществуващо, Този, Който издигна на почит¹ искрения и накара невидимия свят да се появи на нивото на видимия – и въпреки това, в пианското си вцепенение², хората блуждаят и се скитат.

Той изля основите на прекрасната Цитадела, положи началото на Цикъла на Славата и започна ново сътворение в този ден, който несъмнено е денят на Страшния Съд – и въпреки това, нехаещите спят дълбоко пианския си сън.

Прозвуча Рогът³ и засвири Тръбата⁴, Вестителят отправи своя зов и всички на земята загубиха сваят – но мъртвите продължават да спят в телесните си гробове.

За втори път прозвуча Рогът⁵, след първото изсвирване последва второ⁶ и дойде ужасната беда, и всяка кърмеща майка забрави за детето на гърдите си⁷ – но въпреки това, хората, объркани и обезумели, не се вслушват.

¹ Коран 17:81

² Коран 15:72

³ Коран 39:68; „Послание до сина на Вълка“, стр. 133

⁴ Коран 74:8

⁵ Коран 39:68

⁶ Коран 79:6

⁷ Коран 22:2

И започна Възкресението, и удари Часът, и бе начертан Пътят прав като стрела, и бяха нагласени Везните, и всички на земята бяха събрани в едно¹ – но хората продължават да не виждат накъде вървят.

Светлината огря и сияние обгърна планината Синай, и от градините на Вечно Опрощаващия Бог повя лек ветрец; долитат сладките дихания на духа и погребаните се надигат от гробовете си – нехаещите, обаче, продължават гробовния си сън.

Пламъците на ада лумнаха високо, а небето се приближи; разцъфтяха небесните градини, прелива сладка вода във вировете и раят блести от красота – но неவிждащите продължават да тънат в празните си сънища.

Булото падна, завесата се вдигна, облаците се разсеяха и Господарят на Господарите се яви пред очите на всички – и все пак, грешниците не забелязаха нищо.

Той е, Който създаде за вас новото сътворение², и причини страдание³ по-силно от всички други, и събра благочестивите в царството във висините. Това наистина са знаци за онези, които имат очи да ги видят.

И сред Неговите знаци е появата на знамения и радостни пророчества, на загатвания и на указания, разпространението на множество и най-различни вести, и предчувствията на праведните, които сега са постигнали целта си.

Сред Неговите знаци са и блясъкът Му, изгрял на хоризонта на неделимостта, светлините Му – бликащи от извора на могъществото и разгласяването на Най-великите Радостни вести от Неговия Вестител, Единствения и Не-

¹ Коран 34:39

² Коран 29:19

³ Коран 79:34

сравнимия. Това наистина е блестящо доказателство за тези, които знаят и разбират.

Сред Неговите знаци е да бъде проявен, да бъде видян от всички, стоящ като Негово лично доказателство и присъстващ сред очевидци във всички краища на земята, сред народи, които Го нападат като вълци го обграждат от всички страни.

Сред Неговите знаци е и да устоява на могъщи нации и всезавладяващи държави и на множеството от врагове, жадуващи кръвта Му и готови да Го унищожат всеки миг, където и да се намира. Наистина това заслужава внимателното проучване на онези, дето размишляват върху Божиите знаци и символи.

Негов знак е и чудото на речта Му, красноречието на словото Му, бързината, с която бяха разкрити Неговите Съчинения, мъдростите Му, стиховете и посланията Му, задушевните Му беседи и Неговото тълкувание на Корана – както на ясните, така и на трудните за разбиране негови пасажии. Кълна се в самия живот! Това е ясно като бял ден за всеки, който съди справедливо.

Сред Неговите знаци е още и зазоряващото слънце на Неговото знание, и изгряващата луна на Неговите сръчност и умения, и явното Му съвършенство във всичко, за което свидетелстват учените и образовани хора от най-различни националности.

Сред знаците Му е и фактът, че красотата Му остана ненакърнена, а човешкото Му тяло закриляно, докато Той разкриваше в него великолепието Си, въпреки обединените атаки на враговете Му, които с хиляди се нахвърлиха срещу Него със стрели, копия и мечове. В това наистина се крие истинско чудо и предупредителен знак за всеки безпристрастен съдник.

Сред знаците Му са и дългото Му страдание, Неговите горести и злочестини, мъките на окованото Му във вериги тяло и ежеминутният Му зов: „Елате при Мен, елате при

Мен, о, вие, праведни люде! Елате при Мен, елате при Мен, вие, обичащи доброто! Елате при Мен, елате при Мен, точ-ки на изгреви на светлината! Истина ви казвам: вратите на тайнството са широко отворени – и въпреки това, порочни-те и злите все така си играят с безсмислените си заяжда-ния!“¹

Друг от Неговите знаци е разпространението на Кни-гата Му, Неговото убедително Свещено Послание, в което Той осъжда царете, както и страшното Му предупреждение към онзи², чието могъщо господство бе почувствано по све-та и чийто велик трон след това се сгромоляса – установен и широко известен факт.

Сред Неговите знаци е и несравнимото Му величие, високоблагородното Му положение, безграничната Му сла-ва и блясъкът на красотата Му на хоризонта на Затвора. За-това главите се свеждаха пред Него, а гласовете стихваха и смирени бяха лицата на тези, които поемаха Неговия път. Това е доказателство, невиджано никога през отминалите епохи.

Пак сред знаците Му са и необикновените неща, кои-то Той непрекъснато вършеше, чудесата, които правеше и предизвикващите удивление Негови прояви, които като не-престанен поток извират от облаците Му, нямат край, а съ-що и потвърждението, даже и от невярващите, на Неговата могъща светлина. Кълна се в живота Му! Това беше катего-рично установено и доказано пред хората с различни убеж-дения, които дойдоха в присъствието на живия и самосъ-ществуващ Господ.

И друг от Неговите знаци е достигащите навсякъде лъ-чи на слънцето на Неговата епоха, изгряващата луна на Не-говото време в небето на всички времена: Неговият ден,

¹ Коран 6:91; 52:12

² Наполеон III

който е на върха на всички дни, поради своя ранг и могъщество, науките и изкуствата си, проникнали навред по земята, които заслепиха света и смаяха умовете на хората.

Това наистина са неща потвърдени и установени за всички времена.

5. След като изгря над цялото човечество, най-прекрасната Светлина на света засия безспирно на Преславния Хоризонт, Неговото Царство на непомятаща слава, разпръсквайки от небесните висини блясъка си над Неговите възлюбени и вдъхвайки в сърцата и душите им диханието на вечния живот.

Помислете върху това, което Той предрече в Своето Послание на Божественото проникновение, което беше разпространено по целия свят. Там Той казва: „Тогава тя зарида и извика: „Нека светът и всичко в него бъде изкупление за Твоите злощастия. О, Господарю на небето и на земята! Защо се остави в ръцете на обитателите на този град-затвор Ака? Побързай към други владения, към убежището Си там горе, където не е достигал погледът на никой от хората с имена.“ Ние се усмигнахме и не казахме нищо. Размисли върху тези най-възвишени думи и се помъчи да разбереш целта на това скрито и свещено тайнство.“

О, вие, възлюбени на Бога! Внимавайте, внимавайте да не проявите колебание и нерешителност. Не позволявайте да ви обземе страх, нито смут или обезсърчение. Бъдете много предпазливи, за да не може този гибелен ден да смири пламъка на ревностното ви усърдие и да угаси крехките ви надежди. Днешният ден изисква непоколебимост и постоянство. Блажени са тези, които стоят твърдо и непоклонимо като скала и посрещат храбро бурята и натиска на този размирен час. Те наистина ще получат Божията милост; на тях Той ще даде божествената Си подкрепа и ще ги направи истински победители. Те ще блесят сред хора-

та с блясък, който обитателите на Шатрата на Славата ще възхваляват и ще величаят. Към тях е отправен този небесен зов, разкрит в Неговата Най-свята Книга: „Не позволявайте, о, хора, сърцата ви да бъдат съкрушени, когато великолепието на Моето Присъствие помръкне, а океанът на словото Ми се укроти. В Моето присъствие сред вас има мъдрост, но и в отсъствието Ми има друга мъдрост, която е неразгадаема за никого, освен за Бога, Несравнимия, Всезнаещия. Наистина, Ние ви виждаме от Нашето царство на великолепие и слава и ще помогнем на всеки, които се вдигне в името на тържеството на Нашето Дело ведно с воините на множествата на небесното Войнство и дружината на най-любимите Ни и достойни ангели.“

Слънцето на Истината, тази Най-велика Светлина, започна да се издига на хоризонта на света и да огрява с безсмъртното си великолепие Царството на Безграничното. В Своята Най-свята Книга Той призовава твърдите и непоколебими Свои приятели: „Не се обезсърчавайте, о, народи на земята, когато зорницата на Моята красота залезе и небето на Моята скиния се скрие от очите ви. Вдигнете се, за да подкрепите и продължите Делото Ми и да славите Словото Ми между хората.“

6. О, вие, народи на Царството! Колко много души изразходват целия си живот в молитви, търпят лишения на пътта и копнеят да получат достъп в Царството, но въпреки това не успяват, докато вие, без труд и мъка и себеотричане извоювахте наградата и влязохте в него.

Това е също като по времето на Месията, когато фарисеите и набожните не получили нищо, а Петър, Йоан и Андрей, които нито се молели, нито подлагали пътта си на лишения, излезли победители. Затова благодарете се на Бога, че увенча главите ви с короната на вечната слава и ви дари с такава неизмерима благодат.

Дойде времето, когато, за да се отблагодарите за този дар, с всеки изминал ден вашата вяра и постоянство трябва да растат и да се доближавате все повече до вашия Господ Бог, бидейки обаяни и възпламенени до такава степен, че свещените ви песни за възхвала на Многообичания да достигнат чак до Божието Обкръжение, та всеки от вас, като славей в Неговата розова градина, да прославя Господаря на Небесното войнство и да бъде учител на всички, които живеят на земята.

7. О, вие, духовни приятели на Абдул Баха! Пристигна доверен пратеник и предаде, в света на духа, послание от възлюбените на Бога. Този благовещаещ вестоносец е носещата се във въздуха велика страст и животворният полъх на любовта към Бога. Той накара сърцата да ликуват от радост и изпълва душите с екстаза на любовта и възторга. Великолепието на Божественото Единство проникна така дълбоко в сърцата и душите на хората, че всички те сега са свързани един друг с божествени връзки и са даже като едно сърце и една душа. И затова сега отзвучите на духа и отпечатъците на Божественото се отразяват ясно и отчетливо право в сърцето. Аз се моля на Бога да укрепва с всеки изминал ден тези духовни връзки и да прави това мистично единение да сияе все по-ярко, докато накрая всички се погледят като една войска под знамето на Договора в защитната сянка на Словото Божие; моля се да се борят с всички сили, докато едно всеобщо, близко и искрено разбирателство, една чиста любов и истинско духовно родство свържат в едно всички сърца по света. Тогава цялото човечество, в резултат на тази нова и ослепителна благодат, ще се обедини в едно общо отечество. Тогава от лицето на земята ще изчезнат конфликтите и раздорите, а хората ще бъдат закърмени с любовта към красотата на Преславния. Несъгласието ще премине в съгласие, а раздорът в хармония. Ко-

рените на зложелателството ще бъдат изтръгнати, а основите на агресивността – унищожени. Ярките лъчи на единението ще прогонят мрака на ограниченията и небесните богатства ще превърнат човешкото сърце в мина, плътно прорязана от плодоносните жили на любовта към Бога.

О, вие, възлюбени на Бога! Това е часът, когато трябва да общувате с всички народи на земята с изключителна доброта и любов, и да бъдете за тях знаците и символите на великата Божия милост. Вие трябва да станете самата душа на света, живият дух в тялото на човешките чедра. В тази удивителна Епоха, в това време, когато Предвечната красота, Най-великото име, изгря на хоризонта на света, носейки Му безчислени дарове, Словото Божие вля в най-съкровенията същност на човечеството такава грандиозна сила, която неутрализира отделните човешки характеристики и обедини с всепобеждаващата Си мощ, всички народи в необятното море на единството.

Сега е времето тези, които обичат Бога да издигнат високо знамената на единението, да подхванат пред лицето на обединения се свят песните на разбирателството и любовта и да покажат на всички, че Божията милост е единна и неделима. Така храмовете на светостта ще бъдат издигнати върху най-високите точки на земята и ще съберат всички народи в сянката-закрилница на Словото на единството. Този велик дар ще се изсипе над света в часа, когато Божиите последователи се вдигнат да прилагат Неговите учения и да разпръскват надлъж и шир свежото и сладко ухание на всемирната любов.

Всяка религиозна система съдържа повелята за разбирателство и любов, но тази повеля се е ограничавала до общността на единомислещите и не се е отнасяла за нейните врагове. В тази удивителна епоха обаче хвала на Бога, Божиите заповеди не търпят никакво разграничение и са задължителни не само за отделни групи от хора, а по-скоро на всички приятели е отредено да проявяват другарство и лю-

бов, загриженост, великодушие и доброжелателност към всички общности на земята. Днес обичащите Бога трябва да се възправят и изпълнят тези Негови предписания: нека те бъдат любящи бащи за чедата на човешкия род, състрадателни братя за младите и самопожертвувателни деца за превилите се под тежестта на годините. Това означава, че трябва да проявявате нежност и любов към всеки човек, дори и към неприятелите си и да ги посрещате с искрено приятелство, добро разположение на духа и любяща доброжелателност. Когато се сблъскате с жестокостта и потисничеството от страна на някого, продължавайте да вярвате в него; а ако на пътя ви се изпречи зложелателство, отговорете му с добросърдечие. На изсипващите се върху ви копия и стрели подложете блестящите като огледална повърхност мишени на собствените си гърди, а на проклятията, подигравките и обидните думи отвърнете с любовеобилност. Така всички народи ще видят с очите си силата на Най-великото име и всяко племе ще признае могъществото на Предвечната красота, ще види как Той е съборил стените на несъгласието и с каква увереност е повел всички народи на земята към единство; как е запалил света на хората и е накарал тази земя от прах и пепел да излъчва потоци от светлина.

Човешките същества са като децата – нехайни и безразсъдни. Тези деца трябва да бъдат отглеждани с безкрайна любяща грижовност и нежно люляни в прегръдките на милосърдието, за да могат да вкусят от духовната медена сладост на Божията любов; за да станат като свещи, разпръскващи светлината си из потъналия в мрак свят и ясно да видят какви сияйни корони на слава и великолепиe е поставил върху челата на Своите възлюбени Най-великото име, Предвечната красота, с какви щедри дарове е обсипал сърцата на тези, които са Му скъпи, с колко любов е изпълнил душите на хората и какви богатства от приятелство е проявил сред всички люде.

О, Господи, мой Боже! Помогни на Твоите верни слуги да имат любещи и нежни сърца. Подкрепи ги в усилията им да разпространяват сред всички народи на земята светлината на ръководството, която идва от Обкръжението Му във висините. Ти наистина си Неоспоримият, Силният, Могъщият, Всепокоряващият, Вечно Даряващият. Ти наистина си Великодушният, Благият, Любещият, Най-щедрият.

8. О, вие, възлюбени на Абдул Баха и вие, слугини на Милостивия! Ранна утрин е и живителните ветрове, идващи от Преславния Рай, духат над цялото сътворение, но те могат да извадят от вцепенението само тези с чисти и непоковарени сърца и само чистите и непоковарени сетива могат да усетят уханието им. Само зрящото око вижда лъчите на слънцето и само умеещото да слуша ухо може да чуе песента на Множеството във висините. Въпреки обилните пролетни дъждове небесните дарове, които се изсипват над всичко сътворено, могат да оплодят само добрата почва; те не обичат безплодната земя, където не могат да проличат резултатите от цялата тази щедрост.

Нежният и свещен повей от Преславното Царство преминава днес над целия свят, но само чистите и невинните биват привлечени от него и извличат полза от това. Надеждата на тази онеправдана душа е, че чрез милосърдието на Самосъществуващия и с изявената сила на Словото Божие главите на нехайните и безотговорни люде ще се проясят и те ще могат да усетят сладките ухания, долитащи от скритите розови лехи на духа.

О, вие, приятели на Бога! Истинските приятели са като изкусни лекари, а Божиите Учения са като лечебен балсам, лекарство за човешкото съзнание. Те прочистват ума и позволяват на човека да вдъхне и се наслади на сладкото им ухание. Те събуждат спящите, изтръгват безучастните от

вцепенението им и дават на отхвърлените техния дял, а на отчаяните – надежда.

Ако в този ден човек постъпва според Божиите предписания и съвети, той ще бъде като божествен лекар за хората и подобно тръбата на Израфил¹, ще призове за живот мъртвите в този временен свят; защото утвърденото в Преславното Царство е неотменимо, а такава добродетелна душа има в своя подкрепа неизменната помощ на Множеството във висините. Така противната мушица ще стане орел в разцвета на силата му, а немощното врабче ще се превърне в царски сокол, порещ висините на древна слава и великолепиe.

Затова не гледайте колко са големи способностите ви и не питайте дали сте достойни за задачата: надявайте се и разчитайте на помощта и любящата доброжелателност, на благосклонността и даровете на Бахаулла – дано душата ми бъде принесена в жертва на Неговите приятели! Пришпорете коня на висшето и благородно усилие в полето на саможертвата и отнесете от тази обширна арена наградата на божията благодат.

О, вие, прислужници на милостивия Господ! Колко земни кралици положиха глава върху възглавие от прах и пепел и изчезнаха от света. От тях не са останали никакви плодове, нито следа, нито знак, нито дори имената им. Няма за тях повече дарове, няма за тях повече никакъв живот. Не е така обаче за слугините, отдавали служба пред Божия Праг. Те блестят като сияйни звезди в небето на древната слава, разпръсквайки великолепието си в безкрая на времето. Те са осъществили най-съкровения си надежди в Преславния Рай и са вкусили нектара на единението сред Божието паство. Такива души са оползотворили съществуването си тук

¹ Считан за ангела, определен да свири с тръбата в Деня на възкресението, за да съживи мъртвите по заповед на Бога.

на земята – те са откъснали плода на живота. А колкото до останалите, „За тях със сигурност е дошло времето, когато те са се превърнали в нещо, за което никой не говори.“

О, вие, които обичате този онеправдан! Прочистете очите си, за да не виждате никого като различен от самите себе си. Не гледайте на хората като на чужди, а като на приятели, защото любовта и единението идват трудно, когато се вглеждате в различията. В тази нова и прекрасна ера Свещените Писания казват, че трябва да сме еднакви с всички люде; че не трябва никъде да виждаме нито жестокост, нито несправедливост, нито зложелателство, враждебност или омраза, а по-скоро да обърнем очи към небето на древната слава. Защото всяко живо същество е Божи знак и всички са се появили на този свят по милостта Господня и благодарение на Неговата сила и власт; и затова те не са непознати, а членове на семейството, не са другоземци, а приятели и трябва да се отнасяме с тях като с такива.

Затова възлюбените на Бога трябва да общуват в дух на обич и разбирателство еднакво и с приятели, и с чужди, като проявяват към всички най-любяща доброжелателност, независимо от способностите им и без да се интересуват дали те заслужават да бъдат обичани. Нека нашите приятели бъдат добри и внимателни при всички обстоятелства. Нека никога не се обезсърчават от хорското коварство, агресивност или злоба, колкото и силни да са те. Ако някои запратят стрелите си срещу вас, предложете им в замяна мляко и мед; ако тровят живота ви, усладете душите им; ако ви хулят, научете ги как да намерят утеха; ако ви наранят, бъдете балсам за раните им; ако ви причинят болка, поднесете им освежаващо питие.

О, Боже, мой Боже! Това са Твоите немощни слуги; те са Твоите предани роби и Твоите прислужници, които преклониха глави пред възвишеното Ти Слово и се смириха пред Твоя сияен Праг, засвидетелстваха Твоето единство и неделимост, чрез които Слънцето бе накарано да засияе в

пладнешко великолепие. Те се вслушаха в призива, който Ти издигна от скритото Си Царство и със сърца, преливащи от обич и възторг, отвърнаха на Твоя зов.

О, Господи! Излей над тях всичките потоци на Твоята милост и ги обсипи с водите на Твоята благодат. Помогни им да растат като прекрасни цветя в небесната градина и с преливащите облаци на Твоята щедрост и дълбоките вирове на безкрайното Си милосърдие накарай тази градина да разцъфти и да бъде винаги зелена и свежа, сияйна и красива.

Ти наистина си Могъщият, Възвишеният, Силният, Този, Който единствен на небето и на земята остава неизменен. Няма друг Бог извън Теб, Господарят на явните символи и знаци.

9. О, ти, чието сърце е преизпълнено с любов към Господа! Аз се обръщам към теб от това свято място, за да зарадвам сърцето ти с моето писмо до теб, защото то е такова послание, което кара душата на този, който вярва в Божиата единност и неделимост, да полети към върховете на блаженството.

Благодари на Бога за това, че ти помогна да влезеш в Неговото Царство на могъществото. Скоро щедрите дарове на твоя Господ ще се спуснат един след друг над теб и Той ще направи от теб символ за всеки, който търси истината.

Придържай се здраво към Завета на твоя Господар и с всеки изминал ден увеличавай запасите си от любов към Неговите възлюбени. Сведи се с топлота и нежност над слушателите на Премилостивия, за да издигнеш платното на любовта върху кивота на мира, който плава по морето на живота. Не позволявай нищо да те опечалява и не се гневи на никого. Тебе подобава да се задоволяваш с Волята Божия и да бъдеш истински, любящ и верен приятел на всич-

ки хора на земята, без каквото и да било изключение. Това е отличителна черта на искрените, пътя на светците, емблемата на тези, които вярват в Божието единство и одеянието на хората на Баха.

Бъди благодарен и благослови Господа затова, че ти позволи да Му отдадеш Божието Право¹. Това наистина е изключително благоволение към теб от Негова страна; затова възхвалявай Го за тази заповед, която е изложена в Свещеното Писание на твоя Господ, на Този, който е Древният Цар на Вечността.

Той наистина е Любящият, Грижовният, Вечнодаряващият.

10. О, ти, скъпа Божия слугиньо! Получих писмото ти и се запознах със съдържанието му. Ти питаш за правило, по което да направляваш живота си.

Вярвай в Бога и не откъсвай очи от възвишеното Му царство; влюби се в Красотата на Абха; не се отклонявай нито на йота от Завета; стреми се да се издигнеш в Небето на Всемирната Светлина. Откъсни се от този свят и се прероди чрез сладкото ухание на святост, долитащо от селенията на Всевишния. Призовавай към любов и бъди добра към цялото човечество. Обичай човешките чеда и споделяй скърбите им. Бъди от онези, които насърчават и милеят за мира. Предлагай всекиму приятелството си и бъди достойна за доверие. Бъди балсам за всяка рана и лекарство за всяка болка. Обединявай в едно душите. Произнасяй напътствените слова. Отправляй молитви към твоя Господ и води хората по правия път. Дай свобода на езика си и учи другите и нека лицето ти се озари от огъня на Божията любов. Не си отдъхвай нито за миг и не се стреми към спокой-

¹ Хукукула

ствие. Така ще можеш да станеш знак и символ на Божията любов и знаме на Неговата милост.

11. Служенето на приятелите е служене на Божието Царство, а проявеното към бедните внимание е една от най-големите Божии поучения.

12. Знай със сигурност, че Любовта е тайната на Божието свещено Откровение, проявлението на Всемиловичия, изворът на духовна благодат. Любовта е меката небесна светлина, вечното дихание на Светия Дух, което влива живот в човешката душа. Любовта е причината за Божието откровение пред хората, жизненоважната спойка, заложена в съответствие с божественото сътворение в същността на нещата. Любовта е единственото средство за осигуряване на истинско блаженство както на този свят, така и в отвъдния. Любовта е светлината, която ни води в мрака, живата връзка, която съединява човека с Бога и осигурява напредъка на всяка просветлена душа. Любовта е най-великият закон, който управлява този могъщ и божествен цикъл, уникалната енергия, която свързва различните елементи на нашия земен свят и онази върховна магнетична сила, която ръководи движението на телата в небесното царство. Любовта разкрива с непогрешима и безгранична власт скритите във вселената тайни. Любовта е духът на живота за украсеното с материални постижения тяло на човешкия род, създателят на истинската цивилизация в този тленен свят и източникът на нетленна слава за всяка високоустремена раса или народ.

Всяка нация, милостиво облагодетелствана с нея от Бога, несъмнено ще чуе името си да се слави и възхвалява от Множеството във висините, от обществото на ангелите и от обитателите на Преславното Царство. А всеки народ,

който отвърне сърцето си от тази Божествена Любов, която е проявлението на Милосърдния, ще съгреша ужасно, ще изпадне в отчаяние и ще бъде напълно унищожен. На този народ ще му бъде отказано всяко убежище и той ще изпадне в положението на най-долните твари на земята, станали жертва на деградация и на позор.

О, вие, възлюбени на Господа! Стремете се да станете проявленията на Божията обич, светилата на божественото ръководство, разпръскващи сред родовете на земята светлината на любовта и на съгласието.

Най-сърдечни поздравления за проявителите на тази прекрасна светлина!

13. О, ти, дъще на Царството! Получих писмото ти от 5 декември 1918 г. То съдържа добрата новина, че приятелите Божии и слугините на Милосърдния са се събрали през лятото в Грийн Ейкър, отдавали са денонощно почит на Бога, служили са на единството на човечеството, проявявали са любов към всички религии и нетърпимост към всякакви религиозни предразсъдъци и са били добри с всички хора. Божествените религии трябва да бъдат причина за единение между хората и средство за единство и любовта. Те трябва да провъзгласяват всеобщ мир, да освободят хората от всякакви предразсъдъци, да даряват радост и веселие, да учат хората на доброта и да премахват всички различия и несъгласия. Точно както Бахаумла е казал, обръщайки се към света човешки: „О, люде! Вие сте плодовете на едно дърво и листата на един и същи клон.“ Само че някои души са невежи и те трябва да бъдат просветени; други са болни и трябва да бъдат изцелени, а трети са още невръстни – трябва да им се помогне да достигнат своята зрялост и към тях трябва да се проявява изключителна доброта. Такова е поведението на хората на Баха.

Аз се надявам, че твоите братя и сестри ще станат всички доброжелатели на човечеството.

14. О, вие, две благословени души! Получихме писмата ви. От тях се вижда, че вие търсите истината и сте се освободили от подражателството и от суеверията, че наблюдавате света със собствените си очи, а не с очите на другите и слушате със собствените си уши, а не с ушите на другите, разбулвате тайните с помощта на собственото си съзнание и съвест, а не с тези на другите. Защото подражателят говори за това, което някой е видял, чул или открил или иначе казано, той зависи от зрението, слуха и ума на другите и няма собствена воля.

Вие, хвала на Бога, проявявате сила на волята и сте обърнали очи към Слънцето на Истината. Сърцата ви са били озарени от светлината на Господаря на Царството и вие сте водени към правата пътека, поели сте по пътя, който води в Царството, влезли сте в Рая на Абха и сте си осигурили достъп и дял от плода на Дървото на Живота.

Вие сте благословени и ви очаква прекрасен дом. Поздравяваме ви и ви отправяме възхвала.

15. О, пленнице на любовта към Бога! Получих писмото ти, писано непосредствено преди твоето заминаване. То ме зарадва и аз се надявам, че твоето вътрешно око ще се отвори широко, та да се открие за теб самата сърцевина на божествените тайни.

Ти си започнала писмото си с една благословена фраза, казвайки: „Аз съм християнка.“ О, да можеха всички да бъдат истински християни! Лесно е да си християнин на думи, но е трудно да бъдеш наистина такъв. Днес около петстотин милиона души са християни, но истинският християнин е голяма рядкост – той е онзи, от чието миловидно лице

се излъчва сиянието на Христа и който проявява съвършенствата на Царството; и това е въпрос от изключителна важност, защото да бъдеш християнин, означава да въплъщаваш всички съществуващи добродетели. Надявам се, че ти също ще станеш истинска християнка. Отдай възхвала на Бога за това, че най-после благодарение на божественото учение си придобила в най-висока степен и прозрение и проникновение, и си се здраво укрепила в увереността и вярата. Надявам се, че и други също ще придобият просветлени очи и чуващи уши и ще постигнат вечен живот: че всички тези реки, течащи в различни корита, ще намерят своя път обратно към заобикалящото ги море, където ще се слеят и ще се извисят в една единствена вълна на надигащото се единство; и че с помощта на Божията сила единството на истината ще разпръсне като дим въображаемите различия. Това е най-важното: защото ако бъде постигнато единство, всички други проблеми ще бъдат решени от само себе си.

О, многуважаема госпожо! В съответствие с божественото учение на това удивително откровение, ние не трябва да подценяваме и да наричаме невежа никого, заявявайки: „Ти не знаеш, но аз знам.“ Напротив, ние трябва да гледаме с уважение на другите и когато се опитваме да обясним или докажем нещо, да говорим така, като че ли в момента търсим истината, например: „Ето, нещата са пред нас. Нека потърсим и определим къде и под каква форма може да бъде открита истината.“ Учителят не бива да счита себе си за знаещ, а другите за невежи. Подобна мисъл ражда високомерие, а високомерието не помага на въздействието. Учителят не трябва да вижда у себе си каквото и да е превъзходство. Той трябва да говори с най-голяма доброта, скромност и смирение, защото такава именно реч упражнява въздействие и образува душите.

О, многуважаема госпожо! Една едничка е целта, поради която всеки и всички Пророци са били изпратени на

земята; заради нея се е появил Христос, в нейно име и Бахаулла е издигнал призива Господен, че светът човешки трябва да стане Божий свят, това долно царство да се превърне в Божие Царство, мракът – в светлина, а сатанинските пороци – в небесни добродетели и единството, разбирателството и любовта да бъдат завоювани за цялата човешка раса, така че първичната обединеност да се възстанови, самите основи на разединението да бъдат разрушени и човечеството да пожъне плодовете на вечния живот и непрестанното благоволение.

О, многоуважаема госпожо! Огледай се около себе си и ще видиш, че единението, взаимното привличане и съжителството раждат живот, а разединението и несъгласието означават смърт. Ако разгледаш внимателно всички явления, ще видиш, че всяко сътворено нещо е създадено чрез смесването на множество елементи и че щом тази общност от елементи се разбие и хармонията на съставните части бъде нарушена, съответната форма на живот изчезва.

О, многоуважаема госпожо! През изминалите цикли, въпреки че е била постигана хармония, единството на човечеството като цяло не е могло да бъде осъществено поради липсата на подходящи средства и начини. Отделните континенти са оставали в значителна степен разделени един от друг. Нещо повече, дори и между народите на един и същи континент общуването и размяната на идеи е било почти невъзможно. Поради това връзките, разбирателството и единението между всички народи и родове по земята е било непостижимо. Днес, обаче, средствата за комуникации непрекъснато се увеличават и петте континента на земята са се слели фактически в един. И сега за всекиго е лесно да посети която и да е страна, да общува и обменя идеи с хората в нея и да се запознае чрез печатните издания с условията на живот, с религиозните убеждения и начина на мислене на всички хора. По подобен начин всички членове на човешкото семейство, независимо дали народи или прави-

телства, градове или села стават все по-взаимозависими. Самостоятелното и самозадоволяващо се съществуване не е възможно вече за никого, тъй като всички страни и народи са свързани с политически отношения помежду си, а търговските, производствени, селскостопански и културни връзки укрепват с всеки изминал ден. От това следва, че единството на човечеството може в днешно време да бъде осъществено. Наистина това не е нищо друго освен едно от чудесата на тази удивителна епоха, на този славен век. Предишните времена са били лишени от него, но това столетие – столетието на светлината, е надарено с необикновено и безпримерно великолепиe, сили и просветление. И затова всеки ден ни поразява с разкритието на ново чудо. Рано или късно ще се види колко ярко ще пламтят свещите му сред обединилото се човечество.

Виж как светлината му започва да се показва на помръкналия небосклон на света. Първата свещ е обединението в политическата сфера, чиито първи проблясъци са вече видими. Втората свещ е единомислието в световните начинания, на което скоро ще станем свидетели. Третата свещ е единството в свободата и независимостта, което непременно ще започне да се осъществява. Четвъртата свещ е единството на религията, което е крайъгълният камък на самото съзидание и което, с помощта на Божията сила и мощ, ще ни се разкрие в цялото си великолепиe. Петата свещ е единството на нациите – единство, което през това столетие ще бъде твърдо установено и ще накара всички народи на света да се считат граждани на едно общо отечество. Шестата свещ е единството на расите, което ще направи от всички, които живеят на земята, родове и племена от една и съща раса. Седмата свещ е единството на езика, т.е. изборът на всеобщ език, на който всички народи ще се обучават и общуват. Всяко и всички тези неща неминуемо ще се осъществят, защото могъществото на Царството Божие ще подпомага и подкрепя изпълнението им.

16. О, вие, просветени възлюбени на Милосърдния и вие, Негови прислужници! Във времето, когато мрачната нощ на невежеството, на пренебрежението към света на божественото и на отдалечеността от Бога се бяха разпрострели над земята, на източното небе се сипна сияйна зора и то се запали от лъчите на изгряващата светлина. Тогава на него се издигна Слънцето на Истината и блясъкът на Царството се разля над Изтока и над Запада. Тези, които имаха очи, за да виждат, се възрадوا на добрата вест и се провикнаха: „О, благословени, благословени сме ние!“ и видяха с очите си дълбоката същност на нещата, и откриха тайните на Царството. Освободили се така от своите фантазии и съмнения, те съзряха светлината на истината, и изпивайки до дъно чашата на Божията любов, се почувстваха толкова въодушевени и щастливи, че напълно забравиха и света, и самите себе си. Танцувайки от радост, те се устремиха към мястото на собственото си мъченичество и там, където хората умират в името на любовта, пожертваха главите и сърцата си.

Онези с невиждащите очи, обаче, бяха слисани от цялото това възбуждение и завикаха: „Къде е светлината? Ние не виждаме никаква светлина! Не виждаме никакво изгряващо слънце! Няма никаква истина. Всичко това е само една измислица и нищо повече.“ Подобно на прилепи, те побягнаха в непрогледния мрак и там, съответно с начина си на мислене, намериха необходимия им покой и сигурност.

Това обаче е само началото на зазоряването и топлината на изгряващото Слънце на Истината не е достигнала още пълната си сила. Но когато се издигне по пладне, лъчите му ще бъдат толкова горещи, че ще раздвижат дори и пълзящите под земята твари; и макар че не виждат светлината, те всички ще изпаднат в неистова възбуда под въздействието на топлината.

Затова, о, възлюбени на Бога, бъдете благодарни, че в деня на зазоряването обърнахте лица към Светлината на Света и видяхте нейния блясък ѝ. Вие получихте дял от свет-

лината на истината и се насладихте на част от онази благодат, която е вечна; и затова, в израз на благодарност за тази щедрост, не се спирайте нито за миг, не стойте безмълвни, а доведете до ушите на хората радостните вести от Царството, разпространявайте надлъж и нашир Божието Слово.

Действайте в съответствие с Господните съвети, което ще рече да се възправите по такъв начин и с такива качества и умения, че да надарите тялото на света с жива душа и да доведете човечеството, това невръстно дете, до периода на зрелостта. Запалвайте, според възможностите си, свещта на любовта на всяко събрание и с нежност и топлина радвайте и насърчавайте всяко човешко сърце. Грижете се за непознатите като за свои и проявявайте към другоземеца същата доброжелателност, с която дарявате верните си приятели. Ако някой ви посегне, помъчете се да се сприятелите с него; ако ви прободат в сърцето, станете изцеляващ мехлем за раните му; на този, който ви се надсмива и подиграва, отвърнете с любов. Ако някой ви отрупа с упреци, похвалете го; ако ви даде смъртоносна отрова, дайте му в замяна най-отбрания мед; ако заплашва живота ви, дайте му лек, който да го изцери за винаги. Ако той е самата болка, бъдете неговото лекарство; ако е трънак, бъдете неговите рози и лековити треви. И може би такива думи и методи на действие от ваша страна ще накарат този помръкнал свят най-накрая да засияе, а тази прашна земя да се превърне в божествено място, този сатанински затвор да стане великолепен палат Господен – и тогава войната и враждата ще отминат и изчезнат, а любовта и доверието ще опънат шатрите си по най-високите части на света. Такава е същността на Божиите предписания и съвети; такова, накратко, е учението на бахайското Откровение.

17. О, вие, които сте избраниците на Преславното Царство! Възхвалявайте Господаря на Небесното войнство,

защото Той, носен от облаците, се спусна от небето на невидимото царство и слезе в този свят, и тогава Изтокът и Западът бяха озарени от блясъка на Слънцето на Истината, и прозвуча зовът на Царството, и вестителите от небето, съпроводжани от Множеството във висините, запяха радостните вести за Пришествието. И целият свят на съществуването затрепери от радост, но въпреки това хората, точно както е казал Месията, продължиха да спят, та денят на Проявлението, когато Господарят на Небесното войнство слезе на земята, ги завари потънали в дълбокия сън на незнанието. Както Той е казал в Евангелието, Моето идване е също както когато крадецът е в къщата, а благоверният стопанин не го забелязва.

Измежду всички хора Той избра вас и очите ви се отвориха за светлината на ръководството, а ушите ви уловиха музиката на Божието обкръжение; и благословени от щедра благодат, сърцата и душите ви се родиха за нов живот. Благодарете и възхвалявайте Бога за това, че ръката на безконечните дарове постави върху главите ви тази украсена със скъпоценни камъни корона – корона, чиито блестящи украшения ще греят и разпръскват искри в безкрая на времето.

За да Му благодарите за всичко това, направете огромно усилие и си поставете благородна цел. Подчинете се на Божиите начала чрез силата на вярата, и нека всичките ви действия са в съответствие с Неговите закони. Четете „Скритите слова“, осмисляйте дълбокото им значение и постъпвайте съобразно с тях. Четете внимателно Посланията Таразат (Украшения), Калемат (Райски слова), Таджалият (Сияния), Ишракат (Блясък) и Бишарат (Радостни вести) и се вдигнете за действие, както ви заповядва това божествено учение. Така всеки от вас ще бъде като свещ, която излива своята светлина; ще сте център на привличане, където и да се събират хората; и от вас като от цветна леха, ще се разнася благоухание.

Надигнете вик, силен като рева на бушуващо море и като напрещял облак излейте над земята небесната благодат. Извисете гласовете си и запейте песните на Преславното Царство. Угасете пожарищата на войната, издигнете високо знамената на мира, работете за обединението на човечеството и помнете, че религията е проводникът на любовта за всички народи. Знайте, че човешките чеда са Божието стадо, а Бог е неговият любящ пастир и че Той се грижи нежно за всички свои овци и ги води да пасат в собствените Му зелени пасбища на милосърдието и им дава да пият от извора на живота. Така постъпва Господ Бог. Такива са Неговите дарове. Такова според Неговите учения е предписанието Му за единството на човечеството.

Дверите на Неговата благодат са широко отворени и знаците Му са оповестени навсякъде, а блясъкът на истината става все по-силен; благодатта Му е неизчерпаема. Оценете стойността и значението на това време. Борете се с всички сили, извисете гласове и викайте, докато този потънал в мрак свят се изпълни със светлина, и това тясно засенчено пространство се отвори, тази краткотрайна купчина прах се превърне в огледало, отразяващо вечните и неизменни небесни градини, а земното кълбо получи своя дял небесно милосърдие.

Тогава всяка агресивност ще изчезне и всичко, което тласка към разединение, ще бъде унищожено и ще бъде издигната сградата на единението – за да може Благословенното Дърво да хвърля сянката си на изток и на запад, Храмът на човешката искреност да бъде изграден върху най-високите върхове, а знамената, предвещаващи любов и разбирателство, да плющят на своите пилони по целия свят, докато морето на истината издигне високо вълните си, а земята се покрие открай докрай с розите и омайните треви на божията благодат и се превърне в Преславния рай от полюс до полюс.

Това са съветите на Абдул Баха. Аз се надявам, че чрез даровете на Господаря на Небесното войнство вие ще станете духовната същност и истинското сияние на човечеството, свързвайки сърцата на всички хора със спойката на любовта; че чрез силата на Божието Слово ще върнете към живот мъртвите, които лежат сега в гробовете на плътските си желания; че с лъчите на Слънцето на Истината ще възстановите зрението на онези, чието духовно око е спяло; че ще дадете духовно изцеление на духовно болните. Това очаквам от щедростта и даровете на Многообичания.

Аз постоянно говоря за вас и си ви спомням. Моля се на Господа и със сълзи на очи Го увещавам да изсипе над вас тази благодат, да зарадва сърцата ви и ощастливи души-те ви, и да ви дари с безкрайни наслади и небесно блаженство...

О, ти, любящ Дарителю! Тези души се вслушаха в призивите на Царството и се възряха в бляска на Слънцето на Истината. Издигнаха се в свежото и прохладно небе на любовта; заплени са от Твоята същност и се прекланят пред красотата Ти. Към Теб се обърнаха те и за Теб говорят вкупом, търсейки Твоята обител зажаждали за потоците на Твоето небесно царство.

Ти си Даряващият, Награждаващият, Вечно обичащият.

18. О, ти, който притежаваш умеещо да вижда сърце! Макар че във физическия смисъл, си лишен от зрение, ти, хвала на Бога, обладаваш духовно проникновение. Твоето сърце вижда и духът ти чува. Телесното зрение е подвластно на хиляди болести и рано или късно непременно го загубваме. Затова не бива да му се отдава значение. А зрението на сър-

цето е озарено свише. То вижда и открива божественото Царство. То е вечно и непрестанно. Затова възхвалявай Бога, че зрението на сърцето ти е просветлено и слухът на ума ти откликва.

Всяко от събиранията, които организирате и на които се вълнувате от божествени чувства и откривате същността и значението на нещата, е като небесна твърд, а участващите в тях души са като сияйни звезди, които блестят със светлината на ръководството.

Честита е онази душа, която в тази прекрасна епоха се стреми към божественото учение; блажено е сърцето, което е развълнувано и притеглено от любовта към Бога.

19. Хвала на Този, чрез Чийто блясък и великолепие земята и небето запламтяха и от Чието уханно дихание градините на светостта, които красят сърцата на избраните, затрептяха от радост; на Този, Който разпръсна светлината Си и озари лицето на небесната твърд. Наистина: появиха се сияйни и искрящи звезди, които блестят, греят и разпръскват лъчите си по върховния хоризонт. Те получават изящество и красотата си от щедростта на Преславното Царство и, превръщайки се в звезди на ръководството, изливат светлината си над нашата земя.

Хвала на Този, Който даде на тази нова ера, на тази епоха на величие, облика на разгърнато шествие, където става видна същността на всички неща. Сега се изливат дъждове от щедрост и даровете на любящия Господ са явни за всички; защото и видимият, и невидимият свят бяха осветени, а Обещаният дойде на земята и красотата на Обожавения засия навред.

Приветствия, благодарствени молитви и радушен прием за тази Всемирна Реалност, това Съвършено Слово, тази Проявена Книга, този Блясък, който изгря на небесното висине, този Водач на всички народи, тази Светлина на света,

която заля с разбушувания океан на преизобилната Си благодат цялото сътворение, така че вълните изхвърлиха в пясъците на нашия видим свят сияйните си перли. Сега Истината се появи, а лъжата избяга надалеч; съмна се и всички заликуваха, защото душите на хората са пречистени, духовете им – извисени, сърцата им – възраждани, умовете им очистени, тайните им мисли облагородени, съвестта им умита и съкровенията им същност – осветена; защото Денят на Възкресението настъпи и даровете на твоя Господ, Всеопрощаващия, обгърнаха всичко. Поздравления и възхвала за тези бляскави и сияйни звезди, които разпръскват лъчите си от най-високото небе, тези небесни тела от опасващия зодиак на Преславното Царство. Вечна слава за тях.

И сега, о, ти, високоуважаеми, който се вслуша във Великото Известие, вдигни се, за да служиш на Божието Дело, подкрепян от всепобеждаващата сила на Царството на Абха и диханието, долитащо от духа на Божието Обкръжение. Не се опечалявай от това, което фарисеите и разпространителите на лъжовни слухове сред писачите на вестници казват за Баха. Припомни си времето на Христос и нещастията, които Му причиниха хората и всички онези мъки и страдания, които се струпяха върху учениците Му. Щом сте последователи на Красотата на Абха, вие сте длъжни в името на любовта си към Него да понасяте и хорските упреци, и всичко, което се е случвало на тези преди вас, неизбежно ще сполети и вас. Тогава лицата на избраните ще се осветят от блясъка на Божието Царство и ще сияят през вековете, нещо повече, през всички времена и цикли, а неверниците и отрицателите ще останат с празни ръце. И ще стане така, както е казал Господа Христа: ще ви преследват заради името Ми.

Припомни им тези думи и им кажи: „Наистина фарисеите се опълчиха срещу Месията въпреки чистата красота на Неговия лик и цялата Му хубост и се провикнаха, че Той не е Месия („Масих“), а чудовище („Масик“), защото Той

беше заявил, че е Всемогъщият Бог, върховният Господар на всичко, като им каза така: „Аз съм Божият Син и наистина в най-съкровенията същност на единствения Му Син, на могъщия Му Повереник, разкрит без остатък с всички Свои атрибути и всички Свои съвършенства, стои Бащата.“ А те казаха, че това е явно богохулство и клевета срещу Бога според ясният и неоспорим текст на Стария Завет. И затова Го съдиха и заповядаха кръвта Му да бъде пролята, и Го окачиха на кръста, откъдето Той се провикна: „О, обични Мои Господи, колко дълго ще Ме оставиш в ръцете им? Издигни Ме при Себе Си, приюти Ме близо до Себе Си, направи Ми място край Твоя славен трон. Ти наистина си Откликващият на молитвите, Ти си Снизходителният и Милосърдният. О, Господарю Мой! Наистина този свят, при цялата си необятност, вече няма място за Мен и Аз обичам този кръст, поради любовта Ми към Твоята красота и копнежа Ми към Твоето царство във висините и заради пламтящия в сърцето Ми огън, раздухван от поривистия вятър на Твоята святост. Помогни Ми, о, Господи, да се издигна до Теб, подкрепи Ме, за да успея да достигна свещения Ти Праг, о, любими Мой Господи! Ти Наистина си Милостивият, Притежателят на велика благодат! Ти наистина си Великодушният! Ти наистина си Състрадателният! Ти наистина си Всезнаещият! Няма друг Бог освен Теб, Могъщия, Всесилния!“

Никога не биха се осмелили фарисеите да Го оклеветят и да Го обвинят в този тежък грях, ако не беше тяхното непознаване на дълбоката същност на тайнствата и факта, че не обърнаха никакво внимание на великолепието Му и не видяха доказателствата Му. По друг начин щяха те да приемат думите Му и да потвърдят разкритите от Него стихове, да признаят истината на словото Му, да потърсят закрила под защитната сянка на Неговото знаме, да се запознаят с Неговите знаци и символи и да се възрадваат на щастливите Му вести.

Знай, че Божествената Същност, която е наречена Невидимият от Невидимите, не може да бъде описана и е недостижима за ума, тя е свята и стои над всяко споменаване, всяка дефиниция, намек или загатване, всяко одобрение или възхвала. В смисъла, че Тя е това, което е, разумът не може никога да Я проумее и душата, която се мъчи да Я опознае, е само един залутал се скитник в пустинята. „Ничие проникновение не може да Го обхване, но Той обхваща с поглед всичко: Той е Проницателният, Всеосведоменият.“¹

Когато обаче се размислиш върху дълбоката същност на нещата и върху особеностите на всяко от тях, ти ще забележиш знаците на Божията милост във всяко сътворено нещо и ще видиш проникващите из цялото царство на живота лъчи на Неговите имена и атрибути, явители на доказателствата, които само opakите и невежествените могат да отричат. И тогава ще разбереш, че вселената е свитък, който разгадава Неговите скрити тайни, съхранявани в добре пазеното Послание. И няма атом сред всички съществуващи атоми, нито живо същество сред всички същества, които да не Го възхваляват и да не говорят за Неговите атрибути и имена, да не разкриват славата на Неговата мощ и да не водят към Неговото единство и Неговата милост; и никой, който има уши, за да чува, очи, за да вижда и здрав разум няма да отрече това.

И всеки път, когато се вгледаш в сътворението, което е толкова цялостно, и наблюдаваш отделните му атоми, ще забележиш, че лъчите на Слънцето на Истината достигат до всички неща и светят вътре в тях, и свидетелстват за блясъка на тази Зорница, за Нейните тайни и за разпространението на светлината ѝ. Погледни дърветата, цветовете и плодовете и дори камъните. В тях също ще видиш лъчите на

¹ Коран 6:103

Слънцето, които ги огряват отвън, виждат се ясно вътре в тях и се проявяват чрез тях.

Ако обаче отпратиш поглед към Огледалото – блестящо, съвършено чисто и неомърсено, в което се отразява Божествената Красота, ще откриеш в него Слънцето, светещо с лъчите Си, с топлината Си, с диска Си, с цялата Си прекрасна форма. Защото всяко съществуващо нещо притежава определения му дял слънчева светлина и свидетелства за Слънцето, но тази Универсална Същност в целия Си блясък, това съвършено чисто Огледало, Чиито качества съответстват на качества на разкрилото се в Него Слънце, отразява изцяло атрибутите на Извора на Великолепието. И тази Универсална Реалност е Човекът, божественото Същество, онази Същност, която е вечна. „Кажи: Призови Бога, или призови Премилостивия; когото и да призовеш, най-прекрасни са Неговите Имена.“¹

Това означават думите на Месията, че Бащата е в Сина². Нима не разбираш, че ако едно съвършено чисто огледало заяви: „Наистина слънцето свети вътре в мен заедно с всичките си атрибути, символи и знаци“, такова изказване от едно такова огледало не може да бъде нито лъжливо, нито пък невярно? Не, в името на Този, Който Го е създал, моделирал и изваял и е направил от Него удобна обител за атрибутите на скритото в Него великолепие! Хвала на Този, Който Го създаде! Хвала на Този, Който Го извая! Хвала на Този, Който Го яви!

Такива бяха думите, които изрече Христос. Заради тези думи те се заядоха с Него и се нахвърлиха срещу Него, когато Той им каза: „Наистина Синът е в Бащата и Бащата е в Сина.“³ Знай това и научи тайните на твоя Господ. А що

¹ Коран 17:110

² Йоана 14:11

³ Йоана 14:10

се отнася до отрицателите, те са скрити като с було от Бога и нито виждат, нито чуват, нито пък разбират нещо. „Остави ги да се различат с дребнавите си заяждания.“¹ Остави ги да бродят край сухи речни корита, в които не тече вода. Подобно говеда на пасището, те не могат да различат обикновеното стъкло от перлата. Не са ли те откъснати и отлъчени от тайните на твоя Господ, Снизходителния, Милосърдния?

Колкото до теб, радвай се на тази най-добра от всички радостни вести и се вдигни, за да възхваляваш Словото Божие и да разпространяваш сладкото му ухание надлъж и нашир из тази огромна и могъща земя. Знай със сигурност, че твоят Господ ще ти се притече на помощ заедно с обкръжението Си от Множеството във висините и воините от Преславното Царство. Те ще предприемат нападение и ще атакуват яростно силите на слепите и на невежите. И скоро ще видиш сиянието от пукването на зората да се разпръсква от висинето на Най-възвишеното Царство и утрото да изгрява над всички страни. То ще прогони тъмнината и нощният мрак ще избледнее и ще изчезне; ясното чело на Вярата ще засияе, а Зорницата ще изгрее и ще озари със светлината си света. В този ден преданият ще се радва и непоколебимият ще бъде щастлив; а клеветниците ще си отидат и нерешителните ще изчезнат, така както започват да линеят и най-дълбоките сенки при първите лъчи на пукващата се зора.

Поздравления и хвала за теб.

О, Боже, Боже мой! Това е Твоят лъчезарен слуга, Твоят духовен роб, който се е приближил към Теб и е достигнал присъствието Ти. Обърнал е лице към Теб, признавайки единството Ти, вярвайки в Твоята

¹ Коран 6:91

единственост, призовавал е в Твоето име сред всички народи и е повел хората към бликащите води на милостта, о, Ти, Най-великодушни Господарю! На тези, които са помолили, Той е дал да пият от чашата на ръководството, преливаща с виното на неизмеримото Ти милосърдие.

О, Господи, помагай му при всякакви обстоятелства, накарай го да разбере добре пазените Ти загадки и го обсипи със скритите Си бисери. Направи от него знаме, веещо се на дворцовите кули от ветровете на небесната Ти подкрепа, направи от него извор на кристални води.

О, мой опрощаващи Господи! Озари сърцата с лъчите на светилника, разливаш навред сияние, разкривайки същността на всичко пред онези сред Твоите хора, на които щедро си помогнал.

Наистина Ти си Могъщият, Силният, Защитникът, Крепкия, Благодетелният! Наистина Ти си Господарят на всяка милост!

20.¹ Когато преди двадесет века Христос се явил, въпреки че евреите нетърпеливо очаквали Идването Му и всеки ден със сълзи на очи се молели: „О, Господи, ускори Появата на Месията“, те все пак, когато Слънцето на Истината изгряло, Го отрекли и се опълчили срещу Него с невероятна враждебност и зlost, а накрая разпънали на кръст този божествен Дух, Словото Божие, и Го нарекли Велзевул, сатаната, както това е описано в Евангелието. Причината за случилото се те обясняват така: „Според изричния текст на Пето-

¹ Написано специално за безсмъртното произведение на д-р Есъмонт „Бахаулла и Новата ера“.

книжието Появата на Христос ще бъде удостоверена с определени знаци и докато тези знаци не се появят, всеки, който твърди, че е Месия, е всъщност измамник. Сред знаците е и този, че Месията ще дойде от неизвестно място, а всички ние познаваме къщата на този човек в Назарет, пък и може ли нещо добро да дойде от Назарет? Вторият знак е, че Той ще управлява с железен жезъл, което ще рече, че трябва да действа с меч, а този Месия няма дори и дървена тояга. Друго от условията и знаменията е следното: Той трябва да седне на трона на Давид и да утвърди властта на Давид. А този човек не само че не е издигнат на престола, но няма дори и рога, на която да седне. Друго от условията е следното – разгласяването на всички закони на Петокнижието, а този човек анулира тези закони и даже отмени съботния ден, въпреки че в Петокнижието изрично е казано, че който предявява претенции за пророчество, прави чудеса и отменя съботния ден, трябва да бъде осъден на смърт. Друг от знаците е, че по време на Неговото царуване справедливостта ще бъде толкова напреднала, че добродетелността и добронравие то ще преминат от човешкия в животинския свят: змията и мишката ще споделят обща бърлога, а орелът и яребицата – общо гнездо; лъвът и газелата ще обитават едно пасбище, а вълкът и яретото ще пият от един извор. Но ето, несправедливостта и тиранията станаха толкова големи по негово време, че те го разпнаха! Знак е и това, че в дните на Месията евреите ще преуспяват и ще тържествуват над всички народи в света, а сега те живеят в робство и крайно унижение в пределите на Римската империя. Как тогава той може да бъде обещаният в Петокнижието Месия?“

С такива аргументи те се противопоставили на това Слънце на Истината, макар че този Божи Дух наистина бе Обещаният в Петокнижието. Но тъй като не разбрали смисъла на знаците, те разпнали на кръста Божието Слово. Сега бахаите смятат, че описаните знаци били изпълнени в

Проявлението на Христос, макар и не в смисъла, в който ги разбирали евреите, тъй като описанието на Петокнижието било алегорично. Сред знаците например е този на върховната власт. Бахаите казват, че властта на Христос е небесна, божествена, непреходна власт, а не наполеоновска власт, която изчезва за кратко време. Тази Негова власт е установена от вече почти две хиляди години и продължава и досега, и това Свято Същество завинаги ще остане издигнато върху вечния трон.

Другите знаци също са били налице, но евреите не са ги разбрали. И макар че са изминали близо двадесет века откакто Христос се явил, обгърнат в божествен блясък, евреите продължават да очакват идването на Месията и считат себе си за прави, а Христос – за лъжлив.

21. О, ти, издигната личност, ти, търсачо на истината! Прочетохте с обич писмото ти от 4 април 1921 г.

Съществуването на Божественото Същество е твърдо установено въз основа на логични доказателства, но същността на Божествената Природа е непонятна за човешкия ум. Ако размислиш внимателно върху това, ще разбереш, че по-ниското равнище не е в състояние да възприеме по-висшето. Така например, за минералния свят, който стои по-ниско, е изключена възможността да проумее растителното царство, защото за минерала би било свършено невъзможно каквото и да е такова разбиране. По същия начин, няма значение колко висока степен на развитие може да достигне растителното царство, то не може да добие представа за света на животните; подобно нещо на неговото равнище би било немислимо, защото животното е на по-висок стадий в развитието от растението – едно дърво не е в състояние да си представи зрението и слуха. Животинският свят, от своя страна, независимо от степента на еволюцията си, не може никога да възприеме съществуването на

интелекта, който открива вътрешната същност на нещата, и да разбере онези реалности, които не могат да бъдат видени, защото човешкото равнище, в сравнение с животното, е много високо. И макар че всички тези форми на живот съществуват съвместно в този временен свят, при всяка една от тях разликата в положението им прави невъзможно възприемането на цялото, защото по-ниската степен не е в състояние да разбере по-висшата, тъй като това е невъзможно.

По-високото равнище обаче възприема по-ниското. Животното например има съзнание за минералите и растенията, а човекът познава животинския, растителния и света на минералите. Но не е възможно минералът да разбере селенията на човека. И въпреки факта, че всички тези обекти съществуват съвместно в осезаемия свят, по-ниската степен никога не може да осъзнае по-високата.

Как тогава би било възможно за една условна реалност, каквато е човекът, да разбере природата на тази предхождаща всяко съществуване Същност, Божественото Същество? Разликата в положението между човека и Божествената Реалност е хиляди и хиляди пъти по-голяма от разликата между растението и животното. И онова, което човекът извиква в ума си, е само произволният образ на неговата човешка природа, който не обхваща Божията реалност, а по-скоро е обхваната от нея. Това ще рече, че човекът владее собствените си илюзорни представи, но Реалността на Божествеността не може никога да бъде уловена – Самата Тя обхваща всички сътворени неща и всички сътворени неща са в Нейна власт. Тази Божественост, която човек си представя, съществува само в неговия ум, а не действително. Човекът обаче съществува и в собствения си ум, и в действителност, и следователно превъзхожда онази произволна реалност, която е способен да си представи.

Най-обширните предели за тази птица, изваяна от пръстта, са следните: тя може да прехвърква на кратки разстояния чак до безкрайната шир, но не може никога да се

издигне нагоре към Слънцето в небесната вис. Ние трябва въпреки всичко да излагаме научно аргументирани или вдъхновени доказателства за съществуването на Божественото Същество, което означава доказателства, съизмерими с човешкото разбиране.

Очевидно е, че всички сътворени неща са свързани едно с друго по един завършен и съвършен начин, така както са свързани например частите на човешкото тяло. Вижте как всички съставни части и органи на човешкото тяло са свързани помежду си. По същия начин са свързани и елементите, съставляващи безкрайната вселена. Кракът и пристъпването, например, са свързани с ухото и окото – окото трябва да прогледне напред, преди да бъде направена стъпката. А ухото трябва да се вслуша, преди окото внимателно да разгледа. И ако някоя част от човешкото тяло е не-изправна, тя поражда несъвършенство и в останалите части. Мозъкът е свързан със сърцето и стомаха, а дробовете – с всички органи. Така е и с останалите части на тялото.

Всеки орган има определена функция. Мозъчната енергия, без значение дали ще я наречем вродена или условна, ръководи и координира работата на всички части на човешкото тяло, следейки за това всяка част или орган съответно да изпълнява специфичната си функция. Ако обаче в нея се получи някакво нарушение, органите няма да могат да осъществяват най-важните си функции, в тялото и в работата на отделните му части ще се появят пропуски и умствената енергия ще се окаже неефективна.

Погледнете и безкрайната вселена – неминуемо съществува всемирна сила, която обхваща всичко, направлява и контролира всички части на това необятно сътворение; и ако не беше този Ръководител, този Координатор, вселената би била дефектна и несъвършена. Тя би била точно като един луд човек – а вие виждате, че това безгранично сътворение функционира в съвършен порядък, като всяка отделна негова част изпълнява задачата си с абсолютна точ-

ност, така че в цялостното му действие не може да се открие никакъв недостатък. Ясно е следователно, че съществува една Всемирна Сила, която ръководи и контролира тази безкрайна вселена. Всеки рационален ум е в състояние да проумее този факт.

Освен това, въпреки че всички божии създания растат и се развиват, те всъщност са подвластни на влияния, идващи отвън. Така например, слънцето дава топлина, дъждът прави почвата плодородна, а вятърът носи бодрост и жизненост, та човек да може да се развива и да расте. Ясно е следователно, че човешкото тяло се намира под външни влияния и че без тези влияния човек не би могъл да осъществи никакъв растеж. По същия начин и тези външни влияния са подчинени, на свой ред, на други влияния. Например растежът и развитието на човешкото същество зависят от наличието на вода, а водата зависи от наличието на дъжд, дъждът зависи от наличието на облаци, а облаците – от наличието на слънцето, което кара земята и морето да произвеждат пара, а кондензацията на парата образува облаците. И така всеки един от тези обекти упражнява определено въздействие и на свой ред, представлява обект на такова въздействие. Следователно този процес неминуемо води до Някой, Който влияе върху всичко това, но не търпи въздействието от нищо, като по този начин прекъсва веригата. Истинската същност на това Същество обаче е непозната, въпреки че резултатите от въздействието Му са несъмнени и очевидни.

Освен това всички създания имат своите граници и самото това ограничение на всички живи същества доказва реалността на Безграничното; защото съществуването на ограниченото същество свидетелства за съществуването на Безграничното такова.

И така има множество доказателства, утвърждаващи съществуването на Всемирната Реалност. И тъй като тази Реалност предхожда всяко съществуване, Тя не се влияе

от обстоятелствата, които управляват явленията; защото всичко съществуващо е подвластно на определени условия и ходът на събитията зависи от тях, а не е предreshen. Знайте следователно, че божеството, което други общности и народи зоват и почитат, се вмести в границите на тяхното въображение и не ги превишава, докато същността на Божествената Природа е отвъд всяка възможна представа.

Що се отнася до Светите Божии Проявления, Те са центрове, в които знаците, символите и съвършенствата на тази свещена и предхождаща всичко Реалност се появяват в целия си блясък. Те са непреходна благодат, небесно великолепие и от тях зависи вечният живот на човешкия род. За пояснение ще кажем следното: Слънцето на Истината обитава небе, до което ничия душа няма достъп и ничий ум не може да достигне; То е отвъд разбирателните способности на всички същества. Светите Божии Проявления обаче са като полирани и блестящи от чистота огледала, които събират лъчи светлина, идващи от това Слънце, и след това разпръскват сияние над цялото сътворение. В тази гладка и лъскава повърхност Слънцето се разкрива в цялото си величие. Затова, ако отразеното в огледалото Слънце заяви: „Аз съм Слънцето!“, това ще бъде самата истина; и ако извика: „Аз не съм Слънцето!“ и това също ще бъде истина. И въпреки че Зорницата, с цялото Си великолепие, красота и съвършенство, се вижда ясно в това блестящо от чистота огледало, Тя не е слязла от Своята висота в небесните селения, Тя не е извървяла пътя Си до огледалото, а по-скоро продължава да обитава, както ще бъде за вечни времена, небесните висини на Своята святост.

Освен това всички земни твари се нуждаят от даровете на слънцето, защото самото им съществуване зависи от слънчевата светлина и топлина. Ако бяха лишени от слънцето, те биха загинали. Това означава да живееш с Бога, както е посочено в Свещените Книги – човек трябва да бъде със своя Господ Бог.

Ясно е следователно, че Божията същност се разкрива в Неговите съвършенства; а слънцето със своето съвършенство, отразено в огледало, е нещо видимо, нещо реално съществуващо, което ясно изразява Божията благодат.

Моята надежда е, че ти ще се сдобиеш със зрящи очи и чуващи уши и че всички завеси ще бъдат премахнати от полезрението ти.

22. О, ти, който си обърнал лице към Бога! Затвори очите си за всичко друго и ги отвори за Царството на Всеславния. Моли се за всичко, което желаеш, само на Него; търси всичко, което искаш, само от Него. С един поглед Той дарява стотици хиляди надежди, с един взор изцелява стотици хиляди неизлечими болести, с едно само мимолетно зърване поставя балсам върху всяка рана, с едно кимване освобождава сърцата от оковите на скръбта. Той прави каквото прави, а какво прибежище имаме ние? Той изпълнява Волята Си и заповядва, каквото поиска. Затова по-добре е за теб да преклониш смирено глава и да се довериш изцяло на Премилостивия Господ Бог.

23. О, ти, който търсиш истината! Писмото ти от 13 декември 1920 г. пристигна.

От дните на Адам до днес Божиите религии са били проявявани една след друга и всяка от тях е изпълнявала съответната си функция, възраждала е човечеството и е давала възпитание и просвета. Те са освобождавали хората от мрака на материалния свят и са ги въвеждали в светлината на Царството. След разкриването на всяка Вярa и Закон те оставали за векове наред едно богато плодносно дърво и на него се поверявало щастието на човечеството. С хода на столетията обаче дървото остарявало, преставало да цъфти и да дава плод и затова било отново подмладявано.

Божията религия е една, но тя трябва да бъде постоянно обновявана. Моисей например бил изпратен на хората и установил Закон, и с помощта на този Моисеев Закон Децата на Израел се освободили от невежеството си и прогледнали за светлината, изтръгнали се от мизерията и унижението и достигнали неувяхваща слава. С течение на времето обаче това сияние угаснало, блясъкът изчезнал и светлият ден се превърнал в нощ. А когато нощта станала непрогледна, изгряла звездата на Месията и така светът отново бил залят от светлина.

Нашата мисъл е следната: Божията религия е една и тя е учителят на човечеството, но тя непременно трябва да бъде обновявана. Когато посадиш дърво, то расте с всеки изминал ден, пуска листа и цветовете и дава ароматни плодове. След много време обаче, то остарява и престава да ражда плод. Тогава Стопанинът на Истината взема семе от същото това дърво и го засажда в чиста почва; и ето че там се възправя първото дърво, точно като преди.

Отбележи си внимателно и не забравяй, че в света на битието винаги всичко трябва да се подновява. Погледни материалния свят около себе си и виж колко обновен е той сега. Променили са се мислите и начинът на живот, науката и изкуството са набрали нова сила и мощ, нови са откритията и изобретенията, променили са се и възприятията. Как тогава би могла да не бъде обновена и една така жизненоважна сила, каквато е религията – гарантът за най-големия напредък на човечеството, средството за постигане на вечен живот, покровителят на безмерната добродетел, светлината на земния и отвъдния свят? Това би било несъвместимо с Божията милост и доброта.

Религията освен това не е поредица от вярвания или сбор от обичаи; религията е учението на Господ Бог, учение, което е самият живот на човечеството, което извисява ума, облагородява характера и полага основите на вечната и неувяхваща човешка чест.

Помисли само: би ли могло тази трескава възбуда в света на духа, тези пламъци на война и на омраза, на смърт на обида и на зложелателство, които са обхванали народите, и тази враждебност между хората, които унищожават мира и спокойствието на земята, да бъдат някога усмирени по друг начин освен чрез живите води на Божието учение? Не, никога!

Едно е ясно: трябва да се използва сила, стояща над природните сили, която да превърне непрогледния мрак в светлина, а обидата и омразата, ядът и злобата, и тези безконечни препирни и войни – в разбирателство и любов между всички народи на земята. Тази сила може да бъде само диханието на Светия Дух и могщият прилив на Божието Слово.

24. О, благородни младенце! Отдавай възхвала на Бога заради това, че намери своя път към Царството на Красотата и Великолепието, разкъса булото на празното си въображение и опозна същината на скритата тайна.

Всички тези хора сътвориха в ума си едно божество и се прекланят пред този образ, който сами са си създали. Но този образ е осъзнат, а го е осъзнал човешкият ум и безспорно ума е по-велик от онова, което се намира в неговия обхват; защото въображението е само клонът, докато умът е коренът, а коренът несъмнено е по-велик от клона. Виж следователно как всички народи на света се прекланят пред собствената си измислица, как са сътворили един създател в собствения си ум и го наричат Създателят на всичко съществуващо – докато всъщност това е само една илюзия. Така хората издигат в култ една грешка на възприятието.

Но тази Същност на Същностите, този Невидим на Невидимите стои над всяка възможна хипотеза и не може никога да бъде достигнат от човешкия ум. Тази предвечна Реалност няма никога да се вмести в границите на едно

временно съществуване. Тя е от друга сфера и за тази сфера не може да се добие познание. Не може да се получи достъп до нея; там всеки вход е забранен. Най-много, което може да се каже, е че Нейното съществуване може да бъде доказано, но обстоятелствата на съществуването ѝ са неизвестни.

Всички философи и учени хора са разбрали, че такава Същност съществува, но всеки път, когато са се опитвали да научат нещо за Нейната природа, са изпадали в недоумение и смут, докато накрая, отчаяни и обезсърчени, с разбити на прах надежди, си отивали от този свят. Защото, за да разбере състоянието и дълбоката загадка на тази Същност на същностите, на тази Най-голяма Тайна от Тайните, човек трябва да притежава друг вид сила и други способности; а такава сила и такива способности биха били повече от онова, което хората са в състояние да понесат, поради което до тях не може да достигне нито една Негова дума.

Ако например някой притежава слух, вкус, обоняние и осезание, но е лишен от зрение, за него би било невъзможно да гледа наоколо си, защото зрението не може да се реализира чрез слуха или вкуса, нито чрез обонянието или осезанието. По същия начин със способностите, с които разполага, за човека е извън сферата на възможностите му да обхване и разбере тази недостъпна за погледа Реалност, която е пресвята и стои над всяко скептично съмнение. За това са необходими други способности и други сетива; ако ги придобие някога, човекът би могъл да получи известни познания за Нея, в противен случай – никога.

25. О, ти, прислужнице на Бога! В източните предания се разказва, че Сократ пътувал до Палестина и Сирия и там от посветени в божии работи хора научил някои духовни истини. Когато се завърнал в Гърция, той разпространил две вярвания: едното за Божието единство, а другото – за без-

смъртието на душата след отделянето ѝ от тялото. Тези идеи, така чужди за тяхното мислене, предизвикали толкова голямо възбуждение сред гърците, че накрая те му дали отрова и го убили.

И това е самата истина: защото гърците вярвали в много богове, а Сократ установил факта, че Бог е един, което било в явен конфликт с гръцките вярвания.

Основателят на монотеизма бил Аврам; идеята може да се проследи и открие у Него и тя била широко разпространена сред потомците на Израел даже по времето на Сократ.

Гореказаното обаче не може да бъде открито в еврейските предания; има множество факти, които не са включени в еврейската история. Не всички събития от живота на Христос са намерили място в историята на Йосифус, евреина, въпреки че именно той е написал историята на Христовото време. Човек обаче не може да откаже да вярва в събития от времето на Христос поради това, че те липсват в историята на Йосифус.

В някои от историите на Изтока също така се твърди, че Хипократ живял дълго време в град Тир, а той се намира в Сирия.

26. О, ти, който се стремиш към Небесното Царство! Получихме писмото ти и се запознахме със съдържанието му.

Светите Божии Проявления притежават две естествени състояния: едното материално, а другото духовно. Иначе казано, едното състояние е това на човешкото същество, а другото – на Божествената Реалност. Когато Проявленията са подложени на изпитания, това засяга само Тяхното човешко състояние, но не и величието на Тяхната Божествена Реалност.

Освен това тези изпитания са такива само от гледна точка на хората. Погледнато отвън, това означава, че човешкото състояние на Светите Проявления е подложено на

изпитания и когато, по този начин, Тяхната сила и издръжливост се разкрият с цялата си сила, другите хора се поучават от това и разбират колко големи трябва да бъдат собствена-та им твърдост и непоколебимост в случай на изпитания и несгоди. Защото Божественият Учител трябва да напътства с думи, но и също с дела, показвайки по този начин на всички правия път на истината.

Колкото до моето положение, аз съм слуга на Баха; Абдул Баха – видимият израз на смирено служене пред Прага на Красотата на Абха.

27. През изминалите цикли от време всеки от Божиите Проявления е заемал Свой собствен ранг в света на битието и е представлявал определен стадий в развитието на човечеството. Но Проявлението на Най-великото име – нека животът ми бъде принесен в жертва за Неговите възлюбени, бе изразение на пълнолетието, съзряването на най-дълбоката същност на човека в този свят на битието. Защото слънцето е източник и извор на светлина и топлина, събирателен фокус на блясък и на величие и в него се съдържат всички съвършенства, проявявани от другите изгрели над света звезди. Направи усилие, та да можеш да заемеш своето място под слънцето и да получиш щедр дял от неговата ослепителна светлина. Истина ти казвам: щом достигнеш това положение, ще видиш светците, свели най-смирено глави пред Него. Побързай за живота, преди да е дошла смъртта; побързай за пролетта, преди да е настъпила есента; и побързай към изцелението, преди да те е повалила болестта – за да станеш лечител на духа, който ще лекува, с диханието на Светия Дух, всички видове болки в този славен и удивителен век.

28. О, лист върху Дървото на Живота! Дървото на Живота, за което се говори в Библията, е Бахаулла, а дъщерите на

Царството са листата на това благословено Дърво. Затова благодари на Бога, че си се свързал с това Дърво и че цъфтиш със свеж и нежен цвят.

Вратите на Царството са широко отворени и всяка привилегирована душа е заела място на празничната трапеза на Господна, получавайки своя дял от този небесен празник. Хвала на Бога, че и ти присъстваш на тази трапеза и вземаш своя пай от изобилната небесна храна. Ти служиш на Царството и познаваш добре сладкото уханье на Преславния Рай.

Затова стреми се с всичките си сили да ръководиш хората и яж от хляба, който е изпратен на земята от небето. Защото такъв е смисълът на Христовите думи: „Аз съм живият хляб, дошъл на земята от небето ... който яде от този хляб, ще живее вечно.“¹

29. О, ти, който си запленил от истината и омаян от Небесното Царство! Твоето дълго писмо пристигна и донесе голяма радост, защото ясно показва упоритите ти усилия и благородните ти цели. Слава на Бога, ти желаеш добро на хората и копнееш за Царството на Баха и жадуваш да видиш напредъка на човешкия род. Моята надежда е, че благодарение на тези високи идеали, на благородния подтик на сърцето ти и вестите от небесата ти ще станеш толкова лъчезарен, че светлината на твоята любов към Бога ще разпръсква сиянието си през всички времена и епохи.

Ти описваш себе си като ученик в училището за духовен прогрес. Щастливец си ти! Ако тези училища на прогреса водят към небесния университет, от тях ще се развият клони на познанието, чрез които човечеството ще се научи да гледа на посланието на живота като на непрекъснато раз-

¹ Йоана 6:51, 58

гръщаш се свитък и всички сътворени неща ще се виждат като букви и думи върху този свитък. Тогава различните смислови равнища ще бъдат усвоени и във всеки атом на вселената ще се видят знаците на Божието единство. И тогава човекът ще чуе вика на Господаря на Царството и ще види да му се притичва на помощ потвърждението на Светия дух; и ще почувства такова блаженство и такъв възторг, че широкият свят с цялата си необятност не ще може повече да го задържа и той ще се отправи към Божието Царство и ще побърза да достигне селенията на духа. Защото, щом на птицата израстат криле, тя не остава на земята, а се издига високо в небето, с изключение на онези птички, които са с вързани крака, или онези, чиито крила са счупени или смазани в калта.

О, ти, търсачо на истината! Светът на Царството е един. Единствената разлика е, че пролетта се завръща отново и отново и предизвиква голямо и ново възбуждение сред цялото сътворение. И тогава равнините и планинските склонове се събуждат за живот, дърветата се покриват с нежна зеленина, и листата, цветовете и плодовете се разгръщат с мека и безмерна красота. Затова и религиите на миналите епохи са тясно свързани с тези, които идват след тях – те всъщност са една и съща религия, но така както расте и се развива светът, така расте и светлината, така и пороят от небесна благодат става по-обилен и тогава Зорницата засиява в най-яркия си блясък както Слънцето по пладне.

О, ти, търсачо на Царството! Всяко божествено Проявление е самият живот на земята и изкусният лечител на всяка страдаща душа. Човешкият свят се е разболял, а този опитен Лекар знае как да го излекува, появявайки се както прави Той, с поучения, съвети и предупреждения, които са лек за всяка болка и целебен балсам за всяка рана. Известно е, че мъдрият лечител може да определи нуждите на своя пациент по всяко време и да приложи необходимото лечение. Затова свързвай учението на Преславната Красота

с належащите потребности на днешния ден и ще видиш, че то осигурява незабавно изцеление за страдащото тяло на света. Нещо повече, то е вълшебното питие, което дава вечно здраве.

Лечението, назначено от мъдрите лечители на миналото и от онези, дошли след тях, не е едно и също, а до голяма степен зависи от страданието на пациента; и въпреки че лекарството може да се сменя, целта е винаги да се върне здравето на болния. При предишните религиозни системи немощното тяло на света не е можело да издържи едно посурово или драстично лечение. Затова и Христос е казал: „Имам да ви казвам още много неща, има въпроси, които трябва да бъдат разяснени, но сега вие няма да можете да понесете това. Но когато дойде Духът Утешител, Когото Бог Отец ще изпрати, Той ще ви каже цялата истина.“¹

Ето защо в тази епоха на блясък и на величие, учението, което някога е било отредено за малцина, днес е достъпно за всички, та милостта Господна да може да обхване и Изтока, и Запада, единството на света на хората да блесне с цялата си красота и сияйните лъчи на действителността да залееят със светлина царството на съзнанието.

Потомъкът на Новия Йерусалим издаде един божествен Закон, такъв Закон, който е гарант за човешкото щастие и сияние от света на Бога.

Емануел² беше наистина Вестителят на Второто пришествие на Христос и Призоваващият по пътя към Царството. Очевидно е, че Буквата е част от Словото и това участие

¹ Вж. Йоана 15:26; 16:12-13

² Във връзка с това Послание секретарят на Шоги Ефенди написал от негово име на 9 май 1938 г. следното: „... това очевидно се отнася за Баб, както ясно личи от текста и в никакъв случай за Сведенборг.“

в Словото означава, че значението на Буквата зависи от Словото, което ще рече, че прелестта и достойнството ѝ произлизат от Словото. Между нея и Словото съществува духовно родство и тя се счита за неделима част от Него. Апостолите са като Буквите, а Христос е същността на Самото Слово; и смисълът на Словото, което е благосклонност вековечна, хвърля своя блясък върху тези Букви. И още, тъй като Буквата е част от Словото, тя следователно в същността си е съзвучна със Словото.

Нашата надежда е, че днес ти ще се вдигнеш в подкрепа на предсказаното от Емануел. Знай със сигурност, че ще успееш, защото одобрението на Светия Дух те съпровожда безотказно, а силата на Словото ще упражни такова влияние, че Буквата ще стане огледало, в което ще се отразява прекрасното Слънце – самото Слово, и красотата и блясъкът на Словото ще озарят цялата земя.

Колкото до божествения Йерусалим, който се е облегал на върховете на света и Божията Светая Светих, Чиего знаме сега е издигнато високо, той съдържа в себе си всички съвършенства и цялото познание на отминалите религиозни системи. Нещо повече, той възвестява единството на човешките чедра. Той е знамето на световния мир, духът на вечния живот; той е славата и блясъкът на Божиите съвършенства, всеобкръжаващата изящност на цялото съществуване, украсата, разхубавяваща всички сътворени неща, източникът на вътрешно спокойствие и мир за цялото човечество.

Насочи вниманието си към светите Послания, прочети Ишракат, Таджалият, Райски слова, Радостни вести, Таразат, Най-святата Книга. И тогава ще видиш, че днес това божествено Учение е лек за болния и страдащ свят и целебен балсам за раните по тялото на човечеството. То е духът на живота, кивотът на спасението, магнитът, който ще притегля вечна красота и слава на земята, динамичната сила, която ще мотивира вътрешното аз на човека.

30. Има два вида съществуване: едното е съществуването на Бога, което стои отвъд човешките възможности за разбиране. Той, невидимият, възвишеният и неразбираемият, не е предшестван от никаква причина, нещо повече, Той е Създателят на причината на всички причини. Той, Древният, няма начало и е независим от никого и от нищо. Вторият вид съществуване е това на човека. То е обикновено съществуване, достъпно и разбираемо за човешкия ум, не е прастаро, зависимо е и си има причина. Тленната същност не може да стане вечна и обратно, човешкият вид не може да стане Създател и обратно. Промяната на вродената същност е невъзможна.

В света на съществуването – това, което е разбираемо – има различни стадии на тленност. Първият стадий е минералният свят, а следващият – растителният. В този втори свят минералът съществува, но с отличителни белези, които са характерни за растението. По същия начин и в животинския свят са налице характерните за минералите и растенията особености, като към тях са прибавени и отличителните за животинския свят белези, каквито са притежанието на слух и на зрение. В човешкия свят се откриват характерните свойства и на минералния, и на растителния, и на животинския свят, и освен тях, отличителната за човешкия вид особеност, а именно интелектът, който достига до същността на нещата и е в състояние да разбере универсалните принципи.

Следователно на нивото на временния свят човекът е най-съвършеното същество. Под човек се разбира съвършеният индивид, който е като огледало, в което се проявяват и отразяват божествените съвършенства. Но слънцето не слиза от висотата на своята неприкосновена святост, за да влезе в огледалото; когато обаче огледалото е изчистено и обърнато към Слънцето на Истината, съвършенствата на това Слънце, които се състоят от светлина и топлина, се от-

разяват и проявяват в огледалото. Тези души са прекрасните Божии Проявления.

31. О, ти, който си ни скъп и си мъдър! Получихме писмото ти от 27 май 1906 г., чието съдържание много ни хареса и ни достави голяма радост.

Ти питаш дали това Дело, това ново и живо Дело би могло да замести отживелите времето си религиозни обреди и ритуали на Англия; дали сега, когато се появяват различни групи, чиито членове са високопоставени свещенослужители и богослови, притежаващи далеч по-висока култура от тези в миналото, би било възможно това ново Дело да впечатли участниците в такива групи по такъв начин, че да обедини и тях, и останалите в защитната си сянка.

О, ти, скъпи приятелю! Знай, че видната Личност на всяка епоха е надарена съобразно съвършенствата на Своето време. Онази Личност, която през вековете е била поставяна над Своите събратя, е притежавала таланти, съответстващи на достойнствата на времето, в което е живяла. Но в този век на блясък и на величие, през тази Божия ера, съвършената Личност, яркото Слънце, Избраникът ще заблести с такива съвършенства и с такава сила, че най-после да озари със сиянието си умовете на всяка общност и група. А щом като една такава Личност превъзхожда всички останали по духовно съвършенство и божествени знания, щом наистина е събрала в себе си като във фокус небесната благодат и представлява центърът на светлинния кръг, Тя ще обхване всички други и няма никакво съмнение, че ще заблести с такава сила, че ще събере всички души под сянката на Своята закрила.

Когато размислите внимателно над това, ще ви стане ясно, че тук действа същият универсален закон, който можем да открием навсякъде, а именно цялото привлича част-

та, а при кръга центърът е въртящата точка на пергела. Помисли за Духа¹: тъй като Той бе центърът на духовна сила и изворът на божествена благодат, въпреки че в началото събрал около Себе Си съвсем малко души, по-късно Той можал, благодарение на притежаваната от Него всепокоряваща власт, да обедини под закрилящата Скиния на християнството всички спорещи помежду си секти. Сравни миналото с настоящето и виж колко голяма е разликата; така ще достигнеш до истината и до увереността.

Различията между световните религии се дължат на различните типове мисловност. Тъй като възможностите на ума са различни, сигурно е, че мненията и преценките на хората ще се различават помежду си. Ако бъде обаче внедрена една единствена, универсална система на възприемане, която да обхваща всички останали, тези различаващи се мнения ще се слеят в едно и духовната хармония и единство ще станат факт. Когато например се появил Христос, съзнанието на тогавашните хора, били те римляни, гърци, сирийци, израилтяни или други, техните възгледи и емоционалното им поведение били абсолютно противоречиви. Но щом била приложена Неговата всемирна власт, тя успяла постепенно, за един период от триста години, да обедини всички тези различни съзнания под закрилата и ръководството на една главна Точка, при което всички започнали да споделят в сърцата си едни и същи духовни чувства.

Образно казано, ако една армия е поставена под заповедите на различни командири, всеки от които има своя собствена стратегия, те очевидно ще бъдат на различни мнения по въпросите на бойните позиции и движението на войските; но когато командването поеме Върховният главнокомандващ, който владее из основи военното изкуство,

¹ Иисус

всички други планове ще отпаднат, защото изключително надареният генерал ще постави под своя контрол цялата армия. Това всъщност е само метафора, а не буквално сравнение. Но ако вие възразите и кажете, че всеки от генерали владее във висша степен изкуството да се воюва, че всеки е много вещ и притежава голям опит, и поради това няма да се подчини на управляването на една личност, колкото и велика да е тя, твърдението ви ще бъде несъстоятелно, защото гореописаната ситуация отговаря точно на онова, което в действителност става и в това не може да има никакво съмнение.

Така е и със свещените Божии Проявления. Такъв поспециално е и случаят с божествената същност на Най-великото име, Красотата Абха. Когато Се разкри пред събралите се народи на света и им се яви с цялата Си хубост и обаяние, пленителен като Йосиф в обхванатия от въодушевление Египет, Той покори сърцата на всички Божии поклонници на земята.

Що се отнася до онези хора, които са се родили чисти и възвишени, но поради своите несгоди и изпитания са се оказали лишени от големи и действителни облаги, и си отиват от света, без да са изживели пълноценно живота си, това наистина е достойно за съжаление. Заради това именно всемирните Божии Проявления разкриват лика Си на хората, понасят търпеливо всяко бедствие и жестоко страдание и принасят живота Си в изкупление, за да превърнат същите тези хора, които са готови за това и имат необходимите способности, в точки на изгрева на светлината и да ги дарят с живот, който никога не угасва. Това е истинската саможертва – да дадеш живота си, както направи Христос, в името на живота на света.

Колкото до въздействието на светите Същества и продължителността на даряваната от Тях благодат за човечеството, след като Те изоставят човешкия Си образ, това за бахаите е неоспорим факт. И наистина, преизобилно лее-

щата се благодат и бликащото великолепие на светите Проявления се проявяват след Тяхното възнесение от този свят. Възхвалата на Словото, проявлението на Божията сила и власт, приемането на новата вяра от богобоязливите души, даряването на вечен живот – всичко това се засилило и нараснало именно след мъченическата смърт на Месията. По същия начин след възнесението на Свещената Красота даровете станаха по-обилни, разстилащата се светлина – по-ярка, знаците на Божието могъщество – по-неотразими, а въздействието на Словото – много по-силно; и не след дълго движението, топлината, блясъкът и благодатта на Слънцето на Нейната същност ще обгърнат цялата земя.

Не се опечалявай от бавния напредък на бахайското Дело в твоята страна. Това са само неговите първи утринни проблясъци. Помисли за Делото на Христос и за това, че трябваше да минат триста години, преди да стане явно голямото му въздействие. А днес, по-малко от шестдесет години след зараждането ѝ, светлината на тази Вяра е разпръсната над цялата планета.

Що се отнася до здравното общество, на което ти си член, щом се приюти под закрилата на Вярата, влиянието му ще нарасне стократно.

Виждаш, че любовта между бахаите е много голяма и че тя е най-важното нещо. Както силата на любовта се е развила до такава висока степен при бахаите и е много по-голяма отколкото при хората от други религии, така е и с всичко друго; защото любовта е основата на всичко.

Относно превода на Книгите и Посланията на Свещената Красота – скоро те ще бъдат направени на всички езици със сила, яснота и изящност. Докато те се превеждат в пълно съответствие с оригиналите и на един динамичен и изящен език, великолепие то на тяхното съдържание и дълбок смисъл ще се разпръсква навсякъде по света и ще озарява със сиянието си очите на цялото човечество. Направи

всичко, което е по силите ти, за осигуряването на верен на оригинала превод.

Свещената Красота е ходил в Хайфа по много поводи и ти сигурно си Го виждал там, но не си Го познавал тогава. Аз се надявам, че ти ще имаш истинска среща с Него, което ще рече да Го видиш с вътрешното си, а не с външното си око.

Сърцевината на учението на Бахаулла е всеобхватната любов, защото любовта включва в себе си всички човешки добродетели. Тя кара всяка душа да върви напред и дава на всекиго в наследство безсмъртен живот. Скоро ти ще станеш свидетел на това, как Неговото божествено учение, което е самата слава и красота на действителността, ще запали с блясъка си небесата на света.

Кратката молитва, която си написал в заключение на писмото си, е наистина, оригинална, затрогваща и прекрасна. Казвай я по всяко време.

32. О, вие прислужници Господни! В това столетие – столетието на Всемогъщия Господ, Слънцето на Селенията небесни, Светлината на Истината, заблестя с върховното си великолепие и лъчите му огряват всяко кътче на земята. Защото това е векът на Предвечната красота, денят, в който се разкриха силата и могъществото на Най-великото име – дано мога да пожертвам живота си за обичаните от Него.

Макар че през следващите столетия Божието Дело ще набере сила и ще се разрасне стократно, а сянката на Сад-ратул Мунтах ще приюти цялото човечество, този век ще остане ненадминат, защото беше свидетел на раждането на това Утро и на изгрева на това Слънце. Този век е наистина изворът на Неговата Светлина и източникът на Неговото Откровение. Бъдещите епохи и поколения ще видят разпространението на нейното сияние и проявлението на неговите знаци.

Затова старайте се и може би ще получите пълния дял от Неговите дарове.

33. О, Божи служителю! Отбелязахме това, което си писал на Дженаб-е-Ибн-Абхар и въпроса ти, свързан с изречението: „Който претендира за идващо от Бога откровение преди изтичането на пълни хиляда години, той без съмнение е лъжец и измамник.“

Смисълът на гореказаното е, че всеки, който преди изтичането на пълни хиляда години – такива каквито са известни на всички, твърдо установени от обичайната практика и неизискващи тълкувание, предяви претенции за идващо от Бога Откровение, той несъмнено е нечестен и измамник, дори и да разкрие някои знаци.

Това не се отнася за Всемирното Проявление, защото в Светите Писания е казано ясно, че ще минат стотици, дори и хиляди години, преди отново да се появи Проявление като това Проявление.

Възможно е обаче след изтичането на пълни хиляда години, някои Свети хора да бъдат удостоени с правото да станат носители на Откровение; но те няма да бъдат Всемирни Проявления. Затова всеки ден от цикъла на Благословената красота е равен в действителност на година, а всяка година от него се равнява на хиляда години.

Погледнете например слънцето: преминаването му от един зодиакален знак в следващия става за кратък период от време, но му е нужно много време, за да достигне пълния си блясък, топлина и красота в знака на Лъва. И трябва да направи пълна обиколка през другите съзвездия, преди да влезе отново в знака на Лъва и заблести с цялото си великолепие. В другите си положения то не излъчва (разкрива) пълната мяра на своята топлина и светлина.

Същината на въпроса е, че преди изтичането на хиляда години никой не може да си позволи да каже нито дума.

Всички трябва да се смятат за подчинени, послушни и покорни на заповедите на Бога и на законите на Дома на справедливостта. И ако някой се отклони макар и само на йота от разпоредбите на Световния дом на справедливостта или се поколебае във верността си към тях, ще бъде прокуден и отхвърлен.

Що се отнася до цикъла на Благословената красота – времето на Най-великото име – той не е ограничен до хиляда или две хиляди години. ...

Когато казваме, че хилядогодишният период е започнал с Проявлението на Благословената красота и че всеки ден от него представлява хиляда години, това се отнася за цикъла на Благословената красота, който в този смисъл ще се разпростира до безкрая на времето, обхващайки множество векове и епохи.

34. О, ти, който служиш на света на хората! Получихме писмото ти, чието съдържание ни зарадва извънредно много. То е блестящо и убедително доказателство за това, че в този век на просвещението – века на напредъка на човечеството, ни приляга да бъдем самопожертвувателни и да служим на хората. Всяка всемирна кауза е божествена, а всяка специфична – временна и земна. Затова и основните начала на божествените Божии Проявления са били универсални и всеобхватни.

Всяка несъвършена душа е егоцентрична и мисли само за собственото си благо. Но разширявайки малко обхвата на разсъжденията си, човек започва да мисли и за благополучието и доброто самочувствие на семейството си. Ако мисълта и идеите му станат още по-широки, той ще се загрижи за щастието на своите съграждани, а ако този процес продължи, ще започне да мисли за славата и величието на своята страна и на своята раса. Но когато неговите възгледи и идеи достигнат най-високата степен на развитие и на-

влязат в стадия на съвършенството, той ще се ангажира с извисяването на човечеството. И тогава ще стане доброжелател на всички хора и ще ратува за благоденствието и добруването на всички страни и народи. Това е показателно за съвършенството.

И така, прекрасните Божии Проявления са имали универсален и всеобхватен замисъл. Те са полагали усилия в името на живота на всеки човек и са се ангажирали в служба на всеобщото образование. Обсегът на техните цели не е бил тясно ограничен, а напротив, широк и всеобхватен.

Затова и ти също трябва да мислиш за всекиго, за да може човечеството да се образова, хората да се укротят и светът да се превърне в райска градина.

Обичай всички религии и всички раси с истинска и искрена любов и показвай тази любов на дело, а не на думи; защото казаното е без значение, тъй като повечето хора са доброжелателни на думи, но истински добро е действието.

35. О, Божие множество! Получихме подписаното от всички ви писмо. То е във висша степен красноречиво, пълно с настроение и четенето му беше истинска наслада.

Вие пишете за месеца, в който се пости. Честити сте, че сте се подчинили на Божията заповед и сте спазили този пост през светото време, отредено за него. Защото този телесен пост е външен белег на духовния пост; той е символ на въздържанието, отказът от всички желания на собствено-то аз, приемането на духовните характеристики, понасянето ни от небесните дихания и запалването ни с пламъка на любовта към Бога.

Писмото ви показва и вашето единство и близостта на сърцата ви. Аз се надявам, че с помощта на безграничната благодат, която Бог излива на земята през тази нова ера, Западът ще стане Изток – местоизгрев на Слънцето на Истината, а вярващите от Запада – извори на светлина и прояви-

тели на Божиите знаци; че те ще бъдат предпазени от съмненията на неосъзналите се и ще стоят твърдо и непоколебимо зад Споразумението и Завета; че ще се трудят денонощно, за да разбудят спящите, да направят отговорни онези, които не знаят и не виждат нищо, да приобщат отхвърлените и да дадат на бедстващите полагащия им се дял небесна благодат. Нека бъдат вестители на Царството, да призовават обитателите на този долен свят и да ги приканват да влязат в небесните селения.

О, Божие множество! Днес в света всеки народ се скита в собствената си пустиня, лутайки се насам и натам според повелята на своите фантазии и прищевки, следвайки собствените си капризи. Сред всички тези гъмжащи по земята маси единствено общността на Най-великото име е свободна и неподвластна на човешките интриги и не преследва егоистични цели. Само тези хора измежду всички се вдигнаха с помисли, чисти от всяка себичност, следвайки Божието учение, работейки с неукротима жар и стремейки се към една единствена цел – да превърнат тази низша пръст във възвишено небе, да направят от тази земя огледало на Царството, да променят света и да накарат цялото човечество да тръгне по пътя на праведността и да възприеме нов начин на живот.

О, Божие множество! С помощта на закрилата и на подкрепата, с които ни удостои Благословената красота – дано мога да принеса живота си в жертва на обичаните от Него, вие трябва да се държите по такъв начин, че с достойното си и бляскаво като слънцето поведение да се откроявате сред другите хора. Ако някой от вас отиде в някой град, той трябва да стане привлекателен център за всички заради своята искреност, преданост и любов, своята честност и вярност, своята правдивост и любящата си доброжелателност към всички народи на света, така че хората в града да възкликнат, казвайки: „Няма съмнение, че този човек е бахай, защото обноските му, държанието и поведението

му, неговият морал, природата и характерът му са отражение на присъщите на бахаите качества.“ Преди да постигнете това, не може да се каже, че сте верни на Божието Споразумение и Завет. Защото Бог, чрез нетърпящи възражения Текстове, е влязъл във взаимоотнобвързващо Споразумение с всички нас и изисква да постъпваме в съответствие с Неговите свещени предписания и съвети.

О, Божие множество! Дойде време влиянието и съвършенствата на Най-великото име да се разкрият в тази прекрасна епоха, за да докажат несъмнено, че тази ера е ерата на Бахаулла и че днешното време стои над всички други времена и епохи.

О, Божие множество! Когато видите някой, чието внимание е насочено изцяло към Божието Дело, чиято единствена цел е да осигури въздействието на Божието Слово, който денонощно и абсолютно безкористно служи на Делото и в чието поведение не може да се открие и най-малката следа на егоизъм или лични подбуди, нещо повече – който броди като отнесен в необятната пустош на любовта към Бога, пие само от чашата на Божието познание, всецяло се е отдал на разпространението на сладките Божии ухания и е завладян и очарован от свещените стихове на Божието Царство, знайте със сигурност, че този човек ще бъде насърчаван и подкрепян от небето, и че подобно на утринна звезда ще остане завинаги да свети ярко на небосвода на вечната божия благодат. Но ако той прояви и най-малкото себелюбие и егоизъм, усилията му няма да доведат до нищо и той ще стигне до състояние на разруха и пълна безнадеждност.

О, Божие множество! Хвала на Бога, Бахаулла свали веригите от шията на човечеството и освободи човека от всичко, което го спъва и ограничава, като му каза: „Вие сте плодовете на едно дърво и листата на един и същи клон; бъдете милостиви и добри към целия човешки род. Отнасяйте се с чуждите като с приятели и тачете другите така, както

бихте тачили своите. Гледайте на враговете си като на приятели, а на дяволите – като на ангели; проявявайте към тиранина същата голяма любов, която проявявате към лоялния и предания, и като газели от уханните градове Хата и Хутан¹ предложете ароматен мускус на дебнещия плячка вълк. Бъдете убежище за боязливия, дайте мир и покой на обезпокоения и препитание на бедстващия; бъдете съкровищница на богатства за бедния, целебно лекарство за страдащия, лекар и болногледачка за болния; защитавайте и насърчавайте дружбата, честността, разбирателството и привързаността към Бога в този недействителен свят.“

О, Божие множество! Напрегнете сили и може би ще успеете да залеее със светлина земята и светът – тази колиба от кал, ще се превърне в Преславния Рай. Мракът взе връх и грубостта възтържествува. Светът на човека днес е арена на диви зверове, поле на действие, където успех постигат невежите и безотговорните. Човешките души са дебнещи вълци и ослепели животни, те са или смъртоносна отрова, или безполезни бурени – всички, освен малцината, които действително лелеят алтруистичните стремежи и планове за благополучието на своите близки; но в тази работа – служенето на човечеството, вие трябва да се жертвате изцяло и докато отдавате живота си, да ликувате от щастие.

О, Божие множество! Баб, Превъзнесеният, даде живота Си. С всяко Свое дихание Благословеното Съвършенство жертваше сто живота. Той понесе нещастия. Той изтърпя страдания. Той лежа в затвора. Той беше окован във вериги. Той остана без дом и живя като изгнаник в далечни земи. Накрая завърши дните Си в Най-големия затвор. По същия начин, множество Божии възлюбени, поели по същия път, вкусиха от меда на мъченичеството и пожертваха

¹ Градове в Китай, прочути с животните си, от които се добива мускус.

всичко – живот, имущество и род – всичко, което имаха. Колко домове бяха разрушени до основи, колко жилища бяха разбити и ограбени, колко чудесни сгради бяха срина-ти до земята, колко дворци бяха съсипани и унищожени. И всичко това, за да може човечеството да се просвети, невежеството да отстъпи пред знанието, земните хора да се превърнат в небесни хора, несъгласието и раздорът да бъдат изтръгнати от корен и Царството на Мира да се установи в целия свят. Положете всички усилия, за да стане тази благодат явна и тази най-скъпа от всички надежди да се осъществи блестящо за цялата човешка общност.

О, Божие множество! Внимавайте да не причините зло на някоя душа или да наскърбите нечие сърце; пазете се да не нараните когото и да било с думи – свой или чужд, приятел или враг. Молете се за всички – всички да бъдат благословени, всички да получат прошка. Внимавайте, много внимавайте да не допуснете мисъл за отмъщение дори и спрямо този, който жадува кръвта ви. Внимавайте, много внимавайте да не накърните нечий чувства, макар и този някой да е злосторник и да ви мисли злото. Не се вглеждайте в създанията, а се обърнете към техния Създател. Съзирайте в тях не твърдоглавите хора, а вижте Господаря на Небесното войнство. Не се втренчвайте в прахта, а вперете очи в сияйното слънце, което озарява със светлина всяко кътче на потъналата в мрак земя.

О, Божие множество! Когато ви споleti нещастие, бъдете търпеливи и спокойни. Колкото и жестоки да са страданията ви, не губете самообладание и с пълно доверие в щедрата Божия милост, посрещнете бурята от жестоки мъки и изпитания.

Миналата година мнозина нелоялни хора, както от нашите така и от външни среди, както известни така и неизвестни нам, отправиха пред турския султан клевети срещу тези бездомни изгнаници, предявявайки ни тежки и напълно неоснователни обвинения. Правителството според изис-

кванията на благоразумието взе решение да проучи тези обвинения и изпрати в града анкетна комисия. Ясно е каква възможност даде това на нашите зложелатели и каква неописуема буря от злост се отприщи сред тях – всичко това е невъзможно да се опише нито с реч, нито с перо. Само който го е виждал, може да има представа каква бъркотия те сътвориха и какво бе последвалото от нея сътресение от страдания и мъка. Но въпреки това нашата реакция беше да се уповаваме изцяло на Бога и да останем спокойни, уверени в себе си, търпеливи и невъзмутими до такава степен, че човек, незапознат с положението на нещата, би помислил, че нищо не ни тежи, че сме напълно щастливи, преуспяващи и спокойни.

Тогава стана така, че самите обвинители, онези, които бяха предявили клеветническите си обвинения срещу нас, се присъединиха към членовете на анкетната комисия, при което тъжители, свидетели и съдии образуваха едно цяло и по този начин заключението беше предрешено. Въпреки това в интерес на истината трябва да кажем, че досега Негово величество султанът на Турция не е обърнал внимание на тези лъжливи обвинения, на тази клевета, на тези измислици и злословия и е действал по справедливост. ...

О, Ти, Дарителю! Ти разпръсна над приятелите от Запада сладкото ухание на Светия Дух и озари западните небеса със светлината на божественото ръководство. Ти накара онези, които се бяха отдалечили, да се доближат отново до Теб; Ти превърна непознатите във верни приятели; Ти събуди спящите; Ти накара нехаещите да се осъзнаят.

О, Ти Дарителю! Помогни на тези благородни приятели да спечелят благоволението Ти и направи от тях доброжелатели и на свои, и на чужди. Заведи ги в света, който вечно ще пребъде; дай им дял от небесната благодат; направи ги истински бахаи, искрено предани на Бога; спаси ги от робуване на видимото и ги въведи твърдо и непоколебимо в истината. Направи от тях знаци и символи на Царст-

вото, сияйни звезди на хоризонта на земния живот. Направи ги утеха и успокоение за човешкия род и радатели на мира в света. Освежи ги с виното на Твоите съвети и им позволи всички да следват пътя на Твоите заповеди.

О, Ти, Дарителю! Най-съкровено желание на този слуга пред Твоя Праг е да стане свидетел на сърдечната прегръдка на приятелите ни от Изтока и Запада, да види членовете на човешкото общество обединени с любов в една единствена огромна общност, така както отделните капки вода са събрани в необятното море и да ги види всички като птиците на една розова градина, бисерните миди на един океан, листата на едно дърво и лъчите на едно слънце.

Ти си Могъщият и Силният, Ти си Богът на крепкостта, Всевишният, Всевиждащият.

36. О, вие, две благодетелствани прислужници на Господа Бога! Получихме писмото на Майка Бийчър, в което наистина се говори за вас и затова се обръщам едновременно и към двете ви. Много ми харесва, че вие, две чисти създания, сте като един единствен скъпоценен камък, вие сте два клона на едно дърво; и двете се прекланяте пред същия Възлюбен и двете копнеете за същото сияйно Слънце.

Аз се надявам, че всички Божии прислужници във вашия край ще се обединят като вълните на едно безкрайно море, защото, макар и разпилявани от напора на вятъра, те съществуват самостоятелно и все пак, в действителност са слети в едно с необятната водна бездна.

Колко хубаво ще е, ако приятелите ни са свързани в едно като сноп светлина, ако стоят един до друг в плътна непрекъсната редица. Защото сега истинските лъчи, идващи от Слънцето на света на съществуването, са обединили в едно общо преклонение всички поклонници на тази светлина; и с помощта на безкрайната божия благодат са

събрали всички народи под този широко разпрострян подслон. Затова всички души трябва да станат като една душа и всички сърца като едно сърце. Нека всички се освободят от многобройните самоличности, родени от страст и от желание и обединени от любовта си към Бога, да намерят нов начин на живот.

О, вие, две прислужници на Бога! Сега е времето да се превърнете в препълнени догоре чаши и като живителните пориви на вятъра, долитащ от Рая Абха, да разпръскват уханието на мускус надлъж и шир из страната. Отърсете се от този земен живот и не преставайте да копнеете за отвъдния свят на несъществуването; защото когато лъчът се върне обратно, слънцето го поглъща, и когато капката стигне до морето, тя изчезва в него, а когато истински обичащият намери своя Възлюбен, предава Нему душата си.

Докато човек не навлезе в стадия на саможертвата, той е лишен от всяка милост и от всяка благодат, а този стадий е, когато жертваш себе си, за да заблести навсякъде сиянието на живия Бог. Полето на мъченичеството е мястото, където човек се откъсва от своето его, за да се издигнат химните на вечността. Дано всички се уморите напълно от собственото аз и се привържете към този Лик на Бляска и Великолепието; а когато достигнете тази най-висока степен на служене и подчинение, ще видите, събрани под закрилата си, всички божии създания. Това е безграничната благодат, това е най-висшата власт, това е животът, който не умира. И всичко извън него е в крайна сметка само явна гибел и огромна загуба.

Хвала на Бога, дверите на безграничната благодат са широко отворени, небесната трапеза е сложена и слугите и прислужниците на Милосърдечния присъстват на празника. Постарайте се да получите своя дял от тази вечна и нетленна храна, за да бъдете обичани и ценени и в този, и в другия свят.

37. О, скъпи приятели на Абдул Баха! Получих едно благословено писмо от вас, в което ми разказвате за избора на Духовен съвет. Сърцето ми се радва, когато научих, че, хвала на Бога, нашите приятели в този район на света са провели новия избор в дух на пълно единство, на разбирателство и любов, и благополучно са избрали хора с чисти души, желани пред Свещения Праг и добре познати сред бахайските ни приятели с непоколебимата си преданост към Споразумението.

Сега тези избрани представители трябва да служат на Делото с радост и одухотворение, с чисти помисли и силно влечение към уханията на Всемогщия, бидейки щедро подкрепяни на Светия дух. Нека издигнат високо знамето на ръководството и като истински войници от небесната Гвардия, да възхваляват Божието Слово, да разпръскват надлъж и шир нежния му аромат, да просвещават човешките души и да ратуват за Най-големия мир.

Наистина са избрани благословени души. Когато прочетох имената им, бях обзет от трепетна радост заради това че, хвала на Бога, в тази страна са били отгледани личности, които са предани слуги на Царството, готови да пожертват живота си за Този, Който няма подобен или равен на себе си.

О, скъпи мои приятели! Озарете това Събрание с блясъка на Божията любов. Нека да зазвни с жизнерадостната музика на светите небесни селения и му помогнете да процъфти от храните, сервирани на Божията Вечеря, на небесната празнична Божия трапеза. Събирайте се с искрена радост и в началото на всяка среща казвайте тази молитва:

О, Господарю на Царството! Макар телата ни да са събрани тук заедно, нашите омагьосани сърца са понесени от Твоята любов и ние сме захласнати от лъчите на сияйния Ти лик. Немощни макар и да сме, ние очакваме откровенията на Твоята мощ и сила. Бедни

макар и да сме, без никакви вещи и средства, извличаме богатство от съкровищницата на Твоето Царство. Капки макар и да сме, ние черпим от дълбините на Твоя океан. Прашинки макар и да сме, блещукаме в сиянието на великолепното Ти Слънце.

О, Ти, наш снабдителю! Изпрати ни Твоята подкрепа, така че всеки от събраните тук да се превърне в горяща свещ, всеки да е център на притегателна сила, всеки един да призовава към небесните Ти царства, докато най-накрая превърнем този земен свят в огледален образ на Твоя Рай.

О, скъпи мои приятели! Дълг на съветите в тези страни е да поддържат връзка и да кореспондират помежду си, а също да обменят информация със съветите от Изтока, като по този начин се превърнат в средство за обединението на хората в целия свят.

О, вие, духовни приятели! Твърдостта и постоянството ви трябва да бъдат такива, че ако зложелателните унищожат всички ви и остане само един от вас, този един, макар и самичък, да съмее да противостои на всички народи на земята и да продължи да разпръсква надлъж и нашир сладкото и свещено Божие ухание. И затова, ако от Светата Земя до вас достигнат злокобни вести и научите за ужасяващи събития, не позволявайте това да ви разколебае, не се поддавайте на тревога и на покруса, не потрепвайте, а напротив – вдигнете се незабавно и служете на Божието Царство с желязна решимост.

Този Слуга пред Божия Праг е бил винаги изложен на опасности; в опасност е Той и сега. Аз никога не съм се надявал на спокойствие и сигурност и най-съкровено ми желание е да пия от благодатната и пълна до горе чаша на мъченичеството и да умра на полето на саможертвата, наслаждавайки се на това вино, което е най-ценният от всички

Божии дарове. Тази е моята най-висша надежда и това е най-страстното ми желание.

Научихме, че Посланията Ишракат (Блясък), Таразат (Украшения), Бишарат (Радостни вести), Таджалият (Сияния) и Калемат (Райски слова) са преведени и публикувани във вашите страни. В горепосочените Послания ще намерите образец на това какви да бъдете и как да живеете.

38. О, прислужнице на Бога, ти, която трепериш като младо и нежно клонче във вихъра на любовта към Бога! Прочетох писмото ти, което говори за голямата ти любов и дълбоката ти преданост и за това, че цялото ти същество е изпълнено с мисълта за твоя Господ Бог.

Уповавай се изцяло на Бога. Откажи се от собствената си воля и следвай неотклонно Неговата, изостави желанията си и се придържай към Неговите, за да станеш свят, възвишен и носещ отпечатъка на Царството пример за Неговите слугини.

Знай, о, прислужнице, че в очите на Баха жените са равни с мъжете и че Бог е създал всички хора по Свой образ и подобие. Това означава, че и мъжете, и жените едновременно разкриват Неговите имена и атрибути и че от духовна гледна точка между тях не съществува разлика. Който се приближи по-близо до Бога, той е по-желан от Него, независимо дали е мъж или жена. Колко много пламенни и предани прислужници са доказали под закрилящата сянка на Баха, че превъзхождат мъжете и са надминали и най-прославените на земята.

Домът на справедливостта обаче съгласно изричния текст на Божия закон е достъпен за участието само на мъже; това е Божия мъдрост, която скоро ще бъде проявена така ярко, както блести слънцето по пладне.

А всички вие Божии прислужници, които сте запленили от небесните ухания, организирайте благочестиви съби-

рания и основавайте Духовни съвети, защото те са основата за разпространението на благоуханията Божии, за възхвалата на Неговото Слово, за издигане на лампата на Неговото милосърдие, за разпространението на Неговата религия и за популяризиране на учението Му, а може ли да има по-голяма благодат от тази? Духовните съвети са подпомагани от Божия Дух. Абдул Баха е техен защитник. Над тях е прострял крилете Си Той. Има ли по-голяма благодат от тази? Тези духовни съвети са сияещи лампи и небесни градини, които разпръскват уханието на святост над всички страни и светлините на знанието сред всичко сътворено. От тях струи във всички посоки духът на живота. Те действително са могъщите източници на човешкия прогрес, във всяко време и при всички обстоятелства. Има ли по-голяма благодат от тази?

39. О, Божия прислужнице! Получихме писмото ти, което ни донесе новината, че в града е създаден Духовен съвет.

Не обръщайте внимание на малобройността ви, а по-добре търсете хора с чисти сърца. Една свята душа е за предпочитане пред хиляда други. Ако малка група хора се съберат като добри приятели, с чисти и свети чувства и със сърца, освободени от всяка земна суета и грижа, изпитвайки вълненията на Царството и могъщата магнетична сила на Божественото и се почувстват като едно цяло в щастливото си разбирателство и другарство, това събиране ще упражни въздействие по цялата земя. Природата и характерът на тази група хора – думите, които произнасят, делата които извършват, ще отприщят потока на Небесните дарове и ще ни позволят да предвкусим вечното блаженство. Воините от Небесната гвардия ще бъдат техни защитници, а ангелите от Рая Абха непрекъснато ще се редуват, за да им помагат.

Под „ангели“ се разбира Божието одобрение и Неговите небесни сили. Ангели също така са онези свети същес-

тва, които са прекъснали всички връзки с този земен свят, освободили са се от оковите на себичността и от желанията на плътта и са намерили пристан за сърцето си в небесните селения на Господа Бога. Те са от Царството, пресвети са; те са от Бога, духовни са; те са носители на щедрата Божия благодат и са местоизгревите на Неговите духовни дарове.

О, Божия прислужнице! Хвала на Бога, твоят любим съпруг усети сладкото ухане, долитащо от небесните градини. Сега ти трябва ден след ден и с помощта на Божията любов и собственото ти добро влияние, да го доближаваш все повече до Вярата.

Случилото се в Сан Франциско е наистина ужасно.¹ Подобни бедствия би трябвало да разбудят хората и да намалят привързаността им към този така променлив свят. Само на този свят се случват такива трагични неща – той е чашата, в която блика горчиво вино.

40. О, вие, обичани от Абдул Баха! Прочетох вашите отчети с голяма радост; те са от такъв характер, че утешават и ободряват сърцето и радват душата. Ако този съвет, с помощта на святото дихание на Премилостивия и Неговото божествено одобрение, устои на времето и остане твърд и непоколебим, дейността му ще даде забележителни резултати и той ще постигне успех в извънредно важни начинания.

Създаваните през тази Божия епоха, това свещено столетие, Духовни съвети нямат равни на себе си през отминалите времена и епохи и това е неоспорим факт. Защото групите в миналото, които са имали власт, са разчитали на подкрепата на силни лидери, а тези съвети са основани и се

¹ Земетресението през 1906 г.

уповават на Красотата на Абха. Защитници и покровители на онези сдружения са били или някой принц, или цар, или първосвещеник, или пък народните маси, докато тези Духовни съвети имат за свой защитник, свой поддръжник, помощник и вдъхновител всемогъщият Господ Бог.

Не се вглеждайте в настоящето, а отправете поглед в бъдещето. В началото е семето, което е безкрайно малко, но накрая от него израства могъщо дърво. Не гледайте семето, а погледнете дървото и вижте неговите цветове, листа и плодове. Помислете за времето на Христос, когато само малка група хора са Го последвали и вижте какво голямо и силно дърво израсна от това семе; вижте плодовете му. А сега ще се случат още по-велики неща, защото това е призивът на Господаря на Небесното войнство, това е тръбният зов на живия Господ, химнът на световния мир и знамето на справедливостта, надеждата и разбирателството, което се вее над цялото разнообразие от народи на земята; това е сиянието на Слънцето на Истината, това е свещеният дух на Самия Бог. Тази най-могъща от всички религиозни системи ще обхване цялата земя и под знамето ѝ ще се съберат и приютят заедно всички народи. Затова запомни жизненоважното значение на това мъничко семенце, което истинският Стопанин, с ръцете на Неговото милосърдие, е посял в разораните Божии поля, напоил го е с дъжд от щедри дарове и сега го отглежда с топлината и светлината от Слънцето на Истината.

Затова, о, Божии възлюбени, благодарете Му, защото Той ви направи обект на толкова голяма щедрост и получатели на толкова големи дарове. Блажени сте вие с добрите вести за тази щедра благодат.

41. О, ти, който следваш непоколебимо Споразумението и си му верен! Писмото, което си написал ... ми беше показано. Изразеното в него мнение е достойно за похвала.

Дълг на Духовния консултативен съвет на Ню Йорк е да бъде напълно единодушен с този на Чикаго и тези два консултативни съвета трябва заедно да одобрят, което според тях е подходящо за публикуване и разпространение. След това нека да изпратят едно копие до Ака, за да може да бъде одобрено и от тука. После материалът ще бъде върнат, за да бъде публикуван и разпространен навред.

Въпросът за координирането и съгласуването на двата духовни съвета в Чикаго и в Ню Йорк е от най-голяма важност. А когато му дойде времето и бъде формиран Съвет и във Вашингтон, те ще трябва да установят връзки за единодействие и с него. Накратко казано, желанието на Господ Бог е възлюбените на Бога и прислужниците на Милосърдния в страните от Запада да стават с всеки изминал ден все по-единни и в пълна хармония и докато това не стане, работата няма да върви напред. Духовните съвети като цяло са най-ефикасното средство за изграждане на единство и постигането на съгласие, а това е от извънредно голямо значение – то е магнитът, който привлича Божието одобрение. И щом красотата на единението между хората – тази Божествена Възлюбена, стане част от украсата на Царството Абха, няма съмнение, че за съвсем кратко време тези страни ще се превърнат в Рая на Всеславния и че от Запада сиянието на единството ще озари с лъчите си цялата земя.

Ние се стремим с цялото си сърце и душа да работим ден и нощ, без да търсим нито миг покой, за да направим от света на хората огледало на Божието единство. Колко по-силно, следователно, трябва да отразяват това единство Божиите възлюбени! И тази съкровена надежда, това наше силно желание ще се изпълни на яве само в деня, когато истинските Божии приятели се вдигнат, за да осъществят на дело Учението на Преславната Красота – дано животът ми бъде изкупление на Неговите последователи! Едно от Неговите Учения е, че любовта и добронамереността трябва така да владеят човешкото сърце, че хората да гледат на

странника като на приятел, на злодея като на свой, на другоземеца като на любим, а на врага си като на близък и скъп другар. Убиеца си да наричат животодарител; на онзи, който се отвърща от тях, да гледат като на последовател; който отхвърля посланието им, да смятат, че е признал неговата истина. Смисълът на всичко това е, че те трябва да се отнасят към цялото човечество така както се отнасят към своите симпатизанти, към своите събратя по вяра, към своите любими и към най-близките си приятели.

Ако един такъв факел освети цялата световна общност, ще откриете, че земята излъчва уханье, че се е превърнала в прекрасен рай и че лицето ѝ е приело образа на небесната вис. И тогава целият свят ще стане едно общо отечество, различните националности – един род и раса, а народите от Изток и Запад – едно семейство.

Аз се надявам, че такъв ден ще настъпи, че това великолепие ще засияе и че една такава гледка ще се разкрие в цялата си красота.

42. О, сътрудници, подкрепяни от армиите на царството на Всеславния! Честити сте вие, защото се събрахте под защитната сянка на Словото Божие и намерихте убежище в пещерата на Неговото Споразумение; успокоихте сърцата си, като избрахте за свой дом Преславния Рай, където ви люлеее приспивната песен на лекия ветрец, идващ от дълбините на Неговата любяща доброжелателност; вдигнахте се, за да служите на Божието Дело и да разпространявате религията Му на шир и дълж, да популяризирате Словото Му и да издигате високо знамената на светостта във всички страни.

Кълна се в живота на Баха! Наистина ненадминатата сила на Божествената реалност ще вдъхне във вас даровете на Светия Дух и ще ви помогне да извършите подвиг, какъвто досега никой не е виждало.

О, Общество на Споразумението! Истина ви казвам: Красотата Абха обеща на Своите възлюбени, които стоят твърдо и непоколебимо зад Споразумението, че ще им окаже помощ с цялата Си всепобедна мощ и ще подкрепи усилията им с ненадмината Си сила. Скоро вие ще видите, че просветлената ви общност е оставила ярки белези и знаци в сърцата и душите на хората. Дръжте се здраво за края на Божиата одежда и насочете всичките си усилия, за да пребъде Неговото Споразумение, а вие да пламтите все по-силно с огъня на Неговата любов, за да затупят от радост сърцата ви под повеите на смирението, което блика от гърдите на Абдул Баха. Сплотете сърцата си, стегнете крачката си и се уповавайте на непрекъснатите дарове, които ще се изсипят един след друг над вас от Царството на Абха. И винаги, когато се събирате в този лъчезарен съвет, знайте, че великолепието на Баха сияе над вас. Ваш дълг е да търсите съгласие и да бъдете единни; ваш дълг е да общувате задушевно помежду си, да станете едно по тяло и по душа, докато заприличате на Плеядите или на наниз от блестящи перли. Така ще можете здраво да се установите, така думите ви ще убеждават, звездата ви ще свети ярко, а сърцата ви ще намерят покой. ...

Всеки път, когато влезете в заседателната зала, казвайте тази молитва със сърце, тръпнещо от любов към Бога и език, пречистен от всичко друго освен от спомена за Него и тогава Всемогъщият милостиво ще ви помогне да извоювате върховна победа:

О, Боже, Боже мой! Ние сме Твои слуги, които са се обърнали предано към Светия Ти образ, които са се откъснали от всичко освен от Теб в този славен Ден. Събрали сме се на това Духовно събрание, обединени в нашите възгледи и мисли, и с цели, които са съгласувани, за да издигнем Твоето Слово сред хората. О, Господи, Боже наш! Направи ни

знамения на Твоето Божествено Ръководство, Знамена на Твоята възвишена Вярa сред хората, служители на Твоето могъщо Споразумение, о, Ти, наш Върховни Господи. Направи ни проявления на Божественото Ти Единство в Твоето Царство Абха и сияйни звезди, които блестят над всички краища. Господи! Помогни ни да се превърнем в морета, бушуващи с талазите на Твоето чудно Милосърдие; в потоци, бликащи от всеславните Ти висини; във великолепни плодове от Дървото на Твоето Небесно Дело, в дървета, които се полюляват в Твоето небесно Лозе от повеите на Щедростта Ти. О, Боже! Направи душите ни подвластни на стиховете на Твоето Божествено Единство, утеши сърцата ни с излиянията на Твоето Милосърдие, за да можем да се обединим като вълните на едно море и да се слеем заедно като лъчите на Твоята светлозарна Светлина; за да могат нашите мисли, нашите възгледи, нашите чувства да се превърнат в действителност, разкриваща духа на единството в целия свят. Ти си Милосърдният, Щедрият, Дарителят, Всемогъщият, Милостивият, Състрадателният.

43. Главните необходими качества и изисквания към тези, които се събират за духовен съвет и обсъждане, са чистота на побудите, лъчезарност на духа, откъснатост от всичко освен от Бога, любов към Неговите Божествени ухания, смирение и скромност пред обичаните от Него, търпение и издръжливост в трудностите и подчинение пред Неговия възвишен Праг. Ако те бъдат милостиво подпомогнати да придобият тези качества, ще бъдат удостоени от невидимото Царство на Баха с победа.

44. Неговите членове¹ трябва да се съвещават по такъв начин, че да не се създава повод за възникването на лоши чувства или разногласие. Това може да бъде постигнато, ако всеки член изразява мнението си и излага аргументите си напълно свободно. Ако някой възрази, никой не бива да се чувства засегнат, защото докато нещата не бъдат обсъдени всестранно, не може да бъде намерен правилният път за решаването им. Сияйната искра на истината проблясва само след сблъсъка на различни мнения. Ако след дискусията бъде взето единодушно решение, това е много добре; но ако, не дай Боже, възникнат различия, надмощие трябва да получи мнозинството.

45. Първото условие е абсолютната хармония и любов между членовете на съвета. Те трябва да са напълно освободени от всякакво отчуждение и да олицетворяват Божието единство, защото са вълните на едно море, капките вода на една река, звездите на едно небе, лъчите на едно слънце, дърветата на една овощна градина и цветята на един парк. Ако хармонията на идеите и пълното единство ги няма, това събрание трябва да се разпръсне и съветът да се развали. Второто условие е следното: когато се съберат, те трябва да обърнат лицата си към Царството във висините и да поискат помощ от Селенията на Славата. След това с най-голяма преданост, вежливост, достойнство, загриженост и сдържаност, трябва да пристъпят към излагане на гледниците си. При всеки въпрос те трябва да издирват истината, а не да настояват за собственото си мнение, защото упорството и непреклонността в нечий възглед би довело в крайна сметка до разногласие и препирни, а истината ще остане скрита. Високоуважаемите членове на съвета трябва

¹ На Духовния съвет.

да изразяват напълно свободно мислите си, като при това е абсолютно недопустимо някой да омаловажава мисълта на другия, нещо повече – всеки трябва спокойно и съдържано да излага истината, а ако възникнат различия във възгледите, надмощие ще получи мнозинството и всички трябва да се подчинят на него. Недопустимо е също така за който и да е от многуважаваните членове да се противопоставя или да критикува, било по време на заседанието или извън него, което и да е от вече взетите решения, дори и ако то е неправилно, защото такава критика ще попречи на изпълнението на решенията изобщо. С една дума, всичко, постигнато със съгласие и хармония, с обич и чисти подбуди, ражда светлина, но ако надмощие вземе и най-малката следа от отчуждение, резултатът ще бъде само мрак. ... Ако на нещата се гледа по този начин, Съветът ще бъде от Бога, но в противен случай той ще доведе до студенина в отношенията и отчуждение, които са дело на Сатаната. ... Ако те положат усилия да изпълнят тези условия, ще бъдат удостоени с милостта на Светия Дух и този съвет ще стане център на Небесната благодат, воините на Божественото одобрение ще им се притекат на помощ и ден след ден те ще получават ново вливане на Духа.

46. О, вие, които спазвате твърдо Споразумението! Абдул Баха непрестанно общува с всеки Духовен съвет, учреден с помощта на божествената щедрост и чиито членове се обръщат с дълбоко преклонение към небесното Царство и следват твърдо Споразумението. Към тях той е привързан с цялото си сърце и с тях е свързан чрез вековечни връзки. Затова и кореспонденцията с това събрание е искрена, постоянна и непрекъсната.

Аз ежеминутно моля за вас подкрепа, щедрост и все нова и нова милост и благодат, за да приижда непрестанно, подобно на вълните в морето, одобрението на Бахаулла,

светлината на Слънцето на Истината да огрява всички ви и да се утвърдите в служението си, да станете проявления на щедростта и всеки от вас на разсъмване да се обърне към Святата Земя и да изживее цялата сила и дълбочина на душевното вълнение.

47. О, вие, верни приятели! Получихме писмото ви, което ни достави голяма радост. Хвала на Бога, вие сте организирали хубаво забавление и сте утвърдили празника, който трябва да се провежда на всеки деветнадесет дни. Всяко събрание, което е подготвено с изключителна любов и на което присъстващите обръщат лицата си към Божието Царство и разговарят за Божието Учение, и което им помага да се развиват напред – такова събиране е от Бога, а празничната трапеза е изпратена от небето.

Надявам се, че този празник ще се провежда веднъж на всеки деветнадесет дни, защото той ви сближава; той е самият извор на единство и любяща доброта.

Вие виждате до каква степен светът е затънал в хаос и в противоречия и до какво критично състояние са стигнали народите в него. Може би Божиите възлюбени ще успеят да издигнат знамето на единството между хората, та еднотелният храм на Небесното Царство да може да хвърля защитната си сянка върху цялата земя, недоразуменията и неразбирателството между народите на света да изчезнат, всички нации да се слеят в едно и да се отнасят една с друга така както влюбеният се отнася към своята любима.

Ваш дълг е да бъдете извънредно добри към всяко човешко същество и да му желаете само доброто; да работите за облагородяването на обществото; да вдъхвате живот на мъртвия; да действате в съответствие с напътствията и указанията на Бахаулла и да вървите по Неговия път, докато превърнете този човешки свят в Божий свят.

48. О, верни слуги на Предвечната красота! Във всеки цикъл и при всяка религиозна система празнуването е било обичано и насърчавано, и застилането на трапеза за вярващите в Бога – считано за похвално. Това е валидно с особена сила днес, при това с нищо несравнимо откровение и в това най-благоородно от всички времена, когато празникът се приема с най-възторжено одобрение, тъй като се счита наистина за едно от онези събирания, на които се отдава почит и възхвала на Бога. На него се рецитират свещени стихове и се пеят небесните оди и хвалебствия, а сърцето се съживява, вълнува и извисява.

Главната цел е да се разпали това движение на духа, но в същото време съвсем естествено е, щото присъстващите да могат да вкусят и от храната, като по този начин светът на тялото да отрази света на духа и плътта да придобие качества на душата; затова тук и духовните, и материалните наслади са в изобилие.

Блажени сте вие затова, че съблюдавате това правило с целия му мистичен смисъл и значение и по този начин поддържате будни и внимателни Божиите приятели и ги дарявате с душевен покой и радост.

49. Получих писмото ти, в което пишеш за празника на Деветнадесетия ден и то възрадва моето сърце. На тези събирания божествената трапеза се спуска от небето и на земята слиза одобрението на Премилостивия. Аз се надявам, че диханията на Светия Дух ще се понесат над тях и че всеки от присъстващите, с красноречиво слово и сърце, преливащо от любов към Бога, възторжено ще възвестява на велики събори изгрева на Слънцето на Истината, и първите проблясъци на Слънцето, което огрява целия свят.

50. Ти питаш за празника през всеки бахайски месец. Този празник се провежда, за да възпитава на другарство и любов, да ни напомня за Бога и да ни кара да Му се молим с покаяващи се сърца, да поощрява човеколюбивите стремежи и добрите начинания.

Това ще рече, че приятелите ни трябва на този празник да мислят за Бога и да Го възхваляват, да четат молитви и свещени стихове и да се отнасят един към друг с най-голяма привързаност и любов.

51. Що се отнася до Празника на Деветнадесетия ден, той е радост за ума и сърцето. Ако този празник се провежда както трябва, на всеки деветнадесет дни приятелите ни ще се почувстват духовно възродени и надарени със сила, която не е от този свят.

52. О, служителю на Единствения истински Бог! Слава на Господа, Божиите възлюбени са навсякъде по света и всички са се приютили в сянката на Дървото на Живота и под закрилата на Неговото милостиво провидение. Нежната Му грижа и любяща благодат бликат непрестанно, също както безкрайните морски вълни, а даровете Му се леят безспирно от Неговото вечно Царство.

Ние трябва да се молим, та даровете Му да стават все по-изобилни и трябва да се придържаме здраво към такива начини и средства на действие, които ще осигурят още по-щедро излияние на Неговата благодат и повече от Неговата божествена подкрепа.

Едно от най-добрите и благородни такива средства е духът на истинското разбирателство и общуването с обич между приятелите ни. Спомнете си поговорката: „От всички поклонничества най-прекрасното е да облекчиш едно съкрушено от скръб сърце.“

53. Наистина Абдул Баха вдишва уханието на любовта към Бога, идващо от всяко събрание, където се изрича Словото Божие и се излагат доказателства и аргументи, които пръскат светлината си навсякъде по света, и където се разказва за страданията на Абдул Баха в престъпните ръце на онези, които престъпиха Божието Споразумение.

О, прислужнице на Господа! Не говори за политика. Твоята задача е животът на душата, защото това е, което може да осигури радост за човека в света на Бога. Освен с добра дума, не споменавай изобщо царете на земята, нито правителствата. По-скоро ограничи словото си до разпространение на щастливите вести от Божието Царство и показване на въздействието на Словото Божие и светостта на Божието Дело. Говори за пребъдваща радост и духовни наслади, за божествени качества и за това как Слънцето на Истината се издигна над хоризонтите на земята; говори за вдъхването на духа на живота в тялото на света.

54. Вие пишете за срещите на нашите приятели и за това, с какъв покой и радост са изпълнени те. Разбира се, че е така, защото където и да се съберат хора, мислещи за духовността, там с цялата Си красота властва Бахаулла. И затова е сигурно, че такива събрания ще донесат безгранично щастие и мир.

Дълг на всички днес е да не говорят за нищо друго и да не обръщат внимание на нищо. Нека думите им, нека цялото им вътрешно състояние бъдат мобилизирани по следния начин: „Ограничи всички мои думи на молитва и на възхвала до един единствен рефрен – направи целия ми живот да бъде само служене на Теб.“ Това означава всички да съсредоточат своите мисли и думи в популяризирането на Божието Дело и разпространението на Божията Вяра, да насърчават и вдъхновяват всички да се отличат с Божиите отличителни черти; да обичат хората; да бъдат чисти и бла-

гочестиви във всичко и неопетнени в обществения си и частен живот; да бъдат честни и безпристрастни, ревностни и пламенни. Трябва да се откажем от всичко освен от спомена за Бога и да възхваляваме единствено Него. Днес светът ще се радва и ще танцува под звуците на песента на Небесната гвардия: „Слава на моя Господ, Преславния!“ Но знайте, че освен тази Божия песен никоя друга песен няма да развълнува света и освен този славеев вик на истина, идващ от Божията Градина, никоя друга мелодия няма да заплени сърцето. „Откъде идва този Певец, Който изрича името на Многообичния?“

55. Подобавашо за приятелите е да организират и провеждат събрания, срещи, на които да славят Бога и да насочват сърцата си към Него, да четат и рецитират свещените Писания на Благословената красота, дано душата ми бъде изкупление за Неговите възлюбени! Светлините на Преславното Царство, лъчите на Върховния Хоризонт, ще огреят тези чудесни събрания, защото те са самите Машрекул Азкар, Точките на зазоряването на спомена за Бога, които трябва да се утвърждават под ръководството на Най-възвишеното Перо, във всяко селце и във всеки град. ... Тези духовни събрания трябва да се провеждат с абсолютна чистота и пълно себеотдаване, така че от самото място, от земята и въздуха около него, човек да може да усети ухания полъх на Светия Дух.

56. Винаги когато група хора се съберат на едно място, за да славят Бога и да говорят помежду си за Божиите тайнства, извън всяко съмнение е, че нежният полъх на Светия Дух ще повече нежно над тях и че всеки ще получи дял от него.

57. Чухме, че си намислил да разхубавяваш от време на време дома си със среща на бахаи, на която някои от тях да се ангажират с възхвала на Преславния Господар. ... Знай, че ако изпълниш намерението си, това земно жилище ще стане небесна обител, и тази каменна постройка – велико събрание на духа.

58. Ти питаш за местата на поклонение и молитва и причината за изграждането им. Мъдростта в издигането на такива сгради се заключава в това, че в определения час хората ще знаят, че е дошло време за среща и всички ще се съберат и в пълна хармония помежду си, ще се молят; а в резултат от тези събирания единението, обичта и привързаността ще растат и процъфтяват в човешкото сърце.

59. Абдул Баха от дълго време имаше желанието в този район да бъде издигнат Машрекул Азкар. Хвала на Бога, благодарение на енергичните усилия на нашите приятели, неотдавна получихме радостни новини във връзка с това. Това дело е силно желано и много добре прието пред Божиия Праг, защото Машрекул Азкар вдъхновява Божиите възлюбени и радва сърцата им, помогна им да станат твърди и непоколебими.

Това е въпрос от изключително значение. Ако издигането на Молитвен дом на обществено място би предизвикало враждебността на злосторници, то в такъв случай навсякъде срещите трябва да се провеждат на някое скрито място. Дори и в най-малкото селце трябва да се определи място за Машрекул Азкар, пък макар да е и под земята.

Но сега, хвала на Бога, вие успяхте. Отдавайте се на възпоменание за Бога на разсъмване; вдигнете се, за да Го славите и възхвалявате. Блажени сте и бъдете щастливи, о, вие, праведници, за това, че съградихте Точката на зазоря-

ването на Възхвалата на Бога. Наистина: моля се на Господа да ви направи знамена на спасението и флагове на изкуплението, развяващи се високо над долини и планини.

60. Макар и външно погледнато Машрекул Азкар да е материална структура, въздействието му е духовно. Той изковава връзките на единението между сърцата и представлява събирателен център за човешките души. Всеки град, в който по времето на Божието Проявление е бил издигнат храм, се е създала атмосфера на сигурност, на вярност и на мир, защото такива сгради са предназначени за вечна възхвала на Бога, а само във възпоминанието на Бога сърцето може да намери покой. Милостиви Боже! Зданието на Молитвения дом упражнява могъщо въздействие през всеки период от живота. Опитът в страните от Изтока ясно показва, че това е факт. Даже ако в някое малко селце, някоя обикновена къща бъде определена за Машрекул Азкар, тя би упражнявала значително въздействие; колко по-голямо би било въздействието на една специално издигната сграда.

61. О, Господи, Ти, Който благославяш всички, които подкрепят твърдо Споразумението, давайки им възможност поради любовта им към Светлината на света да изразходват, каквото имат под формата на дарение за Машрекул Азкар, извора на Твоите достигащи навсякъде лъчи и оповестителя на Твоите доказателства, помогни, о, Господи, и в този, и в бъдния свят на тези праведни, на тези честни и благочестиви любе, да се доближават все повече до Твоя свещен Праг и озари лицата им с ослепителния Си блъсък.

Ти наистина си Великодушният, Вечнодаряващият.

62. О, моя многообична дъще на Царството! Писмото ти до д-р Есьмонт беше препратено от него в Страната на желанието (Светата земя). Изчетох го цялото с най-голямо внимание. От една страна, бях дълбоко развълнуван и трогнат от това, че си отрязала прекрасните си плитки с ножицата на откъсването от този свят и на саможертвата по пътя на Царството Божие. И от друга страна, бях много доволен, че тази многообична дъщеря е проявила толкова голям дух на самопожертвувателност и се е разделила с една толкова скъпоценна част от своето тяло в името на Божието Дело. Ако беше поискала мнението ми, аз в никакъв случай не бих се съгласил да отрежеш и един косъм от красивите си къдрици; нещо повече, сам бих направил дарение от твое име за Машрекул Азкар. И все пак, това твое дело е красноречиво доказателство за благородния дух на твоята саможертва. Ти наистина си жертвала живота си и големи ще бъдат духовните резултати, които ще получиш. Бъди уверена, че ще напредваш от ден на ден и ще ставаш все по-твърда и непоколебима. Даровете на Бахаулла ще те заобикалят отвсякъде, а радостните вести от висините отново и отново ще достигат до теб. И въпреки че си пожертвала косата си – ще бъдеш изпълнена с Духа; и макар че, това, което си положила по Божията пътека е тази тленна част от твоето тяло, ти ще намериш Божествения Дар, ще видиш Божествената Красота, ще получиш нетленна слава и ще достигнеш до вечния живот.

63. О, вие, благословени души!¹ Прочетох внимателно писмото, което сте писали до Рахматулла. Много и разнообразни са радостните вести, които то съобщава, а именно, че благодарение на силата на вярата и твърдата подкрепа на

¹ Бахаите от Наджаф Абад

Споразумението, са били свикани множество събирания и Божиите възлюбени навсякъде са будни и активни.

Абдул Баха винаги е желал горещо земята на това свещено място, която в първите дни на Делото е избуяла в зеленина под пролетните дъждове на Божията благодат, да разцъфти и блесне така, че да изпълни с радост всяко сърце.

Хвала на Господа, Божието Дело беше провъзгласено и разпространено във всички страни на Изток и Запад и никой никога не е могъл да си представи, че нежните Божии аромати ще изпълнят така бързо с благоуханието си целия свят. Това наистина е възможно само благодарение на не-надминатата щедрост на вечната и свята Красота, Чиято милост и Чиято всепобедна сила не престават да ни обсипват преизобилно

Едно от най-удивителните събития, които се случиха напоследък, е това, че в момента, в самото сърце на американския континент, се изгражда зданието на Машрекул Азкар и че много хора от близките райони дават своя принос в издигането на този свещен Храм. Сред тях е и една високоуважавана дама от град Манчестър, която почувства необходимост да внесе своя дял в това благородно начинание.

Тъй като не притежавала вещи и земни богатства, тя отрязала със собствените си ръце своите прекрасни, дълги и скъпи плитки, които украсявали главата ѝ толкова грациозно, и ги продала, за да подпомогне с получените от тях пари за делото на Машрекул Азкар.

Помислете върху това как, въпреки че за една жена няма нищо по-драгоценно от гъстите и свободно падащи къдрици, тази високоуважавана дама е проявила едно толкова рядък и красив дух на саможертва.

И макар че това не е било необходимо и Абдул Баха не би дал съгласието си за подобно действие, тъй като то е доказателство за един толкова възвишен и прекрасен дух на преданост, той беше дълбоко развълнуван от него. Колкото

и скъпоценна да е косата в очите на жените от Запад, поскъпоценна дори и от самия живот, тя все пак я пожертвала за делото на Машрекул Азкар!

Разказват как веднъж, по времето на Божия Апостол¹, Той обявил желанието Си армията да потегли в определена посока и на правоверните било дадено възможност да събират пожертвувания за свещената война. Един от множеството дарители дал хиляда камили, всяка от които натоварена с жито, друг дал половината от имуществото си, а трети – всичко, което притежавал. А една сломена от тежестта на годините жена, цялото богатство на която се състояло в шепата фурми, отишла при Апостола и положила в краката Му своя скромна дар. Тогава Божият Пророк – дано животът ми бъде принесен в жертва на Него – заповядал тази шепата фурми да бъде поставена най-отгоре върху всички събрани пожертвувания, като по този начин потвърдил нейната ценност и превъзходството ѝ над всички останали. И това било, защото тази възрастна жена не притежавала нищо друго на земята, освен фурмите.

По същия начин и нашата уважавана дама нямала какво друго да даде освен скъпоценните си къдрици и тя ги пожертвала по един възхитителен начин за делото на Машрекул Азкар.

Помислете върху това и си дайте сметка колко могъщо и авторитетно е станало Божието Дело! Една жена от Запада дава косата си за славата на Машрекул Азкар.

Нещо повече, това е урок за тези, които разбират.

В заключение ще кажа, че съм много доволен от многообичните в Наджаф Абад, защото от самото начало на Делото и до днес те при всички обстоятелства са проявявали голям дух на самопожертвувателност.

¹ Мохамед

През целия си живот Зейнул Мукарабин се молеше от името на вярващите в Наджаф Абад с цялата искреност на непорочната си душа и умоляваше за Божията милост и Неговото божествено одобрение за тях.

Слава на Бога, че отговори на молитвите на тази блага душа, защото резултатите от тях сега се виждат навсякъде.

64. Машрекул Азкар е една от най-жизнените институции в света и има множество клонове. Макар че е Молитвен дом, той е свързан и с болница, аптека, туристическо обществено жилище, училище за сираци и университет за напредничави науки. Всеки Машрекул Азкар е свързан с тези пет неща. Аз се надявам, че сега в Америка ще бъде изграден Машрикул Азкар и постепенно ще последват болницата, училището, университетът, аптекният пункт и общежитието, всички функционирайки по най-ефикасния и порядъчен начин. Запознайте Божиите възлюбени с всичко това, за да разберат колко голямо е значението на тази „Точка на зазоряването на спомена за Бога“. Храмът не е само място за поклонение; той по-скоро е една цялостна и завършена във всяко отношение институция.

О, скъпа Божия прислужнице! Ако знаеше само какво високо положение е отредено за онези души, които са се откъснали от света, които изпитват могъщо влечение към Вратата и посвещават хората в нея, под закрилящата сянка на Бахаулла! Колко би се радвала и с какво опиянение и възторг би разперила криле и би се издигнала към небето – защото следваш такъв път и пътуваш към такова Царство.

Що се отнася до използваната в писмото ми терминология, с която те приканвам да се посветиш в служба на Божието Дело, нейният смисъл е следният: ограничи мислите си в разпространението на Вратата. И ден, и нощ постъпвай в съответствие с ученията, съветите и предписанията на Бахаулла. Това не изключва женитбата. Ти можеш да си взе-

меш съпруг и в същото време да служиш на Божието Дело; едното не изключва другото. Осъзнай стойността и значението на тези дни и не изпускай предоставената ти възможност. Моли се на Бога да те направи запалена свещ, за да можеш да поведеш огромни множества през този потънал в мрак свят.

65. О, любима прислужнице на небесното Царство! Получих писмото ти. То говори за високи стремежи и благородни цели, съобщавайки намерението ти да предприемеш пътешествие до Далечния Изток и готовността ти да понесеш и най-тежките лишения, за да напътстваш и ръководиш човешките души, да разпространяваш надлъж и нашир по света радостните вести на Божието Царство. Това твоё намерение показва, че ти, скъпа Божия прислужнице, лелееш в себе си най-благогодната от всички цели.

Когато съобщаваш радостните вести, извиси глас, казвайки: Обещаният на всички народи на света се яви. Защото всеки и всички народи и всяка религия очакват Обещания, а Бахаулла е Този, когото всички очакват; затова Делото на Бахаулла ще осъществи обединението на човечеството, храмът на единството ще бъде издигнат върху висотите на света и знамената на всеобщността на целия човешки род ще се развеят по върховете на земята. Когато дадеш воля на езика си, за да съблещи тези удивителни вести, това ще стане средството за приобщаване на хората към Вярата.

Проектираното от теб пътешествие, обаче, е до много далечна страна и ако не разполагаш с хора за целта, радостните вести няма да окажат там необходимото въздействие. Размисли по-добре и отпътувай за Персия, а на връщане мин през Япония и Китай. Това може да се окаже по-добро и далеч по-приятно. При всички случаи, направи онова, което ти се струва изпълнимо и то ще получи одобрение.

66. О, ти, който търсиш просветление от светлината на ръководството! Отдавай възхвала на Бога за това, че те насочи към светлината на истината и те прикани да влезеш в Царството на Абха. Пред очите ти просветна и сърцето ти се превърна в розова градина. Аз се моля за теб – непрестанно да растат вярата и увереността ти, да светиш като факел сред събранията и да ги даряваш със светлината на ръководството.

Винаги когато се свиква такова озарено събрание на Божиите приятели, Абдул Баха, макар и не физически, присъства на него духом. Аз винаги пътувам с мислите си към Америка и общувам, разбира се, със своите духовни и просветени приятели. Разстоянията изчезват и не пречат на тясната и искрена дружба между две души, които са здраво свързани със сърдечна близост, дори и когато те са в различни страни. Затова аз съм твой близък приятел, чиято душа е в хармония с твоята.

67. О, ти, госпожо на Царството! Получих писмото ти, изпратено от Ню Йорк. Съдържанието му ми достави радост и щастие, защото от него става ясно, че с твърда решимост и чисти намерения ти се готвиш да заминеш за Париж, за да запалиш в този смълчал се град огъня на любовта към Бога и да заблестиш като сияеща свещ сред царстващия в него мрак. Това пътуване е достойно за похвала и много необходимо. Когато пристигнеш в Париж, трябва да положиш усилия, независимо колко малък би бил броя на бахаите там, да учредиш съвет на Споразумението и да вдъхнеш живот в душите на хората чрез силата на Споразумението.

Париж е извънредно обезсърчен и е изпаднал в състояние на вцепененост. До сега нищо не е било в състояние да го възпламени, макар че френската нация е дейна и жизнена. Но светът на материалното е опънал шатрата си над целия Париж и е унищожил всички религиозни чувства. Си-

лата на Споразумението обаче ще стопли всяко зъзнещо сърце, ще облее със светлина всичко, което е потънало в мрак и ще осигури за пленника в ръцете на материята истинската свобода на Царството.

Залови се сега на работа в Париж с подкрепата на Царството, с божественото одобрение, с истинска ревност и жар, и с пламъка на любовта към Бога. Ревни като лъв и проявявай такова въодушевление и любов сред малцината души около теб, че възхвалите да не престават да се сипят върху ти от небесното Царство и да получиш могъщото божествено одобрение. Не губи увереност. Ако действаш, както се следва и издигнеш знамето на Споразумението, Париж ще пламне. Търси и се придържай непрестанно към потвържденията на Бахаумла, защото те превръщат капката в море, а мухата – в орел.

68. О, вие, които се придържате твърдо към Споразумението и Завета! Получих писмото ви и внимателно изчетох едно по едно благословените ви имена. Съдържанието на писмото е истинско божествено вдъхновение и благодат, защото свидетелства за единството между бахайските ни приятели и хармонията на душите им.

Днес най-удивителната Божия милост е съсредоточена върху съгласието и хармонията между бахаите, за да могат това единство и съгласие да бъдат повод за възвестяването на единството между всички хора на земята и да освободят света от непрогледния мрак на враждебността и на омразата, а Слънцето на Истината да заблести с пълната си и съвършена сила и красота.

Днес всички хора по света дават воля на егоизма си и полагат върховни усилия, за да защитят собствените си материални интереси. Те се прекланят пред самите себе си, а не пред божествената реалност или пред общността на човешкия род и работят ревностно за собствената си изгода,

а не за общото благо. Това е така, защото те са пленници на света на материята и не знаят нищо за божественото учение, за щедростта на Царството и за Слънцето на Истината. Но вие, хвала на Бога, сега сте специално облагодетелствани с тази щедрост, вие сте от избраните, запознати сте с небесните повели, получихте достъп до Божието Царство, станяхте приемници на безгранична благодат и бяхте покръстени с Водата на живота, с огъня на Божията любов и със Светия Дух.

Затова стремете се с цялото си сърце и душа да се превърнете в разпалени свещи сред световната съвкупност, искрящи звезди на хоризонта на Истината и разпространители на светлината на Царството, за да може земята на хората да се превърне в небесна обител, светът тук долу да стане свят във висините, Божията любов и милосърдие да издигнат шатрата си върху най-високата точка на света, човешките души да се превърнат във вълни в океана на истината, човечеството да израсне в едно благословено дърво, стиховете на единението да бъдат напявани от всички и песните на светостта да стигнат до Върховното Множество.

Ден и нощ аз умолявам Божието Царство, просейки за вас безгранична подкрепа и одобрение. Не гледайте собствените си способности и дарби, а отправете взор към ненадминатата щедрост, божествените дарове и силата на Светия Дух – онази сила, която превръща капката в море и звездата в слънце.

Хвала на Бога, воините на Върховното Множество ще осигурят победата и силите на Царството са готови да ви окажат помощ и подкрепа. Дори и ежеминутно да изразявате своята благодарност и признателност, пак няма да можете да се отблагодарите за всички тези дарове.

Помислете: много скоро от изтъкнатите личности, чиято слава се носи навсякъде по света, няма да остане абсолютно нищо, защото са били лишени от тази божествена щедрост. Нито име, нито слава ще оставят те след себе си

и няма да оцелее никакъв плод или следа от тях. Но тъй като бяхте огрени от блясъка на Слънцето на Истината и постигнахте вечен живот, вие ще сияете и блестите навеки на хоризонта на живота.

Петър бе рибар, а Мария Магдалена селянка, но тъй като бяха особено благодетелствани с Христовите дарове, небосводът на тяхната вяра се просветлил и чак до наши дни те светят на хоризонта на вечната слава. За едно такова положение не се държи сметка на заслугите и способностите, а само сияйните лъчи на Слънцето на Истината, осветили тези огледала, трябва да се вземат предвид.

Вие ме каните да дойда в Америка. Аз също копнея да видя озарените ви лица и да общувам и разговарям с истински приятели. Но магнетичната сила, която ще ме накара да стигна до тези брегове, е единството и хармонията между бахаите, тяхното държание и поведение, съобразно с изискванията на Божието учение и неизменната вяроност на всички към Споразумението и Завета.

О, Божествено Провидение! Това събрание е съставено от Твои приятели, които са привлечени от красотата Ти и са разпалени от огъня на Твоята любов. Превърни тези души в небесни ангели, възкреси ги чрез дъха на Твоя Свети Дух, дай им сладкодумни езици и решителни сърца, дари ги с небесна сила и мило-сърдна чувствителност, накарай ги да станат радатели за единство на човешкия род и на делото за любов и съгласие в света на човечеството, така че страшният мрак на невежествените предразсъдъци да изчезне чрез светлината на Слънцето на истината, този мрачен свят да стане просветен, това материално царство да поеме лъчите на духовния свят, тези различни цветове да се слеят в един и мелодията на възхвалата да се издигне към царството на Твоята святост.

Наистина Ти си Всевишният и Всемогщият!

69. Ти пишеш по отношение на устройството. Божественото учение, съветите и напътствията на Бахаулла са абсолютно ясни. Те установяват организацията на Царството и прилагането им е задължително. И най-малкото отклонение от тях е свършено погрешно.

Ти пишеш и за моето пътуване до Америка. Ако можеше да видиш как вълните на непрекъснатата заетост се надигат непрестанно, щеше да разбереш, че изобщо няма време за пътуване; когато си закотвен на едно място даже краткотрайната почивка е невъзможна. Надявам се, ако е рекъл Бог, че с помощта на Бахаулла, щом се намери начин за стигане до необходимото за целта състояние на умствен и душевен покой, аз ще реша да пътувам и ще те уведомя за това.

70. О, ти, горяща свещ! Получих писмото ти. Съдържанието му ми достави душевна радост, защото е пропито с възвишени чувства и показва влечението на твоето сърце, привързаността му към Божието Царство и любовта му към Неговото учение.

Наистина ти показваш голямо старание, имаш чиста и свята цел, не искаш нищо друго освен Божието благоволение, стремиш се единствено към постигането на безгранична благодат и се занимаваш с разпространението на божественото учение и с разясняването на сложните и неясни метафизически проблеми. Аз се надявам, че с помощта на Бахаулла ти и твоята уважавана съпруга с всеки изминат ден ще ставате все по-твърди и непоколебими във Вярата, за да можете да бъдете като две развети знамена и две сияещи светлини в тази благословена страна.

Едно дълго пътуване през октомври на север, юг, изток и запад в компанията на тази свещ на Божията любов, г-жа Максвел, би било изключително препоръчително и желано. Надявам се, че тя ще може напълно да възстанови

здравето си; тази любима Божия прислужница е като огнен пламък и мисли денонощно само за това, как да служи на Бога. Пътувайте сега из северните щати, а през зимния сезон побързайте към южните щати. Вашата работа ще се състои в това да говорите убедително и красноречиво на събрания, на които ще разпространявате божествените учения. Ако е възможно, предприемете по някое време пътуване и до Хавайските острови.

За събитията, които сега стават, е писано преди петдесет години в Посланията на Бахаулла – Послания, които са публикувани и разпространени в целия свят. Ученията на Бахаулла са светлината на това време и духът на нашето столетие. Разяснявайте всяко от тях на различните събирания.

Първото е търсене на истината;

Второто – единство на човечеството;

Третото – всеобщ мир;

Четвъртото – съответствие и съгласие между наука и божествено откровение;

Петото – отказ от расови, религиозни, материални и политически предразсъдъци, които рушат самите основи на човечеството;

Шестото е добродетелност и справедливост;

Седмото – повишаване на морала и на божественото образование ;

Осмото – равенство и равнопоставеност на двата пола;

Деветото – разпространение на познанието и образованието;

Десетото – икономически проблеми,

и така нататък, и така нататък. Борете се щото човешките души да могат да достигнат до светлината на ръководството и да се държат здраво за крайчеца на одеждата на Бахаулла.

Прочетох внимателно приложеното от теб писмо. Когато човешката душа е пречистена, се създават духовни

връзки и от тях се пораждаат доловими за сърцето усещания. Сърцето на човека прилича на огледало. Когато то е чисто, човешките сърца са в хармония и се отразяват едно от друго, което поражда духовни чувства. Това е също като в света на сънищата, където човек е откъснат от всички материални неща и усеща само духовните. Какви удивителни закони действат и какви забележителни открития се правят! Възможно е дори да бъдат регистрирани подробни съобщения. ...

И в заключение, надявам се, че в Чикаго бахаите ще бъдат единни и ще просветляват града, защото в него се появи зората на Делото и в това се крие предимството му пред другите градове. Ето защо той трябва да бъде уважаван и дано с Божията воля се освободи от всички духовни бедствия, да постигне съвършено здраве и да стане център на Споразумението и Завета.

71. О, любима Божия прислужнице! Получи се писмото ти, от чието съдържание става ясно, че бахайските приятели съвсем активно и енергично работят за разпространението на божествените учения. Тази вест породила извънредно много радост и щастие. Защото всяко време има своя дух, а духът на нашата озарена епоха е заложен в ученията на Бахаулла, тъй като те полагат основите на единството на човешкия свят и провъзгласяват всемирното братство. Основани са върху единството между наука и религия и върху търсенето на истината. Отстояват принципа, че религията трябва да поражда приятелство, единение и хармония между хората. Утвърждават равенството и равнопоставеността на половете и излагат икономически принципи, касаещи щастието на всяка личност. Провъзгласяват необходимостта от всеобщо образование, та колкото е възможно повече, всяка душа да може да получи дял от познанието. Те премахват религиозните, расовите, политическите,

националните, икономическите и всякакви други предразсъдъци. Тези учения, които се леят щедро от Писмата и Посланията, са източникът на просветление и живот за света на хората. Всеки, който ги разпространява, наистина ще получи подкрепата на Божието Царство.

Президентът на Републиката, д-р Уилсън, действително служи на Божието Царство, защото е неуморен и работи деннонощно за това да бъдат гарантирани правата на всички хора, и даже малките народи, както по-големите, да могат да заживеят в мир и благоденствие под закрилата на Честността и Справедливостта. Това наистина е високоблагородна цел. Аз вярвам, че несравнимото Провидение ще подпомага и подкрепя такива души при всички обстоятелства.

72. О, вие, истински приятели! Четете в Божието училище уроците на духа и научете от Учителя на любовта най-съкровените истини. Открийте Небесните тайни и разказвайте за преливащата Божия милост и благосклонност.

Овлабяването на науките и изкуствата се счита за най-голямото великолепие и слава на човечеството, но това е наистина така само ако реката на човека се влива в могъщото море и черпи вдъхновението си от Божия древен извор. Когато това се осъществи, тогава всеки учител става като безбрежен океан, а всеки ученик – богат извор на знания. И ако стремежът към знание води до красотата на Този, Който е Обект на всяко Познание, каква по-прекрасна цел от това; ако обаче не е така, една само капка може да изолира човека от леещата се благодат, защото с учеността идват дързостта и високомерието и те водят до заблуждение и безразличие към Бога.

Науките на този свят са капчици реалност. Но ако те не водят до реалността, какъв би бил плодът от илюзията? В името на единствения истински Бог! Ако ученето не е средство за стигане до Него, Най-явния, то остава чиста загуба.

Твой дълг е да овладееш различните клонове на познанието и да обърнеш лицето си към хубостта на Проявената Красота, за да станеш символ на спасителното ръководство за народите на света и събирателен център на проникновението в онази сфера, която е затворена за мъдреците и тяхното знание и до която имат достъп само тези, които пристъпят в Царството на светлината и се запознаят със забуленото и скрито тайнство, с добре пазената тайна.

73. О, дъще на Царството! Писмото ти пристигна благополучно и от съдържанието му става ясно, че си насочила всичките си мисли към придобиването на светлина от селенията на тайнството. Докато мислите на човека са разпилени, той няма да постигне нищо, но ако се съсредоточат върху една мисъл, плодовете ще бъдат удивителни.

Не може да се постигне пълната сила на слънчевата светлина, когато тя се отразява от плоско огледало, но ако слънцето осветява вдлъбнатото огледало или изпъкнала леща, цялата му топлина се съсредоточава в една единствена точка и тази точка пари най-силно. По същия начин и човек трябва да съсредоточи мисленето си върху една мисъл, за да се превърне тя в действена сила.

Ти имаш желание да отпразнуваш Деня на Резван със специално тържество, на което присъстващите да четат различни Послания с удоволствие и радост и ме молиш да ти изпратя писмо, което да бъде прочетено на този ден. Ето моето писмо:

О, многообични и вие, прислужници на Милосърдечия! Това е денят, в който Слънцето на Истината изгря на хоризонта на живота и сиянието му се разпръсна навсякъде, а светлината му заблестя с такава сила, че разкъса плътно надвисналите облаци и се издигна на небето на света в цялото си великолепие. Оттогава вие сте свидетели на непознато досега раздвижване сред всички божии създания.

Вижте какъв размах придоби в днешно време развитието на науката и изкуството, и какъв удивителен технически прогрес е постигнат, и колко много се увеличиха възможностите на човешкия ум, и какви изумителни изобретения се появиха.

Тази епоха се равнява наистина на сто други епохи: ако съберем създаденото в продължение на сто епохи и го съпоставим с акумулирания продукт на нашето време, реколтата от този единствен период от време ще се окаже по-голяма от тази на отминалите сто. Вземете например общата сума на всички написани през отминалите времена книги и я сравнете със създадените през нашата епоха книги и трактати – написаните само през наше време книги далеч надвишават общия брой на всичко написано през отминалите времена и епохи. Вижте колко могъщо е въздействието, което Слънцето на света упражнява върху вътрешната същност на всички сътворени неща!

Но уви, хиляда пъти уви! Очите не виждат, ушите са глухи и сърцата и умовете не осъзнават този върховен дар. Затова се старайте с цялото си сърце и душа да събудите спящите, да накарате слепите да прогледнат и мъртвите да възкръснат.

74. О, птичко, която нежно възпява Красотата Абха! При това ново и удивително откровение булото на суеверието беше разкъсано, а предразсъдъците на източните народи – осъдени и отхвърлени. В някои страни на Изтока на музиката се гледаше с неодобрение, но в тази нова ера Проявената Светлина недвусмислено провъзгласи в Своите свещени Послания, че музиката, във вокално или инструментално изпълнение, е духовна храна за сърцето и душата.

Изкуството на музиканта е сред тези изкуства, които заслужават най-възвишена похвала и то вълнува сърцето на

всеки страдащ. Затова, о, Шахназ¹, свири и пей с прекрасен глас свещените Божии слова на събранията на приятелите, за да могат слушателите ти да се освободят от веригите на грижите и скръбта, а душите им да се възрадваат и да се смирят, отправяйки молитви към царството на Славата.

75. Стреми се с цялото си сърце и душа да постигнеш единение и хармония между бели и черни и с това да докажеш единството на бахайския свят, в който няма място за цветови разграничения и където само сърцата имат значение. Хвала на Бога, сърцата на бахаите са единни и свързани помежду си, независимо от това дали те са от Изтока или от Запада, от Севера или от Юга, дали са германци, французи, японци или американци, дали принадлежат към бялата, черната, червената, жълтата или кафявата раса. Разликите по цвят, националност или раса нямат никакво значение при бахайската Вяра; напротив, бахайското единство ги преодолява и премахва от корен всички тези фантазии и измислици.

76. О, ти, който притежаваш просветлено сърце! Ти си като зеницата на окото, самият извор на светлината, защото Божията любов освети с лъчите си най-дълбоката ти същност и ти обърна лицето си към Царството на твоя Господар.

Силна е омразата между бели и черни в Америка, но аз се надявам, че силата на Царството ще ги направи приятели и ще бъде като целебен балсам за тях.

Нека те не гледат цвета на човека, а да гледат сърцето му. Ако сърцето е изпълнено със светлина, този човек стои

¹ Шахназ – името, дадено на получателката на това Послание, е също така и наименованието на музикален лад.

близо до прага на своя Господ Бог, а ако не е – значи нехае за своя Бог, независимо дали е бял или черен.

77. О, ти, уважавана Божия прислужнице! Получи се писмото ти от Лос Анджелиес. Благодарни на божественото Провидение за това, че те подкрепяше в работата ти и направи от теб проводник на идеята за единството на човешкия свят, та да може мракът на различията между хората да се разпръсне и шатрата на обединението на народите да простре сянката си над всички земи. Без такова обединение не могат да бъдат постигнати нито спокойствие и благополучие, нито мир и всеобщо помирение. Това просветлено столетие се нуждае и зове за неговото осъществяване. Във всеки век, в съответствие с изискванията му, централната и специфична тема и цел, са одобрени от Бога. В нашата просветена епоха това е единството на човечеството. Всяка душа, която служи на това единство, ще получи несъмнено Божията подкрепа и одобрение.

Надявам се, че ти ще пееш звучни и мелодични възхвали на събранията и по този начин ще носиш радост и веселие за всички.

78. О, ти, който си чист по сърце, свят по дух, несравним по характер, прекрасен на вид! Получих снимката ти, която показва чудесната ти външност и изяществото на физиката ти. Образът ти е тъмен, а характерът – сияен. Ти си като зеницата на окото, която е черна на цвят, но е източник на светлина и ни разкрива земния свят.

Не съм те забравил и никога няма да те забравя. Моля се на Бога да благоволи да те направи символ на Своята доброта сред хората, да озари лицето ти със светлината на такава благодат, каквато само милостивият Господ Бог може

да дарява и да те отличи с любовта Си в тези времена, които се различават от всички отминали времена и столетия.

79. О, многоуважаеми! Прочетох вашия труд „Евангелие на благополучието“¹ и видях в него действително подходящи и разумни препоръки за облекчаване участието на човешкия род.

Казано накратко, учението на Бахаулла защитава идеята за доброволната подялба и разпределение, което е нещо много по-добро от изравняването на богатството. Защото изравняването трябва да бъде наложено отвън, докато подялбата е въпрос на свободен избор.

Човек постига съвършенство чрез добри дела, които е извършил доброволно, а не чрез добри дела, които е бил принуден да извърши. Подялбата е лично избран справедлив акт, а това означава, че богатите трябва да оказват помощ на бедните и да изразходват богатството си за тях, но по собствена свободна воля, а не защото бедните са извоювали това със сила. Защото резултатът от употребата на сила е хаос и разрушаване на обществения ред. От друга страна доброволната подялба, свободно избраното изразходване на нечие състояние води до мир и охолство на обществото. Това озарява света и прави чест на човечеството.

В Америка, пътувайки от град на град, аз видях чудесните резултати от вашата филантропия из различни университети, срещи за защита на мира и дружества за подпомагане и развитие на науката. Затова се моля от ваше име да

¹ Една статия от книгата на Андриу Карнеги „Евангелие на благополучието“, излязла в Англия в „Пал Мал Бъджет“ под заглавието „Евангелие на благополучието“, вж. Andrew Carnegie, „Autobiography“, 255ⁿ

бъдете винаги обсипвани с небесните дарове и благословии и да вършите много филантропични дела и на Изток, и на Запад. Така ще заблестите като запалена свещица в Божието Царство, ще завоювате почит и вечен живот и ще сияете като ярка звезда на хоризонта на вечността.

80. О, ти, който си обърнал лицето си към Бога! Получих твоето писмо, от което става ясно, че желанието ти е да служиш на бедните. Какво по-хубаво желание от това! Хората, чиито души принадлежат на Царството, горят от желание да помагат на бедните, да им съчувстват, да бъдат добри към нещастните и да правят живота им плодотворен. Честит си ти с това твое желание.

Предай от мое име на твоите две деца моите най-добри чувства и любов. Получих писмата им, но тъй като нямам време, не мога да им напиша отделни писма. Изрази от мое име най-добрите ми чувства.

81. Онези души, които по време на войната са помагали на бедните и са работили в организациите на Червения кръст, трябва да знаят, че тяхното служене се одобрява в Божието Царство и че заради него те ще получат вечен живот. Предай им тези радостни вести.

82. О, ти, който следваш твърдо Споразумението! Получих писмото ти и видях, че си положил големи усилия и грижи за този затворник – дано бъдат плодотворни. Кажи му, все пак, така: „Жителите на света са пленници в затвора на материята, който е постоянен и неизменен. И ако ти сега си задържан в границите на един временен затвор, недей да скърбиш заради това; аз се надявам, че ще бъдеш освободен от затвора на материята и ще достигнеш палатите на

вечния живот. Моли се на Бога ден и нощ и искай прошка и снизхождение. Божието всемогъщество ще намери изход от всяко затруднение.“

83. Предай на многоуважаваната си съпруга от името на Абдул Баха моите поздравии Абха ѝ и кажи: „Проявената към затворниците доброта и усилията за тяхното обучение и възпитание са изключително важни. И тъй като си направила голямо усилие в тази насока, разбудила си някои от тях, накарала си ги да се осъзнаят и да обърнат лицата си към божественото Царство, това достойно дело е извънредно похвално и ти, разбира се, трябва да постоянстваш в него. Предай на двамата затворници в Сан Куентин моите най-добри чувства към тях и им кажи следното: „Затворът в очите на мъдрите души е школа за подготовка и развитие. Вие трябва да се стараете от сърце и душа да се прославите с добрия си нрав и със знанията си.“

84. О, скъпа Божия прислужнице! Получих писмото ти и внимателно го прочетох.

Бракът при огромното мнозинство от хората е физическа връзка, а такава връзка може да бъде само временна, тъй като накрая физическата раздяла е неизбежна.

При бахаите обаче бракът трябва да бъде съюз не само телесен, но и на духа, защото при тях и мъжът и жената са опиянени от едно и също вино, и двамата са очаровани от един и същи неповторим Лик, и двамата живеят и действат, движени от един и същи дух, и двамата са озарени от една и съща слава и великолепиe. Тази връзка между тях е духовна и за това ще преbъде во веки. По същия начин те се радват на здрав и траен съюз и в земния живот, защото ако бракът се гради едновременно върху духовна и телесна връзка, той ще бъде истински и следователно ще просъще-

ствува. Ако обаче връзката е само физическа, той ще бъде нетраен и неминуемо ще завърши с раздяла.

Затова, когато хората на Баха решат да встъпят в брак, съюзът им трябва да бъде една истинска връзка, духовно и физическо единение, за да просъществува през всички фази на живота им и във всички Божии светове; защото едно такова единство е лъч от Божията любов.

По същия начин, когато някои души станат истински вярващи, те ще постигнат духовна връзка помежду си и ще проявяват взаимна нежност и топлина, които не са от този свят. Всички те ще бъдат опиянени от една едничка глътка божествена любов и този техен съюз, тази тяхна връзка също ще пребъде вечно. Това означава, че онези души, които обрекат себе си на забравя и се освободят от слабостите на човешкия род и от оковите на човешките ограничения, несъмнено ще бъдат озарени от небесния блясък на единството и ще постигнат истинско единение в един свят, който не умира.

85. Що се отнася до въпроса за брака според Божия закон, първо ти трябва да избереш човека, който ти допада, и след това се иска съгласието на бащата и на майката. Преди да си направил избора си, те нямат право да се намесват.

86. Бахайският брак представлява отговорността, която двете страни поемат една към друга и взаимната им привързаност по разум и по сърце. Всеки от двамата обаче трябва много грижливо и цялостно да опознае характера на другия, за да може обвързващият договор между тях да се превърне в съюз, който да просъществува за вечни времена. Тяхната цел трябва да бъде да станат любещи се и верни спътници и другари, винаги в хармония и съгласие един с друг от сега до вечността. ...

Истински бахайски брак е онзи, при който съпругът и съпругата са свързани и физически, и духовно един с друг, при който те непрекъснато усъвършенстват взаимно духовния си живот и се радват на пребъдващ съюз и хармония във всички Божии светове. Това е бахайският брак.

87. О, ти, напомнящ ни за този, който загина заради Благословената красота! Получихме неотдавна щастливата вест за твоя брак с този сияен лист, която безкрайно зарадва сърцата на Божиите люде. С изключително смирение отправихме молитви към свещения Праг, за да бъде този брак предвестник на радост за приятелите, съюз на нежност и на обич за вечни времена, от който да се родят непреходни блага и плодове.

От раздялата произлизат всяка болка и злочестина, докато съюзът между сътворените неща дава винаги най-похвални резултати. От съчетанието и на най-малките частици в света на битието стават явни Божията милост и щедрост, а колкото по-високо е нивото, от толкова по-голямо значение е обединяването. „Слава на Този, който създаде всички двойки – и от нещата, които земята ражда, и от самите хора, и от неведомите за тях неща.“¹ А над всички други съюзи стои този между хората, особено когато се осъществява поради любовта към Бога. Така се ражда най-важното единство и се поставят основите на духовната любов. Няма съмнение, че брак като вашия ще разкрива Божиите дарове. Затова ние ви поздравяваме и ви благославяме, и отправяме молитви към Благословената красота, за да превърне чрез Своята подкрепа и благосклонност това сватбено тържество в радостен празник за всички сърца и да го увенчае с Небесната хармония.

¹ Коран 36:36, а също вж. 51:49

О, Господи мой, о, Господи мой! Тези две ярки слънца са венчани в своята обич към Теб, свързани в покорство пред Свещения Ти Праг, обединени в служене на Твоето Дело. Направи така, че този брак да бъде като наниз от светлините на преизобилното Ти благоволение, о, Господарю мой, Всемиловичи, и сияйни лъчи от Твоите дарове, о, Ти, Благодетелният, Вечнодаряващият, така че от това велико дърво да могат да произлязат клони, които да растат зелени и процъфтяващи чрез даровете, изсипващи се от облаците на Твоето благоволение, събраха се, за да служат смирено на Твоя Свещен Праг, свързаха се в съюз, за да работят за Твоето Дело. Направи, о, Премиловичи мой Господарю, този брак да заблести като леещата се от Твоята щедра благодат светлина и като сияйните лъчи на Твоите дарове, о, Ти, Благотворният и Вечнодаващият, за да пусне това прекрасно дърво силни клони, които ще израстат зелени и обсипани с цвят, благодарение на даровете, които се изливат от Твоите благодатни облаци.

Наистина Ти си Щедрият. Наистина Ти си Всемоощият. Наистина Ти си Състрадателният, Всемиловичият.

88. О, вие, две любими мои чеда! Веднага щом ме достигна новината за вашия съюз, тя ме изпълни с безгранична радост и признателност. Хвала на Бога, че тези две верни и всеотдайни птички потърсиха подслон в едно гнездо. Моля се на Бога да им помогне да създадат почтено семейство, защото значението на брака се състои в отглеждането на благословена и честита челяд, та да могат с изключителна радост като запалени свещи да озаряват целия свят. Защото просветлението на света зависи от съществуването на човека. Ако не съществуваше човекът, светът щеше да бъде

като дърво без плод. Аз се надявам, че вие двамата ще станете като едно дърво, което, наполявано от обилните дъждове от облака на любящата доброжелателност, ще израсне свежо и красиво, ще разцъфти и ще даде плод, за да пребъде вечно вашият род.

Нека с вас бъде Славата на Преславния.

89. О, ти, който следваш непоклатимо Споразумението! Получих писмото ти от 2 май 1919 г. Възхвалявай Бога за това, че оставаш твърд и непоколебим в изпитанията и си неизменно верен на Царството Абха. Никое страдание не е в състояние да те разколебае и никое бедствие не може да наруши равновесието ти. Докато човекът не бъде поставен на изпитание, чистото злато не може окончателно да се отдели от примесите. Мъката е изпитващият огън, в който чистото злато засиява с целия си блясък, а нечистотията изгаря и почернява. Хвала на Бога, сега ти устояваш твърдо и непоколебимо на всички страдания и изпитания и не се разколебаваш от тях.

Твоята съпруга не е съгласна с теб, но хвала на Бога, Благословената красота е доволен от теб и те удостоява с изключителна щедрост и благодат. Опитай се все пак да бъдеш търпелив с жена си – възможно е тя да се промени и сърцето ѝ да се просветли. Твоят принос за разпространението на Вярата е изключително похвален и ще бъде вечно споменаван в небесното Царство, защото спомага за разпръскването на божествените ухания и за възхвалата на Божието Слово.

90. О, Боже, Боже мой! Тази Твоя слугиня Те призовава, вярвайки в Теб, обръщайки се към Теб, умолявайки Те да разпростреш небесната Си благодат над нея и да ѝ разкриеш Своите духовни загадки и да изпратиш над нея светлината на Своята Божествена Същност.

О, Господи мой! Нека очите на моя съпруг прогледнат. Зарадвай сърцето му със светлината на Твоето познание, притегли ума му към сияйната Ти красота, ободри духа му, разкривайки Своето проявено великолепие.

О, Господи мой! Вдигни завесата от очите му. Излей над него изобилната Си щедрост, опияни го с виното на Твоята любов, направи го един от Своите ангели, чиито нозе крачат по тази земя, макар и душите им да се реят из небесните висоти. Нека той се превърне в блестяща лампа сред Твоя народ, сияеща със светлината на Твоята мъдрост.

Наистина Ти си Свидният, Вечнодаряващият, Прещедрият.

91. О, ти, която си преклонила глава в молитва пред Божието Царство! Честита си ти, защото красотата на божествения Лик е очаровала сърцето ти, а светлината на духовната мъдрост го е изпълнила докрай и в него сияе яркият блясък на Царството. Знай, че Бог е с теб при всички обстоятелства, че те пази от рисковете и превратностите на този земен живот и те е направил прислужница в необятното Си лозе. ...

Що се отнася до твоя високоуважаван съпруг, твой дълг е да се отнасяш към него с голяма доброта и уважение, да зачиташ желанията му и да бъдеш винаги отстъпчива спрямо него, докато той разбере, че понеже си се обърнала към Божието Царство, твоята обич към него и любовта ти към Бога са станали още по-големи, също както и загрижеността ти към неговите желания при всякакви обстоятелства.

Аз се моля на Всемогъщия да те пази все така непоколебима в обичта ти към Него и винаги да разпръскваш сладкото дихание на святост навред по тези места.

92. О, вие, две вярващи в Бога души! Безподобният Господ Бог е направил мъжа и жената да живеят един с друг в

дух на най-близко другарство и да бъдат даже като една единствена душа. Те са двама съпрузи, двама най-близки приятели, които трябва да се грижат взаимно за благополучието на всеки от тях.

Ако живеят по този начин, те ще поминуват на този свят в пълно довольство, блаженство и с мир в сърцето, и ще станат обект на божествената милост и благосклонност в небесното Царство. Но ако не постъпят така, ще изживеят живота си в голяма горчивина, призовавайки ежеминутно смъртта и ще се явят засрамени в небесните селения.

Затова старайте се с цялото си сърце и душа да живеете един с друг, като два гълъба в едно гнездо, защото това ще получи Божия благослов и на този, и в отвъдния свят.

93. О, ти, Божия прислужнице! Всяка жена, която стане Божия прислужница, затымнява по слава императриците на света, защото е свързана с Бога и властта ѝ е непреходна, докато шепа пръст ще заличи от лицето на земята името и славата на всички императрици. Иначе казано, щом отидат в гроба, от тях не остава нищо. Прислужниците на Божието царство обаче се радват на вечна власт, която остава незасегната от хода на времето и смяната на поколенията.

Помисли само колко много императрици са дошли и са си отишли от времето на Христос до наши дни. Всяка от тях е управлявала цяла страна, но днес имената им и каквато и да е следа от тях са заличени, докато Мария Магдалена, която била обикновена селянка и Божия прислужница, продължава да сияе на хоризонта на вечната слава. Затова стреми се да останеш Божия прислужница.

Ти се изказваш похвално за Събора. Този Събор ще придобие голямо значение в бъдеще, защото служи на божественото Царство и на човечеството. Той провъзгласява всеобщия мир и полага основите на единството на човешкия род, освобождава душите от религиозни, расови и свет-

ски предразсъдъци и ги събира под сянката на едноцветната Божия шатра. Затова отдавай възхвала на Бога, че си присъствала на такъв Събор и си слушала божественото Учение.

94. О, прислужници на красотата на Абха! Писмото ви пристигна и прочитането му ни достави голяма радост. Хвала на Бога, вярващите жени са започнали да организират срещи, на които ще се учат как да разпространяват Вярата, ще разпръскват сладкото ухание на Учението и ще правят планове за обучението на децата.

Тези събирания трябва да бъдат изцяло духовни. Това ще рече, че дискусиите трябва да се ограничават в подбиране и систематизиране на ясни и категорични доказателства за това, че Слънцето на Истината действително е изгряло. Освен това присъстващите трябва да се занимават с всичко свързано с подготовката и обучението на момичетата – да им преподават различни предмети от всички сфери на познанието, да ги учат на добро поведение и правилен начин на живот, да култивират у тях добър характер, целомъдрие и постоянство, упоритост, сила, решителност и твърдост в преследването на целите, да ги занимават с управлението на домакинството, възпитанието на децата и всичко, което има връзка с потребностите на момичетата, така че накрая тези момичета, отгледани в твърдината на всички съвършенства и защитени от достойния си характер, да могат, когато самите те станат майки, да възпитават от най-ранно детство в децата си добър характер и добро поведение.

Нека също така изучават всичко, което е нужно за поддържане на телесното здраве и физическата устойчивост на тялото, както и да предпазват децата си от болести.

Когато по този начин нещата се организират и подготвят добре, всяко дете ще израсне като неповторимо прекрасо растение в градините на Рая Абха.

95. О, прислужници на Господа! Духовната групичка, която сте организирали в този духовно просветлен град, е извънредно подходяща. Вие сте постигнали голям напредък; надминали сте всички други, вдигнали сте се да служите пред Свещения Праг и сте заслужили небесните дарове. Сега с усърдие и жар трябва да се събирате на тези просветни духовни срещи, да четете Светите Писания и да възпоменавате Господа. Разяснявайте Неговите аргументи и доказателства. Заемете се с ръководството на жените в този край, просвещавайте младите момичета и децата, та майките да могат да образуват малките си от най-ранно детство, да ги възпитават старателно, да ги отглеждат така, че да са с достоен характер и висок морал, да ги напътстват към всички човешки добродетели, да ги предпазват от проявите на заслужаващо укор поведение и да се грижат за тях в прегръдката на бахайското отглеждане. Така тези невръстни деца ще бъдат откърмени на гръда на познанието за Бога и Неговата любов. Така те ще израснат и ще преуспеят, ще разберат какво е справедливост и човешко достойнство, решителност, воля за борба и издръжливост. Ще научат какво е упоритост и настойчивост във всичко, воля за непрестанен напредък, възвишена целеустременост и решителност, непорочност и чистота на живота. Така ще успеят да доведат до успешен край всичко, с което се заемат.

Нека майките знаят, че всичко, което се отнася до възпитанието на децата, е от първостепенно значение. Нека положат всички усилия в тази насока, защото, когато клонът е млад и зелен, той ще расте в определената от вас посока. Затова дълг на майките е да отглеждат своите малки така, както градинарят отглежда младите си насаждения. Те трябва да се стремят денонощно да възпитат у децата си вяра и увереност, страх от Бога, любов към Възлюбения на всички светове и всички добри качества и черти. Когато майката види, че детето ѝ е постъпило добре, нека го похвали и насърчи, и да възрадва сърцето му; а при проявата

и на най-незначителната неприятна черта на характера, нека го смъмри и накаже, като използва разумни средства, а ако е необходимо дори и лек словесен „бой“. Недопустимо е обаче да се бие или да се хули детето, защото характерът му напълно ще се изврати, ако то бъде подложено на удари или на словесно малтретиране.

96. О, прислужници на Милосърдечния! Изразете благодарността си към Предвечната красота за това, че се родихте и събрахте в този най-значителен от всички векове, това най-просветено време. Израз на най-подходящата благодарност за такъв щедър дар е да стоите твърдо и непоколебимо зад Споразумението и, следвайки Божиите предписания и светия Закон, да закърмите от най-ранно детство децата си с млякото на всеобщото образование и да ги възпитате така, че още от първите им дни в най-съкровения дълбини на сърцата им, в самата им същност, да бъде здраво установен един начин на живот, който отговаря и се подчинява във всичко на божественото Учение.

Защото майките са първите възпитатели, първите наставници; наистина майките са тези, които предрежават щастие то, бъдещото величие, благонравния начин на живот, ерудация и преценка, разбиранията и вярата на своите малки.

97. Има стълбове, които са установени като непоклатимите основи на Вярата в Бога. Най-здравият от тях е знанието и използването на разума, развитието на мисълта и на съзнанието, прозрението за същността на вселената и скритите тайнства на Всемогъщия Бог.

Разпространението на знанието следователно е неизбежен дълг, наложен на всеки от Божиите последователи. Този Духовен съвет, това Божие събрание, е длъжно да положи всички усилия за образоването на децата, така че те от най-

ранно детство да бъдат възпитавани според бахайския начин на поведение и Божия начин на живот и, също като млади растения, да растат и процъфтяват в тихо леещите се води на съветите и предписанията на Благословената красота.

98. Ако нямаше просветители, всички души щяха да си останат диви и ако не бяха учителите, децата щяха да бъдат невежи създания.

Именно поради тази причина, в този нов времеви цикъл възпитанието и образованието са отбелязани в Божията Книга като задължителни, а не доброволни. Това означава, че бащата и майката са длъжни да положат всички усилия за образованието на своите синове и дъщери, да ги откърмат на гърдите на познанието и да ги отгледат в лоното на науките и изкуствата. Ако те пренебрегнат това свое задължение, ще трябва да понесат съответната отговорност и порицание в присъствието на строгия и неумолим Господ Бог.

99. Ти пишеш по въпроса за децата. От самото начало децата трябва да получат духовно образование и трябва непрекъснато да им се напомня да споменават своя Бог. Нека любовта към Бога проникне в най-съкровената им същност заедно с майчиното мляко.

100. Желанието ми е тези деца да получат бахайско възпитание и образование, за да могат да се развиват и тук, и в Царството, и да радват душата ти.

В бъдеще моралът ще се изроди до крайност. Абсолютно необходимо е децата да бъдат възпитавани по бахайски, за да намерят щастие и на този, и в идния свят. В противен случай, те ще бъдат измъчвани от скърби и несгоди, защото човешкото щастие се гради върху духовното поведение.

101. О, вие, които се радвате на душевен покой! Между божествените Текстове, така както са изложени в Най-свещената Книга, а също и в други Послания, е и следният: дълг на бащата и на майката е да учат децата си както на добро възпитание, така и на книжовно знание. Това изисква задължително необходима учебна подготовка, така че нито едно дете, било то момиче или момче, да не остане неграмотно. Ако бащата не изпълни това свое задължение, трябва да бъде заставен да го направи, а ако се окаже, че не е в състояние да се справи, тогава Домът на справедливостта ще трябва да поеме образованието на децата, но в никакъв случай никое дете не бива да остане без образование. Това е една от най-строгите и неумолими заповеди, чието пренебрегване неминуемо ще предизвика гневното възмущение на Всемогъщия Бог.

102. О, верни приятели! Цялото човечество е като децата в училище, а Местоизгревите на Светлината, Изворите на божественото откровение са учителите в него – прекрасни и несравними. В училището на живота те обучават тези синове и дъщери на човешкия род в съответствие с изискванията на Божието учение и ги отглеждат в лоното на Божията благодат, за да могат да се усъвършенстват, да разкрият удивителните дарове на Господ Бог и да съберат в себе си всички човешки съвършенства; да могат да напредват във всички сфери на човешките усилия и стремежи – било то повърхностни или съществени, видими или скрити, материални или духовни – докато направят от този тленен свят огромно огледало, което да отрази другия свят, който никога не умира.

О, вие, Божии приятели! Тъй като в този най-забележителен от всички векове Слънцето на Истината се издигна до най-високата точка на пролетното равноденствие и изпрати лъчите си до всяко кътче и страна, то ще предизвика такова бурно възбуждение, ще разтърси така силно света на битие-

то, ще стимулира такъв растеж и развитие, ще разпръсне такава прекрасна светлина, а от пълните с благодат облаци ще се излеят такива изобилни води и в поля и равнини ще се роди такава обилие от уханни треви и цветове, че нищожната и бедна земя ще стане самото Царство Абха, а този низш свят – светът горе в небесата. Това петънце прах ще заприлича тогава на необятната небесна шир, този човешки дом – на Божия палат, тази точица пръст – на извора на безконечната благосклонност на Господаря на Господарите.

Затова, о, възлюбени на Бога, напрегнете всичките си сили, за да станете самите вие предвещание на всички прояви на този напредък и събирателен център на Божията благодат, извори на светлината на Неговото единство и вестители на даровете и прелестите на цивилизования живот. Бъдете авангардът на човешките достойнства в тази страна; тласкайте напред развитието на различните клонове на познанието, бъдете активни и напредничави в полето на научните открития и в изкуствата. Старайте се да коригирате поведението на хората и се стремете да превъзхождате всички в нравствено отношение. Докато децата са още невръстни бебета, закърmete ги от гръдта на с небесната благодат, люлейте ги в люлката на добродетелта и ги отгледайте в прегръдката на божията доброта. Дайте им преимуществото от владееенето на всяко полезно знание и да се докоснат до всяка нова и необичайна професия и до всяко прекрасно и необикновено изкуство. Възпитавайте ги в труд и борбеност и ги приучете на издръжливост в трудност и изпитания. Учете ги да посвещават живота си на изключително значими неща и ги насърчавайте да се отдават на учение, което ще бъде от полза за човечеството.

103. Обучението и възпитанието на децата е сред най-похвалните човешки деяния и привлича благоразположението и подкрепата на Премилостивия, защото образова-

нието е необходимата основа на всяка човешка добродетел и позволява на човека да следва своя път към висините на непреходната слава. Ако детето бъде обучавано от най-ранно детство, то ще може благодарение на любящата грижа на Светия Градинар да пие от кристалните води на духа и на познанието, така както младото дърво пие от бълбукащите край него потоци. То несъмнено ще събере в себе си ярките лъчи на Слънцето на Истината и с помощта на неговата светлина и топлина ще расте винаги свежо и красиво в градината на живота.

Ето защо учителят трябва да бъде и лекар. Това ще рече, че обучавайки детето, той трябва да поправя неговите грешки; трябва да му дава знания и в същото време да изгражда неговата духовност. Нека учителят бъде лекар за детския характер, така той ще лекува духовните болести на човешките чедра.

Ако за изпълнението на тази изключително важна задача бъдат положени неимоверни усилия, светът на хората ще грейне в нова премяна и ще засияе с най-прекрасната светлина. И тогава това мрачно място ще заблести и земната обител ще се превърне в Рай. Демоните ще станат ангели, а вълците – пастири на стадото овце, глутницата дива кучета ще се превърне в кротко пасящи по поляните на единението газели, хищните зверове – в мирни стада, а грабливите птици с остри като ножове нокти – в пойни птички, нежно извиващи своите трели.

Защото истинската същност на човека е границата между сянката и светлината, мястото, където се срещат двете морета¹; тя е най-долната точка на дъгата на сниже-

¹ Коран 25:55, 35:13, 55:19-25. Вж. също Сватбената молитва на Абдул Баха, започваща така: „Той е Бог! О, Несравними Господи! във всемогъщата си мъдрост Ти наложи на хората брака ...“

нието¹ и затова е способна да изкачи всички по-горни височини. С образование тя може да достигне всички достойни качества, но лишена от него, ще си остане на най-ниската точка на несъвършенството.

Потенциално всяко дете е светлината на света и в същото време неговата тъма; затова въпросът за образованието трябва да се счита за въпрос от първостепенно значение. От най-ранното си детство детето трябва да бъде закърмено с млякото на Божията любов и отгледано в прегръдката на Неговото знание, за да може да разпръсква светлина, да се издига духовно, да се изпълни с мъдрост и натрупа знания и да придобие отличителните черти на ангелите.

Щом като ви е възложена тази свещена задача, вие трябва да положите всички сили, за да прославите във всяко отношение това училище навред по света и да го направите извор на възхвала на Словото Божие.

104. О, възлюбени на Бога и прислужници на Милосърдечния! Голяма част от учените споделят мнението, че различията в интелекта и в способността за възприемане се дължат на разликите в образованието, подготовката и културното равнище. Т.е. те вярват, че умът е еднаква за всички даденост, но съответната подготовка и обучение водят до умствени различия и нееднакви равнища на интелигентност и че следователно, тези различия не са вродена и неотделима съставна част на индивидуалността, а са резултат от образованието – никой няма вродено превъзходство над никого. ...

Божииите Проявления също споделят гледището, че образованието упражнява най-силното възможно въздействи-

¹ Вж. „Отговори на някои въпроси“, стр. 328-9 за коментара на Абдул Баха за низходящата и възходящата дъга.

вие върху хората. Те обаче твърдят, че разликите в равнището на интелигентност са вродени и това е очевиден факт, който няма нужда да се обсъжда. Защото ние сме свидетели, че деца на една и съща възраст, от една и съща държава и раса, даже от едно семейство и обучавани от един и същи човек, се различават по схватливост и интелигентност. Едно ще напредне много бързо, друго ще се образова постепенно, а трето ще остане на най-ниското равнище. Защото колкото и да лъскате една мида, тя няма да се превърне в искряща перла, така както и от матовото камъче няма да успеете да направите скъпоценен камък, чиито чисти лъчи да огреят света. Никога няма да превърнете чрез обучение и култивиране дивия лечебен храст и горчивото дърво¹ в Благословено дърво². Това ще рече, че образованието не може да промени вътрешната същност на човека, но то упражнява огромно въздействие и със силата си може да развие у индивида всички заложи в него ценни качества и способности. Под грижите на стопанина от шепата пшеница ще се роди цяла реколта, а отгледаното от градинаря семе ще израсне в прекрасно дърво. Благодарение на грижовните усилия на учителя децата от началното училище могат да постигнат върховни постижения; нещо повече, благотворното му въздействие може да издигне някое незначително дете до най-възвишено място. Ясно е следователно че по своята същностна природа човешкият ум има различни възможности и че образованието играе голяма роля и има огромно въздействие върху неговото развитие.

105. Колкото до разликата между сега господстващата материална цивилизация и божествената цивилизация, коя-

¹ Вж. Коран 37:60 (Дървото на Закум)

² Вж. Коран 24:35

то ще бъде едно от предимствата, водещи началото си от Дома на справедливостта, тя е следната: с помощта на наказателни и репресивни закони материалната цивилизация възпира хората от извършването на престъпни деяния; докато обаче, както сами виждате, броят на законите, които преследват и наказват човека, непрекъснато расте, изобщо не съществуват закони, които да го поощряват и възнаграждават. Във всички градове на Европа и Америка са издигнати огромни сгради, с цел да служат като затвори за престъпниците.

Божествената цивилизация обаче възпитава по такъв начин всеки член на обществото, че никой, с незначително малки изключения, няма да предприеме извършването на престъпление. Съществува голяма разлика между предотвратяването на престъплението с насилствени и репресивни мерки и това хората да се възпитават, просвещават и одухотворяват така, че без страх от наказание или отмъщение да избягват всяко престъпно деяние. Нещо повече, те дори ще гледат на извършването на престъпление като на голям позор и само по себе си най-суровото от всички наказания, ще се прекланят пред човешките добродетели и ще посветят живота си на това, което ще донесе светлина на света и ще помага за развитието на онези качества, които са желани пред Свещения Божи Праг.

И така виждате колко огромна е разликата между материалната и божествената цивилизация. Със сила и наказателни мерки материалната цивилизация се опитва да възпира хората от правенето на зло, от нанасянето на вреда в обществото и извършването на престъпления. При божествената цивилизация обаче човекът е така подготвен, че без страх от възмездие не допуска престъплението, гледа на него като на най-тежкото мъчение и с радост и готовност се труди, за да придобие всички човешки добродетели, да ускори прогреса на обществото и да разпръсква светлина по целия свят.

106. Едно от най-прекрасните сред всички дела, с които човекът може да зарадва Всемогъщия Бог, е обучението и възпитанието на децата – тези млади фиданки на Рая Абха, така че те, насърчавани с божията милост по пътя на спасението и израстващи, подобно на създадените от божествената щедрост бисери, в закрилата на мидата на просвещението, да украсят един ден като скъпоценни камъни короната на непреходната слава.

Много трудно е обаче да се заеме човек с това дело, а още по-трудно е да успее в него. Аз се надявам, че ти ще се справиш добре с тази най-важна от всички задачи, ще постигнеш бляскав успех и ще станеш символ на Божията щедра благодат, че тези деца, възпитани до едно в духа на светото Учение, ще израснат и с душа и характер подобни на нежния полъх на вятъра в градините на Преславния и ще разнасят аромата им по целия свят.

107. Надеждата на Абдул Баха е, че за тези млади хора в класната стая на най-дълбокото познание ще се грижи човек, който ще ги възпитава на любов. Дано те, овладявайки безграничните пространства на духа, узнаят всичко за скритите тайнства толкова добре, че да могат в Царството на Преславния, подобно на славеи, надарени с дар слово, да провъзгласяват високо тайните на Небесните селения и подобно на изпълнения с копнеж влюбен, да изливат дълбоката си и неутешима горест и желание по Многообичания.

108. Трябва да отдавате първостепенно значение на въпроса за добрия характер. Дълг на всеки баща и на всяка майка е да съветват децата си достатъчно продължително време и да ги ръководят към онези неща, които осигуряват непреходна почит и уважение.

Насърчавайте децата си още от най-ранните им години в училище да се учат да изнасят речи по възможно най-добрия начин, за да могат в свободното си време да поднасят сериозни и убедителни беседи, в които да се изразяват ясно и красноречиво.

109. О, вие, получатели на Божията благосклонност и подкрепа! В това ново и прекрасно Време непоклатимата основа на всичко е изучаването на науките и изкуствата. В съответствие с изричните Свещени текстове всяко дете трябва да овладее в необходимата степен определени знания и умения. Затова във всеки град и село трябва да бъдат изградени училища, та всяко дете в съответния град или село да се захване с учение.

Така че всяка душа, която предложи помощта си за осъществяването на това дела със сигурност ще бъде приета пред небесния Праг и възхвалена от божественото Обкръжение.

Тъй като вие упорито се стремите към тази най-голяма цел, аз се надявам, че ще получите полагащата ви се отплата от Господаря на явните символи и знаци и че блясъкът на небесната благодат ще освети пътя ви.

110. Що се отнася до организацията на училищата, всички деца трябва да носят по възможност едно и също облекло, макар и от различна материя. За предпочитане е материята също да бъде еднаква, но ако това е невъзможно, няма да е проблем. Колкото по-чисти са учениците, толкова по-добре; те трябва да бъдат безупречни. Училището трябва да бъде разположено на място с мек и чист въздух. Децата трябва старателно да се възпитават в най-голяма вежливост и добро поведение. Те трябва непрекъснато да се насърчават в стремеж към овладяване върховете на чо-

вешките постижения и от най-ранна възраст трябва да ги учим да си поставят високи цели, да имат добро поведение, да бъдат целомъдрени, чисти и непоковарени, да възпитаваме у тях твърда решителност и целеустременост във всичко. Нека не гледат с пренебрежение на нещата и не прахосват времето си, а сериозно и добросъвестно да преследват целите си и във всяка ситуация да проявяват решителност и непоколебимост.

Нравственото възпитание и доброто поведение са много по-важни от изучаването на книгите. Дете, което е чисто, любезно и учтиво, с добър характер и възпитание, дори и да е необразовано, е за предпочитане пред дете, което е грубо, мръсно, невъзпитано и с лош характер, па макар и вече добре запознато с всички науки и изкуства. Това е така, защото дете, което се държи добре, даже и да е необразовано, е от полза за другите, докато лошото и невъзпитано дете е покварено и вредно за другите, макар и да е учено. Ако обаче детето е отглеждано така, че да бъде едновременно образовано и добро, резултатът ще бъде светлина и пак светлина.

Децата са като млад и зелен клон, те ще израстат в посоката, в която насочите растежа им. Направете всичко, което е по силите ви, за да им дадете високи идеали и цели, така че когато станат пълнолетни, да осветяват с лъчите си, като искрящи свещи, целия свят и вместо да се подават на животински желания и страсти, и да не виждат и не се интересуват от нищо, да се стремят с цялото си сърце към завоюването на непреходна почит и уважение и придобиването на всички човешки достойнства и добродетели.

1111. В основата на престъплението стои невежеството и затова трябва да държим здраво оръдията на възприемчивостта и знанието. Трябва да възпитаваме добър характер. Светлината трябва да достигне навсякъде, за да могат всич-

ки в училището на човечността да придобият божествените характеристики на духа и да се убедят сами, че няма по-жесток ад и по-огнена преизподня от тази да имаш зъл и извратен характер, че не съществува по-отвратителен пъкъл и по-ужасно мъчение от това да проявяваш качества, които заслужават порицание.

Човек трябва да бъде възпитан до такава висота, че да бъде готов по-скоро да му прережат гърлото, отколкото да изрече лъжа и да му се струва по-лесно и естествено да бъде посечен от меч или прободен от копие, отколкото да наклевети някого или да се поддаде на гнева си.

Така ще бъде разпалено чувството на човешко достойнство и гордост, което ще помете избуялата реколта на похотливи желания. И тогава всеки от Божиите възлюбени ще заблести с духовни качества подобно на ярка луна и връзката му със Свещения Праг на неговия Господ Бог ще бъде не илюзорна, а стабилна и реална, ще бъде като самите основи на сградата, а не просто украшение на нейната фасада.

От това следва, че училището за деца трябва да бъде място с изключителна дисциплина и ред, че обучението в него трябва да бъде цялостно и задълбочено, както и да се осигурят условия за коригиране и усъвършенстване на характера, за да може от най-ранна възраст в самата същност на детето да бъдат положени божествените основи и да бъде издигната сградата на светостта.

Знайте, че въпросът за образованието, за изправянето и усъвършенстването на характера, за насърчаването и окуражаването на детето е от най-голямо значение, защото това са основни Божии принципи.

Така, ако е Божията воля, от тези духовни училища ще излязат високопросветени деца, носещи премяната на най-прекрасните човешки добродетели, които ще разпръскват светлината си не само из Персия, но и по целия свят.

Изключително трудно е да се обучава индивида и да се въздейства върху характера му след периода на пубертета. Тогава, както показва опитът, даже и да бъдат положени всички усилия, за да се промени някоя негова наклонност, полза от това няма. Той може евентуално да отбележи прогрес в определена насока днес, но само след няколко дни би забравил за това и би се върнал към обичайния си начин на живот и към своите привычки. Затова още от най-ранно детство трябва да бъдат поставени здрави основи. Когато клонът е млад и крехък, той лесно може да бъде изправен.

Мисълта ни е, че качествата на духа са най-важните и божествени основи и че те украсяват истинската същност на човека, а знанието е двигателят на човешкия прогрес. Възлюбените на Бога трябва да придават голямо значение на този въпрос и да работят по него с усърдие и ентузиазъм.

112. В това свещено Дело проблемът за сираците има първостепенна важност. Към сираците трябва да се проявява най-голямо внимание; те трябва да бъдат обучавани, възпитавани и образовани. Особено важно е с всички средства да им се разяснява Учението на Бахаулла.

Горещо се моля на Бога ти да можеш да станеш добър родител за децата сираци и да ги събудиш за нов живот с уханията на Светия Дух, за да могат те да навлязат в своята зрялост като истински слуги на света човешки и като сияйни свещи сред общността на човешкия род.

113. О, Божия прислужнице! ... Майките трябва да бъдат запознати с божественото Учение и трябва да бъдат съветвани и насърчавани та да горят от желание да възпитават децата си, защото майката е първият учител на детето. Тя е тази, която от самото начало трябва да закърми новороденото с Божията Вяра и с Божия Закон, за да може божест-

вената любов да проникне в него ведно с майчиното мляко и да бъде с него до последния му дъх.

Ако майката не се справи с възпитанието на своите деца и не ги поведе по правилната пътека в живота, възпитанието, което те впоследствие ще получат, няма да има цялостен ефект. Дълг на Духовните Съвети е да предоставят на майките добре разработена програма за отглеждането на децата, от която да става ясно как от най-ранно детство детето трябва да бъде напътствано и обучавано. Такива указания следва да се дават на всяка майка и да ѝ служат като ръководство, за да може тя да обучава и отглежда децата си в съответствие с Учението.

Така тези млади фиданки в градината на Божията любов ще израстат и разцъфнат под топлината на Слънцето на Истината, нежния полъх на Небесните пролетни ветрове и направляващата ги ръка на тяхната майка. И всяка от тях ще се превърне в отрупано с плод дърво в Рая Абха и ще получи чрез даровете на пролетта в това ново и прекрасно време цялата си красота и прелест.

114. О, любящи майки, знайте, че според Бога най-добрият начин да Му се преклоните, е като възпитавате децата си и ги учите на всички достойнства и добродетели на човешкия род; няма и не може да си представите по-благородно дело от това.

115. О, вие, две любими прислужници на Бога! Всичко, каквото човек говори, нека го докаже с делата си. Ако той твърди, че е вярващ, тогава нека действа в съответствие с предписанията на Царството Абха.

Хвала на Бога, вие двете доказвате истинността на душите си със своите дела и получавате одобрението на Господ Бог. Всеки ден, щом се зазори, вие събирате бахайски-

те деца и ги учите да се молят. Това е акт в най-висша степен достоен за похвала, който носи радост на детските сърца, защото всяка сутрин те обръщат лицата си към Царството и споменават Бога, и възхваляват Името Му, и пеят, и казват молитви с най-медени гласове.

Тези деца са като млади фиданки и да ги учите да се молят, е все едно, че ги обливате с дъждовна вода, за да могат да растат нежни и свежи и лекият полъх на Божията любов да се носи над тях и да ги кара да потръпват от радост.

Очаква ви блаженство и добър пристан.

116. О, ти, щерко на Царството! Получих писмата ти, от чието съдържание се разбира, че твоята майка се е възнесла в селенията на невидимото и че ти си останала сама. Желанието ти е да служиш на баща си, който е скъп на сърцето ти, но също и да служиш на Божието Царство, затова си объркана и се питаш кое от двете трябва да правиш. Посвети се разбира се на баща си, но и винаги, когато намериш време за това, разпръсквай божествените ухания.

117. О, любими на Абдул Баха! Бъди син на своя баща, бъди плод от дървото, което е той. Бъди син, роден от неговата душа и сърце, а не просто от вода и пръст. Истински син е този, който се е разклонил от духовната част на човека. Моля се на Бога винаги да те закриля и подкрепя.

118. О, вие, млади бахайски деца, вие, търсачи на истински разум и познание! Човекът се различава от животното по много неща. Преди всичко той е направен по Божи образ, по подобие на Божествената Светлина – точно както е казано в Петокнижието: „Нека направим човека по наш

образ и подобие.⁴¹ Този божествен образ събира всички онези най-ценни качества, чиято светлина, излъчвана от Слънцето на Истината, озарява самата същност на човека, и които са сред атрибутите на съвършенството, заложили в мъдростта и познанието. Затова вие трябва да положите изключителни усилия и да се стараете денонощно и без минута отидх, да придобиете обилна дял от всички науки и изкуства, за да може Божественият Лик, който сияе от Слънцето на Истината, да освети огледалото на човешките сърца.

Горещото желание на Абдул Баха е да види всеки от вас сред най-изтъкнатите професори в академиите и в училищата на духовните значимости и всеки да стане пръв по мъдрост и водач на другите по пътя към нея.

119. Дълг на бахайските деца е да надминат другите деца в овладяването на науките и изкуствата, защото са закърмени с Божията милост.

Това, което другите деца научават за година, бахайските нека научават за месец. Любящото ги сърце на Абдул Баха копнее да узнае, че младите бахаи, всички до един, са известни по целия свят с интелектуалните си постижения. Няма съмнение, че те ще положат всички усилия и ще вложат цялата си енергия и чувство на собствено достойнство, за да овладеят науките и изкуството.

120. О, скъпи мои деца! Получих писмото ви. Неизразима и неописуема е радостта от това че, хвала на Бога, силата на Божието Царство е отгледала такива деца, които от най-ранното си детство горят от желание да получат бахай-

¹ Битие 1:26

ско възпитание, за да могат още отсега да се посветят в служба на човечеството.

Моето най-голямо желание е вие, които сте мои деца, да се изучите и формирате в съответствие с учението на Бахаулла и да получите бахайско възпитание; всеки от вас да се превърне в горяща свещ в света човешки, да се посветите в служба на цялото човечество и да се откажете от покая и удобствата си, за да станете извори на мира и споконствително в света на творението.

Такива са надеждите ми по отношение на вас и вярвам, че вие ще бъдете източникът на моята радост и доволство в Божието Царство.

121. О, ти, на която годините са малко, а духовните дарове – много! Колко много деца, макар и малки на възраст, са вече зрели и разумно преценяващи.! И колко много възрастни хора са невежи и объркани! Защото растежът и развитието зависят от интелектуалните и разсъдъчни способности на човека, а не от неговата възраст.

Макар и още да си в периода на детството, ти си приела твоя Бог, докато безчет са жените, които са Го забравили и са прогонени от небесното Му Царство и са лишени от даровете Му. Благодарни на твоя Господ Бог за тази удивителна щедрост.

Аз се моля на Бога да изцери твоята майка, която е почитана в Царството на небето.

122. Що се отнася до твоя въпрос за възпитанието на децата: твой дълг е да ги закърмиш с млякото на Божията любов и да ги насочваш към духовните неща, за да обърнат лицата си към Бога; за да бъде начинът им на живот в съгласие с правилата за доброто поведение, а характерът им – възможно най-добрият; за да направят свои всички достой-

ни и привлекателни качества на човешкия род и да придобият солидни познания във всички клонове на науката, така че от самото начало на живота си да станат духовни същества, обитатели на Царството, очаровани и влюбени в сладкото дихание на светостта, и да получат истинско религиозно и духовно възпитание, възпитанието на Небесното Царство. И аз наистина ще се моля на Бога те да успеят в това.

123. О, ти, който си вперил взор в Божието Царство! Получихме писмото ти и разбрахме, че се занимаваш с обучението на децата на вярващите, че тези крехки малчугани изучават „Скритите слова“ и молитвите, както и какво означава да бъдеш бахай.

Обучението на тези деца е като работата на любящия градинар, който се грижи за младите си насаждения в цъфтящите полета на Преславния. Няма съмнение, че тя ще даде желаните резултати, особено вярно е това, що се отнася до обучението, свързано с бахайските задължения и бахайското поведение, защото малките деца непременно трябва да осъзнаят с цялото си сърце и душа, че „бахай“ не е просто име, а истина. Всяко дете трябва да бъде възпитавано в духовност, за да изгради в себе си всички добродетели и да стане извор на красота и на блясък за Божието Дело. В противен случай, душата „бахай“, ако не даде плод, ще се сведе до едно нищо.

Затова старай се, доколкото ти позволяват силите и възможностите, да накараш тези деца да разберат, че бахай е онзи, който възплава всичките човешки съвършенства и че той трябва да свети като горящ фитил, а не да бъде тъма връз тъма и въпреки това да носи името „бахай“.

Дай на това училище името Бахайско неделно училище.¹

¹ Бахайски детски курс в Кеноша, щата Уисконсин.

124. Неделното училище за деца, в което се четат Посланията и Ученията на Бахаулла и се произнася Словото Божие, е наистина свещено. Ти непременно трябва да продължаваш тази организирана дейност без никакво прекъсване и да ѝ придадеш значимост, та да може ден след ден тя да се развива и да се съживява чрез диханието на Светия Дух. Ако тази дейност е добре организирана, бъди уверен, че ще даде прекрасен резултат. Необходими са обаче твърдост и настойчивост, защото в противен случай тя ще върви известно време, но впоследствие постепенно ще бъде забравена. Постоянството е абсолютно необходимо условие. Във всяко начинание решителността и непоколебимостта неизменно водят до добър резултат. В противен случай то се провежда в продължение на няколко дни, след което бива изоставено.

125. Смяната на учителите не бива да бъде нито твърде честа, нито прекалено дълго отлагана; за предпочитане е умереност. Неуместно и нецелесъобразно е да провеждате сбирките си във време, което съвпада с молитвените служби на другите църкви; това би довело до отчуждение, тъй като бахайските деца, които имат собствено Неделно училище биха били лишени от него, ако се опитат да посетят други неделни училища. Освен това в училището за бахайски деца, се разрешава приемането на деца, чиито родители не са бахаи. Нищо лошо не може да има и в това, ако в същото училище за сведение на децата бъдат изложени фундаменталните принципи, лежащи в основата на която и да е друга религия.

Тъй като децата са малко на брой, не е възможно да има различни класове и естествено необходим е само един. Що се отнася до последния въпрос във връзка с различията между децата, постъпете както намерите за целесъобразно.

126. Получих писмото ти. Хвала на Бога, то ми донесе добрите новини за твоето здраве и безопасност, и разбрах, че се готвиш да постъпиш в селскостопанско училище. Това е извънредно подходящо. Старай се колкото е възможно по-добре да овладееш селскостопанската наука, защото в съответствие с божественото учение постиженията в науката и съвършенството в изкуствата се считат за акт на преклонение пред Бога. Ако един човек прави всичко, което е по силите му, за да овладее дадена наука или да се усъвършенства в дадено изкуство, това е все едно, че се моли на Бога в църкви или храмове. Така че като постъпиш в земеделското училище и се стараеш да овладееш селскостопанската наука, ти денонощно ще се прекланяш и ще се молиш Богу – акт, който се посреща с одобрение пред прага на Всеомогъщия. Каква по-голяма благодат от тази на науката да се гледа като на молитвен акт, а на изкуството – като на служба в името на Божието Царство.

127. О, слуга на Единствения истински Бог! При това всемирно откровение удивителното занаятчийско майсторство на човека се счита за преклонение към Сияйната Красота. Помисли каква щедрост и благодат е това, че на майсторството се гледа като на молитвен акт. В миналото се е смятало, че подобни умения са равностойни на невежество и дори на нещастие, пречещо на човека да се доближи до Бога. А погледни сега как Неговите безгранични дарове и щедрата Му благосклонност превърнаха адските мъки в райско блаженство, а купчината черна пръст – в сияйна градина.

Дълг на майсторите на занаятите и изкуствата в света е ежеминутно да засвидетелстват своята благодарност пред Свещения Праг и да влагат цялото си старание, усърдно да упражняват професията си, за да може от усилията им да се родят творби, които да разкриват пред очите на всички хора ненадминатата красота и съвършенство.

128. Получих твоето писмо. Надявам се, че провидението на Истинския ще те закрия и ще ти помага, че ти непрестанно ще споменаващ Господа и ще проявяваш усърдие в професията си. Трябва много да се стараеш, за да станеш неповторим в професията си и да се прославиш по тези места, защото постигането на съвършенство се счита в тези милостиви времена, за преклонение пред Бога. И докато се занимаваш с работата си, можеш да споменаващ Истинския.

129. О, приятели на Чистия и Всемогъщ Бог! Да бъдеш чист и благочестив във всичко, е атрибут на посветената душа и неотменим отличителен белег на освободеното съзнание. Най-голямото от всички достойнства е непорочността и преодоляването на слабостите. А щом човек се пречисти във всяко едно отношение, той ще стане фокусен център, отразяващ Проявената Светлина.

На първо място в човешкия живот трябва да стои непорочността, а след нея идват ведростта, чистотата и независимостта на духа. Първо трябва да се измие коритото на потока и едва след това да се отведат в него сладките и свежи речни води. Непорочният поглед се радва на блажената гледка на Господа и знае какво означава тази среща; непоквареният ум поглъща уханията, долитащи от розовите градини на Неговата благодат; излъсканото до блясък сърце ще отрази надалеч красивото лице на истината.

Ето защо в Светите Писания съветите на небето се оприличават с водата, точно както е казано в Корана: „И от Небето изпращаме на земята чиста вода“¹, а в Евангелието: „Само който е кръстен с вода и дух, може да влезе в Царството Божие.“² Така става ясно, че Учението, което идва от

¹ Коран 25:50

² Вж. Йоана 3:5

Бога, е лееща се от небесата благодат; то е дъжд от божественото милосърдие, който пречиства човешкото сърце.

Мисълта ми е, че във всички аспекти на живота непорочността и светостта, чистотата и стремежът към усъвършенстване възвисяват човека и помагат за развитието на духовната му същност. Дори и в материалната сфера чистотата води до духовност, както недвусмислено се посочва в Светите Писания. И макар че телесната чистота е материална категория, тя въпреки това има могъщо влияние върху живота на духа. Това е също като дивно сладкопоен глас или мелодия: макар че звуците са само въздушни вибрации, които въздействат върху намиращия се в ухото слухов нерв, а тези вибрации са само едно случайно природно явление и се пренасят по въздуха, вижте как те вълнуват сърцето. Прекрасната мелодия е като криле за духа и кара душата да тръпне от радост. Искам да кажа, че физическата чистота също оказва въздействие върху човешката душа.

Забележете колко привлекателна е чистотата в очите на Бога и как недвусмислено се набляга на нея в Свещените книги на Пророците, Светите писания забраняват нечистата храна или употребата на каквато и да е нечиста вещ. Някои от тези забрани са били абсолютни и задължителни за всички, а който нарушавал определеното правило, бил отхвърлян от Бога и заклеймяван от вярващите. Такива например са били някои категорично забранени деяния, извършването на които се считало за най-тежък грях; сред тях има такива, които са толкова отвратителни, че е срамно дори да бъдат назовани.

Но има и други забранени неща, вредата от които не е непосредствена и чиито пагубни последствия се проявяват постепенно; те са не по-малко противни на Господа и достойни за порицание в Неговите очи и също са толкова отвратителни. Абсолютната им непозволеност обаче не е изрично спомената в Свещените текстове. При все това въздържане-

то от тях е необходимо за непорочността, чистотата, опазването на здравето и неподдаването на вредни страсти.

Сред последните е и пушенето, което е мръсно, зловонно и противно – един лош навик, вредата от който постепенно става явна за всички. Всеки квалифициран лекар потвърждава (а същото е било доказано и чрез изследвания), че една от съставките на тютюна е смъртоносна отрова и че пушачът е уязвим за много и различни болести. Ето защо тютюнопушенето категорично е обявено за неприемливо от гледна точка на хигиената и здравеопазването.

От самото начало на мисията Си Баб изрично забранил тютюна и последователите Му до един престанали да го употребяват. Но тъй като по онова време притворството било позволено, а всеки, който се въздържал от пушене, бил тормозен, оскърбяван и даже заплашван със смърт, бабистите, за да прикрият вярата и убежденията си, пушели. Покъсно бе разкрита Книгата Акдас и тъй като в нея тютюнопушенето не било специално забранено, вярващите не се отказали от него. Благословената красота обаче винаги е изразявал отвращението Си от него и въпреки че в началото, поради известни причини Той понякога пушел, с времето напълно се отказал от тютюна и онези свети и чисти души, които Го следвали във всичко, направили същото.

Искам да кажа, че в Божиите очи тютюнопушенето е осъдително, отблъскващо и крайно порочно, извънредно вредно за здравето. То е също така и разхищение на време и на пари, и прави от този, който го практикува, жертва на пагубна страст. За тези, които следват твърдо Споразумението, този навик следователно е осъдителен и от гледна точка на здравия разум, и от гледна точка на опита. Отказът от него ще донесе облекчение и душевно спокойствие на всички хора, а освен това те ще могат да имат свеж дъх, чисти пръсти и приятно ухаеща коса. Като получат това писмо, приятелите сигурно ще изоставят с цената на всичко,

пък макар и след известен период от време, този гибелен навик. Такава е моята надежда.

Що се отнася до опиума, той е отвратителен и прокълнат. И нека Бог ни пази от наказанието, което Той налага на този, който го употребява. Според изричния текст на Най-свещената Книга употребата му е забранена и абсолютно осъдителна. Здравият разум показва, че пушенето на опиум е вид умопомрачение, а опитът потвърждава, че пушачът на опиум е напълно изолиран от света на хората. Нека Бог пази всички от извършването на едно толкова грозно деяние – деяние, което разрушава самите основи на човешката личност и я лишава от всичко за вечни времена. Защото опиумът се залепва за душата и съвестта на пушача умира, съзнанието му се замъглява и възприятията му се разрушават. Той превръща живия в мъртвец. Изсмуква естествената топлина на човека. Няма по-голяма вреда от тази, която причинява опиумът. Щастливи са онези, които никога не са произнасяли даже името му, и помислете колко окаян е този, който го пуши.

О, вие, които обичате Бога! В този времеви цикъл на Всемогъщия Бог невъздържаността и насилието, принудата и потисничеството са всички до едно осъдителни. Наложително е обаче употребата на опиум да бъде спряна с всякакви средства, за да може да се освободи човечеството от тази най-тежка напаст. В противен случай тежко и горко на всеки, който не изпълни дълга си към своя Господар.¹

О, Божествено Провидение! Дай на хората на Баха чистота и непорочност във всичко. Направи така, че да не бъдат опетнени с нищо и ги избави от всяка пагубна страст. Не позволявай да бъдат въвлечени в грозни деяния и освободи ги от оковите на всички лоши навици, за да живеят непокварени и свободни, здрави и чисти, достойни да служат

¹ Вж. Коран 39:57

на Твоя Свещен Праг и да са подобаващи за общуване със своя Господар. Избави ги от спиртните напитки и от тютюна, освободи ги и ги спаси завинаги от този опиум, който докара човека до лудост и им дай възможност да се насладят на сладкия аромат на святост, за да пият до насита от тайнствената чаша на божествената любов и да познаят възторга на непрестанното доближаване до Царството на Преславния. Защото то е точно както Ти си казал: „Всичко, което държиш в зимника си, не е в състояние да утоли жаждата на моята любов. Дай ми, о, виночерпецо, чаша пълна като морето от виното на духа!“

О, Божии възлюбени! Опитът е показал колко благотворно е влиянието на отказа от тютюна, от спиртните напитки и опиума, върху здравето и жизнеността на човека, върху развитието и изострянето на неговите умствени способности и върху физическата му сила. Има един народ² в днешно време, който стриктно се въздържа от употребата на тютюн, алкохол и опиум. Този народ далеч превъзхожда всички останали по сила и по смелост, по здраве, красота и угледност. Един единствен от неговите мъже може да противостои на десет души от което и да е друго племе. И това се отнася за целия народ, т.е. всеки индивид от тази общност превъзхожда във всяко отношение членовете на другите общности.

Затова положете всички усилия, за да се отличат хората на Баха с чистота и святост, които се ценят от Абдул Баха над всичко друго; те, Божиите люде, да надминат по достойнства и постижения всички други хора; и по външен вид и по душевност да покажат, че превъзхождат останалите; а по чистота, непорочност, финес и съхраняване на здравето да бъдат начело сред знаещите; по свободния си дух, по знания и самообладание да бъдат първи сред чистите, свободните и мъдрите.

² Сикхите

130. О, бележити лекарю! ... Хвала на Бога, че ти владееш две изкуства: едното е физическото изцеление, а другото – духовното. Нещата, свързани с духа на човека, имат огромно въздействие върху физическото му състояние. Ти например би трябвало да вдъхваш радост на твоите пациенти, да им даваш утеха и бодрост и да събуждаш у тях опиянение и възторг. ... Затова лекувай болните и по двата начина. Духовните чувства имат изумителен ефект при лечението на нервните заболявания.

131. Когато даваш медицинско лечение, обърни се към Благословената красота и после следвай повелята на сърцето си. Лекувай болните с небесна радост и духовен възторг, изчерявай страдащите като им предаваш свещените радостни вести и облекчи ранените с помощта на Неговите сияйни дарове. Когато си до леглото на болен човек, развеселявай и ободрявай сърцето му, очаровай духа му с помощта на небесната сила. Истина ти казвам: едно такова божествено дихание раздвижва всички сковани кости и съживява духа на всеки болен и страдащ.

132. Въпреки че болестта е едно от неизбежните човешки състояния, тя наистина трудно се понася. Най-големият от всички дарове е доброто здраве.

133. Съществуват два начина за лекуване на болестите – с материални и с духовни средства. Първият се състои в лекарското лечение, а вторият – в отправянето на молитви от вярващите към Бога и обръщането им към Него. И двата начина трябва да бъдат използвани и практикувани.

Заболяванията, предизвикани от физически причини, трябва да се лекуват от лекари с медицински средства, а те-

зи, които се дължат на духовни причини, се отстраняват с помощта на духовни средства. Така например болест, предизвикана от мъка, страх и нервни вълнения, ще бъде изцелена по-сполучливо с духовно, отколкото с физическо лечение. Прочее и двата вида лечение трябва да се прилагат, те не си противоречат. Следователно, ти трябва да приемеш и физическите лекарства, тъй като те също са дошли от Божията милост и благоволение. Бог е този, който ни е разкрил и проявил медицинската наука, за да могат Неговите слуги да се ползват и от този вид лечение. Но ти трябва да отдаваш не по-малко внимание и на духовните средства за лечение, защото те дават удивителни резултати.

А сега, ако искаш да узнаеш истинското лекарство, което ще изцери човека от всички болести и ще го дари със здравето на небесното царство, то знай че това са Божиите предписания и Неговото учение. Съсредоточи вниманието си върху тях.

134. О, ти, който си привлечен към уханното Божие дихание! Прочетох писмото ти до г-жа Луа Гетсингър. Ти се занимаваш наистина много задълбочено с причините за проникването на болестта в човешкото тяло. Вярно е несъмнено, че грехът е могъщ източник на физическо страдание. Ако човечеството не беше обременено с позора на греха и своенравието, а живееше според законите на природното и вроденото му равновесие, без да следва сляпо страстите си, няма съмнение, че болестите щяха да загубят надмощието си и щяха да престанат да се множат с такава сила.

Но човекът упорито не се е отказал да робува на долните си желания и не се задоволява с обикновени храни. Нещо повече, той е започнал да приготвява храни от несъвместими една с друга съставки. Вниманието му е обсебено от това и от извършването на долни и отвратителни деяния и той е изоставил въздържанието и умереността,

присъщи на природния начин на живот. Резултатът е появата на най-различни и жестоки болести.

Животното, що се отнася до тялото му, е изградено от същите съставни части както и човекът. Тъй като обаче животното се задоволява с обикновена и чиста храна, не се отдава на настойчивите си импулси и не върши грехове, то неговите болки и страдания са малко в сравнение с тези на човека. Виждаме следователно колко силно патогенни фактори са грехът и твърдоглавието. А щом веднъж се появят, болестите се усложняват, множат се и се предават от човек на човек. Такива са вътрешните, духовни причини на всяко заболяване.

Външният, физическият фактор на заболяването обаче е нарушаването на баланса, на пропорционалното равновесие между онези елементи, от които е съставено човешкото тяло. Нека да поясним: тялото на човека представлява смес от множество съставни субстанции, като при това всеки компонент присъства в точно определено количество и допринася за необходимото равновесие на цялото. Докато отделните съставни елементи запазват съответната си съразмерност, съобразно с естествената хармония на цялото, което ще рече, че никой от компонентите не търпи промяна в присъщото му качество и положение, че никой от тях не е нито увеличен, нито намален – няма да има физическа причина за проникване на болестта.

Така например скорбялата трябва да присъства в определено количество, както и захарта. Докато всеки от тези компоненти запазва присъщия му размер по отношение на цялото, няма да има причина за възникването на болестно състояние. Когато обаче тези съставки променят естествено заложеното си количество, т. е. когато се увеличат или намалят, сигурно е, че това ще предизвика пристъпа на болест.

Този въпрос изисква най-грижливо проучване. Баб е казал, че хората на Баха трябва да развият медицинската наука до такова високо равнище, че да могат да лекуват бо-

лестите посредством храненето. Основанието за това е, че ако в някоя от съставките на човешкото тяло настъпи дисбаланс, вследствие на който определената ѝ съразмерност по отношение на цялото претърпи промяна, това неминуемо ще доведе до възникването на болестно състояние. Ако например скорбялата в организма се увеличи прекомерно или пък захарта се намали, болестта ще вземе надмощие. Работата на добрия и опитен лекар е да установи кой съставен елемент в тялото на неговия пациент е намалял и кой се е увеличил. След като открие това, той трябва да му предпише храна, съдържаща значителни количества от недостигащия в организма елемент, за да бъде възстановено необходимото за тялото равновесие. Щом организмът намери отново своето равновесие, пациентът ще оздравее.

Доказателство за това е че, макар че животните нито са изучавали някога медицина, нито са се занимавали с изследване на болестите и лекарствата или различните методи на лечение, но когато някое от тях стане жертва на заболяване, природният му нюх го насочва точно към онова растение в полето или пустинята, което ще го изцери. Обяснението на това е, че ако например в тялото на животното е намаляло съдържанието на захар, подчинявайки се на природния закон, то изпитва глад за трева, която е богата на захар. И тогава, водено от естествен импулс, какъвто е апетитът, сред множеството растения в полето животното намира и изяжда онази трева, която съдържа захар в големи количества. По този начин необходимото равновесие между съставките на тялото му се възстановява и то се освобождава от болестта си.

Този въпрос изисква най-грижливо проучване. Когато висококвалифицирани лекари се заемат с настойчивост и постоянство с цялостното му изследване, ще стане ясно, че възникването на болестта се дължи на нарушението на съответните количества елементи, от които е изградено тялото и че лечението се състои в регулирането на тези количес-

тва, който процес може да бъде овладян и направен възможен посредством диетата на хранене.

Няма съмнение, че през това удивително ново време развитието на медицинската наука ще доведе до възможността болните да бъдат лекувани чрез подбора на храни. Защото зрението, слухът, вкусът, обонянието и осезанието – всички тези сетива са всъщност диференциращи способности, чиято цел е да разграничат полезното от вредното. А възможно ли е, когато човешкото обоняние – сетивото, което разграничава миризмите, установи, че дадена миризма е отвратителна, същата тази миризма да бъде полезна за тялото на човека? Абсурдно! Невъзможно! По същия начин би ли могло човешкото тяло, чрез зрението, което е разграничителят на видимите неща, да извлече полза от съзерцанието на отвратителна купчина изпражнения? Никога! А ако вкусът, който също е способност да се подбира едно и да се отхвърля друго, бъде подразнен от нещо, няма съмнение, че това нещо е полезно, и ако в началото то може да има някакви предимства, в крайна сметка вредата от него ще излезе наяве.

По същия начин, когато организъмът е в състояние на равновесие, няма съмнение, че всичко, което доставя удоволствие, е полезно за здравето. Вижте как животното пасе на полето, където има хиляди видове растения и треви, как с обонянието си усеща мириса им, а чрез вкуса си ги опитва; после изяжда онази трева, която е приятна за тези сетива и извлича полза от нея. Ако не притежаваха тази селективна способност, всички животни биха умрели за един единичък ден, защото има много отровни растения, а животните не знаят нищо за фармакопееята. Но виждаме с каква надеждна и изпитана система разполагат те, с помощта на която различават полезното от вредното. Която и съставка от тялото им да се намали, те са в състояние да я възстановят, намирайки и изяждайки онова растение, което съдържа богат запас от недостатъчно присъстващия в организма

елемент. По този начин равновесието между телесните им компоненти се възстановява и животните оздравяват.

Няма съмнение, че когато висококвалифицирани лекари овладеят и развият лечението чрез подбора на храни и утвърдят бъдещето и престижа на естествените опростени храни, когато възпрат човечеството от порочния му навик да робува на сластолюбивите си апетити, то тогава разпространението на хроничните и толкова разнообразни болести ще се намали и общото здравословно състояние на хората ще се подобри чувствително. Това е предопределено да стане. По същия начин и в характера, поведението и наравите на хората ще настъпят всеобщи промени.

135. Според изричната повеля на Бахаулла човек не трябва да отбягва съветите на компетентния лекар. Лекарската консултация е наложителна дори когато самият пациент е изтъкнат и добре известен лекар. С една дума, идеята е, че трябва да поддържате здравето си, като се съветвате с висококвалифициран лекар.

136. Дълг на всекиго е да търси медицинска помощ и да следва лекарските наставления, защото това е в съответствие с Божията повеля, но в действителност Бог е Този, Който дава изцеление.

137. О, ти, който изричаш възхвали за твоя Господ Бог! Прочетох писмото ти, в което изразяваш учудването си от някои от Божиите закони, като например този за ловуването на невинни животни, същества, които не са съгрешили с нищо.

Недей да се чудиш на това. Размисли върху дълбоката същност на вселената, върху скритата в нея мъдрост, върху

загадките, взаимозависимостите и правилата, които управляват всичко. Защото всяка част на вселената е свързана с всяка друга чрез връзки, които са изключително силни и не допускат нарушаване на равновесието, нито каквото и да било разхлабване. В материалния свят на сътворението всяко нещо яде и бива изяждано: растението всмуква минерала, животното пасе и поглъща растението, човекът се храни с животното, а минералът унищожава тялото на човека. Физическите тела се пренасят през ограничение след ограничение, от един живот в друг и всичко подлежи на видоизменение и промяна, с изключение единствено на Причината за самото съществуване, тъй като Той е постоянен и неизменен, и върху Него се гради съществуването на всички видове и разновидности, на всяка възможна реалност в цялото сътворение.

Ако разгледаш през микроскоп водата, която пием, и въздуха, който дишаме, ще видиш, че с всяко вдишване човек поема обилно количество животински организми и с всяка глътка вода поглъща множество най-различни животинки. Как би било възможно да се сложи някога край на този процес? След като всички създания ядат и на свой ред са изяждани и самата структура на живота се гради върху този факт. Ако не беше така, връзките, с които всички сътворени неща във вселената са взаимно преплетени, щяха да се разпадат.

Освен това, винаги когато едно нещо се разруши и разложи и животът в него спре, то преминава в един свят, който е по-висш от този, който е познавало преди. Напускатки, например, живота на минерала, то продължава напред и влиза в живота на растението; след това си отива от растителния живот и се издига до този на животното, след което изоставя живота на животното и се извисява до сферата на човешкия живот, и всичко това е благодарение милосърдието на твоя Господ Бог, Милосърдния и Състрадателния.

Аз се моля на Бога да ти помогне да разбереш загадките, скрити в сърцевината на сътворението и да дръпне булото пред очите ти и пред очите на твоята сестра, за да ти се разкрие добре пазената тайна и скритата загадка да блесне като слънцето по пладне; и Той да помогне на сестра ти и на съпруга ти да влязат в Божието Царство и да те излекува от всяка болка, физическа или душевна, която преследва човека в този земен живот.

138. О, Божии възлюбени! Божието Царство е изградено върху справедливостта и правдата, а също и върху милосърдието, състраданието и добротата към всяка жива душа. Затова стремете се с цялото си сърце да се отнасяте със състрадание и съчувствие към всички хора, освен към онези, които са движени от егоистични подбуди или страдат от душевни недостатъци. Не може да се проявява доброта към тиранина, измамника или крадеца, защото тя изобщо не им помага да осъзнаят греховността на начина си на живот, а напротив, кара ги да продължават да живеят в поквара. Независимо колко голямо доброжелателство показвате към лъжеца, той просто ще ви лъже повече, защото ще вярва, че ви е измамил, докато всъщност на вас ви е свършено ясно какво представлява той, а си мълчите поради извънредно голямото си състрадание към него.

С една дума възлюбените на Бога трябва да се отнасят с милосърдие и състрадание не само към своите близки, а да проявяват най-голямо доброжелателство към всяко живо същество. Защото що се отнася до физиката, а също и до духа на животното, то изпитва същите чувства, които и човекът. Човекът обаче не е разбрал тази истина и смята, че физическите усещания са присъщи само на хората и затова е несправедлив и жесток към животните.

И все пак наистина, каква е разликата, когато става дума за физическите усещания? Усещането е едно и също,

независимо от това дали причинявате болка на човек или на звяр. Не съществува абсолютно никаква разлика. Дори в действителност злото е по-голямо, когато наранявате животно, защото човекът притежава говор и може да се оплаче, да извика и да изохка; ако е пострадал, може да се обърне към органите на властта и те ще го защитят от този, който го е нападнал. Нещастното животно обаче е ням и неспособно нито да даде израз на болката си, нито да се оплаче пред властите. Дори и да понесе безброй страдания от човека, то не може нито да го възпре с думи, нито да го завлече силом в съда. Затова е необходимо да проявявате изключително внимание към животните и да бъдете с тях още по-добри, отколкото сте с близките си хора.

Възпитавайте децата си още с раждането им да бъдат безкрайно внимателни и грижливи към животните. Ако някое животно е болно, нека те да се опитат да го излекуват, ако е гладно – да го нахранят, ако е жадно – да утолят жаждата му, а ако е уморено и изтощено – да се погрижат за почивката му.

Повечето хора са грешници, но животните са невинни. Определено безгрешните трябва да получават най-много внимание и любов – всички с изключение на онези животни, които са опасни и вредни, каквито са кръвожадните вълци, отровните змии и други подобни, защото доброто отношение към тях би било явна несправедливост към хората, а също и към другите животни. Ако сте милостиви към вълка например това означава, че сте деспотични по отношение на овцата, защото вълкът може да унищожи цяло стадо овци. Бясното куче, ако не му се попречи, е в състояние да убие множество животни и хора. Ето защо състраданието към дивите и хищни зверове е равнозначно на жестокост към кротките и мирни животни. Затова с хищниците трябва да постъпваме като с вредители. Но към благословените животни трябва да се проявява най-голяма доброта – и колкото повече, толкова по-добре. Благостта и любящата добро-

желателност са основни принципи на Божието небесно Царство. Трябва много добре да запомните това.

139. О, Божия прислужнице! Небесните радостни вести трябва да бъдат предавани по най-достоеен и благороден начин и докато не се появи човек с необходимите за преносителя на тези вести качества, всички думи ще останат без въздействие.

О, Божия робиньо! Човешкият дух притежава удивителни възможности, но той трябва да бъде подкрепян от Светия Дух. Всичко друго, което можеш да чуеш по този въпрос, е само измислица. Когато обаче той бъде подпомогнат от щедростта на Светия Дух, силата му става такава, че предизвиква наистина възхищение. И тогава този човешки дух ще открие истинската същност на нещата и ще разгадае скритите тайни. Обърни сърцето си изцяло към Светия Дух и прикани и другите да направят това; и всички ще станете свидетели на удивителни резултати.

О, Божия прислужнице! Звездите на небето не оказват никакво духовно въздействие върху този свят на праха; но всички части и късчета от вселената са извънредно здраво свързани помежду си в безграничното пространство и тази връзка поражда взаимодействие от физически влияния. Извън щедростта на Светия Дух, всичко, което чуваш за неща, случили се в състояние на транс, или за медиумите, които тръбят с напевния глас на мъртвите, е чисто и просто въображение. Каквото и да се каже обаче за щедростта на Светия Дух, няма да бъде пресилено; затова вярвай на всичко, което чуеш за него. Но хората, които споменахме, тези „тръбачи“, са изцяло лишени от тази щедрост и не получават никакъв дял от нея; те живеят с една илюзия.

О, Божия прислужнице! Молитвите ни се изпълняват с помощта на всемирните Божии Проявления. Няма значение дали желанието е свързано с материални неща, дори

дали идва от нехайни и безотговорни личности, ако те се молят горещо и искрено, и смирено призовават Божията помощ – и тяхната молитва дава резултат.

О, Божия прислужнице! Въпреки че Божествената същност е свещена и безгранична, целите и потребностите на Божиите създания са ограничени. Божията милост е като дъжда, който идва от небето: водата не е ограничена в каквато и да било форма, но изливайки се на определено място, възприема ограничения по размери, вид и форма в съответствие с характерните особености на същото това място. В квадратен басейн неограничената преди това от нищо вода приема формата на квадрат; в шестостранен вир тя се превръща в шестоъгълник, в осмоъгълник – в осмоъгълник и т.н. Самият дъжд няма нито геометрия, нито граници, нито форма, но приема една или друга форма според ограниченията на съда, в който попада. По същия начин и Божествената същност на Господа-Бог е безгранична и неизмерима, но Неговото милосърдие и великолепието Му придобиват определени размери в Божиите създания поради техните ограничения, и затова молитвите на дадени хора получават благосклонен ответ в отделни случаи.

О, Божия прислужнице! Случаят с Христос е същият като с Адам. Нима първото човешко същество, появило се на земята, е имало баща или майка? Разбира се, че не. А Христос е нямал само баща.

О, Божия прислужнице! Разкритите молитви за изцеление са приложими и за физическо, и за духовно лечение. Затова казвай ги, за да лекуваш и душата, и тялото. Ако изцелението е добро и правилно за пациента, то ще му бъде дадено; но при някои болни то се превръща в причина за други страдания и затова мъдростта не позволява положителен отклик на молитвата за здраве.

О, Божия прислужнице! Силата на Светия Дух лекува и физическите, и духовните болести.

О, Божия прислужнице! В Петокнижието е записано: И ще ви дам долината на Ахор за врата на надеждата. Тази долина на Ахор е град Ака, и всеки, който тълкува това по друг начин, е от онези, които не знаят и не разбират.

140. Ти питаш за преображението на Иисус заедно с Моисей и Илия и Небесния Отец на планината Табор, което е описано в Библията. Това събитие Христовите ученици видели с духовното си зрение, поради което то било дълбока тайна и тяхно духовно откритие. Защото, ако смисълът на написаното е, че те са видели телесни форми, т. е. че действително са видели с очите си това преображение, то в равнината и в планината наблизо е имало много други хора, а защо тогава те не са го видели? И защо Господа Бог им наредил да не казват никому за него? Ясно е, че става дума за духовно видение и за сцена от Царството. Затова Месията им е заповядал да го пазят в тайна, „докато Човешкият Син възкръсне от мъртвите“¹, т.е. докато Божието Дело се утвърди и прослави, Словото Божие възтържествува и Христова-та същност възкръсне.

141. О, ти, томителен огън, ти, която гориш с пламъка на любовта към Бога! Прочетох твоето писмо и красноречивото му съдържание очарова душата ми. То свидетелства за дълбоката искреност, с която служиш на Божието Дело, за непоколебимостта, с която следваш пътя към Божието Царство и за твоето постоянство в Божията Вярa, а от всички благородни неща това е най-благородното според Бога.

Колко много хора се обърнали към Бога и се приютили в защитната сянка на Неговото Слово, и се прочули по

¹ Матей 17:1-19; Марка 9:2-9; Лука 9:28-36

целия свят – например, Юда Искаротски. Но после, когато изпитанията станали жестоки и насилието неудържимо, краката им се подхлъзнали по пътеката и те се отвърнали от Вярата, чиято истина били приели, и я отрекли. От хармонията и любовта се сгромолясали в бездната на разрухата и на омразата. Така станала очевидна силата на изпитанията, които са в състояние да разтърсят и да разклатят огромни и могъщи стълбове.

Юда Искаротски бил най-възвишеният от Христовите ученици и той призовавал хората да следват Христос. Но започнало да му се струва, че Иисус проявява все по-голямо внимание към Апостол Петър и когато Христос казал: „Ти си Петър и върху тази скала аз ще построя Моята църква“, тези Негови думи, отправени към Петър и отреждащи му с това специална почит, произвели силно въздействие върху Юда и запалили завист в сърцето му. И поради тази причина той, който някога се доближил до Бога, сега се отвърнал от Него, който повярвал във Вярата – се отрекъл от нея и любовта му се превърнала в омраза, докато накрая станал причина този прекрасен Господ, това явно Величие да бъде разпънато на кръста. Ето докъде води завистта, главната причина, поради която хората се отклоняват от Правия път. Така е било преди, така ще бъде и занапред в това велико Дело. Но няма значение, защото въпреки всичко в останалите то поражда вярност и преданост, появяват се хора, които не се разколебават от нищо, а са твърди и непоклитими като планини в своята любов към Явната Светлина.

Предай на прислужниците на Милосърдечния, че в суровото изпитание трябва да останат непоколебими и верни на любовта си към Баха. Зимата е сезонът на бурите и на силните ветрове, но след нея идва пролетта с цялата си красота и обкичва планини и равнини с уханни треви и червени анемонии, радващи очите. И тогава птичките заизвиват в клоните трелите на радостните си песни и във весел ритъм ще видите струящата се навсякъде светлина да блика от-

вред, знамената на небесното царство да се развяват, сладкото ухание на Премилостивия да се разнася надлъж и шир, воините на Царството да крачат по земята, небесните ангели да се спускат стремително и Светият Дух да се носи над всички тези земи. В този ден ще видите нерешителните и разколебалите се мъже и жени, лишени от всяка надежда и пропуснали своя шанс. Така е повелил Господ Бог, Явителят на Свещените строфи.

А ти бъди благословена, защото служиш непоколебимо на Божието Дело и следваш твърдо Неговото Споразумение. Ще се моля на Бога да те дари с одухотворена душа и с живот в Царството и да те направи свежо и живо листо върху Дървото на живота, за да служиш на прислужниците на Милосърдния със сърце и душа.

Твоят великодушен Бог ще ти помогне да се трудиш в Неговото лозе и ще те направи разпространител на духа на единство сред Неговите прислужници. Той ще накара духовното ти зрение да вижда със светлината на познанието, ще прости греховете ти и ще ги превърне в добри дела. Наистина Той е Всеопрощаващият, Състрадателният, Богът на неизмеримото милосърдие.

142. О, ти, скъпа Божия прислужнице! Възхвалявай Бога, защото си от облагодетелстваните пред Неговия свещен Праг и високо ценена в Царството на Неговата сила и мощ. Ти стоиш начело на едно събрание, което е истински отпечатък на Небесното общество, огледален образ на преславното царство. Стреми се с цялото си сърце и душа, с искрено смирение и крайна скромност, да подкрепяш Божия закон и да разпространяваш Божието сладко ухание навсякъде по света. Старай се да станеш истински водач на духовните общности и другар на ангелите в селенията на Премилостивия.

Ти питаш за смисъла на казаното от десетия до седемнадесетия стих в двадесет и първа глава на Откровението на Божествения Свети Йоан. Знай, че в съответствие с математическите принципи, небесната твърд на великолепно-то земно слънце е било разделено между дванадесет съзвездия, наречени дванадесетте зодиакални знаци. По същия начин и Слънцето на Истината разпръсква светлината си и излива даровете си от дванадесет източника на святост. Под тези небесни знаци се подразбират онези чисти и непоковарени люде, които са истинските извори на святост и точките на зазоряване, провъзгласяващи единството на Бога.

Виж как по времето на Събеседника (Моисей) е имало дванадесет светци, които са били водачи на дванадесетте племена, както и при откровението на Духа (Христос) е имало дванадесет Апостоли, събрани под закрилата на тази божествена Светлина и от тези сияйни точки на зазоряване Слънцето на Истината е разпръсквало светлината си навред, също както слънцето на небето. И забележи, че и по времето на Мохамед е имало дванадесет точки на зазоряването на светостта – проявителите на Божията укрепваща помощ. Така е било винаги.

Описвайки видението си, Божественият Свети Йоан също говори за дванадесет порти и дванадесет основни камъка. Под „този прекрасен град, свещения Йерусалим, който слиза от небето от Бога“, се разбира свещеният Божи Закон и това е разяснено в множество Послания и може да се прочете и в Светите Писания на Пророците от миналото: например, че Йерусалим е видян да се превръща в дива пустош.

Значението на този пасаж е, че божественият Йерусалим е имал дванадесет порти, през които блажените влизат в Божия Град. Тези порти са онези души, които са като ръководни звезди, като двери на познанието и благоволение-то; и в тези порти стоят дванадесет ангели. Под „ангел“ се

разбира силата на Божието одобрение, т.е. че светлината на Божията укрепваща сила се разпръсква от скритата в нишата на тези души лампа, което означава, че на всяко от тези същества ще бъде оказана най-голяма подкрепа.

Тези дванадесет порти обграждат целия свят, т.е. те са закрила на всички Божии създания. Освен това, тези дванадесет порти са основата на Божия Град, небесния Йерусалим и върху всяка от тези основи е написано името на един от Христовите Апостоли. Това означава, че всеки един от тях проявява достойнствата, щастливото послание и превъзходството на това свято Същество.

Накратко, в Светото Писание се казва така: „И този, който говореше с мен, имаше златен жезъл, т.е. мярка, с която измерваше града и неговите порти и кулите му.“ Смислът на казаното е, че определени личности ръководят хората с помощта на тръстикова пръчка, израсла от земята, и ги водели с жезъл като този на Моисей. Други ги водели и възпитавали с железен жезъл, както е при откровението на Мохамед. А в сегашната епоха, защото е епохата на най-могъщото от всички откровения, израслата от растителното царство пръчка и железният жезъл ще се превърнат в жезъл от чисто злато, взет от необятните съкровищници в Царството Господно. С този жезъл ще бъдат поведени и възпитавани хората.

Забележи добре разликата: някога Божието Учение е било като тояга и чрез нея се е разпространявало Светото Писание, Божият Закон бил възвестяван и се е утвърждавала Божията Вяра. По-късно дошло време, в което тоягата на истинския Пастир била като желязо. А днес, в тази нова и прекрасна епоха, тоягата е като чисто злато. Колко голяма е разликата! Виж и проумей какво огромно доверие са спечелили Божият Закон и Учение при това откровение, какви висоти са достигнали и как далеч превъзхождат миналите откровения – действително тази тояга е от най-чисто злато, докато тези от миналото били от желязо и от дърво.

Отговорът ми е кратък, защото нямам време за по-дълго писмо. Сигурен съм, че ще ми простиш за това. Божиите прислужници трябва да се издигнат до такова състояние, че да могат сами и без ничия помощ да разбират скрития смисъл и да тълкуват подробно всяка отделна дума; състояние, при което от истинността на дълбините на сърцето им ще избликне изворът на мъдростта и ще пръсне струите си надалеч, подобно на фонтан, бликащ от своя първоизточник.

143. О, ти, който си се доближил до духа на Христос в Божието Царство! Тялото е съставено, наистина, от материални елементи, а всяко съчетание неминуемо се разпада. Духът обаче е отделна и самостоятелна същност, изящна и деликатна, нематериална и вечна; той е от Бога. И затова онзи, който търси Христос в Неговото материално тяло, Го търси напразно и винаги ще бъде отделен от Него като с буюло. Но този, който копнее да Го открие като дух, ще се изпъва с всеки изминат ден с радост и страст, и изгаряща обич като се приближава все повече до Него и ще Го съзерцава ясно и безпрепятствено. Твой дълг е, в този нов и прекрасен ден, да търсиш духа на Христос.

Действително небето, в което се въздигнал Месията, не е това безкрайно небе; Неговото небе е Царството на благотворния Господ Бог. Точно както Самият Той е казал: „Аз дойдох на земята от небето“¹ и на друго място: „Синът Човешки е на небето.“² Оттук става ясно, че Неговото небе е отвъд всяко понятие за посока. То обхваща цялото съществуване и е създадено за тези, които се прекланят пред Бога. Затова моли се на твоя Господар да те издигне в това

¹ Йоана 6:38

² Йоана 3:13

небе и да те нахрани с неговата храна, в тази епоха на сила и на величие.

Знай, че хората и до днес не са успели да разгадаят скритите тайни на Библията. Те смятат, че Христос е бил изхвърлен от Неговото небе по времето, когато е бил на земята, че Той е паднал от висините на Своеето величие и след това се е издигнал горе в небосвода, в това небе, което всъщност не съществува, защото е само пространство. И Го чакат да слезе отново оттам, седнал върху облак, въобразяват си, че в това безгранично пространство има облаци, и че Той ще възседне някой от тях и с негова помощ ще слезе на земята. А истината е, че облакът не е нищо друго освен издигнала се от земята пара и че той не идва от небето. По-скоро, облакът, за който се говори в Евангелието, е човешкото тяло, наречено така, защото тялото е като було за човека, което, подобно на облака, му пречи да види Слънцето на Истината, което сияе от хоризонта на Христа.

Моля се на Бога да отвори пред очите ти портите на разкритията и на възприятията, за да опознаеш тайните Му в този най-явен от всички дни.

Горя от желание да те видя, но моментът не е подходящ. Ако е Божията воля, ще ти съобщим кога ще бъде удобно да пристигнеш, ликувайки.

144. О, човеколюбецо! Получих писмото ти, от което разбрах, хвала на Бога, че се радваш на добро здраве и благополучие. От отговора ти на едно предишно писмо се вижда, че между теб и приятелите са възникнали чувства на обич и привързаност.

У всеки човек трябва да виждаме само онова, което е достойно за похвала. Успеем ли в това, можем да станем приятели на цялото човечество. Гледаме ли обаче на хората от гледна точка на техните грешки, да им бъдем приятели става изключително трудна задача.

Веднъж по времето на Христос – дано животът на света бъде принесен в жертва Нему, се случило така, че Той минал покрай мъртвото тяло на едно куче – отвратителен зловонен труп, който се разлагал. Един от присъстващите казал: „Каква отвратителна воня!“ Друг добавил: „Колко противно и гнусно!“ Накратко, всеки имал какво да прибави към списъка от гнусотии.

Тогава заговорил Христос и им казал така: „Погледнете зъбите на кучето – колко блестящо бели са те!“

Прикриващият греховете поглед на Месията не се задържал нито за миг върху отблъскващия вид на тази мърша. Единственото нещо в този кучешки труп, което не предизвиквало погнуса, били зъбите и Христос видял тъкмо тяхната белота и блясък.

Затова наш дълг е, когато отправяме поглед към другите, да виждаме техните предимства, а не техните недостатъци.

Хвала на Бога, твоята цел е да съдействаш за благополучието на човечеството и да помагаш на хората да превъзмогнат грешките и недостатъците си. Тези добри намерения ще дадат похвални резултати.

145. В писмото си ти засягаш въпроса за духовните открития. Човешкият дух е всеобгръщаща сила, която обхваща същността на всички неща. Всичко, което виждаш около себе си – удивителните произведения на човешкото умение, изобретения, открития и тем подобни, всяко нещо е било някога дълбока тайна в царството на неизвестното. Човешкият дух е разкрил тази тайна и я е прехвърлил от невидимия във видимия свят. Така например, парната енергия, фотографията и грамофона, безжичният телеграф и напредъкът в областта на математиката – всичко това е било някога абсолютна загадка, строго пазена тайна, но духът на човека е разгадал тези тайни и ги е извлякъл на дневната

светлина от света на невидимото. Ясно е, следователно, че човешкият дух е всеобхватна сила, която владее и господства над дълбоката същност на всички сътворени неща и разкрива добре пазените тайни на материалния свят.

Божественият дух обаче разбулва божествените реалности и скритите в духовния свят всемирни тайни. Аз се надявам, че ти ще достигнеш до този божествен дух и ще успееш да разкриеш тайните както на този свят, така и на другия.

Ти питаш за смисъла на стих 30, глава 14, от Евангелието на Йоан, където Господа Христос казва така: „Отсега нататък аз няма да говоря много с вас, защото иде Князът на този свят и той не е свързан с Мен“. Князът на този свят е Благословената красота, а „не е свързан с Мен“ означава следното: след Мен всички ще получават благодат от Мен, но той е независим от Мен и няма да получава благодат от Мен. Което ще рече, че Той е богат извън Моята благодат.

А сега по въпроса ти за откритията на душата, след като тя напусне човешката си обвивка: разбира се, че този друг свят е свят на възприятия и на открития, защото препречващото було ще бъде вдигнато и човешкият дух ще съзерцава и душите отгоре, и душите отдолу, и тези, които са на едно равнище с него. Ситуацията е подобна с тази на човешкото същество, когато е в майчината утроба, където очите му са забулени и всичко е скрито от погледа му. Но щом напусне света на утробата и влезе в този живот, той открива за разлика от утробния свят, че е място на възприятия и на открития и наблюдава всичко с физическите си очи. По същия начин, щом напусне живота на земята, той ще вижда в другия свят всичко, което е било скрито за него в предишния; но там ще съзерцава и ще разбира всички неща с духовното си зрение. Там той ще наблюдава своите другари и равните нему, както и онези, които го превъзхождат, и тези, които стоят под него. Колкото до това, какво се разбира под равенство на душите във всевишното царство, сми-

сълт е следният: в момента на появяването си в света на тялото, душите на вярващите са равни, и всяка от тях е чиста и свята. В този свят обаче те започват впоследствие да се различават една от друга и някои достигат върховно положение, други средно, а трети остават на най-ниското равнище на съществуването си. Равнопоставеността и еднаквостта им е в началото на тяхното раждане и съществуване, а разграничаването им продължава и след смъртта.

Пишеш и за Сеир. Сеир е местност близо до Назарет в Галилея.

Колкото до казаното от Йов в глава 19, стихове 25-27, „Знам, че моят Спасител е жив и че ще застане в този последен ден на земята“, смисълът е следният: Аз няма да бъда унизен, аз имам Поддръжник и Пазител, и моят Помощник, моят Защитник най-накрая ще се яви. И въпреки че плътта ми сега е немошна и покрита с червеи, аз ще бъда излекуван и със собствените си очи, т.е. с вътрешния си взор, ще Го съзерцавам. Това казал Йов, когато хората го упрекнали и осъдили, а самият той се оплаквал от злото, което му причинили неговите мъки и страдания. И даже когато, вследствие ужасните пристъпи на болестта, тялото му се покрило с червеи, той искал да им каже, че въпреки всичко ще се излекува напълно и че със собствените си очи в собственото си тяло ще съзерцава своя Изцерител.

Колкото до жената в Откровението на Свети Йоан, глава 12, която избягала в пустошта и появило се в небето удивителното чудо, същата тази жена, обвита от слънцето и с луната под краката си, жената означава Божият Закон. Защото в съответствие с терминологията на Свещените Книги чрез нея се споменава Законът, тъй като там жената е неговият символ. Двете светила, слънцето и луната, са двата трона – турският и персийският, които са били под управлението на Божия Закон. Слънцето е символ на персийската империя, а луната, т.е. полумесецът – на турската. Короната с дванадесет звезди означава дванадесетте имами, които

също като апостолите, поддържали Божията Вярa. Новороденото Дете е Красотата на Обожаемия¹, появил се от Божия Закон. Тогава той казал, че жената избягала в пустошта, което означава, че Божият Закон е изведен от Палестина в пустинята Хиджас, където останал в продължение на 1260 години, т.е. до идването на обещаното Дете. А както е известно, в Свещените Книги всеки ден се брои за година.

146. О, горяща от любов към Бога прислужнице! Прочетох внимателно твоето прекрасно писмо и благодаря на Бога, че си пристигнала благополучно в този чудесен град. Моля се на Бога да позволи с неизменната Си подкрепа това твоё завръщане да упражни могъщо въздействие. Подобно нещо може да се осъществи само ако ти се освободиш от всяка привързаност към този свят и се покриеш с одеждите на светостта, ако запазиш всички твои мисли и думи на възпоменание и възхвали на Бога, за разпространението на Неговото сладко ухание и вършенето на праведни дела и ако се посветиш на задачата да върнеш съзнанието на безотговорния, зрението на слепия, слуха на глухия, говора на немия, и ако чрез силата на духа, да съживиш мъртвия.

Защото, както Христос е казал в Евангелието, че хората са слепи, глухи и неми, но е казал също: „Аз ще ги излекувам.“

Бъди добра и състрадателна към своята останала без сили майка и ѝ разказвай за Царството, за да зарадваш сърцето ѝ.

Поздрави г-ца Форд от мен. Предай ѝ радостната вест, че това са дните на Божието Царство и ѝ кажи така: Благословена си заради добрите си дела, благословена си поради духовната си природа. И аз наистина те обичам за-

¹ Баб, вж. „Отговори на някои въпроси“, гл. XIII

ради тези твои цели, качества и дела. Кажи ѝ също и това: Спомни си Месията и за дните Му на земята, за мъките и униженията Му и как хората Го пренебрегваха и не Му обръщаха внимание. Спомни си как евреите постоянно Го излагаха на присмех и Му се подиграваха и се обръщаха към Него с думите: „Мир на теб, Царю на евреите! Мир на теб, Царю на царете!“ Как говореха за Него, че е луд и питаха как е възможно Делото на този разпнат на кръста човек да се разпространи на изток и на запад по света. И никой тогава не Го последва освен малцина рибари, дърводелци и други прости хора. Уви, колко са били заблудени всички!

Но виж какво се случи после; виж как огромните им знамена бяха съборени и на тяхно място се издигна Неговият най-чист и благороден флаг; как всички ярки звезди в това небе на гордостта и на честта се скриха, как се стопиха на западния небосвод, където потъна всичко, обречено на изчезване, а Неговото сияйно Слънце продължава да свети от небето на непомръкващата слава през всички времена и епохи. И така, напомняме ви и ви предупреждаваме – вас, които имате очи да гледате! Скоро ще видите и още по-прекрасни неща.

Знай, че и всичките сили на земята да се обединят, няма да успеят да установят всеобщ мир, нито да се противопоставят на неумолимото и непрекъсващо превъзходство на небето – владението на Светия Дух – ще издигнат по високите върхове на земята знамената на любовта и на мира и тези знамена ще се развяват върху величествените и мощни крепостни замъци под напора на вятъра, развихрил се от порива на любящото Божие милосърдие.

Предай поздравите на г-жа Флоранс и ѝ кажи така: Различните събирания отстъпиха от позициите на вярата и приеха доктрини, които нямат никакво значение в очите на Бога. Те са като фарисеите, които постеха и се молеха, а после осъдиха Иисус Христос на смърт. Кълна се в живия Бог! Случилото се е странно и необяснимо!

А ти, о, Божия прислужнице, казвай с тих глас тази молитва и се обърни така към твоя Господ Бог:

О, Господи, мой Боже! Напълни за мен чашата на отречението от всичко и сред множеството на Твоите великолепни дарове зарадвай сърцето ми с виното на любовта към Теб. Освободи ме от всеки порив на страстта и на желанието, разбий веригите, които ме свързват с този долен свят, изпълни душата ми с възторг и ме привлечи в Твоето божествено царство, съживи ме с полъха на Твоята святост.

О, Господи, озари лицето ми със светлината на Твоите дарове и просветли очите ми с гледката на символите на Твоята всепокоряваща мощ; очаровай сърцето ми с великолепието на Твоето знание, което обхваща всички неща и зарадвай душата ми с живителните радостни вести, о, Ти, царю на света и на Царството горе във висините, о, Ти, Господи на властта и на силата, за да мога да разпространявам навсякъде по земята Твоите знаци и символи, да провъзгласявам Делото Ти, да популяризирам Учението Ти, да служа на Твоя Закон и да прославям Словото Ти.

Ти наистина си Могъщият, Вечнодаряващият, Всемогъщият, Всесилният.

Що се отнася до принципите на разпространение на Вярата, знай, че Посланието може да се предава само чрез добри дела и духовни качества, кристално ясно слово и видно за всички щастие на лицето на този, който разяснява Учението. Абсолютно необходимо е делата на учителя да потвърждават истинността на думите му. Такива са изискванията към всеки, който разпространява сладкото Божие ухание, и такъв трябва да бъде всеки, който е искрен във вярата си.

Щом веднъж Бог ти е дал възможност да достигнеш това високо положение, бъди уверена, че Той ще те вдъхнови с думи на истина и ще ти позволи да говориш чрез диханието на Светия Дух.

147. Размисли върху отминалите събития от времето на Христос и събитията от настоящето ще ти станат ясни и разбираеми.

148. О, синове и дъщери на Царството! Признателните птички на духа искат само да летят високо в небето и да пеят изкусно песните си, докато достойните за съжаление червеи обичат само да дълбаят земята – и само каква яростна битка водят, за да проникнат в глъбините ѝ! Такива са синовете на земята. Тяхната най-висша цел е да увеличат възможностите си за продължаване на тази смърт в живота в този ефимерен свят; и всичко това, въпреки че са притиснати отвсякъде от безброй грижи и скърби и никога, нито за миг дори, не могат да се почувстват в безопасност и да бъдат сигурни, че няма да ги сполети нещастие и дори внезапна смърт. Затова и след кратък период от време на време те изчезват безследно и от тях не остава нищо и никой не ги споменава.

И така, възхвалявайте Бахаулла, защото с Негова помощ и благоволение сте станали синове и дъщери на Царството и благодарение на Него сега сте пойни птички в поляните на истината и се издигнахте до висините на славата, която е вечна. Вие намерихте мястото си в един свят, който не умира; диханието на Светия Дух ви обляхна и се сдобихте с друг живот, получихте достъп до Божия Праг.

Затова създавайте с чувство на радост и доволство духовни съвети, възхвалявайте и прославяйте Бога и Го наричайте Свят и Най-велик. Отправляйте към селенията на Все-

славния умолителните си викове за помощ и ежеминутно изразявайте благодарността си за това, че сте извоювали тази щедра милост и огромна благодат.

149. О, ти, който имаш очи, за да виждаш! Това, което вижда със собствените си очи, е самата истина и принадлежи към света на видимото.

Ароматът е тясно свързан с цветната пъпка и щом тя се разтвори, нежното ѝ ухание се разпръсква навсякъде. Тревата също е лишена от своя плод, въпреки че изглежда така, защото в тази Божия градина всяко растение упражнява свое собствено въздействие и има свои собствени отличителни белези и свойства и всяко растение може да се мери с лъчезарната стolistна роза по насладата, която доставя на сетивата с уханието си. Бъди уверен в това. Макар че страниците на книгата са в неведение за изписаните върху тях думи и тяхното значение, въпреки това, поради връзката им с тези думи, бахайските ни приятели си ги предават с благоговение от ръка на ръка. Нещо повече, тази връзка е най-чиста благодат.

Когато човешката душа отлети надалеч от тази ефирна купчина пръст и се издигне в света на Бога, ще падне всяко було и истината ще излезе наяве, и всички дотогава непознати неща, ще станат ясни, а скритата им същност ще бъде разгадана.

Помисли за това как в майчината утроба човекът е глух, спял и ням, с една дума, напълно лишен от усещания. Но щом излезе от този свят на тъмнина и мрак, той преминава в света на светлината и тогава очите му започват да виждат, ушите му да чуват и езикът му да говори. По същия начин и щом се устреми от това тленно място към Царството Божие, той ще се роди духом; и тогава очите на възприятията му ще се отворят, ушите на душата му ще се вслушат

във всеки звук и всички недостъпни преди това истини ще станат ясни и разбрани.

Вървящият по пътя наблюдателен пътник непременно ще си припомни своя опит, освен ако вследствие на нещастен случай загуби паметта си.

150. О, Божия прислужнице, която гориш с пламъка на любовта към Бога! Не страдай от бедите и изпитанията, които ти поднася този земен свят и не ликувай в моменти на охолство и успокоение, защото и едното, и другото ще отmine безследно. Животът на земята е като надигаща се вълна или мираж, или движеща се сянка. Нима е възможно един изкривен образ в пустинята да утоли жаждата ни? Не, разбира се, кълна се в Господаря на Господарите! Никога реалността и обикновеното подобие на реалност не могат да бъдат едно и също нещо; огромна е разликата между въображение и факт, между истината и илюзията за нея.

Знай, че Царството е реалният свят, а земният свят е само неговата разпростряла се сянка. Сама по себе си сянката няма живот; нейното съществуване е само илюзия и нищо повече, тя е като отразения във водата образ, който окото приема за реално изображение.

Уповавай се на Бога и вярвай в Него. Възхвалявай Го и мисли непрекъснато за Него. Той наистина превръща тревогата в облекчение, мъката – в утеха и бремето – в абсолютен покой. Той наистина има власт над всичко.

Ако искаш да се вслушаш в думите ми, освободи се от оковите на всичко отминало и предстоящо. Нещо повече, при всички обстоятелства благодари на твоя любящ Бог и предай делата си във властта на Неговата Воля, която действа, както е угодно Нему. Това действително ще бъде по-добре за теб от всичко друго и на този на онзи свят.

151. О, ти, който вярваш в Божието единство! Знай, че нищо друго не е от полза за душата, освен любовта към Всемилостивия, и нищо не възпламенява сърцето, така както сияещото от селенията на Бога великолепие.

Откажи се от всеки друг интерес и занимание и нека забравя се спусне над всичко. Ограничи мислите си до онова, което ще издигне човешката душа в Рая на небесната благодат и ще накара всяка птичка в Царството да полети към Върховния Хоризонт, центърът на непреходна почит и уважение в този условен свят.

152. По въпроса за душата на убиеца и неговото наказание. Отговорът е, че убиецът трябва да изкупи престъплението си, т.е. ако бъде осъден на смърт, смъртта е неговото изкупление за престъплението му и след нея Бог в Своята справедливост няма да му наложи второ наказание, защото божествената справедливост няма да позволи това.

153. О, Божия прислужнице! В този ден да благодариш на Бога за Неговите щедри дарове означава да имаш лъчезарно сърце и душа, отворена от поривите на духа. Такава е истинската същност на благодарността.

Колкото до изразяването на благодарност с думи или писмено, въпреки че това действително е желателно, в сравнение с другата изява на благодарност, то е само нейно подобие и измамлива илюзия, защото най-важното са тези внушения на духа, това излъчване от дълбините на сърцето и аз се надявам, че те ще станат твое достояние.

Що се отнася до тези, на които им липсват способности и които са се оказали недостойни в Деня на Възкресението, това не е причина за лишаването им от Божията щедрост и дарове; защото това не е Денят на Справедливостта, а Денят на Благодатта, а справедливостта е тази, коя-

то дава всекиму дължимото. Затова не гледай колко си способен, а мисли за безграничната добрина и благосклонност на Бахаулла. Всеобхватна е Неговата щедрост и ненадминатата милостта Му.

Аз се моля на Бога с Неговата помощ и могъща подкрепа да съумееш да разясняваш дълбокия смисъл на Пето-книжието с вдъхновение и проникновение, убедителност и вещина. Обърни лицето си към Божието Царство, поискай даровете на Светия Дух и Той ще откликне на молбата ти.

Огромното слънчево кълбо, което си видял в съня си, е бил Обещаният, а лъчите му – Неговите дарове; прозрачната водна маса обозначава непокварените и чисти сърца, а надигащите се вълни – голямото вълнение на тези сърца и фактът, че те са дълбоко разтърсени и разчувствани, т.е. вълните са движението на духа и свещените пориви на душата. Възхвалявай Бога за това, че си направил такива разкрития в света на сънищата.

По въпроса за това, какво се разбира под човек, напълно забравил себе си, то означава, че той трябва да се извиси и да се пожертва в истинския смисъл на думата, което ще рече да потисне напора на движещите човека подбуди и да ликвидира в себе си онези качества, които са достойни за порицание и съставляват бездънния мрак на земния живот, а не да остави здравето му да се разруши и тялото му да стане слабо и недъгаво.

Горещо и смирено се моля пред Свещения Праг небесният благослов и божественото опрощение да обгърнат скъпата ти майка, както и нежно обичаните твои сестри и роднини. Специални молитви отправям за твоя годеник, който внезапно се пресели от този свят в другия.

154. О, сине на Царството! Твоите безкрайно мили и така хубаво написани писма винаги радват сърцата ни. Когато песента е от Царството, тя очарова душата.

Възхвалявай Бога за това, че отиде в тази страна¹, за да прославяш Словото Му и да разпространяваш надлъж и на-шир свещеното ухание на Царството Му, и за това, че слу-жиш като градинар в небесните градини. Не след дълго усилията ти ще се увенчаят с успех.

О, сине на Царството! Всичко е благотворно, ако е свързано с любовта към Бога; но без Неговата любов всич-ко е вредно и се изпречва като було между човека и Госпо-даря на Царството. Когато е налице любовта Му, всяка гор-чивина се превръща в наслада и всеки дар доставя чисто удоволствие. Така например нежната и очароваша ухото мелодия е като самият дух на живота за влюбеното в Бога сърце, но събужда похот в завладяната от плътски желания душа. Така и всяка наука, обединена с любовта към Бога, е резултатна и достойна за възхвала; лишена обаче от Негова-та любов, тя е безплодна и води до умопомрачение. Всяко знание, всяка наука е като дърво: ако плодът му е любовта към Бога, то е благословено, а ако не е, от него става само материал за поддържане на огъня.

О, ти, който си верен слуга на Бога и духовен лечител на хората! Всеки път, когато отиваш при някой от пациен-тите си, обърни лицето си към Господаря на небесното Царство, помоли се на Светия Дух да ти се притече на по-мощ и тогава пристъпи към лечението на болестта.

155. О, пламък на Божията любов! Написаното от теб ми достави голяма радост, защото писмото ти е като градина, от която розите на дълбокия и скрит смисъл разпръскват на дълж и шир сладкия дъх на любовта към Бога. По същия на-чин и моите отговори, подобно на росата и дъжда, ще да-рят на духовните цветя, избуяли в градината на сърцето ти,

¹ Германия

повече свежест и изящество, отколкото си в състояние да изразят думите.

Ти пишеш за жестоките изпитания, които са те сполеждали. За лоялния и почтен човек изпитанието е Божия милост и благодат, защото смелият приема с радост яростната битка на полето на страданието, докато страхливецът хленчи от страх и цял трепери пред нея. По същия начин и добрият студент, който задълбочено е усвоил учебните дисциплини и добре е запаметил всичко, успешно ще се представи пред членовете на комисията в деня на изпита си. Така и чистото злато ще блести ярко в огъня на пробния анализ.

Ясно е, следователно, че трудностите и изпитанията са Божи дар и благодат за чистите души, за да може Слънцето на Истината да го освети с лъчите си; защото няма позатлачващо було от себичността и колкото и тънко и да е то, най-накрая напълно ще изолира човека и ще го лиши от полагащия му се дял вечна благодат.

О, възторжена и всеотдайна Божия прислужнице! Когато вярващите – мъже и жени, преминават мислено пред очите ми, аз усещам топлината на огъня на любовта към Бога и се моля Всемогъщият да се притече на помощ на тези свети души с невидимото Свое войнство. Хвала на Бога, че пророчествата на всички Негови Проявления се изпълниха в този най-прекрасен и най-велик от всички дни, в това свещено и благословено време.

О, възторжена Божия прислужнице! Близостта е нещо, което касае душата, а не тялото; и помощта, която търсим, и тази, която получаваме, е в сферата на духа, а не на материята; но независимо от това, аз се надявам, че ти ще постигнеш тази близост във всяко едно отношение. Божията щедрост ще обгърне отвсякъде чистата и свята душа, така както слънчевата светлина обгръща луната и звездите, и ти трябва да бъдеш уверена в това.

Довей до всеки един от вярващите – мъже или жени, ароматния дъх на святост от името на Абдул Баха. Окуражи

ги и ги подкани да разпръскват на дълж и шир сладкото уха-
ние на Господ Бог.

156. О, служителю на Свещения Праг! Прочетохме това, което се е изляло изпод перото ти, движено от любовта към Бога и много харесахме съдържанието на писмото ти. Аз се надявам, че неизменната щедрост винаги ще те ободрява и подкрепя с диханието на Премилостивия.

Ти пишеш за прераждането. Вярата в прераждането води началото си от най-старата история на почти всички народи на земята и е била поддържана дори и от гръцките философи, римските мъдреци, древните египтяни и великите асирийци. Въпреки това подобни приказки и суеверия са глупост в Божиите очи.

Главният аргумент на вярващите в прераждането бил, че в съответствие с Божията справедливост, всеки трябва да получи това, което е заслужил – когато например бедствие сполети някого, това е защото същият човек е извършил някога зло. Но вземете детето в майчината утроба, едва оформилият се зародиш, това сляпо, глухо, хромо и недоразвито създание – какъв грях е извършило то, за да заслужи страданията си? Отговорът е, че макар външно погледнато детето, все още в утробата на майка си, няма никакъв грях, то все пак е извършило зло дело в предишния си живот и с това е заслужило наказанието си.

Тези хора обаче пропускат следното: ако сътворение-то се е развивало, следвайки едно единствено правило, как тогава би успяла да се изяви всеобхватната Сила? Как би могъл Всемогъщият да бъде Единственият, Който „прави каквото Му се харесва и повелява както пожелае“?¹

¹ Вж. Коран 3:35; 2:254

С една дума в Светите Писания действително се говори за завръщане, но под това се разбира връщането на качества, обстоятелствата, въздействията, съвършенствата и дълбоката същност на прозренията, които се повтарят във всяко откровение. Казаното не се отнася за отделни личности.

Би могло да се каже например, че светлината на лампата е завърналата се от предишната нощ светлина или че розата от миналата година се е появила в градината и тази година. Тук обаче не става дума за отделна реалност, за определена самоличност, т.е. не се има предвид отделното съществуване на предишната роза, а това, че качествата и отличителните характеристики на въпросната светлина и на цветето са отново налице. Съвършенствата, т.е. благодатните дарове на предишната пролет са се завърнали и тази година. Ние казваме например, че еди кой си плод е същият като миналогодишния, но с това имаме предвид само неговата красота, цвят, свежест и сладкия му вкус, защото очевидно е, че това неизменно средоточие на определена реалност, тази отделна самоличност не може никога да се отвърне обратно.

Какъв покой, каква свобода и каква разтуха са имали Божиите Свети люде на престоля Си на този земен свят, та да искат непрекъснато да се връщат обратно и отново да живеят същия този живот? Нима едно само връщане към това страдание, към тези мъки, нещастия и телесни недъзи, към тези потресаващи беди, не е достатъчно, за да им отнеме желанието за живот на земята? Питието не е било толкова сладко, че човек да поиска да пие от него втори път.

Затова поклонниците на Преславната Красота не искат друга награда освен тази да достигнат онова положение, в което ще могат да Го съзерцават в Царството на Славата и вървят само по песъчливите пустинни пътеки на копнежа по тези сияйни висини. Те търсят спокойствие и утеха, които ще траят вечно, и дарове, чиято светост земният разум не е в състояние да оцени по достойнство.

Ако се огледаш около себе си с виждащи очи, ще забележиш, че всички хора на тази пепелява земя страдат. Никой не се радва на покой, като възнаграждение за изкупени в предишния му живот грехове и никой не е толкова щастлив, както би бил, вкусвайки плодовете на отплатата за минали страдания. И ако човешкият живот и неговата духовност са действително ограничени в рамките на земното си съществуване, то какъв би бил тогава смисълът на сътворението? И какъв би бил наистина ефектът и резултатите от реалността на Самия Бог? Ако беше така, то всички сътворени неща, всички условни реалности и целият свят на битието биха били безсмислени и безцелни. Господ Бог забранява на хората да вярват в такава измислица и да се придържат към такава очевидна заблуда.

Защото също както плодовете и резултатите от вътрешноутробния живот не могат да се видят в това тясно и тъмно място и едва когато детето излезе на широкия свят, се разкриват смисълът и възможностите на развитието и растежа в този предишен свят, така и възнаграждението и наказанието, раят и адът, наградата и възмездие за делата ни в този живот ще станат явни в отвъдния свят. И също както ако човешкият живот в майчината утроба приключваше в нейните граници, престоят там би бил безсмислен и нерелативен, така и, ако животът на земята, извършените от хората дела и техните резултати не преминат в отвъдния свят, то целият процес би бил ирационален.

Знай следователно, че Господ Бог владее невидими царства, в които човешкият интелект не може да проникне, нито пък човешкият разум да проумее. Но когато прочистиш леглото на духовното си чувство от наслоенията на материалния живот, ти ще вдъхнеш сладкото ухание на святост, долиращо от блажените градини на този божествен свят.

Нека славата бъде с Теб и с всеки, който е обърнал лицето си към Царството на Всеславния, което Бог е направил свято и недосегаемо за разума на онези, които Го пренеб-

регват, и е скрил от очите на тези, които гледат с високомерие на Него.

157. О, вие, които силно обичате и никога не забравяте! О, вие, които устремено вървите към Божието Царство! От цялото си сърце и душа и с най-голямо смирение аз се моля на Бога да ви направи символи на ръководството, знамена на праведността, извори на разум и на знание, за да може чрез вас да поведе търсачите по правата пътека и да ги изведе на широкия друм на истината в това най-велико от всички времена.

О, възлюбени на Бога! Знайте, че светът е като появил се от пясъците мираж, който жадният погрешно взима за вода. Виното на този свят не е нищо друго освен мъгла в пустинята, неговата милост и състрадание са всъщност мъка и тревога, а почивката, която ни предлага, само умора и страдание. Оставете го на онези, които му принадлежат и обърнете лицата си към Царството на вашия Господ Бог, Премилостивия, за да ви озари сиянието на Неговата милост и щедрост, небесната трапеза да слезе при вас на земята и вашият Господар да ви благослови и да излее съкровищата си върху ви, за да зарадва сърцата ви и да изпълни душите ви с блаженство, да очарова умовете ви и да пречисти духа ви, да утеши очите ви.

О, Божии възлюбени! Нима има друг дарител освен Бог? Той избира, когото пожелае, за да го дари с милостта Си. Скоро Той ще разтвори пред вас портите на Своето познание и ще изпълни сърцата ви с любовта Си; ще ободри душите ви с лекия повей на Своята святост, ще озари лицата ви със сиянието на Своята светлина и ще прослави спомена за вас сред всички народи на земята. Вашият Господар наистина е Състрадателният и Милосърдният.

Той ще ви се притече на помощ с невидимото ангелско войнство и ще ви подкрепи с вдъхновената армия на

Множеството във висините; ще разпръсне над вас нежните аромати на божествения Рай и ще ви освежи с чистия полъх на вятъра, долитащ от розовите градини на небесното Божие обкръжение. Той ще влее в сърцата ви духа на живота и ще ви качи в Ковчега на спасението, ще ви разкрие Своите явни символи и знаци. Това наистина е щедра благодат и победа, която никой не може да отрече.

158. Недей да скърбиш заради възнесението на моя скъп Брейкуел, защото той се пресели в прекрасната розова градина на Преславния Рай, закрилян от милосърдието на своя всемогъщ Господар и сега вика оттам с пълен глас: „О, да можеха хората ми да знаят колко великодушно ми прости моят Господ Бог и ме причисли към тези, които са достигнали Присъствието Му!“¹

О, Брейкуел, о, скъпи мой!

Къде е сега прекрасното ти лице? Къде е красноречието ти? Къде е ясното ти чело? Къде е ведрата ти красота?

О, Брейкуел, о, скъпи мой!

Къде е твоят пламък, горящ с любовта към Бога? Къде е блаженият ти екстаз пред Неговото свещено дихание? Къде са молитвите, които отправяше към него? Къде е устремът, с който служеше на делото Му?

О, Брейкуел, о, скъпи мой!

Къде са твоите прекрасни очи? Къде са усмихнатите ти устни и царствените ти страни? Къде е изящната ти фигура?

¹ Вж. Коран 36:25

О, Брейкуел, о, скъпи мой!

Ти си отиде от този земен свят и се възнесе в Царството, достигна благодатните невидими селения и се представи пред прага на техния Господар.

О, Брейкуел, о, скъпи мой!

Ти напусна свещената рампа, която беше твоето тяло тук на земята, огледалото, което беше твоят човешки образ, напусна земната си същност и земния си начин на живот.

О, Брейкуел, о, скъпи мой!

Ти запали огън в лампата на Множеството във висините и стъпи в Преславния Рай, приюти се в сянката на Благословеното Дърво и се срещна с Него в небето на Небесата.

О, Брейкуел, о, скъпи мой!

Сега ти си Райска птичка. Ти напусна земното си гнездо и отлетя в градината на светостта в царството на твоя Господар. Ти се издигна до изпълнени със светлина висоти.

О, Брейкуел, о, скъпи мой!

Твоята песен сега е като птича песен и от устата ти се леят химни за милосърдието на твоя Господ Бог; ти беше признателен слуга на Този, Който винаги прощава и затова сега се радваш на изключително блаженство.

О, Брейкуел, о, скъпи мой!

Твоят Господар наистина избра теб и те отличи с любовта Си, въдвори те в пределите на Своята святост,

и те въведе в градината на Своите приближени, дари те с щастието да съзерцаваш красотата Му.

О, Брейкуел, о, скъпи мой!

Ти постигна вечен живот и нескончаема щедрост, живот, който напълно те удовлетворява и безгранична благодат.

О, Брейкуел, о, скъпи мой!

Ти стана звезда в сияйното небе и светило сред ангелите на възвишения Рай, жив дух в най-благословеното Царство, възцарил се там за вечни времена.

О, Брейкуел, о, скъпи мой!

Моля се на Бога да те притегля все по-близо до Себе Си и да те държи все по-здраво; да радва сърцето ти с близостта на Неговото присъствие, да те изпълва с все повече и повече светлина, да ти отреди още по-голяма красота и да те дари с могъщество и велика слава.

О, Брейкуел, о, скъпи мой!

Ти непрекъснато си в ума ми и никога няма да те забравя. Денонощно се моля за теб и те виждам ясно пред себе си, като посред бял ден.

О, Брейкуел, о, скъпи мой!

159. А сега по въпроса ти дали всеки човек без изключение постига вечен живот. Зная, че безсмъртието принадлежи на тези, в които Бог е вдъхнал духа на живота. Всички останали са безжизнени – те са мъртвите, както Христос е разяс-

нил това в Евангелието. Онзи, чиито очи Бог е отворил, ще види душите на хората на мястото, което те ще заемат, след като напуснат тялото. Той ще открие живите сред тях, преуспяващи в пределите на царството на своя Господар, а мъртвите – пропадали в най-долната бездна на вечната смърт.

Знай, че всеки човек е създаден по Божие подобие, че всеки се ражда чист и свят. След това обаче хората стават различни, в зависимост от това, какви добродетели или пророци придобиват в земния си живот. Но въпреки че всички живи същества по своята природа са с различен ранг или положение, тъй като способностите им са различни, всеки човек се ражда свят и чист и едва впоследствие може да се поквари.

Освен това, въпреки че степените на съществуване са различни, всички те са добри и полезни. Погледни човешкото тяло, неговите крайници, отделните органи, окото, ухото и другите сетивни органи, ръцете и ноктите. Независимо от различията между тях, всички те, макар и ограничени в рамките на собственото си съществуване, участват в изграждането на едно неразвито цяло. И ако някоя от частите се повреди, тя трябва да се лекува, а ако лечението не помогне, да се отстрани.

160. О, искрена и предана Божия прислужнице! Прочетох твоето писмо. Ти истински обичаш Царството и си се посветила изцяло на Преславния Хоризонт. Аз се моля на Бога да те накара в Своята щедрост да гориш с всеки изминал ден все по-ярко в пламъка на Неговата любов.

Както изглежда, ти се колебаеш дали да пишеш или да разясняваш и приобщаваш хората към Вярата. Разясняването на Вярата е крайно необходимо и в момента за теб е по-добре да се заемеш с това. При всеки удобен случай дай свобода на езика си и напътствай хората.

По въпроса ти за придобиването на знания: чети Божиите Книги и Послания и статиите, доказващи истинността на тази Вярa. Сред тях са „Икан“, която бе преведена на английски език, произведенията на Мирза Абул-Фазл, както и на други вярващи. В бъдеще много от светите Послания и други свещени писания ще бъдат преведени, и ще трябва да прочетеш и тях. Моли се също така и на Бога магнитът на Неговата любов да привлича към Теб знанието за Него. Когато човек се пречисти и стане свят във всичко, портите на знанието за Бога ще се разтворят широко пред очите му.

Ти пишеш за скъпата Божия прислужница г-жа Гудол. Тази влюбена в Бога душа наистина служи на Вярата по всяко време и прави всичко, каквото може, за разпространението на божествения блясък и величие. Ако продължава все така, усилията ѝ ще бъдат увенчани с изключителни резултати. Главното е да останете твърди и непоколебими и да постоянствате докрай. Аз се надявам да останете твърди и непоколебими и да постоянствате докрай. Аз се надявам, че с благородните усилия на Божиите прислужници тези предпланини и бреговете на този океан¹ ще заблестят така силно от любовта към Бога, че лъчите им ще огреят всички краища на земята.

Ти питаш, дали когато настъпи Божието царство, всеки ще получи спасение. Слънцето на Истината заблестя с цялото си великолепие над света и сияйният му изглед е спасението и вечният живот на човека, но спасен ще бъде само този, който е отворил широко очите на своя разум и проникновение и е видял това величие и красота.

Ти питаш също така и дали при бахайското Откровение духовното начало ще вземе в края на краищата връх.

¹ Тихият океан

Няма съмнение, че духовността ще удържи победа над материализма, че небесното ще вземе превес над земното и че с помощта на божественото знание по-голямата част от човечеството ще осъществи голям прогрес на всички равнища на живота – с изключение на онези, които са слепи и глухи, неми и мъртви. Как могат такива хора да разберат светлината? Въпреки че слънчевите лъчи огряват и най-тъмното кътче на света, слепият не може да получи своя дял от техния блясък и красота и въпреки че потокът от небесна милост се излива като порой над цялата земя, от неплодната почва няма да разцъфне нито храст, нито цвете.

161. О, ти, който се стремиш към Небесното Царство! Този свят е като човешкото тяло, а Божието Царство е като духа на живота. Виж колко тъмен и тесен е материалният свят на това тяло и колко често става плячка на болести и страдания. А колко светли и просторни са селенията на човешкия дух! От тази метафора можеш да разбереш как светът на Царството проблясва на земята и как законите му са създадени да управляват този земен свят. Въпреки че духът е недостъпен за очите, неговите заповеди огряват като лъчи светлина света на човешкото тяло. По същия начин и въпреки че небесното Царство е скрито за погледа на тези нехаещи за нищо люде, за онзи, който вижда с вътрешното си око, то е свършено явно.

Затова обитавай непрестанно Царството и забрави за света долу на земята. Бъди така всецяло погълнат от еманацията на духа, че нищо в света на човека да не може да привлече вниманието ти.

162. О, скъпи приятелю на Абдул Баха! По всяко време очаквам добри новини от вас, защото копнея да чуя, че на-

предватے от ден на ден и светлината на ръководството ви осветява все по-ярко.

Благодатните дарове на Бахаулла са безбрежно море и дори вечният живот е само капчица вода от него. Вълните на това море се плискат непрестанно в сърцата на приятелите и ги обливат с поривите на духа и горещото тупене на душата, докато сърцето им даде път и, ще не ще, се обърне със смирена молитва към Царството на Господ Бог. Затова всички вие сте в състояние да се освободите от вътрешния си егоизъм, за да можете ежеминутно да отразявате все нови и нови сияйни красоти на Слънцето на Истината.

Всички вие живеете в сърцето на Абдул Баха и с всеки свой дъх аз обръщам лицето си към Прага на Божието Единство и моля щедрост и благослов за всички вас.

163. О, вие, двама търсачи на истината! Получихме писмото ви и се запознахме със съдържанието му. Някои от писмата, които сте изпратили преди това, въобще не са пристигнали, а други се получиха във време, когато терорът на потисниците беше толкова жесток, че беше невъзможно да ви изпратим отговор. Затова аз седнах да ви пиша, въпреки многото неотложна работа, за да разберете, че ви обичаме, а също и че сте желани в Божието Царство.

На въпросите ви обаче можем да отговорим само накратко, тъй като няма време за подробни обяснения. И така, на първия въпрос: след като се отделят от тялото, душите на чедата на Царството се издигат в селенията на вечния живот. Но ако питате за мястото, знайте, че светът на съществуването е един, въпреки че има различни и точно определени степени и равнища. Минералният живот например заема даденото му равнище, но минералът като такъв няма никаква представа за растителното царство и със свойствения му вътрешен език отрича, че има такова. По същия начин и растението не знае нищо за животинския свят и изо-

бщо не се интересува от него, защото животното е на по-висок стадий на развитие и растението е отделено като с було от животинския свят и отрича съществуването му. А всъщност и животното, и растението, и минералът обитават съвместно един и същи свят. Животното, на свой ред, няма и понятие за възможностите на човешкия ум да разбира универсални идеи и да разкрива тайните на сътворението, което позволява на човека, макар и да живее на Изток, да планира и подготвя неща, отнасящи се до Запада; да разгадава тайни; да открие Америка, въпреки че се намира на европейския континент; и въпреки че е жител на земята, да опознае природата на небесните светила. Тази откривателска сила на човешкия ум, тази негова способност да борави с абстрактни и универсални идеи, остава абсолютно непозната за животното и то фактически отрича нейното съществуване.

По същия начин и обитателите на земята нямат никаква представа за света на Царството и отричат съществуването му. Те, например, задават такива въпроси: „Къде се намира Царството? Къде е Господарят на Царството?“ Тези люде са също като минералът и растението, които не знаят нищо за животинския и за човешкия свят; те не го виждат и не си дават сметка за него. При все това минералът и растението, животното и човекът живеят всички заедно на тази наша земя.

А сега по втория въпрос: Божиите изпитания ни сполетяват в този свят, а не в света на Царството.

Отговорът на третия въпрос е, че в отвъдния свят човешката същност не придобива материална форма, а приема божествена такава, изградена от присъщите на божественото царство елементи.

По четвъртия въпрос: центърът на Слънцето на Истината е в небесния свят, в Божието Царство. След разпадането на телесната им рамка, чистите и неопетнени души преминават в света на Бога, който се намира в пределите на

този свят. Хората обаче нямат понятие за онзи друг свят; те са като минералът и растението, които не знаят нищо за света на животното и за този на човека.

Отговорът на петия въпрос е следният: Бахаулла издигна храма на единството на човечеството и всеки, който потърси закрила под неговия покрив, ще се озове несъмнено в по-добра обител.

По шестия въпрос: ако между две спорещи групировки възникне разногласие по някой въпрос, то нека го отнесат за разрешение към Центъра на Споразумението.

И накрая, по седмия въпрос: Бахаулла се яви на цялото човечество и покани всички хора на Божията маса, на празничната трапеза на Божествената щедрост. Днес обаче повечето от тези, които седят на нея, са бедни и затова и Христос е казал, че блажени са бедните, защото богатството пречи на богатия да влезе в Царството. Пак Той е казал: „По-лесно е камилата да мине през иглени уши, отколкото богатият да влезе в Божието Царство.“¹ Ако обаче богатствата на този свят и земните почести и слава не се изпречат на пътя му, богатият ще бъде добре дошъл пред Свещения Праг и приет с одобрение от Господаря на Царството.

Накратко, Бахаулла се яви, за да учи и възпитава всички народи на земята. Той е Световният Възпитател – на богати и бедни, на черни и бели, на народите от изток и от запад, от север и от юг.

Някои от тези, които посетиха Ака, отбелязаха голям прогрес. Преди това незапалени свещи, сега те лумнаха в светлина; изсъхнали и повехнали, разцъфтяха отново, безжизнени и мъртви, те се родиха за вечен живот и отнесоха по домовете си безкрайно радостни вести. Други обаче всъщност преминаха оттам и си направиха разходка.

¹ Матей 19:24; Марка 10:25

О, вие, двамина, които силно обичате Царството, благодарете се на Бога за това, че направихте от дома си бахайски център и място, където се събират приятелите ни.

164. О, вие, две предани и убедени души! Получих писмото ви. Хвала на Бога, то ми донесе добри вести. Калифорния е готова да приеме Божието Учение. Надявам се, че ще работите от сърце и душа за това сладкото ухание да достигне до всекиго. ...

Предайте от мое име искрени поздрави на г-жа Чейз и ѝ кажете така: „Г-н Чейз е искряща звезда на хоризонта на Истината, която засега е все още скрита зад облаците, но скоро те ще се разпръснат и сиянието ѝ ще освети щата Калифорния. Радвай се и бъди признателна за този дар, че си била негова съпруга и другар в живота.“

Всяка година, в деня на възнесението¹ на тази благословена душа, приятелите трябва да посещават гроба му от името на Абдул Баха и смиренно да полагат на него венци в израз на най-дълбоко уважение и през целия ден да се молят тихо и кротко, обръщайки лицата си към Царството на Знаците и споменавайки и възхвалявайки качествата на тази прославена личност.

165. О, мой Боже! О, мой Боже! Кротък и смирен пред величието на Твоята божествена власт, покорен пред портите на Твоето единство и неделимост, твоят слуга наистина повярва в Теб и в Твоите божествени строфи, засвидетелства истинността на словото Ти, запали се от огъня на Твоята любов, потопи се в дълбините на океана на Твоето знание, почувства очарованието на

¹ 30 септември 1912 г.

Твоя полъх, повери се на Твоите грижи, обърна лицето си към Теб и Ти отправи най-смирнените си молитви, и Ти го увери в Твоята прошка и снизхождение. Той напусна този тленен живот и отлетя в царството на безсмъртието, жадуващ милостта и щастието да се срещне с Теб.

О, Господи, възвеличи положението му, приюти го в шатрата на Твоето върховно милосърдие, въведи го в Твоя божествен рай и увековечи съществуването му в благословената Ти розова градина, за да може да се гмурне в морето от светлина сред света на тайните.

Наистина Ти си Великодушният и Силният, Опростителят и Дарителят.

О, ти, убедена и предана Божия прислужнице ...! Не скърби за смъртта на твоя високоуважаван съпруг. Той всъщност се е срещнал със своя Господар в центъра на Истината, в присъствието на всемогъщия Цар. Недей да мислиш, че си го загубила. Булото ще се вдигне и ти ще видиш озареното му от светлина лице сред Върховното Множество. Точно както го е казал Бог, Преславният: „Него ние несъмнено ще събудим за щастлив живот.“ Следователно, най-голямо значение трябва да се отдава на първоначалния, а не на бъдния живот.

166. О, слуга на Баха! Бъди самопожертвувателен по пътя си към Бога и устреми погледа си към небето на любовта на Преславната Красота, тъй като всяко движение, предизвикано от любов, е движение от периферията към центъра, от пространството към Зорницата на всемира. Може би мислиш, че това е трудно, но аз ти казвам, че не е така, защото когато двигател на действията ни е божествената магнетич-

на сила, с нейна помощ е възможно да прекосим времето и пространството и лесно, и бързо. Хвала на хората на Баха!

167. Ти питаш за съдбата, предопределението и волята. Съдбата и предопределението се състоят в неизбежните и задължителните връзки, които съществуват в същността на нещата. Тези връзки са заложили в същността на всичко съществуващо от силата на сътворението и всяка случка или събитие е следствие от тази необходима връзка. Например, Бог е създал такава връзка между слънцето и земното кълбо, според която лъчите на слънцето трябва да огряват земята, а тя трябва да дава реколта. Тези връзки представляват предопределението, а проявата им на равнището на живота е съдбата. Волята е онази активна сила, която контролира всички тези връзки и събития. Това е в резюме обяснението за съдба и предопределение. Не разполагам с време за подробно обяснение. Помисли върху гореказаното и същността на съдбата, предопределението и волята ще ти станат ясни.

168. О, избранице на Царството! Възхвалявай Бога за това, че във времето на откровението на Бахаулла ти се пробуди и разпозна Проявлението на Господаря на Небесното Войнство. Всички хора на земята са се заровили в гробовете на примитивното и материалното или спят спокоен сън, нехаещи и невиждащи нищо. Точно както е казал Христос: „Аз може да дойда, когато вие нямате и представа за това. Идването на Човешкия Син е като това на крадеца в къща, собственикът на която не забелязва абсолютно нищо.“

С една дума аз се надявам, че с помощта на даровете на Бахаулла ти ще напредваш ежедневно в Царството, ще станеш небесен ангел, когото Светият Дух ще подкрепя с

диханието си и ще издигнеш градеж, който ще остане за вечни времена здрав и непокатим. ...

Тези дни са изключително ценни, използвай предоставената ти възможност и запали свещ, която няма никога да угасне и вечно ще озарява със светлината си света на хората!

169. О, вие, две изстрадали души! Получих писмото ви. Смъртта на скъпия ви млад човек и раздялата му с вас ви е причинил безкрайна мъка и страдание, защото той отлетя в разцвета на своя живот и в най-хубавите години от младостта си към небесното гнездо. Но той се изтръгна от това поразено от скръб и болка убежище и обърна лицето си към вечното гнездо на Царството, и освободил се от мрачния и тесен свят, се устреми към свещеното царство на светлината – и това трябва да бъде утеха за сърцата ви.

Неразгадаемата божествена мъдрост лежи в основата на такива сърцераздиращи произшествия. Това е досущ както ако един добър градинар премести млад и свеж храст от тясно и затворено място на широко отворено пространство. Преместването в никакъв случай не може да бъде причина за увяхването, смаляването или гибелта на въпросния храст, тъкмо напротив, то подтиква растежа му и го прави по-силен, по-свеж и красив, кара го да се раззелени и да даде плод. Тази скрита тайна е добре известна на градинаря, но онези, за които тази благодат е непозната, мислят, че в своята злоба и гняв градинарят е изкоренил храста. За посветените обаче това скрито обстоятелство е повече от ясно и те виждат в тази предопределена повеля на съдбата истинска благодат. Затова не се чувствайте опечалени и безутешни поради възнесението на тази птичка на предаността, а винаги и навсякъде се молете за този младец, искайки от Бога да му прости и да го възвиси.

Аз се надявам, че вие ще постигнете върховно търпение, душевен покой и смирение и коленопреклонно се

моля пред Прага на Единствения и Неделимия за прошка и снизхождение. Уповавайки се на безграничната Божия щедрост, вярвам, че Той ще приюти този гълъб от градина-та на вярата и ще му отреди място на клона на Върховното Множество, за да излива оттам в прекрасни мелодии възхва-ла и прослава на Господаря на Имената и на Атрибутите.

170. О, ти, която търсиш Царството! Получих писмото ти, в което пишеш за голямото нещастие, което те е сполетяло – смъртта на твоя уважаван съпруг. Този благороден мъж е бил до такава степен в плен на гнета и напрежението на то-зи земен свят, че най-голямото му желание е било да се ос-вободи от него. Такава е тази тленна обител – неизчерпаем източник на мъки и страдания. Само невежеството прико-вава човека към нея, защото никой на този свят не може да си осигури доволство и покой – от монарха до най-бедния обикновен гражданин. И ако веднъж животът му предложи чаша сладко питие, след нея ще последват сто горчиви; та-ка е устроен този свят. Затова мъдрият човек не се привърз-ва към този временен живот и не търси упование в него; по-някога даже страстно желае смъртта, за да се освободи чрез нея от земните мъки и страдания. Така ставаме свиде-тели на това как някои хора, под напора на жестоко терза-ние, извършват самоубийство.

Колкото до съпруга ти, бъди уверена, че той ще се къ-пе в океана на прошката и снизхождението и ще бъде об-сипан с божията щедрост и благосклонност. А ти положи всички усилия да дадеш на неговия син бахайско възпита-ние, за да стане, когато порасне, милостив, високо просве-тен и свят човек.

171. О, многообичана Божия прислужнице! Въпреки че за-губата на собствения син разкъсва наистина сърцето от не-

поносима болка, майката, която знае и разбира, е уверена, че синът ѝ не е загинал, и само е преминал от този свят в друг свят и тя ще го срещне отново в небесното царство. Там те ще се съберат за вечни времена, докато в този земен свят раздялата е неизбежна и предизвиква пареща болка.

Хвала на Бога, ти си религиозна, обърнала си лице към вечното Царство и вярваш в съществуването на небесния свят. Затова не изпадай в апатия и покруса, недей да въздишаш и да ридаеш; защото скръбта и тревогата дълбоко нараняват душата му в небесното царство.

Твоето любимо дете се обръща към теб от невидимия свят с тези думи: „О, скъпа ми Майко, благодари на божественото Провидение, че се освободих от тясната и мрачна клетка, и подобно на волните полски птички се издигнах към небесния свят – свят просторен и светъл, винаги весел и ликуващ. Затова, о, Майко, не плачи и недей да тъгуваш; аз не съм изчезнал и не съм унищожен. Аз само се разделих с човешкия си образ и издигнах знамето си в света на духа. И след тази наша раздяла ще последва вечно съжителство. Ти ще ме намериш в небето на Господ Бог, обгърнат в океан от светлината.“

172. Хвала на Бога, сърцето ти е изпълнено с възпоминание то за Него, душата ти ликува с радостните Божии вести и ти целият си потънал в молитви. Молитвата е най-хубавото от всички състояния, защото тогава човек общува с Бога. Тя дарява живот, особено когато се отправя в единение и по време, когато човек е свободен от ежедневните си грижи, като например в полунощ.

173. Хората, които в този ден влязат в божественото царство и постигнат вечен живот, макар и продължаващи веществено да живеят на земята, в действителност се реят ви-

соко в небесните селения. Тялото им се движи по земята, но духът им пътува в необятното пространство. Защото, когато мисълта се освободи и просветли, тя придобива способността да лети и отнася човека в Божието Царство.

174. О, духовни приятели на Абдул Баха! Прочетох писмото ви, чието съдържание е много интересно и говори за вашата твърдост и непоколебимост в Божието Дело.

Това Събрание е под закрилата на Господаря на всички дарове и аз се надявам, че в съответствие с ранга му, то ще бъде подкрепяно и насърчавано от диханието на Светия Дух, и че вие ден след ден ще обичате Бога все повече и повече и ще бъдете все по-тясно свързани с Красотата, която живее вечно, с Този, който е Светлината на света. Защото любовта към Бога и духовността пречистват човешкото сърце и го обличат и разхубавяват с безупречно чистата одежда на светостта; а щом сърцето се отдаде изцяло на Бога и се обвърже с Благословеното Съвършенство, тогава ще му се разкрие Божията благодат.

Тази любов не е телесна, а изцяло духовна. А тези, които горят с пламъка на любовта към Бога, са като лъчи светлина и греят като звезди на светостта в кристално чистото небе. Защото истинската любов е любовта към Бога и тя е свята и недосегаема за човешките представи и понятия.

Нека всеки от Божиите възлюбени бъде самата чистота и святост, за да се прославят всички навсякъде по света със своята безгрешност, независим дух и смирение. Нека пият до насита бодрост от бездънната чаша на любовта към Бога и се веселят с виното от Небесната изба. Нека съзерцават Благословената красота и нека почувстват пламъка и очарованието на тази среща и онемееят от страх и от възхита. Такова е положението на искрения и пътят на праведния; това е светлината, която грее върху лицата на стоящите близо до Бога.

Затова Божиите приятели трябва абсолютно безкористно и единодушно да се издигнат духовно в пълно единение помежду си, така че да станат като един човек и една душа. На този стадий физическото тяло не играе роля; надмощие взема духът и той ръководи нещата. И когато силата му обхване всички, духовно единение е постигнато. Стремете се денонощно да развивате и усъвършенствате единството си. Нека мислите ви непрекъснато следват собственото си духовно развитие винаги по такъв начин, че с чистите си и добри дела, със скромността и смирението си да накарате и други да се събудят и осъзнаят.

Абдул Баха не е имал никога желание да причини вреда на някого и никога няма да наскърби когото и да било; защото човек не може да получи по-голям дар от този да може да зарадва чуждо сърце. Моля се на Бога вие да бъдете носители на радост, каквито са ангелите в Небето.

175. Физическият чар изчезва, розите отстъпват място на тръните, а младостта и красотата изживяват дните си и отлитат завинаги. Вечна остава само Красотата на Единствения Истински, защото блясъкът ѝ не угасва и великолепието ѝ остава за вечни времена; нейният чар е всемоушен, а обаянието ѝ – безгранично. Затова щастливо е лицето, което отразява блясъка на тази Светлина, сдобил се с перлата на истинското знание и заговори със Словото на Истината.

176. О, ти, който копнееш по Божието Царство! Всеки човек се мъчи да постигне нещо и лее определено желание и денонощно се стреми да постигне целта си. Един мечтае за богатство, друг жадува величие и слава, а трети копнее за известност, за изкуството, преуспяване и тем победни. Накрая обаче всички претърпяват загуба и разочарование. Всички до един оставят зад себе си всичките си завоевания

и с празни ръце се устремяват към отвъдното царство, и затова всичките им усилия ще са отишли напразно. Всички ще се превърнат на прах и ще бъдат лишени от всичко, потискани, обезверени и безутешни.

Но ти, хвала на Бога, си се заел с това, което ти осигурява изгода и успех за вечни времена и то е твоята любов към Божието Царство, твоята вяра и твоето знание, просветленото ти сърце и искреното ти старание в служба на Божественото Учение.

Този дар наистина е вечен и нетленен и това богатство е богатство свише!

177. О, жив пламък на небесната любов! Сърцето ти гори така силно от любов към Бога, че блясъкът и топлината му се виждат и усещат на разстояние от десет хиляди левги. Огненият, запален от човешка ръка, огрява и затопля само незначително пространство, докато този свещен пламък, който е разпалила Божията Ръка, при все че гори на изток, ще озари и запада, а топлината му ще се разпростира и на север, и на юг; нещо повече, той ще се издигне над този земен свят, за да освети с яркия си блясък небесните селения, обгръщайки със сиянието си Царството на вечна красота и слава.

Честит си ти, че си получил толкова божествен дар. Блажен си, че си благодетелстван с Божията небесна благодат.

Нека Божието великолепие бъде с теб и с всички онези, които държат здраво надеждната и изпитана ръкохватка на Неговата Воля и свещено Споразумение.

178. О, Божия прислужнице! Получих писмото ти от 9 декември 1918 г. и се запознах със съдържанието му. Не губи никога вярата си в Бога. Трябва винаги да се надяваш, защото Божията щедрост се излива непрестанно над човека.

От дадена гледна точка може да изглежда, че тя намалява, но от друга, е винаги необхватна и свършена. При всички обстоятелства човек е обгърнат от морето на Божията благослов; затова никога не трябва да губиш надежда, а твърдо да вярваш.

Присъствието на бахайските събирания е необходимо, за да поддържа приятелите ни будни и бдителни, любящи и винаги стремящи се към божественото Царство.

Ако ти наистина имаш силно желание да отидеш във Филбург, Монтана, можеш да го направиш; и може би ще съумееш да запалиш огън сред групата миньори и да ги накараш да се стреснат и осъзнаят, да се обърнат към Бога и да получат своя дял от Щедростта на божественото Царство.

179. Старай се с всички сили да се обърнеш изцяло към Царството, за да придобиеш естествена смелост и свършена сила.

180. Аз се надявам, че в този земен свят ти ще достигнеш небесната светлина, ще освободиш душите на хората от мрака на примитивното състояние, което е животинското царство и ще ги накараш да се издигнат високо в царство и ще ги накараш да се издигнат високо в царството на човека. Днес всички хора са затънали в света на примитивното и затова навсякъде виждаш завист, алчност, борба за оцеляване, измама и лъжа, лицемерие, потисничество и тирания, спорове и непримиримост, кръвопролития, грабежи и плячкосвания, а всички те идват от света на примитивното. Малцина са тези, които са се освободили от тази тъма и са се издигнали от първобитния свят в света на човека; които следват божественото Учение, служат на хората и са лъчезарни, милосърдни и просветени – истински рози в градина. Стреми се с всички сили да станеш богоподобен, да

придобиеш Божиите атрибути и да бъдеш просветен и милосърден, за да се освободиш от всеки плен и да обикнеш с цялото си сърце Царството на несравнимия Господ Бог. Това именно е бахайска щедрост и небесна светлина.

181. Относно казаното в „Скритите слова“, че човек трябва да се откаже от себе си, смисълът е, че той трябва да се откаже от прекомерните си желания, от егоистичните си цели и от подбудите на себичната си същност и да се потопи в морето на жертвоготовността, отдавайки всецяло сърцето си на красотата на Преславния.

Споменатото в „Скритите слова“ относно сключеното на планината Паран Споразумение означава, че в очите на Бога миналото, настоящето и бъдещето са едно и също, докато за човека миналото е отминало и забравено, настоящето отминава бързо, а бъдещето е в сферата на надеждата. Основен принцип на Божия Закон е, че при всяка Пророческа Мисия Той влиза в Споразумение с всички вярващи – Споразумение, което трае до края на същата тази Мисия, до обещания ден, в който определената в началото на Мисията Личност ще се появи. Вижте Моисей, който е разговарял с Бога. И наистина, на Синайската планина Моисей сключил Споразумение относно Месията. И всички те, въпреки че се появили много столетия след Моисей, но доколкото имали връзка със Споразумението, което е извън времето – били там заедно с Моисей. Евреите обаче нехаели за това и не си спомнили нищо и затова претърпели голяма и несъмнена загуба.

Що се отнася до казаното в арабските „Скрити слова“, че човекът трябва да се откаже от собственото си аз, и тук смисълът е, че той не трябва да търси нищо за самия себе си в този бързоотминаващ живот, а трябва да отхвърли собствената си личност, т.е. да пожертва себе си и интересите си на полето на мъченичеството в деня, когато се яви Господ Бог.

182. О, вие, които се придържате здраво към Споразумението и Завета! В този ден Множеството във висините отпраща поглед към вас от селенията на Преславния, от Царството на Светостта, където се издигат радостни викове на славословие и възхвала. Всеки път, когато светлината на очите им огрее събралата се общност на тези, които стоят твърдо зад Споразумението и Завета, се чува техният възглас „Радостни вест!“ След това, с ликуващи гласове те се провикват: „О, духовно събрание! О, Божия общност! Благословени сте вие и нека ви споходят радостни вест! Нека сияят от радост лицата ви и доброто настроение не ви напуска, защото сте верни на Споразумението на Възлюбения на всички светове и кръвта ви гори от виното на Неговия Завет. Вие дадохте обет на Всевишния и пихте на големи глътки от чашата на предаността. Вие пазите и защитавате Божието Дело и не допуснахте Словото Му да бъде разединено; не унижихте Вярата Му, а се опитахте да възвеличите Свещеното Му Име и не позволихте Благословената Кауза да стане за присмех на простосмъртните. Вие не допуснахте определеното Високо Положение да бъде принижено и не поискахте да видите Центъра на всяка Власт поставен под съмнение или изложен на нападки и преследване. Вие преминахте през дверите на милосърдието и не оставихте Благословената красота да се изплъзне от паметта ви и споменът за Нея да избледнее и изчезне.“

Слава на вас.

183. О, дъще на Царството! Получих писмото ти. За мен то беше като песента на небесния славей, която очарова душата. И това е така, защото съдържанието му показва твоята вяра, твърдост и увереност в Споразумението и Завета. Днес движещата сила на света на битието е силата на Споразумението, която пулсира като артерия в тялото на този несигурен свят и защитава бахайското единство.

Задачата на бахаите е да изградят единството на човечеството, но ако те не са в състояние да се обединят около една цел, как ще успеят да осъществят единението на човешкия род?

С това Споразумение и Завет Благословената красота е имал за цел да обедини всички хора около една идея, за да не могат неразумните и нехайни люде, които при всеки цикъл и поколение са източник на разединение и раздор, да подкопаят Делото. Затова Той е повелил, че всичко, което произлиза от Центъра на Споразумението, е правилно и се намира под Негово покровителство и защита, а всичко останало е заблуда.

Хвала на Бога, ти стоиш твърдо зад Споразумението и Завета.

184. О, благословени люде! Въпреки че сте подложени на тежки изпитания поради непрестанните и упорити опити на някои хора да разколебаят вярата на бахайските ни приятели в Лос Анджелес, вие сте под закрилата на зоркото око на щедростта на Бахаулла и се радвате на подкрепата на безчетно множество ангели.

Затова вървете с твърди стъпки по избрания път и се заловете уверено и смело с разпространението на божествените ухания, прославата на Словото Божие и отстояването на Споразумението. Бъдете сигурни, че ако някой с настойчивост и постоянство издигне Призива на Царството и твърдо и решително отстоява Споразумението, дори и този някой да е най-нищожна мравка, ще му бъде дадена възможността да изведе от арената огромния слон, а ако е дребен молец, ще разкъса перушината на хищния лешояд.

Помъчете се следователно, да разбиеите и разпръснете армията от съмнения и заблуди със силата на свещеното слово. Това е моят призив и такъв е съветът ми към вас. Не се карайте с никого и избягвайте какъвто и да е било спор.

Служете си със Словото Божие. Ако то бъде прието, желаната цел е постигната, а ако не – оставете човека да прави каквото иска и се уповавайте на Бога.

Така постъпват онези, които следват твърдо Споразумението.

185. О, приятели и прислужници на Милосърдния! Получи се писмо от Духовния съвет на Лос Анджелес. От него се разбира, че светите люде в Калифорния, подобно на непокатима планина, се противопоставят на вълната от насилие и като свещени дървета са се вкоренили в почвата на Споразумението и са необикновено твърди и непоколебими. Затова е жива надеждата ни, че с благослова на Слънцето на Истината те с всеки изминал ден ще стават все по-твърди и непоколебими. При всяко откровение изпитанията са право пропорционални на величието на Делото и тъй като досега не е било сключвано такова явно Споразумение, написано от Върховното Перо, изпитанията са съответно по-сурови. Тези трудности и несгоди разколебават слабите души, но оставят незасегнати уверените и твърдите. Действията на нарушителите са като морската пяна, която е неразделна от океана; но океанът на Споразумението ще се надигне и ще изхвърли на брега телата на мъртвите, защото не може да ги задържа във водите си. Така видяхме, че океанът на Споразумението се надигаше и надигаше, докато изхвърли мъртвите тела – онези лишени от Божия Дух люде, които са затынали в страсти и егоизъм и се стремят към ръководни постове. Тази морска пяна е нетрайна и скоро ще се разпръсне и ще изчезне, а океанът на Споразумението вечно ще се надига и ще бучи.

От първите дни на сътворението до днес и при никое от предишните божествени откровения не е имало такова категорично и ясно формулирано Споразумение. Няма съмнение, че всеки от вас ще израсне, ще даде плод и все-

ки ден ще става все по-ведър и мил. Спомнете си произведенията на Бахаумла, Неговите писма и молитви, и непременно ще се натъкнете на множество пасажии, в които Бахаумла се моли така: „О, Господи! Провали плановете на нарушителите на Споразумението и разбий тираните на Завета.“ „Който отрича Споразумението и Завета, е отхвърлен от Бога, а който стои твърдо и непоколебимо зад тях, е горещо желан пред Прага на Единството.“ Подобни изказвания и молитви изобилстват, потърсете ги и ще разберете.

Не падайте никога духом. Колкото по-настървено ви преследва насилието, с толкова по-голяма твърдост и непоколебимост му се противопоставяйте и бъдете уверени, че небесните воини ще надделеят, защото са сигурни в победата на Преславното Царство. Навсякъде по света високо се вее знамето на твърдата и непоколебима вяра, а знамето на отстъпниците се валя по земята, защото само неколцина слаби души се поведоха по ласкателствата и благовидните аргументи на смутителите, които се стараят с всички сили да демонстрират устойчивост и твърдост, а в действителност се стремят да всеят съмнение и тревога у вярващите. Единствено техните водачи са известни като нарушители, докато останалите мамят и развъртават хората по много коварен начин, тъй като външно декларираат твърдата си и непоколебима вяра в Споразумението, но когато се натъкнат на подаващо се ухо, неусетно посяват в него семето на съмнението. Техният случай е подобен на този, когато Юда Искаротски и привържениците му нарушават Споразумението. Помислете само: оставили ли са някаква следа след себе си? Никой не знае дори имената на последователите му и въпреки че мнозина от евреите са го поддържали, все едно че въобще не е имал последователи. И този Юда Искаротски, който е бил водач на апостолите, предаде Христос за тридесет сребърника. Не забравяйте това, о, неразумни люде!

Днес тези нищожни отстъпници ще предадат без съмнение Центъра на Споразумението за огромната сума, която по всевъзможни начини са си изпросили. Изминаха тридесет години от началото на мисията на Бахаулла и през цялото това време тези смутители се бореха с всички сили. И какво постигнаха? Винаги и при всички обстоятелства са побеждавали тези, които стоят твърдо зад Споразумението, докато нарушителите му търпят поражение, срещат разочарование и тънат в униние. След възнесението на Абдул Баха, от тях няма да остане и следа. Тези хора не знаят какво ще се случи и се гордеят със собствените си фантазии.

С една дума, о, Божи приатели и прислужници на Милосърдния! Ръката на божествената щедрост постави на главите ви богато украсена корона, чиито скъпоценни камъни вечно ще искрят над всички краища на земята. Оценете по достойнство тази щедрост, не се скъпете на възхвали и на благодарствия и се заемете с разпространението на божественото учение, защото това е смисълът на живота и средство за спасение на душите ви.

186. О, ти, който следваш твърдо Споразумението! Получих от теб три писма едно след друго. От съдържанието им става ясно, че сърцата на вярващите в Кливланд са засегнати от отровното дихание на нарушителите на Споразумението, от която е пострадало съгласието между тях. Милостиви Боже! Многократно предупреждавахме, че отстъпниците дебнат в засада и се стремят по всякакъв начин да предизвикат разединение сред приятелите бахаи, което разединение в края на краищата да доведе до нарушение на Споразумението. Защото приятелите не обърнаха внимание на това изрично предупреждение?

Спорният въпрос е ясен, категоричен и изключително кратък. Бахаулла или е бил мъдър, всеведущ и е знаел какво ще последва, или е бил невежа и се е заблуждавал. Чрез

Своето върховно перо Той е сключил трайно Споразумение с всички бахаи и най-напред с Агсан, Афнан и Неговия род, и им е заповядал да Му се подчиняват и да се обърнат към Него. С върховното Си перо Той изрично е заявил, че темата на тук следващия стих от „Кетаб-е-Ақдас“ е Най-големият Клон:

„Когато океанът на Моето присъствие се оттегли и Книгата на Моето Откровение свърши, обърнете лицата си към Този, Когото Бог е предопределил и Който е израсъл от този Древен Корен.“ Накратко, смисълът на казаното е следният: след Моето възнесение дълг на Агсан, Афнан и Неговия род, на всички Божии приятели е да обърнат лицата си към този, Който е израсъл от Древния Корен.

Пак в „Кетаб-е-Ақдас“ Той съвършено ясно казва: „О, хора по света! Когато Тайнственият гълъб отлети от своето Светилище на възхвалата и се устреми към далечната си цел, своята скрита обител, отнасяйте всичко, което не разбирате в Книгата, до Този, Който се разклони от този могъщ Ствол.“ Обръщайки се към всички хора на земята, Той е казал: Когато Мистичният гълъб отлети от градината на възхвала към Най-високото и Невидимо място, т.е. когато Благословената красота напусне този временен свят и се отправя към невидимото царство, позовавайте се за всичко, което не разбирате в Книгата, на Този, Който се разклони от Древния Корен. Това означава, че каквото Той каже, е самата истина.

А в Книгата на Споразумението Той изрично е казал, че в стиха „Който се разклони от този Древен Корен“ става дума за Най-могъщия Клон. И е заповядал на всички от рода на Агсан и Афнан, и на всички бахаи да се обърнат към Него. Следователно, или трябва да кажете, че Благословената красота е сгрешил, или трябва да Му се подчинявате. Абдул Баха няма друга повеля за хората освен разпространението на Божието ухание, възхвалата на Неговото Слово, отстояването на единството на човечеството, установяване-

то на световния мир и други Божии заповеди. Това са божествени заповеди и нямат нищо общо с Абдул Баха. Който желае, може да ги приеме, а който ги отхвърли, е свободен да прави каквото поиска.

Някои от интригантите се стремят, с много хитрости и измами към ръководна роля и за да я постигнат, всяват съмнения сред бахаите с цел тези съмнения да предизвикат разногласия, а разногласията да им помогнат да спечелят съмнители. Но Божиите приятели трябва да бъдат нащрек и да знаят, че подбудите за всяването на тези съмнения са личната изгода и стремежът към ръководна роля.

Не позволявайте да се разруши бахайското единство и знайте, че то може да се поддържа единствено с вяра в Божието Споразумение.

Ти искаш да пътуваш, за да можеш да разпространяваш Божиите ухания. Това е много необходимо и няма съмнение, че божественото одобрение ще бъде с теб, а силата на Споразумението и Завета ще ти осигурят победа и триумф.

187. О, ти, който следваш твърдо Споразумението! Получих писмото ти, в което изразяваш задоволството си от Събора като средство за възвисяване на Божието Дело и доказване силата на Словото Божие. Величието на Делото ще премахне съществуващите разногласия; то може да се сравни със здравето, което, веднъж настанило се в тялото на човека, отстранява всяка слабост и всяко неразположение. Ние се надяваме да не остане и следа от противопоставяне; но някои от бахаите в Америка не ги свърта и, тласкани от нови амбиции, търсят да открият под дърво и камък нещо, което поражда раздори.

Хвала на Бога, всички подобни врати са затворени в Делото на Бахаулла, защото е създаден специален отговорен Център – център, който се справя с всички трудности и

парира всички разногласия. Също така и Световният дом на справедливостта предотвратява трудностите и това, което той реши, трябва да се приеме, а този, който не се съобразява с решението, се отстранява. Но този Световен дом на справедливостта, който ще има законодателна власт, все още не е учреден.

Виждаме следователно, че не са оставени възможности за създаване на раздори, но егоистични желания стават причина за разногласия, какъвто е случаят с отстъпниците. Те не се съмняват във валидността на Споразумението, но себични подбуди са ги довели до това окаяно положение. И не че не знаят какво правят – отлично го съзнават и въпреки това демонстрират противопоставяне.

С една дума, океанът на Споразумението е огромен и бурен. Той изхвърля на брега пяната на отстъпничеството и затова бъди спокоен. Подкрепяй Машрекул-Азкар и подготвяй средствата за разпространението на божествените ухания. Не се занимавай с нищо друго, защото иначе вниманието ти ще се разсее и работата няма да върви.

188. О, скъпи възлюбени на Абдул Баха! Отдавна до вътрешното ми ухо не са долитали нежни мелодии от някои райони на света, нито сърцето ми е изпитвало радост и това въпреки факта, че вие винаги присъствате в мислите ми и ви виждам ясно пред очите си. Чашата на сърцето ми е пълна догоре с виното на любовта, която изпитвам към вас, а желанието да ви видя, изгаря цялото ми същество. Това показва колко голямо е страданието ми. В това време, когато вълните на връхлетялата ни буря от бедствия се издигат чак до небето, върху мен непрестанно и ожесточено се сипят стрели от всички посоки на света, а тук в Светата земя ежечасно пристигат ужасяващи новини и всеки ден носи своя дял ужас. Центърът на размириците си е въобразил, че неговият дързък бунт е достатъчен, за да разбие на пух и прах

Споразумението и Завета; само това е необходимо – така си мисли – за да се отвърнат праведните от Свещената воля. И затова разпраща навсякъде своите сеещи съмнение листовки, кроейки множество тайни планове. Един път ще се провикне, че устоите на Божието здание са съборени, а Божествените Му заповеди – отменени, и че следователно са премахнати и Споразумението, и Заветът. След това ще започне да въздиша и да се оплаква, че са го затворили и са го държали денонощно гладен и жаден. Друг път ще вдигне шумотевица, заявявайки, че Божието единство и неделимост са отречени, откакто е възвестена появата на друго Проявление преди изтичането на хиляда години.

Когато видя, че клеветите му нямат желания ефект, той постепенно състави план за предизвикване на хаос и смут. Започна да подклажда размирици и тръгна да хлопа по всички врати. Залови се да съчинява лъжливи обвинения пред служителите от Министерството. Сближаваше се с чужденците и заедно с тях изготвяше изложения и ги представяше в Седалището на Султаната, всявайки ужас сред властите. Сред многото клеветнически обвинения беше и този, че този нещастник е издигнал знамето на бунта, с написани на него думите „Я, Бахаул-Абха“, че съм разнасял това знаме навсякъде из страната, във всеки град и село, даже сред племената в пустинята, и съм приканвал всички да се обединят около него.

О, Господи, аз наистина търся спасение при Теб от самата мисъл за подобно действие, което противоречи на всички заповеди на Бахаулла и действително би било голямо беззаконие, което само един жалък грешник би могъл да допусне. Защото Ти си ни задължил да се подчиняваме на царете и управниците.

Пак служейки си с клевета, той твърдеше, че Светилището на планината Кармел представлява крепост, която съм накарал да построят здрава и непревземаема – докато всъщност все още строящата се сграда се състои от шест

стаи – и че съм ѝ дал името Сияйната Медина, а аз я нарекох Светия гроб¹ Прославената Мека. Друга от неговите клевети беше тази, че съм установил самостоятелна власт и че – Боже, опази! Боже, опази! – съм призовавал всички вярващи да ме последват в това тежко закононарушение. О, Господи, колко ужасна е клеветата му!

Освен всичко това, той твърди и че, откакто Светата гробница се превърна в място, посещавано от поклонници от всички краища на света, правителството и народът на страната ще понесат големи щети. Той, Центърът на размириците, заявява, че няма нищо общо с всички тези неща, че е истински сунит и предан следовник на Абу-Бакр и Умар, и че счита Бахаулла единствено за набожен човек и мистик; всички тези измислици, казва той, са пуснати в действие от този набеден човек.

За да бъде кратък – султанът назначи анкетна комисия, дано царуването му бъде славно и трайно. Комисията дойде тук и веднага след пристигането си се отправи към дома на един от обвинителите. Събраха хората, които работят с брат ми и които бяха изготвили обвинителния документ, и ги попитаха дали изнесеното отговаря на истината. Хората поясниха съдържанието на документа, потвърдиха, че всичко в него е самата истина и добавиха нови обвинения. Така те всъщност действаха едновременно като ищци, свидетели и съдебно жури.

Сега комисията се завърна обратно в седалището на Халифата и оттам ежедневно пристигат най-ужасяващи доклади. Въпреки това, хвала на Бога, Абдул Баха остава спокоен и невъзмутим. Към никого не храня неприязън заради тази клевета. Всички мои действия са обусловени от Неговата всепокоряваща Воля и аз очаквам, и съм наисти-

¹ В Бахджи

на щастлив от това да посрещна и най-ужасното страдание, което ми е отредила съдбата. Хвала на Бога, верните ми спътници също приемат и се подчиняват на Божията Воля, доволни са и са съгласни с нея, и отправят благодарности.

Центърът на размириците си е въобразил, че щом кръвта на този онеправдан бъде пролята, щом бъда захвърлен в пясъците на безкрайната пустиня или удавен в Средиземно море – безименен, без да оставя след себе си следа и без никой, който да разкаже за мен – тогава най-после той ще има поле за действие, където ще може да пришпорва коня си и да удря силно с пръчката си от лъжи и от съмнения по топката на своите амбиции, като отнесе наградата на играта.

Тъкмо напротив! Защото дори и ако сладкото мускусно ухание на честност и на преданост изчезне без следа, ко-го би привлякло зловонието на коварството? И даже ако някоя небесна газела бъде разкъсана от кучета и вълци, кой би се затичал да търси кръвожадния вълк? И ако песента на Мистичния славей секне, кой би се заслушал в граченето на гарвана или в грозния вик на враната? Очакванията Му са напразни и що за глупави надежди са това! „Деянията им са като изпаренията в пустинята, които жадният си представя, че са вода, но когато стигне до тях, не намира нищо.“¹

О, Божии възлюбени! Вървете твърдо по избрания път и не падайте духом; следвайте неотклонно целта си с подкрепата на Благословената красота. Служете на Божието Дело. Изправете се пред народите на света с характерните за хората на Баха постоянство и твърдост, така че всички хора на земята да се смят и да питат как е възможно сърцата ви да са като извори на непоколебимост и вяра, и като мини, пребогати с любовта към Бога. И нека разигралата се в

¹ Коран 24:39

Светата земя трагедия не ви разколебае или уплаши; не позволявайте тези ужасни събития да ви обезверят. И дори и всички вярващи да бъдат избити, и да остане само един, нека той обяви на всеослушание, в името на Господ Бог, радостните вести; нека се вдигне и изправи сам пред всички народи по земята.

Не се вглеждайте в страшните неща, които стават на това озарено свише Място. Светата земя винаги е в опасност и винаги е средище на всевъзможни бедствия; защото издигналият се тук зов беше чул по целия свят и славата му се разнесе по всички краища на земята. Поради това, именно, всички вътрешни и външни врагове се заловиха, с изкуство и лукавство, да разпространяват клевети. Очевидно е, че място като това е изложено на опасност, защото тук няма кой да ни защити, няма кой да се вдигне и да вземе нашата страна, опълчвайки се срещу клеветата – тук има само неколкоцина бездомни и нещастни люде, затворници в тази крепост. Те си нямат защитник, няма кой да им се притече на помощ и да отбие стрелите на лъжливите обвинения, с които ги обсипват от всички страни – никой, освен Бог.

Ваш дълг е да помислите за всички онези превъзлюбени, които излязоха без колебание на свещеното поле на саможертвата, за тези истински хора, които пожертваха живота си. Никога не забравяйте колко потоци свещена кръв се проляха, колко благородни сърца бяха разкъсани от упор, колко гърди бяха пронизани от копието на тиранина, колко чисти тела бяха съсечени. Как след всичко това бихме могли дори и за миг да помислим за собственото си спасение! Как бихме могли да се подмазваме на чужди или на свои и да парадираме с компромиси! Не трябва ли по-скоро да тръгнем по пътеката на праведните и да следваме стъпките на онези благородни люде, които не са вече между живите?

Броените ни дни ще отминат и животът ще изчезне от зора ни; розите на този свят няма да бъдат вечно свежи и красиви, а градината на земните радости и победи ще увех-

не и клюмне. Пролетта на живота ще бъде последвана от есента на смъртта; ярката светлина на дворцовите салони ще отстъпи място на безлунната нощ в гробната яма. И затова нищо тук не заслужава любовта ни и мъдрият човек няма да му отдаде сърцето си.

Този, който е силен и знаещ, ще предпочете да търси небесната слава, духовното извисяване и вечно живия живот. Такъв човек копнее да достигне свещения Божи Праг; защото в таверната на този мимолетен свят Божият човек нито ще пиянства, нито ще намери минута покой, нито ще се опозори с каквато и да е привързаност към този земен живот.

Нещо повече, бахаите са звезди в необятната вис на ръководството, небесни тела в небето на божествената благодат, които с всички сили прогонват мрака. Те рушат самите основи на зложелателството и на омразата и лелеят едно единствено желание за света и всички народи в него – благополучие и мир. С тяхна помощ се събарят бастионите на войната и на насилието. Те вървят към целта си, свързани в честно и почтено приятелство и се отнасят добре дори и с яростните си врагове. И така ще бъде, докато най-накрая успеят да превърнат тази затворническа клетка на предателство и на коварство, каквато представлява светът, в просторна обител на върховно доверие и на надежда и да направят от това подземие на злобата и на ненавистта Рай Божи.

О, верни приятели! Стремете се с цялото си сърце и душа да превърнете този свят в огледален образ на Царството, за да може той да се изпълни с благодатта на Божия свят и гласовете на Множеството във висините да изразят бурно одобрението си, а знаците и символите на щедростта и даровете на Бахаума да станат видни по цялата земя.

Дженаб-е-Амин е изразил дълбокото си възхищение към всички вас уважаеми мъже и високопоставени жени, назовавайки ви по име и удостоявайки с похвала всеки от вас; разказал е подробно за твърдостта и постоянството,

които всички вие проявявате, казвайки, че хвала на Бога, мъжете и жените в цяла Персия са единни, всеотдайни, силни и непоклатими – като здраво построено огромно здание, и че с любов и радост разпространявате надлъж и шир сладкото ухание на Господ Бог.

Това бяха извънредно радостни вести, още повече че достигнаха до мен в тези дни на смъртна опасност. Защото най-голямото желание на този онеправдан човек е приятелите да имат възвишено сърце и просветен ум, и ако тази милост ми бъде дадена, и най-тежкото нещастие е само изливаща се върху ми, като напоителен дъжд, щедрост.

О, Господи, мой Боже! Ти ме виждаш потънал в бездна от страдания, под неотклонния прицел на тиранина и ронещ сълзи в мрака на нощта. Буден, аз се мятam в леглото си и очите ми се напрягат да доловят утринните зари на упование и на надежда. Гърча се като риба, която подскача в ужас по пясъка, докато вътрешностите ѝ горят – но не преставам да се оглеждам на всички страни за Твоите дарове.

О, Господи, мой Боже! Помогни на вярващите в другите страни да вкусат от Твоята изобилна благодат и избави с неизчерпаемата Си щедрост и подкрепа, онези Твои възлюбени, в най-отдалечените краища на света, които стенат под жестокия ботуш на своите неприатели. О, Господи, те са затворници на Твоята любов, те са взетите от Твоите войски пленници. Те са птичките, които летят в небето на Твоеото ръководство, китовете, които порят вълните на океана на Твоите дарове, звездите, които блестят на хоризонта на Твоята щедра благодат. Те са защитниците на крепостта на Твоя закон и знамената на спомена за Теб сред хората. Те са дълбоките извори на Твоята небесна милост, фонтаните на Твоята доброта и благосклонност, източниците на Твоята благодат.

Закриляй ги и ги съхрани в безопасност под надзора на Твоеото всевиждащо око. Помогни им да възхваляват Словото Ти; дай на сърцата им постоянство и вяроност в лю-

бовта им към Теб; укрепи телата им, за да могат да Ти служат добре и в служба дай им още сили.

Разпръсни чрез тях Твоето сладко ухание надлъж и шир; разтълкувай с тяхна помощ Твоето Свещено Писание и оповести Словото Си; осъществи чрез тях Твоето Учение и чрез тях дари хората с милостта Си.

Ти наистина си Могъщият, Силният. Ти наистина си Милосърдният и Състрадателният.

189. Днес всеки мъдър, буден и далновиден човек се разбужда и му се разкриват тайните на бъдещето, което показва, че само силата на Споразумението е в състояние да разчувства и да повлияе на сърцата на хората, така както Новият и Старият завет са разяснили и разпространили по всички краища на земята Христовото Дело и са били живата пулсираща сила в тялото на човешкия род. Дърво, което има корен, ще даде плод, но което няма – независимо колко е голямо и устойчиво – рано или късно ще загуби силата си, ще изсъхне и ще се превърне в обикновена цепеница.

Божието Споразумение е като необятен и бездънен океан. И от него ще се надигне вълна, която ще изхвърли на брега цялата насъбрала се пяна.

Слава на Бога, най-голямото желание на хората с будно съзнание и отворено сърце е да възхваляват Словото Божие и да разпръскват божествените ухания. Това наистина е здравата и надеждна основа на всичко.

Днес, подобно на утринната заря, светлината на Слънцето на истината се разлива надлъж и шир. Необходимо е усилие, за да се събудят спящите, да се стреснат нехайните и божественото учение, което е самата същност на тази епоха, да стигне до ушите на хората по света, да започне да се разпространява и чрез печата и да се разяснява с красноречие и талант побирки и събрания.

Поведението на човека трябва да бъде като това на Павел, а вярата му като тази на Петър. Ухаещият на мускус бриз ще дари с наслада хората по света и повеят му ще възкреси мъртвите.

Зловонният дъх на насилието временно спря движението напред на Делото, защото ако не беше той, божественото учение щеше, подобно на слънчевите лъчи, да достигне веднага до всички кътчета на земята.

Ти възнамеряваш да отпечаташ и публикуваш беседите на Абдул Баха, които си събрал. Това наистина е уместно и целесъобразно. То ще ти помогне да се явиш със сияйно лице в Преславното царство и ще ти спечели възхвала и благодарност от страна на приятелите както на Изток, така и на Запад. Но към това дело трябва да се пристъпи извънредно внимателно, за да може текстът да бъде възпроизведен с абсолютна точност, изключваща каквито и да било отклонения и изопачения от страна на тогавашните преводачи.

190. Ти ме виждаш, о, Господи, склонил скромно глава пред Теб и смирено очакващ Твоите заповеди, покорен на върховната Ти власт и цял треперещ пред силата на могъщото Ти превъзходство, търсец спасение от Твоя гняв и настойчиво молец за милостта Ти, разчитащ на Твоята прошка и снизхождение, и тръпнещ от страх пред яростта Ти. Аз Те моля с разтуптяно до болка сърце и изгаряща от копнеж душа, със съзи на очи и в пълно самоотречение, да направиш от Твоите последователи лъчи светлина, кръстосващи селенията ти, и да помогнеш на Твоите избрани слуги да възхваляват Словото Ти, за да станат лицата им прекрасни и сияйни, а сърцата им да се изпълнят с тайнство и всеки да може да сваля товара си от грехове. Пази ги и от агресора, от този, който е станал безсрамен и богохулен злосторник.

Твоите поклонници наистина са жадни, о, Господи; заведи ги до извора на щедрост и на благодат. Те са наисти-

на гладни; изпрати им небесната Си трапеза. Те са и голи, облечи ги в одеждите на науката и познанието.

Те са герои, о, Господарю мой – поведи ги към бойното поле. Те са водачи; накарай ги да говорят открито и смело с доводи и аргументи. Те са и слуги; накарай ги да подават от човек на човек пълната догоре с вино на увереността чаша. О, Господи, направи ги пойни птички, леещи радостните си песни в прекрасни градини; направи ги готови за скок лъвове в гъсталака, китове, които се гмуркат в необятната водна шир.

Наистина Ти си Този, който дарява щедра благодат. Няма друг Бог освен теб, Могъщия, Силния, Вечния Дарител.

О, мои духовни приятели! От известно време трудностите са големи и ограниченията тежат като железни врати. Този нещастен и онеправдан човек беше изоставен сам самичък, защото всички пътища към него бяха затворени. Забраниха на приятелите ми да ме посещават и ме изолираха от всички, на които можех да се доверя. Около мен останаха само неприятели, а злите ми пазачи се държеха нагло и жестоко с мен. Всяка минута ми носеше ново страдание и всяко вдишване – нова болка. И свои, и чужди ме нападаха, а някогашните ми привърженици, безмилостни и вероломни, бяха по-лоши и от враговете ми, когато се опълчваха срещу мен. Никой не бранеше Абдул Баха; той нямаше нито помощник, нито закрилник, нито съюзник, нито защитник. Аз бях удавник далеч от всеки бряг и в ушите ми не преставаше да гърми злобният грак на предателството.

Всяка сутрин – непрогледен мрак; а по здрач – безмилостна тирания. Нито минута покой, нито каквото и да е лекарство за кървящите ми рани. От време на време се споменава за заточение в пясъците на Фезан, а друг път, че ще бъда хвърлен в морето. Един ден се говори, че тези бездомни скитници са се пречупили най-после, а на другия – че скоро ще бъдат разпънати на кръст. Изсъхналата ми гръд трябвало да стане мишена за стрелите и куршумите или пък

решават, че това изтощено тяло трябва да бъде разкъсано с удари на меч.

Чуждите не бяха на себе си от радост, а вероломните ни приятели ликуваха. „Слава на Бога – възкликнаха някои – мечтата ни се сбъдна.“ А друг ще каже: „Хвала на Бога, копието ни улучи право в сърцето.“

Страданието се стоварваше върху този затворник като силен пролетен порой, а победите на зложелателите върху него като помитаща всичко по пътя си водна стихия, но Абдул Баха не губеше своето спокойствие и ведрост и не преставаше да се уповава на милосърдието на Премилостивия. Тази мъка и това терзание бяха истински рай от наслади, а веригите – дантела около врата на седящия в небесен трон цар. Напълно смирено и съгласно с Божията воля сърцето ми се примири с отредената му съдба и аз бях щастлив. Бях изпълнен с голяма радост, като приятен събеседник.

Но дойде време, когато приятелите не можаха вече с нищо да се утешат и загубиха всяка надежда. И тогава се сипна зората и заля всичко с нескончаема светлина. Страхovitите облаци се разпръснаха и черните сенки се стопиха. В същия миг оковите паднаха, а веригата от врата на този бездомник увисна на шията на неговия враг. Жестокото терзание се замени с облекчение и на хоризонта на Божиите дарове изгря слънцето на надеждата. И всичко това дойде от Божията щедрост и благодат.

Но въпреки това, от известна гледна точка, този скиталец беше тъжен и обезсърчен. За каква мъка можех за в бъдеще да търся утешение? При вестта за кое изпълнено желание можех да се радвам? Вече нямаше тирания, нямаше страдание, нямаше трагични събития, нито мъки и терзания. Моята единствена радост в този мимолетен свят беше да вървя по каменистата Божия пътека и да понасям тежки изпитания и всякакви материални несгоди. Защото иначе този земен живот би бил безсъдържателен и празен и

смъртта би била за предпочитане. Дървото на живота не би родило плод; посятото в почвата на земното съществуване семе не би дало жътва. Затова моята надежда е, че при определени обстоятелства чашата на моето страдание отново ще прелее и прекрасната Любов, тази Губителка на душите, ще заслепи отново очите. Тогава само сърцето ми ще бъде щастливо и душата ми – блажена.

О, Божествено Провидение! Вдигни към устните на Твоите последователи чаша пълна със страдание и направи за преданите си следовници от всяка сладост пареща болка, а от отровата – мед. Постави главите ни като украса на върховете на вражеските копия и направи от сърцата ни мишена за безпощадните стрели и ножове. Вдигни тази немощна душа за живот на полето на мъченичеството и накарай това помръкнало сърце да изпие питието на тиранията, за да стане отново младо и прекрасно. Накарай го да се опияни от виното на Твоето Вечно Споразумение и да се весели с високо вдигната чаша в ръка. Помогни му да се откаже от живота си и му дай възможност да го пожертва в Твое име.

Ти си Могъщият и Силният. Ти си Знаещият, Виждащият и Чуващият.

191. О, ти, който жестоко пострада по пътя на Споразумението! Мъката и терзанието, когато са изстрадани по пътеката на Бога, Господаря на явните знаци, са божие благоволение и благодат; страданието е милост, а скръбта – дар от Бога; отровата е сладост за езика, а гневът – храна за душата.

Затова възхвалявай него, любящия Дарител, за това, че ти отреди това тежко страдание, което е самата щедрост.

Ако, подобно на Аврам, аз в пламъците трябва да се хвърля,
Или като Йоан¹ да тичам по окървавения друм,
Ако, както направи с Йосиф, Ти ме хвърлиш в вир дълбок,
Или ме приковеш в тъмничната килия –
Или бедняк ме ти направиш като Сина на Мария –
Аз пак от Теб не ще си тръгна
И винаги, със тяло и душа,
Пред заповедите Ти на колене ще стоя.

192. Днес Господарят на войнството е защитник на Споразумението, силите на Царството го закрилят, служат му свети люде и небесни ангели го разпространяват и провъзгласяват. Ако се подходи задълбочено към нещата, ще стане ясно, че всички сили във вселената служат, в крайна сметка, на Споразумението. В бъдеще това ще стане съвършено очевидно. Като се има предвид този факт, какво биха могли да постигнат тези слаби и немощни хора? И най-силните и устойчиви растения ще загинат, ако останат без корени и бъдат лишени от влагата, лееща се от облака на милосърдието. Какво тогава може да се очаква от едни хилави бурени? ...

193. Разсъмва се и от мястото на изгрева в невидимите Божии селения се сипва светлината на единството. Поимтайки всичко по пътя си, от скрития свят на Царството на единението бурно се стича поток от щедра благодат. Радостните вести от Царството звучат отвсякъде и по въздуха

¹ Йоан Кръстител

от всички посоки долитат първите утринни знаци на възхвалата на Словото Божие и възвеличаването на Неговото Дело. Навсякъде се чува думичката единство и се пеят песни за него; морето на Божиите дарове блъска бурно вълните си и Божията благодат се спуска като буен водопад.

Одобрението на Този, който е Вечно Опрощаващият, обгърна със светлина всяко кътче на земята; войските на Небесната гвардия се втурнаха да се бият на страната на Божиите приятели и да утвърдят деня, и славата на Предвечната красота – дано животът ми бъде принесен в жертва за Неговите възлюбени – се разнесе от единия до другия полюс, а словото на Светото Дело прокънтя на Изток и на Запад.

Всички тези неща радват сърцето и въпреки това Абдул Баха е потънал в същински океан от мъка, а болката и страданието така са съсипали крайниците и всичките ми органи, че цялото ми тяло е обзето от извънмерна слабост. Забележете, че когато сам и без ничия помощ аз разнесох Божия зов по света, навсякъде хората се вдигнаха, за да се противопоставят, да спорят и да отричат. От една страна, стана ясно как духовниците от миналото са организирали атаката си по всички направления; от друга, се разбра за лъжливите присмехулници и намерението им да изтръгнат безмилостно из корен Божественото Дърво. Какви коварни и клеветнически обвинения предявяват те към Предвечната красота, как ревностно пишат и разпространяват пълни с отвратителни и порочни твърдения памфлети срещу Най-великото име! А сега, в пълна секретност, напрягат всичките си сили, за да нанесат на Вярата унищожителен удар.

Високомерните неверници, на свой ред, кроят всевъзможни заговори и интриги, за да обезсилят напълно Божието Дело и да заличат името на Абдул Баха от Книгата на Живота.

А сега в допълнение към всички тези мъки, изпитания и вражески атаки, се надигна и пращен облак от зложела-

телство сред самите вярващи. И това въпреки факта, че делото на Предвечната красота е самата същност на любовта и проводник на единството, и целта на съществуването му е всички да станат вълните на едно море, ярки звезди в безкрайното небе, бисери в раковината на всеотдайността и искрящи скъпоценни камъни от мините на единението; да станат един другиму слуги, силно да се обичат, да се даряват и да се възхваляват взаимно; всеки да даде свобода на езика си и да възвеличава останалите без изключение, и всеки да изразява благодарността си към другите; всички да вдигнат очи към хоризонта на славата и да си спомнят, че са свързани със Свещения Праг; всеки да вижда в другите само добро, да чува само похвали за себе си и за другите, и да говори за другите само похвални неща.

Има наистина такива, които следват пътя на праведността и, хвала на Бога, навсякъде са насърчавани и подкрепяни от небесната сила. Но други не се надигнаха, както би трябвало, до това високо и похвално положение, поради което тежка мъка легна на сърцето на Абдул Баха. Защото няма по-опасна буря, която може да връхлети върху Божието Дело, и нищо друго не може така силно да отслаби влиянието на Неговото Слово.

Дълг на всички Божии възлюбени е да станат като един човек, да се обединят под закрилата на едно общо знаме, да бъдат застъпници на едни и същи убеждения, да следват един и същи път и да се придържат към едно общо решение. Нека забравят различните си теории и оставят настрана несъвместимите си мнения, тъй като, хвала на Бога, нашата цел е една. Всички ние сме слуги на един и същи Праг, всички пием от един и същи Извор, всички сме събрани заедно в прохладата на един и същи върховен Храм и сме се приютили под сянката на едно и също небесно Дърво.

О, Божии възлюбени! Ако някой говори зло за другиго в негово отсъствие, той само ще прекърши ентусиазма на

приятелите и ще ги направи равнодушни. Защото злословието води до разкол и е главната причина, която поражда тенденцията за отдръпване сред приятелите. Ако някой говори лошо зад гърба на друго, дълг на слушателите му е по най-приятелски и доброжелателен начин да го спрат и да се запитат: каква полза може да има от едно злословие? Би ли се харесало то на Благословената красота, би ли укрепило доброто име на приятелите, би ли допринесло за възхода на светата вяра, би ли подкрепило Споразумението и изобщо би ли помогнало на когото и да било? Не, никога! Напротив, то би натрупало такъв дебел слой прах в сърцето, че ушите ще престанат да чуват, а очите да виждат светлината на истината.

Ако обаче някой започне да говори добро за друго и да го хвали, той ще докосне съответната струна у своите слушатели и те ще бъдат облъхнати от Божието дихание. Сърцата и душите им ще се зарадват да научат, че, хвала на Бога, в средите на вярата им има човек, който е истинско средоточие на човешки достойнства и олицетворение на Божиите щедри дарове, който говори убедително и красноречиво и чието лице сияе в усмивка, в каквото и обкръжение да се намира, някой, чието чело е винаги ведро и който е подкрепян от сладкото Божие ухание.

Кое е по-доброто? Кълна се в красотата на Господ Бог: винаги, когато чуя добри неща за приятелите, сърцето ми се изпълва с радост, но когато до ушите ми достигне макар и само намек за това, че те са в лоши отношения помежду си, ме обзема печал. Така е с Абдул Баха. Съдете сами какво повелява дългът ви.

Хвала на Бога, накъдето и да се обърнем, Благословената красота е отворил широко вратите на благодатта и с пределно ясни думи е оповестил победа с помощта на Божията подкрепа. С любов Той спечели сърцата на вярващите и отреди триумф за войските на Множеството във висините.

Днес Божиите възлюбени трябва да се вдигнат навсякъде по света със сияйно като зорницата сърце, с мощен вътрешен порив, с ведро чело и ухаещ на мускус дъх, с език, споменаващ винаги Бога и кристално ясна мисъл, с твърда решимост и идваща от небето сила, с духовно благородство и с пълното божествено одобрение. Нека всички те станат като сияйна светлина на небесния хоризонт и ярка звезда в небето на света. Нека бъдат плодородни дръвчета в небесните гори и уханни цветя в божествените градини; нека бъдат стихове на съвършенството върху страниците на вселената и слова на единството в Книгата на живота. Това е първата епоха и самото начало на откровението на Най-великата Светлина и затова през този век трябва да се придобиват добродетели и да се усъвършенстват добрите качества. В това време Преславният Рай трябва да разпъне шатрите си в равнините на света. Знанията за действителността трябва да станат общоизвестни и тайните на Божиите дарове да се разкрият, вековечната Божия милост да засияе навред и този свят да се превърне в истински небесен парк, в Божия градина. А чрез чистите сърца и с помощта на небесната щедрост, всички съвършенства, качества и атрибути на божествеността трябва да станат явни.

Абдул Баха не престава да се моли и със сълзи на очи да призовава Всемогъщия на свещения Праг:

О, Ти, преблагословен Господарю! Ние сме слуги на Твоя Праг, приютили се до Твоята свещена Порта. Не търсим друго убежище освен този непоклатим стълб; не се обръщаме за подслон другаде освен към Твоята закрила. Защити ни, благослови ни, подкрепи ни, направи ни такива, че да обичаме само Твоето благоволение, да възхваляваме само Теб, да следваме единствено пътеката на истината, за да станем достатъчно богати и да се откажем от всичко освен от Теб, да получаваме своите дарове от морето на Твоето благодеяние, да се

стремим винаги да величаем Твоето Дело и да разпространяваме сладкия Ти аромат надлъж и нашир, да забравим себе си и да бъдем погълнати само от Теб, да се отречем от всичко друго, завладени от Теб.

О, Ти, Снабдителю, о, Ти, Опростителю! Надари ни с Твоето милосърдие и любяща доброта, с Твоите дарове и подаръци. Подкрепи ни, за да постигнем своята цел. Ти си Силният, Можещият, Знаещият, Виждащият; и наистина Ти си Щедрият, и наистина Ти си Всемиловитият, и наистина Ти си Вечнопрощаващият; Този, Комуто дължим покаяние, Този, Който прощава дори най-тежкия грях.

194. О, искрени възлюбени на Преславната красота! Днес Божието Дело бързо набира сили в целия свят и ден след ден се разпространява все по-надалеч и обхваща цялата земя. Враговете му обаче, каквито има във всички родове и народи по света, стават все по-агресивни, все по-зли, завистливи и непримиримо враждебни. Дълг на Божиите възлюбени е да проявяват изключителна предпазливост и благоразумие във всички свои работи, независимо колко важни са те, да се съветват взаимно и с общи усилия да се противопоставят на яростните атаки на подстрекателите на вражди и на размирици. Те трябва да се стремят да общуват с всекиго в дух на приятелско доброжелателство, да бъдат въздържани в поведението си, да се зачитат и уважават взаимно и да проявяват добронамереност и нежно внимание и грижа към всички хора на земята. Те трябва да бъдат търпеливи и издръжливи, за да могат постепенно да станат божествените магнити на Преславното Царство и да се сдобият с динамичната сила на небесните воители от царството във висините.

Краткотрайните часове на човешкия живот на земята бързо отминават и това, което е останало от него, също ще

свърши един ден, но вечно ще трае плодът, който човек е пожънал от смиреното си служене на тези думи, защото безчислени и славни са доказателствата за тях в света на битието!

Нека най-велика слава споходи хората на Баха!

195. О, ти, благословен клон от божественото Лotosово Дърво! ... Не изпадай в униние, когато се почувстваш презрян и отхвърлен от злосторниците и не се натъжавай и не страдай поради силата и високомерието на самонадеяните, защото, откакто свят светува, такъв е манталитетът на нехайните и безотговорни люде. „О, нещастни хора! Щом дойде Пратеник при тях и те Му се присмиват!“¹

В действителност нападките и обструкционизмът на невежите само допринасят за прославата на Божието Слово и разпространяват надлъж и шир Неговите символи и знаци. Ако не беше противопоставянето на високомерните и упорството на клеветниците, ако не бяха крясъците от амвона, плачовете и риданията на прочути и на скромни люде, обвиненията в неверие, отправяни от невежите и цялата тази шумотевица, вдигана от лишените от разум, как биха могли вестите за идването на Първичната Точка и за яркия изгрев на Слънцето на Баха да стигнат до Изтока и до Запада? Как иначе планетата би могла да бъде разтърсена от единия до другия полюс? И как Персия би могла да стане центърът, от който се разпръсква Божието великолепие, а Мала Азия – сияйната сърцевина на красотата на Господа Бога? По какъв друг начин пламъкът на Проявлението би се разпространил чак до юга, а Божият зов би бил чут далече на север? Как иначе гласът Му би достигнал до Америка и до черна Африка? Как иначе утринният небесен глас щеше

¹ Коран 36:29

да проникне до ушите на хората там? Как иначе очарователните индийски папагали щяха да се натъкнат на тези сладки думи, а славеите да извият трелите си на иракска земя? Какво друго би могло да завихри в танц Изтока и Запада и как иначе това Свято Място щеше да стане тронът на Божията Красота? Как иначе Синай би могъл да види този ярко светещ огън и да бъде разхубавен от пламъка на Божието Присъствие? Как иначе светата земя щеше да стане столче за нозете на Божията красота, а свещената долина на Тува¹ – онова прекрасно и благодатно място, където Моисей изу обувките си? Как би могло небесното дихание да премине през Свещената Долина, а уханните въздушни потоци, идващи от Преславните градини, да достигнат до живеещите на Зеления Остров? И как иначе биха могли да се изпълнят предсказанията на Пророците, радостните вестии, обявени от свещените гадатели на миналото, вълнуващите обещания, дадени на това Свято Място от Божиите Проявления?

Как иначе Дървото на Аниса би могло да бъде посадено тук, знамето на Завета да бъде издигнато и опияняващото вино на Споразумението да услади устните ни? Цялата тази благодат и всички тези дарове, които са най-добрите средства за оповестяването на Вярата, станаха реални в резултат от присмеха на неосведомените, противопоставяне то на безразсъдните, упорството на глупците и насилието на агресорите. Ако не беше всичко това, вестта за идването на Баб не би достигнала и до най-близко разположените страни. Затова не бива никога да се опечаляваме от невежеството на незнаещите, от нападките на безразсъдните, от враждебността на подлите и на презрените, от неханието на духовниците и от обвиненията в безбожие, които ни

¹ Коран 20:12. Споменавана също и като „Свещената долина“.

предявяват лишените от разум. Така са постъпвали те и в миналото, а ако бяха от тези, които знаят, всичко би било друго яче; но те са необразовани и не са в състояние да разберат това, което им се казва.¹

Затова на теб, който си издънка от свещеното Божие Дърво, израсла от този могъщ Ствол, ти приляга – както и на всички нас – така да горим, с подкрепящата ни милост на Предвечната красота – нека животът ми бъде жертван за Най-святата Му гробница – с небесния пламък, че да запалим огъня на любовта към Бога от единия до другия полюс на света. И нека за пример ни служи голямото и свещено Дърво на благородния Баб – дано мога да пожертвам живота си за Него. Нека като Него открием гърдите си за смъртоносните стрели и като Него направим от сърцата си мишени за копията, които Бог ни е отредил. Нека като свеци изгорим докрай и като пеперуди опърлим крилете си; нека като чучулиги в полето излеем жаловитите си песни и като славеи избухнем в ридания.

Нека като облаците пролеем сълзи и както проблясва мълнията, се присмеем на гоненията си из Изтока и Запада. Нека ден и нощ мислим единствено за това, как да разпръскваме сладкото Божие ухание. Нека престанем с нашите фантазии и илюзии, както и анализирането, интерпретирането и препредаването на маниакалните ни съмнения и колебания. Нека отхвърлим всяка егоистична мисъл и затворим очи за всичко на земята, и нека не говорим нито за страданията, нито за грешките си. Нека по-добре забравим себе си и, изпивайки на един дъх виното на небесната благодат, извикаме от радост и потънем в красотата на Преславния.

О, ти, Афнан на божественото Лotosово Дърво! Всички ние трябва да се стремим да станем като плодоносни

¹ Вж. Коран 4:80

клонки и да раждаме все по-здрави и все по-сладки плодове като доказателство за това, че клонът е продължение на корена, а частта е в хармония с цялото. Аз се надявам, че чрез щедростта на Най-великото име и любящата доброжелателност на Първичната Точка – дано душата ми бъде принесена в жертва на тях двамата – ние ще се превърнем в средства за възхвала на Словото Божие и ще покрием всички с балдахина на истинския и свещен устрем към Бога; че ще накараме зефирът да повее от поляните на милосърдието и да обгърне човека със сладкото ухание на Божиите градини; че ще успеем да направим от този свят Преславния Рай и да превърнем това низвергнато място в Небесно Царство.

Вярно е, че на всеки от Божиите слуги и особено на онези, които горят във Вярата, им е възложена задачата да служат на Всеомогщия Бог и все пак повереният на нас дълг е по-голям от този, който лежи върху останалите. От Него ние търсим милост и благосклонност, от Него търсим сила.

Хвала и безкрайна благодарност на Благословената красота за това, че призова за бой армиите на Преславното Си Царство и ни изпрати Своята подкрепа, сигурна и неизменна като изгряващите всяка вечер звезди. Във всяко кътче на земята Той помагаше на този самотен Свой слуга и ежеминутно ми разкриваше знаците и символите на Своята любов. Той хвърли в пълна апатия тези, които поддържат упорито празните си илюзии и ги опозори в очите на знатни и простосмъртни; направи от онези, които сляпо тичат по дир-фантазиите и прищевките си, обект на всеобщо порицание и разобличи високомерните пред очите на всички; накара колебливите във вярата да служат като предупреждение за всекиго, а водачите на нерешителните да обичат само себе си и да затънат в суета. Междувременно със Своята сила и могъщество Той помогна на тази птица със счупено крило да се изправи пред всички, които живеят на земята. Той разби гъстите редици на размирниците и осигу-

ри победа за воините на спасението и вдъхна в сърцата на тези, които стоят твърдо зад Споразумението и Завета, дишането на вечния живот.

Предай поздравите на Преславния на всеки Афнан, израсъл от Свещеното Дърво. Слава на теб и за всеки Афнан, който е верен и предан на Споразумението.

196. О, ти, който следваш непоколебимо Споразумението! Получих писмото ти от 9 септември 1909 г. Не бива да страдаш, нито да се обезсърчаваш от случилото се. Тази беда те е връхлетяла по пътя ти към Бога и затова ще ти донесе радост. По-рано ние писахме на приятелите, а направихме и устно изявление в този смисъл, че приятелите на Запад несъмнено ще получат своя дял от бедствията, които сполетяват приятелите на Изток. Тъй като следват пътя на Бахаулла, те също ще станат обект на преследване от страна на потисниците и това е неизбежно.

Вижте как са страдали Апостолите в началото на Христовата ера и какви мъки са понасяли по Христовия път. Във всеки ден от живота си те са били прицел на подигравките, оскърбленията и клеветите на фарисеите; преминали са през тежки изпитания, познали са участието на затворника, а повечето от тях са потопили устните си в сладкото питие на мъченичеството.

Сега и вие несъмнено ще трябва да се изравните с мен до известна степен и да поемете своя дял от скърби и изпитания. Но тези епизоди ще отминат, а непомръкващата слава и вечният живот ще останат неизменно с вас. Нещо повече, дневните ви страдания ще станат причина за голям напредък.

Аз се моля на Бога ти, Неговият земеделец, да разреши тази твърда и камениста почва, да я напоиш и да пръснеш семена в нея – защото това ще покаже колко опитен и

вещ е стопанинът, а иначе всеки може да оре и да сее там, където почвата е мека и чиста от бодили и трънаци.

197. О, Божи служителю! Не се наскърбявай от страданията и бедствията, които те споветяха. Всички бедствия и страдания са създадени за човека, за да може той да отхвърли с презрение този смъртен свят, към който така силно е привързан. Когато преживее сурови изпитания и несгоди, човешката му същност ще се отврати и той ще пожелае вечното царство – царство, пречистено от всякакви бедствия и страдания. Така става с мъдрия и умен човек – той никога няма да пие от чаша, в която питието накрая придобива отвратителен вкус, а ще посегне към чашата пълна с кристално чиста вода, защото не иска да усети вкуса на мед, примесен с отрова.

Благодари на Бога, че те подложи на изпитание и ти изпрати такова страдание. Бъди търпелив и признателен. Обърни лицето си към божественото Царство и се постарай да станеш милосърден и просветен, и да придобиеш атрибутите на Царството и на Бога. Помъчи се да останеш безразличен към удоволствията и охолството, които ти предлага светът, да следваш твърдо и непоколебимо Споразумението, и да разпространяваш и отстояваш Божието Дело.

Това създава величието на човека и му осигурява слава и спасение.

198. О, ти, който си влюбен в Божието дихание! Прочетох твоето писмо, което провъзгласява на всеослушание любовта ти към Бога и непреодолимото ти влечение към неговата Красота и удивителното му послание зарадва сърцето ми.

Смисълът на това, което ти писах в предишното си писмо, е че който възхвалява Божието Слово, го сполитат

бедствия и изпитания и че любовта към Него е свързана с ежеминутни несгоди, мъчения и страдания.

Дълг на всеки човек е първо да оцени по достойнство тези изпитания, да ги приеме с желание и да ги посрещне с готовност, а едва след това да продължи да разяснява Вярата и да възхвалява словото Божие.

При това положение, каквото и да го сполети в тази му любов към Бога – тревога, порицание, оклеветяване, проклятие, насилие, затвор или смърт – той никога няма да изпадне в отчаяние и чувството му към Божествената Красота ще става все по-силно. Ето това исках да ти кажа в писмото си.

Но тежко и горко на онзи, който се стреми към доволство и богатство и търси земни наслаждения, пренебрегвайки и забравяйки Бога! Защото бедствията по Божия път са за Абдул Баха само милост и благодат; а в едно от Своите Послания Преславната красота е казал: „Винаги, когато мина покрай дърво, сърцето Ми отправя към него тези думи: „О, да можеха да те отсекаят в Мое име и да разпнат тялото Ми върху теб!“ Това са думите на Най-великото име. Това е Неговият път и той води до Неговото Царство на Сила и Могъщество.

199. О, вие искрени и предани души, привлечени от Бога като от магнит, вие, които се вдигнахте, за да служите на Божието Дело, да възхвалявате Словото Му и да разпръсквате надлъж и шир сладкото Му ухание! Прочетох вашето чудесно писмо – изискано като стил, красноречиво като съдържание и мъдро като смисъл – и славя Бога и Му благодаря, че ви се е притекъл на помощ и ви е дал възможността да Му служите в Неговото необятно лозе.

Много скоро лицата ви ще се озарят от сиянието на вашите молитви и преклонението ви пред Бога, от безкористността и смирението ви пред приятелите, и Той ще направи от вас магнит, който ще привлече ярките лъчи на бо-

жественото одобрение, струящи от Неговото царство на слава и на красотата.

Ваш дълг е да претеглите всичко в сърцата си и да размислите върху думите Му, смирено да се обърнете към Него и да се откажете от всякакъв егоизъм и лична изгода, служейки на небесното Му Дело. Това са нещата, които ще направят от вас символи на ръководството за цялото човечество, сияйни звезди, изпращащи светлината си от хоризонта на Всевишния и високо извисяващи се дървета в Преславния Рай.

Трябва да знаете, че Абдул Баха живее в непрекъснато блаженство. За мен е голяма радост, че съм настанен в този отдалечен затвор. Кълна се в живота на Баха! Този затвор е небесен рай за мен. Той е моята съкровена цел, утеха за сърцето и блаженство за душата ми; той е моят подслон и моето убежище, моята защита и моето сигурно пристанище и в него аз ликувам от щастие сред обкръжението на небесните ангели и Множеството във висините.

Радвайте се на моето робство, о, Божии приятели, защото то посява семето на свободата; бъдете доволни от моето затворничество, защото то е пътят към спасението и се веселете с мъките ми, защото те водят до вечен покой. Кълна се в Господ Бог, че не бих заменил този затвор и за цялата власт на света, нито пък бих се отказал от него заради удоволствията и развлеченията и на най-красивите градини и паркове на земята. Моята надежда е, че с помощта на щедрата Божия милост, великодушие и любяща доброжелателност, следвайки пътя Му, аз ще висна обесен на небето; че сърцето ми ще стане мишена за безброй куршуми, че ще бъде хвърлен в морските дълбини или ще бъде оставен да умра в пясъците на пустинята. За това копнея най-много и това е най-голямото ми желание; то съживява душата ми, то е балсам за сърцето ми и утеха за очите ми.

А вие, Божии последователи, направете свое делото Му с такава решимост, че и най-ужасното бедствие, разтър-

сило света, да не бъде в състояние да ви разколебае. Нищо и при никакви обстоятелства не бива да ви смушава и тревожи. Бъдете непоклатими като планини, бъдете звезди, изгряващи на хоризонта на живота и ярко светещи лампи в общността на единството, бъдете скромни и смирени в присъствието на приятелите, бъдете чисти и невинни. Бъдете символи на ръководството и лъчи на светостта, откъснати от света и държащи се здраво за силната и сигурна ръка, разпръскваща надлъж и шир духа на живота и носещи се по света в Кивота на спасението. Бъдете извори на великодушие, проявители на тайните на съществуването, убежища на вдъхновение и местоизгреви на блясък и величие; бъдете винаги подкрепяни от Светия Дух, влюбени в Бога и откъснати от всичко извън Него, по-чисти и по-свети от всички други хора, и украсени с атрибутите на небесните ангели, за да можете да извоювате за себе си, в това ново време, в този удивителен век най-прекрасния от всички дарове.

Кълна се в живота на Баха! Само който се е откъснал от света, ще постигне тази върховна благодат – този, който е в плен на небесната любов, свободен от страсти и от себичност и всецяло предан на своя Бог, който е скромен и смирен и се моли непрестанно, обял в сълзи и покорен в присъствието на своя Господар.

200. О, скъпи мои приятели! Сега, когато се надигна истински океан от скърби и изпитания и вълните му достигнаха чак до небето, когато отвсякъде ни нападат и тираните ни нанасят унищожителни удари – в този именно момент група хора, имащи за цел да ни опозорят, се съюзиха с нашия жесток брат, скалпиха пълно с клевети изложение и предяха лъжливи обвинения срещу нас.

С това те разтревожиха и уплашиха органите на властта, и очевидно е какво стана тогава положението на пленни-

ка в тази порутена крепост и каква ужасна беда се струпа върху него – беда, която думите са безсилни да опишат. Но въпреки всичко, този бездомен затворник остана спокоен и уверен, с вяра в несравнимия Бог и копнеж по всички страдания, които могат да се срещнат по пътя на любовта към Бога. Защото в нашите очи стрелите на омразата са само изпратени ни от Него дар от перли, а смъртоносната отрова – глътка лечебно питие.

Такова беше положението ни, когато получихме писмо от приятелите в Америка.¹ Те пишеха, че са се споразумели да бъдат единни във всичко и че всички, подписали писмото, са дали обет да се жертват по пътя на любовта към Бога и така да извоюват вечен живот. Четейки тези думи, скрепени накрая с подписите им, Абдул Баха изпита такава бурна радост, каквато ничие перо не е в състояние да опише, и благодари на Бога за това, че в тази страна действат приятели, които ще живеят в свършена хармония и пълно съгласие, тясно свързани в най-искрена дружба и обединили в едно усилията си.

Колкото по-здрава е тази спогодба, толкова по-благополучно ще върви всичко, защото тя ще спечели Божието одобрение. Ако вярващите се надяват на милостта да достигнат като своите приятели Божието обкръжение, те трябва да направят всичко, което е по силите им, за да укрепят това споразумение, защото такъв един съюз за братство и единение е жителна влага за корените на Дървото на живота – той е вечен живот.

О, Божии последователи! Следвайте непоколебимо поетия от вас обет и работете в единство и съгласие за разпространението на сладкото ухание на Божията любов по цялата земя и за утвърждаването на Неговото Учение, за да

¹ Писмото носеше подписите на четиристотин двадесет и двама американски бахаи и дата 4 юли 1905 г.

успеете да вдъхнете живот в мъртвото тяло на света и да донесете истинско физическо и духовно изцеление на всеки страдащ.

О, Божи последователи! Светът е като болен и изнемощял човек, чиито очи са престанали да виждат, а ушите му да чуват, и всичките сили на когото са разядени и изразходвани. Затова Божиите приятели трябва да бъдат способни и компетентни лекари, които, следвайки светото Учение, ще излекуват с грижите си този пациент. И може би, ако е рекъл Бог, светът ще се оправи и ще се запази завинаги здрав и невредим, изтощените му способности ще се възстановят и той ще придобие такава сила, жизненост и свежест, че цял ще заблести в изящество и красота.

Първото и най-важно средство за оздравяването му е да се ръководят правилно хората, за да се обърнат те към Бога и да се вслушат в съветите Му, и да вървят напред с отворени очи и уши. След като им бъде дадено това бързодействащо лекарство, те трябва, в съответствие с Учението, да бъдат насърчавани да придобият отличителните особености и характерното за Множеството във висините поведение, както и да открият всички дарове на Преславното Царство. Те трябва да заличат от сърцето си и най-малката следа от злоба и ненавист и да положат усилия да бъдат честни и почтени, отстъпчиви и изпълнени с любов към цялото човечество – така че, също като двама влюбени, Изтокът и Западът да вървят ръка за ръка, а враждата и омразата да изчезнат от лицето на земята и на тяхното място да се установи за вечни времена световният мир.

О, Божи последователи! Бъдете добри към всички народи и обичайте всеки човек; направете всичко, което е по силите ви, за да пречистите сърцата и умовете на хората, и се старайте да дарите с радост всекиго. Бъдете благодарен дъжд за всяка лъка и жителна влага за всяко дърво, упойващ мускус за човешките сетива и свеж целебен полъх за страдащия. Бъдете скъпоценна вода за всички, които са

жадни и грижовен водач за всички, загубили пътя си, бъдете баща и майка за сираците, любящи синове и дъщери за старите хора, и истинско богатство за бедните. Мислете за любовта и искреното приятелство като за небесни наслади, а за враждата и омразата – като за адски мъки.

Не се изнежвайте с отдиш и покой, а работете всеотдайно и се молете от сърце и душа на Бога да ви удостои със Своята милост и подкрепа. Така ще можете да превърнете този свят в Преславния Рай, а земното кълбо – в празничен площад на царството във висините. Достатъчно е да положите усилие и тогава няма съмнение, че цялото това великолепие ще засияе, облаците на милосърдието ще излееят благодатния си дъжд над земята, ще се надигнат животворните вихри и сладкият аромат на мускус ще се разпръсне надлъж и шир.

О, Божии последователи! Не се тревожете от това, което става в това свещено място. Каквото и да се случи, ще бъде за добро, защото страданието е самата щедрост, а скръбта и мъката са най-чиста благодат; терзанието е душевен покой, а да направиш жертва, означава да получиш дар и каквото и да стане, ще бъде резултат от Божията милост.

Гледайте следователно собствената си работа – ръководете хората и ги възпитавайте според изискванията на Абдул Баха. Предайте на човечеството радостното послание от Преславното Царство. Работете неуморно ден и нощ и не търсете нито миг покой. Направете всичко, което е по силите ви, за да чуят хората тези щастливи вести. В името на любовта ви към Бога и предаността ви към Абдул Баха приемоте всяко изпитание и всяка болка. Примирете се с подигравките на агресора и понасяйте безропотно вражеските обвинения. Вървете по стъпките на Абдул Баха и по пътя на Преславната Красота и бъдете готови всеки момент да пожертвате с радост живота си. Разпръсквайте светлина като слънцето и бъдете неуморни като морските вълни; също както небесните облаци, дарявайте с живот поля

и планини и като априлските ветрове, освежете с полъха си човешките фиданки и им помогнете да разцъфнат.

201. О, ти, която гориш с любовта към Бога! Слънцето на Истината изгря на хоризонта на света и изпрати на земята лъчите на ръководството. Божията благодат е непрекъсната и вечна и плод на тази вечна благодат е световният мир. Бъди уверена, че в тази ера на духа Царството на мира ще издигне своя храм върху най-високата част на света и заповедите на Господаря на мира ще упражнят такава власт върху кръвоносната и нервна система на всички хора, че всички народи на земята ще дойдат да се приютят в защитната Му сянка. И тогава истинският Пастир ще напои Своето паство от изворите на любовта, на истината и единството.

О, Божия прислужнице! Мир трябва да се установи първо между отделните хора и той в края на краищата ще доведе до мир между народите. Затова, о, бахаи, стремете се с всички сили да създадете, с помощта на Божието Слово, истинска любов, духовно съпричастие и трайни връзки между хората. Това е вашата задача.

202. О, вие, които обичате истината и служите на човечеството! От избуялия цъфтеж на вашите мисли и надежди до мен достигна упойващ аромат и ето защо вътрешно чувство за дълг ме накара да напиша следните думи:

Вие виждате колко е разединен светът и как земята е почервеняла от човешката кръв, която се е спекла в пръстта. Огнят на враждата и разрушението пламна толкова силно, че никога по-рано – нито през Средните векове, нито през последните столетия – не се е водила толкова отвратителна война, война, която като воденичен камък смила, наместо зърно, човешки черепи. По-страшно дори, защото превръща благоденстващи страни в купища отломки, из-

равнява със земята цели градове и разрушава напълно цветущи някога села. Бащи загубват синовете си и синове бащите си. Майки неутешимо ридаят над мъртвите си рожби. Деца остават сираци, а жени се скитат без дом и закрила. От всяка гледна точка, човечеството е паднало ниско; високи са само пронизващите писъци на останалите без бащи деца, високи са и достигащите до небето изтерзани майчини гласове.

Благодатната почва за всички тези трагедии са предразсъдъците – расови и национални, религиозни и политически; а основната причина за предразсъдъците е сляпото подражание на миналото – подражание в религиозните и расови разбирания, в националните пристрастия и в политиката. И докато продължава тази имитация на миналото, основите на обществения ред ще останат неустойчиви, а човечеството ще бъде непрестанно изложено на най-ужасни опасности.

Нима е допустимо днес, в нашия просветен век, когато на човек се разкриха непознати му дотогава реалности и той разгада тайните на сътворението, а Зората на истината заля със светлината си света, хората да бъдат въвлечени в ужасяваща война, така разрушителна и пагубна за човечеството? Кълна се в Господа Бога, че не!

Иисус Христос призовавал всички хора към мир и разбирателство. На Петър Той казал: „Прибери меча си в ножницата.“¹ Такива били съветът и повелята на Христос, но въпреки това всички християни днес са с извадени мечове. Колко голямо е несъответствието между подобни действия и ясни и недвусмислен текст на Евангелието!

Преди шестдесет години Бахаулла изгря като звезда над Персия. Той обяви, че небето на света е забулено в

¹ Йоана 18:11

мрак, който вещае зло и че предстоят ужасни войни. От затвора в Ака Той отправи послание към германския император, в което ясно и категорично му съобщаваше, че жестока война ще потопи в скръб и ридания неговия град Берлин. Той писа също така и на турския султан, въпреки че беше негова жертва и пленник в един от неговите затвори – крепостта Ака и недвусмислено му посочи, че в Константинопол ще настъпи внезапно голяма и радикална промяна, която ще накара жените и децата в този град неутешимо да страдат и плачат. С една дума, Той се обърна с подобни послания към всички монарси и държавни глави, и всичко казано в тях се случи точно както Той го беше предрекъл. Изпод могъщото Му Перо излязоха многобройни правила и напътствия за това, как може да бъде предотвратена войната и те бяха разпространени навсякъде по света.

Първото от тях е самостоятелното търсене на истината; защото сляпото подражание на миналото е убийствено за мисълта, но ако всеки човек иска да узнае и изследва сам истината, обществото ще прогони от себе си мрака на непрекъснатото повторение на миналото.

Вторият Негов принцип е единството на човечеството: всички хора са Божии твари, а Бог е техният любящ Пастир, който се грижи нежно за всички, без да облагодетелства когото и да било. „Не можеш да видиш никаква разлика в сътворението на Бога на милосърдието“¹, всички са Негови слуги и молят милост от него.

Третият Му принцип е, че религията е могъща крепост, която трябва да поражда любов, а не зложелателство и омраза. И ако тя буди лоши чувства и води до злоба и ненавист, изобщо не е нужна на хората. Защото религията е лекарство, а ако лекарството предизвиква неразположение,

¹ Коран 67:3

то не посягайте към него. Що се отнася до религиозните, расовите, националните и политическите предубеждения, всички те носят кръвопролития и разруха. И докато тези предразсъдъци остават живи, страшните и продължителни войни няма да престанат.

За да се промени това положение, трябва да има световен мир, а за да се осъществи той, трябва да бъде създаден Върховен съд, в който да бъдат представени всички правителства и народи и към който да се отнасят за разрешаване както вътрешно-национални, така и международни въпроси. Всички трябва да изпълняват решенията на този Съд и ако някое правителство или народ не им се подчинят, то нека целият свят се надигне срещу тях.

Друго от основните начала, провъзгласени от Бахаулла, е равенството на мъжете и жените и еднаквият им достъп до всички човешки права. Има и много други подобни принципи. От всичко това става ясно, че тези начала са движещата сила и душата на света.

Вие, които сте се обрекли в служба на хората, стремете се с цялото си сърце и душа да изтръгнете човечеството от този мрак и да го освободите от присъщите на човешкия и материален свят предразсъдъци, за да може то да намери своя път към светлината на Божия свят.

Хвала на Него, вие познавате различните закони, институции и принципи на света, днес само тези божествени начала могат да осигурят мир и спокойствие на човечеството. Без тях мракът няма никога да се разпръсне и хроничните ни болести и страдания няма никога да бъдат излекувани, нещо повече, ще стават от ден на ден все по-жестоки. Балканите ще продължат да се раздират от противоречия и напрежението там ще се засилва. Страните победителки ще продължат да интригантстват и ще прибегнат до всички възможни средства, за да запалят отново огъня на войната. Наскоро създадени и разпространени навсякъде по света движения ще полагат максимални усилия за осъществява-

нето на своите замисли и цели. Движението на Левицата ще придобие голяма значение и влиянието му ще се разпространи.

Затова стремете се с Божията помощ и с просветлени умове и сърца, с изпратена ви от небето сила да се превърнете в дар от Бога за човека и да сътворите мир и покой за цялото човечество.

203. О, ти, който милееш за Споразумението! Благословената красота обеща на този свой слуга, че ще се появят хора, които ще бъдат самото въплъщение на ръководството и знамена на Множеството във висините, факли на Божието единство и звезди на неговата чиста и свята истина, греещи в небето, където единствен Бог властва. Те ще накарат слепия да прогледне, а глухият да започне отново да чува и ще възкресят мъртвия за живот. Те ще се изправят пред всички народи на земята и ще защитят Делото си с доказателствата на Господаря на седемте небесни сфери.

Аз се надявам, че в Своята щедрост Той скоро ще ни яви тези хора, за да бъде възвеличено Делото Му. Магнитът, който ще привлече тази милост, е предаността към Споразумението. Отдай възхвала на Бога, затова че си най-твърд сред твърдите.

О, Господи мой, помогни на Твоя слуга да възкреси Словото Ти и да отхвърли всичко, което е празно и лъжливо, да утвърди истината, да разпространи навсякъде по света свещените стихове, да разкрие блясъка Ти и да накара утринната светлина да грейне в сърцата на праведните.

Ти наистина си Великодушният и Всеопрощаващият.

204. О, феникс на безсмъртния пламък, запален в свещеното Дърво! През последните дни от живота Си Бахаула – дано животът, душата ми и моят дух бъдат пожертвани за

Неговите смирени служители – даде категоричното обещание, че благодарение на щедрата Божия милост, на помощта и подкрепата, идващи от Неговото Царство горе в небето, ще се появят хора и свещени души, които, като звезди, ще украсят небосвода на божественото ръководство; които ще разпръснат светлина върху извора на любящата доброжелателност и щедрост и ще ни явят знаците на Божието единство; които ще засияят със светлината на чистотата и на светостта и ще получат необходимото им божествено вдъхновение; които ще издигнат високо свещения факел на вярата, ще бъдат твърди като скала и непоклитими като планина и ще станат светила в небето на Неговото Откровение, могъщи проводници на Неговата благодат, средства за раздаването на щедрата Божия грижа, вестители, провъзгласяващи навред името на Единствения истински Бог, и създатели на основите, върху които се гради светът.

Тези хора ще се трудят непрестанно ден и нощ, без да обръщат внимание на страдания и неволи и без да си дават отпих, те ще пренебрегнат охолство и комфорт и, свободни и неопетнени, ще посветят всеки от бързоотлитащите мигове на своя живот на разпространението на божественото ухание и възхвалата на Божието свещено Слово. Лицата им ще излъчват небесна радост, а сърцата им ще бъдат изпълнени със задоволство. Душите им ще бъдат овладени от божествено вдъхновение, а основите на дейността им – гарантирани. Те ще се пръснат по света и ще пътуват навсякъде; гласът им ще се чуе на всяко събрание, а присъствието им ще украси и вдъхне живот на всяка сбирка. Те ще говорят на всички езици и ще тълкуват всеки скрит смисъл; ще разкрият тайните на Царството и ще покажат на всекиго Божиите знаци, ще горят ярко като свещ на всяко събиране и ще сияят като звезда на всеки хоризонт. Нежният полъх, долитащ от градината на сърцата им, ще облъхне с уханието си и ще съживи душите на хората, а откровения-

та на ума им, като живителен порой, ще вдъхнат нов живот на народите в света.

Аз с нетърпение очаквам появата на тези свети люде и се питам колко още ще отлагат идването си. Сутрин и вечер моята гореща молитва е тези сияйни звезди скоро да разпръснат блясъка си над света, свещеният им лик да се разкрие за очите на хората, подкрепата на небесното войнство да осигури победата им и вълните на божествената благодат, надигнали се от Неговия океан във висините, да се излеят над цялото човечество. Молете се и вие и отправяйте смирени молитви към Него, за да могат с щедрата подкрепа на Предвечната красота тези хора да се покажат пред очите на света.

Нека Божията слава бъде с теб и с всеки, чието лице е озарено от вечната светлина, която се струи от Неговото Царство на Славата.

205. О, високоуважавани люде! От непрекъснатото подражание на стари и изтъркани образци светът беше станал черен като непрогледна нощ. Основните принципи на божественото Учение се бяха заличили от паметта на хората и те бяха забравили напълно неговата същност и значение, придържайки се единствено към външната страна на нещата. Подобно на отдавна износени дрипави дрехи, народите бяха изпаднали в окаяно състояние.

От тази катранена чернилка се сипна утринният блясък на Учението на Бахаулла. Той облече света с нова и прекрасна дреха и тази нова дреха са принципите, изпратени на земята от Бога.

Новото време дойде и сътворението се роди отново. Човечеството се роди за нов живот. Есента отмина и отстъпи място на живителната пролет. Всичко се обновява. По новому се разкриват промишлеността и изкуството, има много нови открития в науката, нови изобретения и даже такива

подробности от живота на човека, каквито са облеклото и личните вещи, а даже и оръжията – всичко това също се обновява. Променят се и законите, и начините на действие на правителствата. Обновлението е повелята на деня.

А двигател на целия този процес е изпратената ни от Господаря на Царството нова вълна на удивителна милост и благодат, които възродиха света. Затова хората трябва да се освободят напълно от стария си начин на мислене, за да могат да съсредоточат цялото си внимание върху новите принципи, защото те са светлината и самата същност на нашето време.

Докато това Учение не бъде успешно разпространено сред хората и докато старите схеми на мислене не бъдат забравени, светът няма да намери покой и няма да отрази съвършенствата на Небесното Царство. Старайте се с всички сили да направите от нехаещия съзнателна и отговорна личност, да събудите спящите, да просветите невежите, да отворите очите на слепите и ушите на глухите и да съживите мъртвите.

Ваш дълг е да проявявате такава сила и издръжливост, че да удивите всички около себе си. Одобрението на Царството е с вас и нека с вас бъде славата на Преславния.

206. Хвала на Този, който разкъса мрака, прогони нощта, махна всяко покривало и свали всяко було; чиято светлина тогава блесна и символите и знаците Му се разпространиха навсякъде по света, а тайните Му бяха разкрити. А после облаците Му се разтвориха и обсипаха земята с Неговите щедри дарове, напоиха всичко със сладка дъждовна вода, накараха да избуят свежата зеленина на знанието и зюмбюлите на увереността да поникнат, да се разлюлеят и да затрептят от радост, докато целият свят се изпълни с уханието на Неговата святост.

Нека приветствия и хвала, благослов и слава се изсипят над тези божествени създания, тези свещени анемонии, които са плод на върховния дар, на тази лееща се благодат, която като същинско море на изобилието бучеше и се блъскаше, издигайки вълните си чак до небесната вис.

О, Господи, мой Боже! Хвала на Теб за това, че запали огъня на божествена любов в Свещеното Дърво там на върха на най-високата планина – онова Дърво, което не е „нито от изток, нито от запад“¹ и онзи огън, който лумна така, че пламъците му се издигнаха чак до Множеството във висините и от него до онези създания достигна светлината на ръководството и те се провикнаха: „Наистина видяхме огън на склона на планината Синай.“²

О, Господи, мой Боже! Засилвай този огън от ден на ден, докато поривът му се предаде на цялата земя. О, Господарю мой! Запали светлината на Твоята любов във всяко сърце, влей в душите на хората духа на Твоето знание и ги зарадвай със стиховете на Твоето единство. Съживи онези, които почиват в гробовете си, стресни високомерните, възцари щастие по цялата земя, дари я с кристално чистите Си води и сред облелия света блясък, предай от ръка на ръка чашата, „калена в камфоровия извор“.³

Ти наистина си Даващият и Всеопрощаващият, Вечният дарител. Ти наистина си Милосърдният и Състрадателният.

¹ Коран 24:35

² Вж. Коран 28:29

³ Коран 76:5

О, Божии възлюбени! Виното преля от небесната чаша, пиршеството на Божието Споразумение разпръсква ярката празнична светлина, зората на всички дарове се пукна и леко повя вятърът на божията милост, а от невидимия свят до нас достигат добри вести за щедрост и за благодат. Божествената пролет разпъна палатките си на обсипаните с цветя поляни и вярващите се опиват от благоуханията, които източният вятър довява от Шева на духа. Мистичният славеи пее възторжените си химни, а пъпките на скрития смисъл се разтварят в красиви и нежни цветове. Полските чучулиги поеха ролята на музиканти на тържеството и високо припяват с прекрасните си гласове на небесната гвардия: „Благословени сте вие! Радостни вести! Радостни вести!“ и приканват празнуващите в Преславния Рай да пият до дъно, красноречиво ораторстват горе на небесното дърво, и надават свещените си викове. И всичко това, за да могат изтощените от безцелното си лутане из пустинята на нехайството и затъналите в пясъците на равнодушието да усетят отново пулса на живота и да заемат място сред присъстващите на празниците и пиршествата на Господ Бог.

Хвала на Него! Славата на Делото Му се разпростря на изток и на запад, а вестта за силата и могъществото на Преславната красота възбуди духовете от севера до юга. Този призив, надигнал се от американския континент, е истински хор на светостта; този вик отблизо и далеч, който стигна чак до Небесната гвардия, е: „Я, Бахаул-Абха!“ И сега Изтокът ярко блести, а Западът нежно се розовее и цялата земя ухае на амбра, а вятърът, който се носи над Светата гробница, е наситен с аромата на мускус. Скоро ще видите как светлината огрява и най-тъмните кътчета на земята, а Европа и Африка се превръщат в цветни градини и гори от разцъфтели дръвчета.

И тъй като тази Зорница изгръ в Персия и пак оттам слънцето огря и над Запад, нашата най-съкровена надежда е, че пламъците на огъня на любовта ще се разгарят все по-

буйно в тази страна и че там блясъкът на Свещената вяра ще става все по-силен. Дано стихията на Божието Дело разтърси из основи земята ѝ, а духовната мощ на неговото Слово се изяви така ярко, че Иран да се превърне в образцов център на благополучие и мир. И нека възцарилите в него справедливост и разбирателство, любов и надежда, донесат безсмъртие на всички хора на земята; и нека издигне на най-високите върхове знамето на обществения ред, на най-чистата духовност и на световния мир.

О, Божии възлюбени! В бахайското изповедание Божието дело е най-чист дух. То не принадлежи към материалния свят и не подтиква нито към раздори и война, нито към каквито и да било разрушителни или срамни действия; не търси спор с другите религии и не влиза в конфликт с националните интереси. Неговата единствена армия е любовта към Бога, едничката му радост е бистротото вино на знание за него, а единствената битка, която води, е тази за разясняването на истината; единственият му кръстоносен поход е срещу закоравелия егоизъм, срещу пагубните тежнения на човешкото сърце. Неговата победа е в това, да се подчини и да отстъпи и да бъде самоотвержено във вечната си слава великолепие. С една дума, то е само и единствено дух:

Освен ако не си принуден,
Змия дори в прахта избягвай да настъпиш,
А камо ли човек да нараниш.
И ако можеш ти,
Опитай се дори и мравка да не безпокоиш,
А камо ли на своя брат да навредиш.

Нека всичките ви усилия бъдат насочени към това да станете източник на живот и на безсмъртие, на мир, утеха и радост за всеки човек, независимо дали той ви е близък или чужд, враг или съмишленик. Не гледайте колко чиста или нечиста е душата му, а мислете за всеобхватната милост на Го-

спод Бог, чиято благодат е заляла със светлината си цялата земя и всички, които живеят в нея и на чиято безгранична щедрост се радват и мъдрите, и неуките. И чужди, и приятели са заели място на трапезата на неговата благосклонност. Наред с вярващия, и неверникът, който се е отвърнал от Бога, е събрал шепи и пие от морето на Неговите дарове.

Дълг на Божиите възлюбени е да бъдат знаци и символи на неговата всеобхватна милост и въплъщения на висшата Му благодат. Нека като слънцето, разпръскват лъчите си и над градини, и над сметища, и като облаците през пролетта, изливат дъжда си еднакво над цветя и над тръни. Нека се стремят само към любов и преданост и не прибягват никога до грубост; нека разговорът им се ограничава до тайните на приятелството и на мира. Такива са качествата на праведните и отличителните белези на онези, които служат на Неговия праг.

Преславната Красота преживя най-страшните нещастия и изтърпя безчислени мъки и страдания. Той не позна нито миг покой и не можа един път да си поеме спокойно дъх; скиташе се бездомен из пясъците на пустинята и по планинските скатове; беше пленник в крепости и по затвори. Но бедняшката сламена рогозка беше за него вечният трон на славата, а тежките Му вериги – владетелско огърлие. Ден и нощ Той живя под заплахата на свистящата над главата Му сабя и беше готов всеки миг да умре на кръста. И всичко това Той понесе, за да пречисти света и да го украси с любящата Божия милост и да му позволи да намери мир и покой; конфликтите и агресията да изчезнат от живота на хората, ударите с копие или нож да бъдат заменени с нежно приятелство, ненавистта и войната да отстъпят място на сигурността, кротостта и любовта, полесраженията на омраза и на гняв да се превърнат в увеселителни паркове, а местата, които някога са били свидетели на кървавия сблъсък на вражеските армии, да станат благоуханни центрове на удоволствия и на наслада; войната да започне да се счи-

та за позор и народите да се срамуват от всяко посягане към оръжието като от срамна болест; световният мир да издигне шатрите си по най-високите върхове на земята и насилието да изчезне завинаги от нея.

Затова Божиите възлюбени трябва неуморно да подхранват с водите на своите усилия и грижливо да отглеждат това дърво на надеждата. В която и страна да живеят, нека помагат от все сърце и се отнасят приятелски и с близките им по душа, и с различните от тях. Нека проявяват качествата на небесните обитатели и подкрепят и насърчават Божията религия и нейните институции. Нека никога не падат духом и никога не губят надежда. И нека колкото повече враждебност срещат, толкова повече доброжелателност да проявяват, и колкото повече страдания и нещастия ги връхлитат, толкова по-великодушно да предлагат от човек на човек препълнената чаша. Такъв е духът, който ще вдъхне живот на света; такава е светлината, която се разлива в сърцето му – и онзи, който е друг и постъпва по друг начин, не е достоен да служи пред свещения Праг на Бога.

О, Божии възлюбени! Слънцето на Истината грее на земята от невидимите небеса, осъзнайте стойността и значението на тези дни. Вдигнете глави и се извисете като кипариси под тези бързотечащи потоци светлина. Наслаждавайте се на красотата на нарциса от Наджд, защото ще падне нощ и него вече няма да го има. ...

О, Божии възлюбени! Благодарение на Него, яркото знаме на Споразумението се развява все по-нависоко, докато флагът на измяната и коварството беше свален на половин височина. Затъналите в невежеството си агресори бяха разтърсени до мозъка на костите; сега те са като зейнали гробове, пропъльзват в някой от ъглите на гроба и от време навреме се подават от дупката си и вият като диви зверове. Хвала на Бога! Как може мракът да се надява, че ще победи светлината, как може един магьосник да стисне в здрава примка „змията, която всички виждат“? „И ето че тя погъл-

на техните лъжливи чудеса.¹ Горко им! Те измамиха сами себе си с една измислица и за да задоволят апетитите си, се самоунищожиха; отказаха се от вечната слава, заради желанията на ненаситната си себичност. Това е, от което искахме да ви предпазим и за което ви предупредихме. Скоро ще видите как безразсъдните ще изпаднат в окаяно положение.

О, Господи мой и Надеждо моя! Помогни на обичните Ти да бъдат непоколебими в Твоя могъщ Завет, да останат верни на изявеното Ти Дело и да изпълняват заповедите, които си постановил за тях в Своята Книга на Великолепието; за да станат знамена на ръководството и светилници на Небесното войнство, извори на Твоята безкрайна мъдрост и пътеводни звезди, светещи от божественото небе.

Наистина Ти си Непобедимият, Всемогъщият, Всесилният.

207. О, вие, които обърнахте лицата си към Възвишената красота! И ден, и нощ, при изгрев и при залез слънце, когато пада мрак и когато се пука зората, аз нося и винаги съм носил в ума и в сърцето си спомена за възлюбените на Бога. Аз Го умолявам да удостои с одобрението Си многообичаните от него в тази чиста и свята страна и да им помогне да успеят във всичко: да ги накара да се отличат сред всички хора със своя характер, поведение и думи, с начина си на живот и с всичко, което представляват и което вършат; и да ги обедини в една световна общност, със сърца пълни с

¹ Коран 26:31; 26:44; става дума за жезъла на Моисей и чародейците

жар, въодушевление и неудържима любов, знаещи и уверени, непоколебими и единни, с красиви и открити лица.

О, Божии възлюбени! Това е денят на обединение и сплотяване на цялото човечество. „Наистина Бог обича онези, които, като здрава стена, се сражават за делото Му в плътни редици“¹, което ще рече събрани в едно, всеки притиснат до другия и всеки поддържащ своите другари. В това най-велико от всички откровения, да се сражаваш, както е казано в свещения стих, не означава да вървиш с извадена шпага или меч, с копие и остри стрели, а по-скоро да бъдеш въоръжен с чисти намерения и добродетелни подбуди, с полезни и ефикасни съвети, с атрибутите на светостта, с угодни на Всемогъщия дела и с достойни за небесната обител качества. То означава образование и ръководство за всички хора, разпространяване благоуханията на духа по цялата земя, провъзгласяване на Божиите доказателства, излагане на убедителни и с божествен произход аргументи, както и правенето на благотворителни дела.

Всеки път, когато чисти и свети люде с помощта на небесните сили и обединени от такива качества на духа се вдигнат и тръгнат в настъпление с пълно единодушие и в стегнати редици, всеки един от тях ще се равнява на хиляда и бушуващите вълни на този необятен океан ще бъдат като батальоните на Множеството във висините. Каква благодат ще бъде това – когато всички се съберат заедно, отделните преди това пороища, реки и потоци, течащите ручейи и отделните капки, стекли се на едно място, образуват огромно море. И заложеното в природата на нещата единството ще вземе такова силно надмощие, че традициите, правилата, обичаите и различията в измисления живот на народите на земята ще бъдат заличени и ще се изпарят ка-

¹ Коран 61:4

то капки вода, щом необятното море на единството се надигне и понесе огромните си вълни.

Кълна се в Предвечната красота, че удивителна благодат ще се изсипе тогава над света, а морето на величието ще залее с такава сила бреговете си, че и най-тясната ивица вода ще се превърне в безкраен океан, а най-обикновената капка – в безбрежно море.

О, Божии възлюбени! Направете усилие и се помъчете да достигнете това високо положение и да накарате блясъка на величието така да заблести от единия до другия край на земята, че лъчите му да се отразят обратно от някоя точка на зазоряване върху хоризонта на вечността. Това е самата основа на Божието дело и истинската същност на Божия Закон. Това е могъщото устройство, издигнато от Божиите Проявления. Ето защо слънцето на Божия свят изгръ и Бог се възцари на трона на Своето човешко тяло.

О, Божии възлюбени! Вижте как Благородният¹ – дано душите на всички хора на земята бъдат Негово изкупление – в името на тази висша цел направи от святото Си сърце мишена за копията на страданието; и тъй като стремежът на Предвечната красота – дано душите на Множеството във висините бъдат принесени в жертва Нему – беше да постигне същата тази възвишена цел, Благородният откри свещената си гръд за безчетните куршуми, с които го обсипаха изпълнените със злоба и ненавист хора и с абсолютно смирение прие мъченическата смърт. В праха на същия този път е изтичала свещената кръв на хиляди и хиляди чисти и свети люде и безброй пъти благословеното тяло на предадения Божи служител е увисвало на бесилката.

Самата Преславна Красота – дано духът на всичко, което съществува, бъде принесен в жертва за обичаните от

¹ БаБ

Него – преживя всевъзможни изпитания и с готовност понесе най-тежките страдания. Няма мъчение, на което свещеното Му тяло да не е било подложено, и болка, която да не е изпитал. Колко нощи, окован в затвора, е прекарвал без да мигне, поради тежестта на желязното Си огърлие; колко дни палещата болка от стегалките и веригите не Му е давала нито миг покой. Карали са Го да тича от Нияваран до Техеран – Него, който е самото олицетворение на духа, свикнал да полага глава за почивка върху красиво изрисувани възглавнички – окован във вериги, гологлав и бос, а в непрогледния мрак на тясната тъмнична килия са Го държали затворен ведно с убийци, размирници и крадци. Непрекъснато са измисляли нови мъчения, за да Го изтезават и всички били убедени, че всеки момент ще умре от мъченическа смърт. По-късно Го прогонили от родната Му земя и Го изпратили в чужди и далечни страни. През дългите години, прекарани в Ирак, пречистото Му сърце ежеминутно било пробождавано от стрелите на все нови и нови изпитания; при всеки Негов дъх над свещеното Му тяло се стоварвал удар на меч и Той не можел да се надява нито на миг спокойствие и сигурност. Враговете Му Го атакували от всички страни с неотслабваща омраза и Той сам се противопоставял на всички. След всички тези страдания и телесни мъки те Го прогонили от Ирак, който се намира в Азия, чак на европейския континент и в това място на горчиво изгнание и тежки изпитания, към извършваните спрямо Него беззакония и неправди от страна на последователите на Корана се прибавили и жестоките преследвания, злостните нападки, заговорите, клеветите, непрестанните враждебни действия, ненавистта и коварството на поклонниците на Баяна. Перото ми е безсилно да опише всичко това, но вие сигурно го знаете. След двадесет и четири години мъки и страдания в този Най-голям затвор дошъл краят на дните Му.

И така, по време на престоя Си в този временен свят, Предвечната красота винаги е бил или окован във вериги

пленник, или затворник в Най-големия затвор; Той или е живял под непрекъсната заплаха, или е бил подлаган на най-ужасни мъки и изпитания. Вследствие на физическата Му слабост поради преживените страдания свещеното Му тяло съвсем изтъняло и станало леко като паяжина. А основанията Му, за да се нагърби с този тежък товар и да понесе цялото това мъчение, развихрило се около Него като същински океан, вълните на който се издигат чак до небето; причината, поради която се прегънал под тежестта на желязните вериги и станал самото възплъщение на безгранична кротост и смирение, била да поведе всички хора на земята към съгласие, разбирателство и единение, да покаже на всички народи знака на Божията единственост и неделимост, за да може най-сетне първоначалното единство, заложено в същността на всички сътворени неща, да даде предопределения му резултат и блясъкът на „Не можеш да видиш никаква разлика в сътворението на Бога на милосърдието“¹ да огрее навсякъде.

О, възлюбени на Бога, настъпи време усилно. Напрегнете всичките си сили и вложете цялото си старание и щом Предвечната красота е страдал денонощно на полето на мъченичеството, то нека ние на свой ред работим неуморно и се вслушваме в Божиите съвети, нека търсим техния дълбок смисъл; нека се отречем от живота и пожертваме кратките си преброени дни. Нека отвърнем очи от илюзорните и противоречиви форми на този свят и вместо тях да служим на тази благородна цел, на тази възвишена идея. Нека, поради собствените си фалшиви представи, не отсичаме дървото, което е посадила ръката на небесната благодат; нека не закриваме с черните облаци на илюзиите и себичните си интереси, блясъка, който струи от Преславното

¹ Коран 67:3

Царство. Нека не бъдем като препятствия, които се опитват да спрат развълнувания океан на Всемогъщия Бог. Нека не пречим на чистото и сладко ухание от градината на Преславната красота да се разнася надлъж и шир по света. Нека в този ден на единение не възпираме пролетния порой от небесна благодат. Нека отхвърлим всяка мисъл, че блясъкът и великолепието на Слънцето на истината могат някога да избледнеят и да изчезнат. Такива са Божиите предписания, така както са разяснени в Неговите Свещени книги, в Писанията и Посланията Му, които предават на чистите и искрени души Неговите съвети.

Нека с вас бъде славата и Божията милост, и Божият благослов.

208. О, слуги на Свещения праг! Победоносните войски на Небесното Множество, наредени в боен ред в Царството във висините, стоят готови в очакване да помогнат и осигурят победа на онзи храбър конник, който уверено и смело пришпорва коня си на арената на службата. Честит е този безстрашен воин, който, въоръжен със силата на истинското знание, се втурва на бойното поле, разпръсва армиите на невежеството и прогонва войските на заблудата и на греха; който държи високо Знамето на Божественото ръководство и надува Тръбата на победата. Кълна се в Божията справедливост! Той е постигнал удивителен триумф и е завоювал истинска победа.

209. О, вие, слуги на Благословената красота! ... Явно е, че днес подкрепата от незримия свят обгръща всички, които предават божественото Послание. Но ако преподавателската работа спре, тази подкрепа ще секне напълно, тъй като е невъзможно Божиите възлюбени да получават съдействие освен ако те преподават Вярата.

При всички обстоятелства трябва да се развива преподаването, но това трябва да става с мъдрост. Ако работата не може да върви открито, то нека преподават насаме, като по този начин се събужда духовност и разбирателство между човешките чеда. Ако например всеки от вярващите стане истински приятел с един от тези, които са непричастни и от позициите на абсолютна почтеност общува с него и се отнася изключително доброжелателно към него, показвайки с държанието си божествените напътствия, които е получил, добрите качества и образците на поведение и винаги постъпва в съгласие с Божиите съвети и предписания – то е сигурно, че малко по малко той ще успее да раздвижи съзнанието на този дотогава нехаещ човек и да превърне невежеството му в познание на истината.

Хората са склонни към отчуждение. Затова първо трябва да се направят стъпки за премахването на това отчуждение, защото само тогава Словото ще окаже своето въздействие. Ако вярващият прояви доброжелателност към безучастния и с голяма любов постепенно му помогне да разбере стойността и значението на светото Дело, така че той да се запознае с основните принципи на Божията Вярa и произтичащите от тях изводи и заключения – то е сигурно, че този човек ще се промени, изключение в подобни случаи могат да бъдат само онези рядко срещани индивиди, чиито сърца са като пепелище, „твърди като камък или по-твърди и от камък“.¹

Ако всеки един от приятелите се опита по този начин да поведе по правия път макар и само един човек, броят на вярващите ще се удвоява всяка година; и това може да се върши мъдро и предпазливо, без каквито и да било лоши последици.

¹ Коран 2:69

Освен това преподавателите трябва да пътуват навсякъде, а и ако откритото разпространяване на Посланието предизвиква нарушаване на обществения ред, то нека те наместо това насърчават и възпитават вярващите, нека ги вдъхновяват и им доставят радост и удоволствие, нека съживяват и подкрепят душите им със сладкото ухание на светостта.

210. О, вие, които сте рози в градината на Божията любов и ярки лампи в необятната общност на Неговото знание! Нека нежното Божие дихание премине над главите ви, а Божията Слава озари хоризонта на вашите сърца. Вие сте вълните на бездънното море на познанието и струпаните в полетата на увереността армии, вие сте звездите на небето на Божието състрадание и камъните, които обръщат в бягство обречените на вечна гибел, вие сте облаци небесна милост над градините на живота, вие сте щедрата благодат на Божието единство, която стига до същността на всички сътворени неща.

Вие сте стиховете на Божията единственост и неповторимост върху разтвореното послание на света и Неговите знамена върху високите дворцови кули. В горичките Му вие сте уханни цветове и треви, а в розовата градина на духа – жаловито пеещите славеи. Вие сте птичките, които се издигат високо в небето на познанието и царските соколи върху Божията десница.

Защо тогава сте посърнали, защо сте мълчаливи, защо сте омърлушени и тъжни? Трябва да бляскате като мълнии и да надигате вой като страховитото море, да разпръсквате светлината си подобно на свещ и да се носите по света като лекия Божи повей. Също като нежния полъх, долитащ от небесните горички и като наситения с мирис на мускус вятър, духащ от Божиите градини, трябва да изпълвате с аромат въздуха, който дишат хората на знанието, и също като бляска, разпръскван от истинското Слънце, трябва да оза-

ряватے сърцата на хората. Защото вие сте изпълнените с живот ветрове и уханието на жасмин, което се носи от градините на спасението. Затова съживете мъртвите и събудете спящите. Бъдете ярки пламъци в обгърналата света нощ, бъдете извори на водата на живота в пустинята на безнадеждната смърт, бъдете идващото от Господ Бог ръководство. Сега е времето да служите и да горите. Осъзнайте стойността и значението на тази възможност, на това щастливо стечение на обстоятелствата, което е една безгранична благодат, преди тя да се е изплъзнала от ръцете ви.

Скоро броените ни дни и нашият ефимерен живот ще свършат и ние ще се озовем с празни ръце в изкопаната за онези, които са замлъкнали завинаги, дупка; затова трябва да свържем сърцата си с явната Красота и да се държим здраво за спасителното въже, което никога няма да ни предаде. Трябва да бъдем готови да служим, трябва да запалим огъня на любовта и да изгорим в неговите пламъци. Трябва да употребим цялото си красноречие, за да възпламеним сърцето на целия свят и с ярките лъчи на ръководството да унищожим армиите на нощта и след това в името на Бога да принесем в жертва живота си.

Нека следователно раздаваме щедро безценните съкровища на приемането на Бога, като с острия бръснач на езика си и с непогрешимите стрели на познанието, разбием пълчищата на себичността и човешките страсти и се втурнем към полето на мъченичеството, към мястото, където ще умрем за него. И тогава, с развети знамена и удари на барабан, нека преминем в царството на Всеславния и се присъединим към Множеството във висините.

Блажени са онези, които вършат велики и благородни дела.

211. Когато приятелите не полагат усилия за разпространението на посланието, те не служат на Бога както подобава и

нито ще видят знаците на подкрепа и на одобрение, идващи от Преславното царство, нито ще могат да разберат небесните тайни. Ако обаче езикът на учителя е зает с разгласяването на Вярата, той, разбира се, ще бъде насърчаван, ще привлича като магнит, божествената подкрепа и щедростта на Царството и ще бъде като птичката при изгрев слънце, която се въодушевява сама от собственото си пее-не и чуруликане.

212. В такова именно време Божиите приятели се възползват от случая, улавят благоприятна възможност, втурват се напред и печелят наградата. Ако задачата им се ограничи до даването на добър пример и добри съвети, няма да се постигне нищо. Те трябва да говорят открито и без колебание и страх, да тълкуват доказателствата, да излагат ясни и категорични аргументи и да извличат неоспорими заключения, потвърждавайки истинността на проявлението на Слънцето на действителността.

213. Вярващите трябва при всички обстоятелства активно да се занимават с преподавателска дейност, защото от нея зависи Божествената подкрепа. Ако някой бахай не се включва цялостно, енергично и всеотдайно в преподавателската работа, той без съмнение ще бъде лишен от даровете на Преславното царство. Но при все това тази дейност трябва да уталожава с мъдрост – не онази мъдрост, която изисква мълчание и пренебрегване на едно такова задължение, а по-скоро тази, която изисква от нас да проявяваме небесна търпимост, любов, доброта, издръжливост и достоен за възхищение характер, като вършим свети дела. С една дума, насърчавай всеки от приятелите поотделно да преподават Божието Дело и привлечи вниманието им към това значение на думата мъдрост, за което се говори в Светите

Писания и което само по себе си е същността на преподаването на Вярата – но всичко това да се върши с най-голяма търпимост, за да могат приятелите да получат небесното съдействие и божествената подкрепа.

214. Следвай пътя на своя Господ и не казвай това, което човешкото ухо не може да понесе, защото такава реч е като прекалено сладката храна за малките деца. Колкото и вкусна и съдържателна да е храната, тя не може да бъде асимилирана от храносмилателните органи на кърмачето. Затова нека на всеки, който има право на това, бъде дадено според възможностите.

„Не всичко, което човек знае, може да бъде разкрито, и не всичко, което той може да разкрие, трябва да се счита за навременно, нито пък всяко навременно слово може да се счита за подходящо за възможностите на тези, които го слушат.“ Такава е висшата мъдрост, която трябва да съблюдаваш в работата си. Затова никога не я забравяй, ако искаш при всички обстоятелства да бъдеш човек на действието. Първо постави диагнозата и установи болестта, а след това предписвай лекарството за нея, защото такъв е съвършеният метод на изкусния лекар.

215. Аз се надявам, че милостта на Единствения истински Бог ще ти помогне да разнесеш Божието ухание сред всички племена и народи. Това е изключително важно. ...

Ако успееш да направиш това, ти ще се издигнеш над всички и ще станеш техен водач в сражението.

216. Бъди уверен, че диханието на светия Дух ще развърже езика ти. Затова говори, говори открито и смело на всяка среща. Преди да започнеш изложението си, обърни се най-

напред към Бахаума и поискай одобрението на Светия Дух, а след това отвори устата си и кажи онова, което ти подсказва сърцето; направи го обаче с възможно най-голяма смелост, достойнство и убедителност. Аз се надявам, че от ден на ден събранията ви ще стават все по-многолюдни и интересни и че тези, които търсят истината, ще могат да чуят на тях убедителни аргументи и доказателства. Бъдете уверени, че аз с цялото си сърце присъствам на всяка ваша среща.

217. Когато говори за Вярата, преподавателят трябва цял да гори от въодушевление, за да може словото му да има въздействие и пламъкът му да погълне булото на себичността и човешките страсти. Той трябва да бъде и изключително скромен и принизен, за да могат другите да бъдат въздигнати, както и абсолютно смирен и лишен от всякакво високомерие, за да може да преподава с мелодията на Множеството във висините – в противен случай преподаването му няма да има никакво въздействие.

218. О, вие, близки и скъпи приятели на Абдул Баха!

В Ориента благоухания пръснете

и Запада във блясък окъпете.

Светлина на българите занесете

и у славяните живот вдъхнете.

Година след възнесението на Бахаума този стих излезе от устата на Центъра на Споразумението. Заветонарушителите го намериха за твърде странен и му се подиграха. Но, хвала на Бога, сега въздействието му е явно, силата му – очевидна, а смисълът и значението му – ясни за всички; защото, с Божията милост, днес и Изтокът и Западът ликуват от радост, а от носещия се навсякъде полъх на святост цялата земя ухае на мускус.

В Своята Книга Благословената красота ясно и категорично е дал следното обещание: „Ние ви гледаме от славното Ни царството и ще подкрепим всеки, който се вдигне за тържеството на Нашето Дело, с войнството на Множеството във висините и дружината на Нашите многообичани ангели.“¹

Хвала на Бога, за всички е явно, че сме удостоени с обещаната помощ, която блести така силно както слънцето в небето.

Затова, о, Божи приатели, удвойте усилията си и напрегнете всички сили, за да извоювате победа в смирената ви служба на Предвечната красота, на Явната светлина и да доведете лъчите на Слънцето на истината до най-отдалечените краища на земята. Вдъхнете живец в изтощеното тяло на света и хвърлете в земята му семето на светостта. Вдигнете се в защита на това Дело; излезте от мълчанието си и го разяснявайте. Бъдете ръководна светлина в средоточието на живота, искрящи звезди в небесата на света и птички на духа, възпяващи скритите истини и тайни в градината на единството.

Отдайте всеки свой дъх на това велико Дело и посветете всичките си дни в служба на Баха, за да можете накрая, избавени от лишения и нищета, да наследите натрупаните в небесните селения съкровища. Защото дните на човека са пълни с опасности и той не може да разчита дори и на миг повече живот; но въпреки това хората, които са като нетраен мираж от илюзии, си казват, че в края на краищата ще достигнат до върха. Горко им! В миналото те са робували на същите лъжовни представи, докато стоварилата се върху им вълна ги върнала там, откъдето са дошли – изхвърлени и лишени от всяка надежда, с изключение на онези измежду

¹ „Подбрани откъси от Писанията на Бахаумла“, LXXII

тях, които били отхвърлили всяка себичност и следвали безотказно Божия път. Ярката им звезда заблестяла в небето на древната слава, а доказателството за това, което казвам, са достигналите до нас през вековете спомени и легенди.

Затова работете неуморно ден и нощ и не търсете нито миг покой. Разгадайте тайните на смирението и покорството и следвайте пътя на службата, за да получите обещаната подкрепа, която ще дойде от Божието царство.

О, приятели! Черни облаци обвиха като със саван земята и нощ на омраза и ненавист, на жестокост, насилие и поквара се спуска над света. Всички хора без изключение прекарват живота си в апатичен унес, а за главни човешки добродетели се считат алчността и жаждата за кръв. Измежду цялото човешко множество Бог е избрал приятелите и ги е облагодетелствал със Своето ръководство и безгранична благодат. Неговата воля и цел са всички ние да се стремим с цялото си сърце към саможертва, да поведем и другите по Неговия път и да възпитаваме душите на хората – докато тези диви зверове не станат газели в поляните на единството, докато от вълци се превърнат в Божии агнета и от скотове – в ангелско войнство; докато пламъците на омразата бъдат потушени, а на тяхно място възсияе блясъкът на огъня, идващ от закътаната долина на Светата гробница; докато отвратителната миризма от бунището на тиранина се разпръсне и отстъпи пред чистото и сладко ухание, носещо се от розовите лехи на вярата и на надеждата. В този ден умствено недоразвитите ще черпят от щедростта на божествения Универсален разум, а онези, чийто живот е само мерзост, ще търсят пречистващото свещено дихание.

Но трябва да има хора, които да проявяват такива щедри качества; трябва да има стопани, които да обработват земята и градинари за градините; трябва да има риба, която да плува в морето и звезди, които да светят в небето. За болните трябва да се грижат духовно издигнати лекари, а за заблудените – внимателни и добри водачи, за да могат

безутешните да получат от тях надежда, а лишените – своя дял, бедните да открият такива като тях несметно богатство, а търсачите на истината да чуят от устата им неоспорими доказателства.

О, Господи мой, мой Защитнико и моя Помощ в беда!

Най-покорно Ти се моля и идвам при Теб да излекуваш страданиято ми, и смирено се обръщам към Теб с езика си, с душата и сърцето си:

О, Боже, Боже мой! Мракът на нощта се спусна над света и цялата земя е обгърната с черни облаци. Народите са затънали в непрогледната пропаст на лъжливите и празни илюзии, а техните тирани вилнеят сред омраза и жестокост. Аз виждам само блясъка на опустошителния огън, който се издига от дъното на най-дълбоката бездна и чувам само оглушителния трясък на хилядите бълващи огън оръжия на агресорите, а в това време всяка страна високо протестира на тайния си език: „Богатствата, които притеждавам, не са ми от полза, и аз загубих независимостта си!“

О, Господи мой, лампите на ръководството угаснаха, а пламъците на страстите се издигат нависоко и зложелателството и ненавистта завладяват света. Коварство и омраза покриха лицето на земята и само Твоята малка група от потиснати надава вик:

Побързайте да обичате! Побързайте да се доверите! Побързайте да дадете! Елате при ръководството!

Елате за съгласие и за да видите Зорницата! Елате тук за доброта и за успокоение! Елате за приятелство и мир!

Елате и хвърлете оръжията на гнева, за да постигнете единство и съгласие! Елате и нека всеки помага на другия по Божия истински път.

С извънредна радост и от цялото си сърце тези потискани и гонени заради Теб люде се жертват за цялото човечество във всяка страна. Ти ги виждаш, о, Господарю мой, да окайват сълзите, които Твоите чедра проливат и да тъгуват с мъката и горестта им, да споделят скръбта на цялото чове-

чество и да страдат заради бедствията, които се стоварват върху всички земни обитатели.

О, Господи, окрили ги с победа, за да достигнат спасение, укрепи мишците им в служба на Твоите чеда и гърбовете им в покорство и смирение пред Твоя Праг на светостта.

Ти наистина си Великодушният, Ти наистина си Милосърдечният! Няма друг Бог освен Теб, Милосърдния, Състрадателния, Древния цар на вечността!

219. О, синове и дъщери на Царството! Получих писмото ви, което сигурно сте писали с небесно вдъхновение. Съдържанието му е истинска наслада, а чувствата в него са избликнали от дъното на сияйно чисти сърца.

Вярващите в Лондон са наистина непоколебими и предани, решителни, постоянни и упорити в службата; те не се огъват пред изпитанията и пламъкът им не угасва с хода на времето – с една дума, те са бахаи. Небето и Бог са с тях и те са изпълнени със светлина. Няма никакво съмнение, че те ще издигнат високо Словото Божие, ще дадат тласък на процеса на обединение на човечеството, ще популяризират Божието учение и ще защитават равенството на всички членове на човешкия род.

Лесно е да се доближиш до Небесното Царство, но е трудно да останеш твърд и непоколебим в него, защото изпитанията са сурови и трудно поносими. Но англичаните остават непокатими при всички обстоятелства и не се огъват при първите трудности. Те не са променливи и непостоянни и не се захващат бързо и необмислено с някой проект, за да изоставят го след това също толкова бързо. Те не губят усърдието и ентусиазма си по най-незначителен повод и интересът им не отслабва току така. Напротив, във всичко, което правят, те са стабилни, твърди като скала и непоколебими.

Въпреки че живеете на Запад, вие, хвала на Бога, чухте Неговия зов, дошъл от Изтока, и подобно на Моисей, стоплихте ръцете си на огъня на азиатското Дърво. Вие намерихте истинския път, пламнахте като лампи и дойдохте в Божието Царство. И сега се вдигнахте от благодарност за всички тези дарове и се молите на Бога да помогне на всички народи на земята, за да могат и те да видят блясъка на Преславното Царство и сърцата, подобно на огледала, да отразят ярките лъчи на Слънцето на истината.

Моята надежда е, че диханието на Светия Дух така ще изпълни сърцата ви, че словото ви ще разкрие всички тайни и ще обясни и разтълкува скрития смисъл на Свещените книги; че приятелите ще станат изкусни лечители и с помощта на ефикасното лекарство на божественото Учение ще излекуват дългогодишните болести, които измъчват тялото на света; че ще накарат слепия да прогледне, глухия да започне да чува и мъртвия да се съживи; че ще събудят тези, които спят дълбок сън.

Бъдете уверени, че подкрепата на Светия Дух ще бъде с вас и армиите на Преславното Царство ще ви осигурят победа.

220. Господарят на цялото човечество е създал така света на хората, че той да бъде Райска градина, истински земен рай. Ако този свят, както това трябва да стане, намери пътя към съгласието и мира, към любовта и взаимното доверие, той ще се превърне в истинска обител на блаженство, в място на многолика благодат и на безкрайно наслаждение, където ще се проявят всички достойнства и добродетели на човешкия род и където лъчите на Слънцето на истината ще греят от всички страни.

Спомнете си как Адам и другите хора живеели някога заедно в Едем. Но щом избухнала кавга между Адам и Сатаната, всички до един били изгонени от Райската гра-

дина и това се считало като предупреждение към човечеството, като начин да се каже на хората, че несъгласието и раздорът – дори с Дявола – водят до тежка загуба. Ето защо в нашия просветен век Бог учи, че конфликтите и препирните са недопустими, дори когато са и със самия Дявол.

Милостиви Боже! Макар и преживял този урок, колко неразумен си остава човекът! Виждаме как светът продължава да се раздира от войни от единия до другия полюс на земното кълбо. Има война между религиите, война между държавите, война между народите и война между управляващите. Каква желана и навременна промяна би настъпила, ако тези мрачни облаци се вдигнеха от небето на света и светлината на истината се разлееше надлъж и шир по земята; ако черният прах на тези непрекъснати борби и кръвопролития се слегнеше веднъж завинаги и свежите ветрове на Божията любяща доброжелателност се надигнеха от изворите на мира. Тогава този свят ще стане съвсем друг и земята ще засияе със светлината на своя Господ Бог.

Ако има някаква надежда, то тя е единствено в Божиите щедри дарове: да получим Неговата даваща сила благодат, борбите и споровете да престанат и жестоката сеч на окървавената стомана да бъде заменена от нектара на приятелството, почтеността и взаимното доверие. Колко сладък би бил вкусът на този ден и колко уханен неговият аромат.

Бог ни дарява възможността новата година да дойде с обещанието за нов мир. Дано Той помогне на вашата общност от достойни хора да сключи справедлив договор и състави точно и категорично споразумение, за да бъдете благословени навеки, отвъд безкрая на времето.

[Адресирано до читателите на „Крисчън Комън-уелт“, 1 януари 1913 г.]

221. О, вие, които стоите твърдо зад Споразумението! Поклонникът спомена всеки един от вас и помоли за отделно писмо до всекиго, но този скитник в пустинята на Божията любов е възпрепятстван да го стори поради голямата си заетост и многобройните си грижи; и тъй като от Изток и от Запад го заливат със същински порой от писма, ще бъде невъзможно да изпрати отделно писмо на всекиго, поради което това единствено писмо е адресирано до всеки от вас, за да зарадва душите ви и стопли сърцата ви, като добре отлежало вино.

О, непоколебими възлюбени! Божията благодат се излива като из ведро над човечеството, също като дъждовете през пролетта, и лъчите на явната Светлина карат небето да завижда на земята. Но уви, слепите са лишени от тази щедрост, нехаещите нямат достъп до нея, останалите без сили са загубили надежда, а умиращите си отиват от света – и затова, също като буйно течащите води, този безконечен поток благодат се стича обратно към своя прастар извор в невидимото море. Само малцина я приемат и получават своя дял от нея. Затова нека се уповаваме на онова, което ще извърши силната десница на Многообичания.

Ние вярваме, че с времето спящите ще се събудят, нехаещите ще разберат и отхвърлените ще бъдат посветени в тайните. Сега приятелите трябва да работят в тази насока с цялото си сърце и душа, и да положат изключителни усилия, за да бъдат съборени бастионите на раздора и блясъкът на единството да поведе всички хора към съгласие и единение.

Днес първата и най-важна необходима е единството и съгласието между Божиите възлюбени, за да бъдат те като едно сърце и душа и докато в тях има живот, да се противопоставят с общи усилия на неразбирането и враждебността на заобикалящия ги свят. Те трябва да сложат край на невежеството и предразсъдъците на всички народи и религии на земята, и да накарат всеки човек да разбере, че

всички хора са листата на един и същи клон и плодовете на едно и също дърво.

Но докато дойде това време, когато приятелите ще постигнат пълно единство помежду си, как ще могат те да призовават другите към съгласие и мир?

Душата, що за живот сама не разцъфти,
Нима ще може тя с живот другия да надари?

Помислете върху това във връзка с другите форми на живот и нека това ви бъде за урок: облаците, които се разпръскват, не могат да предизвикат дъжд и скоро съвсем изчезват; стадото овци, ако се втурне в различни посоки, става плячка на вълка, а птиците, които летят сами, много бързо попадат в ноктите на ястреба. Какво по-убедително доказателство може да има от това, че съгласието и единството водят до преуспяване, а раздорът и уединението – до злочестина; защото те са най-сигурният начин да се достигне до горчиво разочарование и до провал.

Светите Божии Проявления са били изпратени на земята, за да направят явно за всички единството на човечеството. В името на тази цел Те са понасяли безброй несгоди и страдания – за да могат многобройните и толкова различни народи на света да се съберат в една общност под сянката на Божието Слово и да живеят като един народ, и с радост и добра воля да служат като пример за единството на човешкия род на земята. Затова желанието и стремежът на приятелите трябва да бъде да съберат и обединят всички народи, за да могат всички да получат голяма глътка чисто вино от чашата, „калена в камфоровия извор“.¹ Нека те накарат различните народи да станат като един и уредят враждуващите помежду си племена да се обичат, вместо да се

¹ Коран 76:5

избиват взаимно. Нека освободят от веригите им пленниците на плътските желания и приобщят отхвърлените към божествените тайни. Нека дадат на лишените дял от даровете на днешния ден и посочат на безутешните пътя към неизчерпаеми съкровища. Такава благодат може да се постигне с думи, средства и дела, които са от Невидимото Царство, но ако те липсват, никога нищо няма да се получи.

Божие одобрение е залогът за този благослов; свещената Божия щедрост раздава тези прекрасни дарове. Божиите приятели имат подкрепата на Царството във висините и печелят победите си с помощта на многочислените армии на най-великото ръководство. Така те ще преодолеят бързо всяка трудност и ще решат лесно всеки проблем.

Вижте колко леко вървят работите на онова семейство, в което има съгласие и единство; как прогресират и преуспяват неговите членове. Делата им са в пълна изправност и те се радват на добро самочувствие и на спокойствие; уверени са в себе си, положението им е стабилно и всички им завиждат. Такова семейство с всеки изминал ден само прибавя към достойнствата си и към трайно завоюваната си репутация. Ако разширим малко сферата на съгласието и включим в нея жителите на едно село, които искат да живеят в единение и любов, и общуват в дух на доброжелателство помежду си, ще видим какъв голям напредък ще постигнат те и колко уверени и защитени ще се чувстват. Нека след това разширим тази сфера още малко и вземем всичките жители на един град: ако те изградят помежду си здрави връзки на единство, колко много ще напреднат, и то за кратко време, и какво влияние ще започнат да упражняват. А ако тази сфера на съгласие продължи да се разширява, т.е. ако жителите на една цяла страна израснат с миролюбиво настроение и се стремят от цялото си сърце и душа да си сътрудничат и да живеят в единение, и ако се отнасят с обич и доброжелателство един към друг, то тази страна ще

се сдобие с непомръкваща радост и непреходна слава. В нея ще има мир, изобилие и всестранно благополучие.

Помислете само: какво би се случило, ако всички племена и общности, всички нации, страни и територии на земята се съберат в едно под едноцветната шатра на единството и с ослепителните лъчи на Слънцето на истината провъзгласят човешката универсалност; ако накарат всички народи и вероизповедания да отворят широко обятията си един за друг, ако учредят Световен съвет и предприемат изграждането на здрави взаимовръзки между отделните членове на обществото? Не може да има никакво съмнение, че небесният Възлюбен, с цялата Си прелестна красота, ще се появи в пълния Си блясък пред обединилото се човечество, придружен от внушителната армия на божественото одобрение и земните благословени дарове.

Затова, о, Божии възлюбени, вложете цялото си старание и направете всичко, което е по силите ви, за да бъдете като един човек и да живеете в мир помежду си – защото вие всички сте капките вода на един океан, листата на едно дърво, перлите на една бисерна мида, цветята и омайните треви на една и съща градина. А когато успеете да постигнете това, опитайте се да се обедините и с онези, които изповядват другите религии.

Трябва да бъдете готови да пожертвате дори и живота си един за друг. Трябва да бъдете безкрайно добри към всяко човешко същество. Не казвайте за никого, че ви е чужд и не мислете за никого като за свой враг. Дръжте се така, като че ли всички хора са ваши близки родственици и скъпи приятели и живеете така, че този ефимерен свят да стане прекрасен и тази грозна купчина прах да се превърне в палат на удоволствията. Така ви съветва злочестият Абдул Баха.

222. О, бездомни скитници по Божия Път! Благоденствието, доволството и свободата, макар и толкова желани и рад-

ващи човешкото сърце, не могат по никакъв начин да се сравнят с изпитанията на скиталчеството и злощастията по пътя към Бога; защото такова изгнание е благословено и след него непременно идва милостта на Провидението. Радостта от спокойствието и уютът на дома и наслаждението от безгрижието ще отминат, а блаженството на бездомното скиталчество ще трае вечно и изключителните му последици ще станат явни за всички.

Преселването на Аврам от родната му земя предизвикало щедрите дарове на Преславния, а залезът на най-ярката звезда над Ханаан разкрил за очите на хората сиянието на Йосиф. Бягството на Моисей, Синайския Пророк, накарало да се яви Пламъкът на Божия Огън, а идването на Иисус съживило с диханието на Светия Дух света. Прогонването на Мохамед, Божия възлюбен, от Неговия роден град дало тласък на възхвалата на Божието Свещено Слово, а изгнанието на Свещената красота разпространило светлината на Неговото божествено Откровение навсякъде по света.

Внимавайте добре и не забравяйте никога това, о, проникновени люде!

223. О, синове и дъщери на Царството! Получих писмото ви и от съдържанието му разбрах че, хвала на Бога, вашите сърца са безкрайно чисти и се наслаждават на Божиите радостни вести. Огромното мнозинство от хората са заети със собственото си аз и със земните си желания, затънали са в бездната на ада и са пленници на материалния свят – изключение правят само онези, които са се освободили от оковите на материалното и подобно на бързолетящи птици, се стрелкат в безкрая на небето. Те са бодри и бдителни, и стоят далеч от мрака на земния свят; най-голямото им желание е да видят хората освободени от принудата на борбата за съществуване, земята – обляна от сиянието на ду-

ховността и любовта на царството във висините, а народите, общуващи в дух на най-голямо доброжелателство помежду си, и да съдействат за осъществяването на най-тесни и искрени връзки между различните религии, както и превръщането в дело на идеала за самопожертвувателност. Тогава светът на хората ще се превърне в Божие Царство.

О, приятели, направете усилие! Всеки разход се нуждае от приход. Днес хората непрекъснато изразходват, защото войната не е нищо друго освен разход на хора и на богатство. Най-малкото, което можете да направите, е да се заемете с дейност, която ще бъде от полза за човечеството и така да компенсирате отчасти загубите му. И може би божественото одобрение ще подкрепи усилията ви да отстоявате каузата на дружбата и разбирателството между хората и замяната на враждата с любов; да съдействате за приключването на световната война в облага и взаимна обич. Това желание ще се осъществи с помощта на силата на Царството.

224. О, ти, който си Божи слуга! Получих писмото ти, чието съдържание е възвишено, а целта му – благородна и изключително полезна. Светът на хората се нуждае от голямо подобрение, тъй като представлява джунгла, в която цъфтят безплодни дървета и избухват никому ненужни бурени. И ако въобще някъде в нея се намери дърво, което дава плод, то е засенчено от безплодните корони около него; ако поникне цвете, то е скрито и невидимо за очите. Светът се нуждае от вещи градинари, да заменят безплодните дървета с такива, които дават плод и да отгледат на мястото на безполезните бурени рози и уханни треви. Затова дейните и бдителни люде работят неуморно ден и нощ; те се стремят да се доближат колкото се може повече до небесното Царство и да станат по този начин проявители на безгранична щедрост и образцови градинари за горите на човеш-

ката джунгла. Така светът на хората ще бъде изцяло променен и даровете на милосърдието ще станат явни.

225. О, обитатели на Преславното Царство! Два призива за успех и благополучие се издигнаха от висините на човешкото щастие и те разбудят спящите, връщат зрението на слепите, разума на неразумните, слуха на глухите и говора на немите и възкресяват мъртвите.

Единият е призивът за цивилизацията и напредък за материалния свят. Той се отнася до света на видимото, защитава принципите на материалния прогрес и подготвя материалните постижения на човечеството. Той включва законите и правилата, изкуствата и науките, върху които се гради развитието на човечеството – закони и правила, които са плод на високи идеали и дело на велики умове и които са се развивали през вековете благодарение на усилията на мъдри и ерудирани личности. Разпространител и изпълнител на този призив е справедливото правителство.

Другият е затрогващият сърцето призив на Бога, чието духовно учение е гаранция за непреходната слава, вечното щастие и блясъкът на света на хората, и силата която кара атрибутите на милосърдието да се проявят и в земния, и в отвъдния живот.

Този втори призив се основава на съветите и указанията на Бога, както и на предписанията и алтруистичните чувства, отнасящи се към сферата на морала, които като ярка светлина сияят в огъня на земните реалности. Неговата всепроникваща сила е Словото Божие.

И все пак, докато материалните постижения и човешките достойнства и завоевания не бъдат подкрепени от духовно усъвършенстване, добродетелност и милосърдие, развитието няма да доведе до желания резултат и щастieto на човечеството, което е неговата върховна цел, няма да бъде постигнато. Защото, въпреки че от една страна матери-

алните постижения и прогрес създават благополучие, което е прекрасно доказателство за предначертаните от тях цели, от друга страна над света са надвиснали страшни бедствия и му предстоят ужасни страдания.

Следователно, ако погледнеш чистата и методична подредба на отделни царства, градове и села, с техните радващи окото красоти, богатството на природните им ресурси, съвършенството на използваната техника, удобството на превозните им средства, широкия обхват на познанията им за материалния свят, големите изобретения и колосалните им начинания, изключителните открития и научни постижения, ти ще достигнеш до извода, че цивилизацията допринася за щастието и напредъка на човечеството. Но ако обърнеш очи към създадените от хората адски машини, към развитието на силите на разрушението и новооткритите средства за унищожение, които изтръгват из корен дървото на живота, ще ти стане съвършено ясно, че цивилизацията е неотделима от варварството. Варварство и прогрес ще вървят ръка за ръка, докато материалната цивилизация не бъде потвърдена от Божественото ръководство, откровенията на Премилостивия и добродетелите на نابожността, и докато не бъде подкрепена от свято и благородно поведение, от идеалите на Царството и от благодатното лъчение на Селенията на Могъществото.

Виж как най-напредналите и цивилизовани страни в света са се превърнали в арсенали, а континентите на земята – в огромни лагери и полесражения, как народите са се оформили като отделни въоръжени нации, а правителствата се надпреварват кое от тях да стъпи първо на пътя на масовите убийства и кръвопролитие, обричайки по този начин човечеството на най-ужасни страдания.

Ето защо цивилизацията и материалният прогрес трябва да бъдат съчетани с най-великото Ръководство, за да може този земен свят да се превърне в сцена, на която ще се извисяват даровете на Царството, а материалните постиже-

ния да бъдат неизменно обливани от бляска на Милосърдечния. Така красотата и съвършенството на света на хората ще се разкрият пред очите на всички в цялата им прелест и великолепиe, и на земята ще се възцари вечно щастие.

Хвала на Бога, през всички времена и епохи е звучал призивът към цивилизацията, човечеството ден след ден е вървяло напред, отделните страни и народи са се развивали скокообразно и материалният прогрес е следвал своя възход, докато светът на съществуването добил способността да възприема духовното учение и да се вслушва в Божествения Зов. Кърмачето преминава през различни стадии, във всеки от които расте и се развива, докато тялото му достигне своята зрялост. Веднъж достигнало до този стадий, то придобива способността да проявява духовни и интелектуални качества. В него блясва светлината на разума, разбирането и познанието, и се разгръщат духовните му сили. По същия начин в този земен свят човешкият вид е претърпял постепенни физически промени и бавно се изкачвал по стъблата на цивилизацията, изграждайки в себе си необикновените достойнства, добродетели и способности на човешката природа в тяхната най-прекрасна форма, докато се научил да изразява великолепието на духовното съвършенство и на небесните идеали и да се вслушва в Божия зов. И тогава прозвучал призивът на Царството, духовните добродетели и съвършенства се разкрили за хората, Слънцето на истината изгряло и се разпространило учението за Най-великия мир, единството и универсалността на човешкия род и на неговия свят. Ние се надяваме, че блясъкът на тези лъчи ще става все по-силен, а сиянието на добродетелта все по-ярко, за да бъде осъществена целта на всемирния процес на развитие на човечеството и Божията любов да грейне в цялата си красота и прелест, и да заслепи и омае сърцата на всички хора.

О, Божии възлюбени! Разберете, че щастieto на човечеството се крие в единството и съгласието и че духовният

и материалният напредък зависят от любовта и разбирателството между хората. Погледнете живите същества, по-специално тези, които пасат, и онези, които ги разкъсват. Всеки вид от хищните зверове живее отделно от другите видове на своя биологичен род и питае към тях абсолютна враждебност; при всяка среща помежду им, те се нахвърлят едни срещу други и се бият до смърт, с оголени зъби и нокти. Такова е поведението на дивите животни и кръвожадните вълци, които са месоядни, живеят уединено и се борят за живота си. Кротките, добродушните и мирни животни обаче, независимо от това дали принадлежат към рода на птиците или са тревопасни, общуват помежду си в дух на пълно съгласие, обединени в ята или стада и прекарват живота си в радост, щастие и доволство. Такива са птиците, които се задоволяват с няколко зрънца и са благодарни за малкото, което имат; те са винаги весели и щастливи и изливат радостта си във великолепни и мелодични песни, летейки над поля, долини, възвишения и планини. По същия начин и тревопасните животни, каквито са например овците, антилопите и газелите, съжителстват в най-голямо разбирателство, близост и съгласие, търсейки прехраната си из просторите на равнини и степи в състояние на пълно доволство. Но дивите кучета, вълците, тигрите, хиените и другите хищни животни живеят в пълно отчуждение, тъй като се скитат и ловуват поотделно. Тревопасните животни и птиците нито се отбягват, нито си пречат, когато се съберат на общите им за паша или почивка места, а се приемат с взаимно доброжелателство, за разлика от хищните зверове, които веднага се нахвърлят едни върху други, когато някой от тях се промъкне в чужда бърлога или леговище; нещо повече, дори ако само мине покрай нея, обитателят ѝ незабавно се спуска върху му, за да го разкъса.

И така ясно и очевидно е, че и в животинското царство любовта и близостта са резултат от кротък нрав, невинна природа и достойни за похвала качества, докато изола-

цията и разединението са характерни за свирепите и диви зверове.

Всемогщият не е създал човека с нокти и зъби като у хищните животни; нещо повече, човешкият образ е оформен така, че притежава най-прекрасни качества и най-съвършени добродетели. Затова и благородството на това творение и достойнствата на този облик изискват от човека да се отнася с чувство на любов и близост към собствения си биологичен вид, както и да постъпва честно и справедливо към всички живи същества.

Помислете върху това, че източникът на благосъстоянието, радостта, щастието и доволството на човечеството са единението и разбирателството, докато несъгласието и раздорът неизменно водят да изпитания и унижения, тревоги и поражения.

Но хиляди пъти, уви, човек пренебрегва всичко това и не иска и да знае за него и ежедневно се перчи наляво и надясно с отличителните белези на диво животно. Погледнете го само! Той ту се превръща в свиреп тигър, ту в пълзяща отровна змия. А върховното и най-прекрасно постижение на човека са онези качества и атрибути, които са изключително притежание на ангелите от Върховното Множество. Затова, когато човек проявява достойни за похвала качества и висок морал, той се превръща в небесно създание, в ангел от Царството, в божествена реалност и ангелско сияние. Ако обаче се въвлече в раздори, войни и кръвопролития, той става по-отвратителен и от най-свирепия див звяр, защото ако в една нощ кръвожадният вълк е разкъсал една овца, човекът е избил хиляди себеподобни на бойното поле, покривайки земята с труповете им и омеквайки пръстта с кръвта им.

С една дума човекът е дарен с двойствена природа: ако, от една страна, той се стреми към нравствена възвишеност и интелектуално съвършенство, от друга, проявява наклонност към животинска деградация и плътски пороци. Ако тръгнете да обикаляте страните на земното кълбо, ще види-

те в някои от тях следите на разруха и на унищожение, а в други – белезите на цивилизованост и на развитие. Опустошението и разрухата са резултат от войните, несъгласието и враждата, докато развитието и прогресът винаги са плод на добродетелността, съгласието и сътрудничеството.

Ако човек пропътува из пустините на Средна Азия, ще види колко много градове, някога големи и проспериращи като Париж и Лондон, сега са разрушени и изравнени със земята. От Каспийско море до река Оксу се простират големи и безлюдни равнини, пустини, необятни необитаеми пространства и долини. В продължение на два дни и две нощи руската железница преминава през разрушените градове и обезлюдени села на тези пустеещи земи. Някога тази равнина е давала плодовете на най-напредналите цивилизации в миналото. Белезите на прогреса и на изящството се виждали навсякъде, изкуството и науката били покровителствани и насърчавани, занаятите и промишлеността процъфтявали, търговията била ефективна, селското стопанство високо производително, а устоите на управлението и държавността – здрави и солидни. Днес тази необятна земя е предимно закрила и убежище за туркменските племена и арена на свирепите битки на дивите зверове. Древните градове, като например Гурджан, Ниса, Абиорд и Шахристан, прочути някога в целия свят в изкуствата и науките си, с индустрията и културата си, известни със своето богатство и величие, с благоденствието и изящството си, били предадени на забрава и се превърнали в пустош, където се скитат на воля кръвожадни вълци. Тази разруха и опустошение настъпили в резултат на войните и враждите, несъгласието и раздора между персийците и турците, които се различавали по религия и обичаи. Владеещите съзнанието на хората религиозни предразсъдъци били толкова упорити и непокланни, че безбожните водачи дали път на проливането на невинна кръв, унищожаването на собствеността и оскверняването на семейната чест. И това е само един пример.

Следователно, когато обикаляш света, ще стигнеш до извода, че всеки прогрес е плод на разбирателство и на сътрудничество, а разрухата – последствие от враждата и ненавистта. Но въпреки това, светът на хората нито си взема бележка, нито се отърсва от дрямката на нехайството и безотговорността. Човекът продължава да подклажда разногласия, спорове и конфликти, за да сформира кохортите на войната и да връхлети с легионите си на полето на кръвопролитие и масовата сеч.

А сега, спри се на явлението съставяне и разпадане, съществуване и несъществуване. Всяко нещо в нашия условен свят е изградено от множество различни атоми и съществуването му зависи от тяхното съчетание. Казано с други думи, с помощта на божествената съзидателна сила се образува съединение от прости елементи, така че от тази смес се получава самостоятелен организъм. Това е принципът, който лежи в основата на всяко съществуване. Но когато редът бъде нарушен, настъпи процес на разложение и се получи разпадане, създаденото престава да съществува. Това ще рече, че унищожението се предизвиква от разлагане и разпадане. Следователно, привличането и съчетаването на отделните елементи е източник на живот, а разединението, разпадането и разделянето водят до смърт. И така, навсякъде свързващите и притегателни сили дават плодотворни резултати, докато отчуждението и алиенацията причиняват хаос и унищожение. Всички живи същества, като растенията, животните и хората се появяват на света благодарение на сродството и на привличането, а несъгласието и разединението водят до разложение и разрушение.

Следователно това, което благоприятства общуването, привличането и единението между човешките чедра, е източникът на живот за света на хората, а онова, което причинява разделение, антипатия и отчуждение, води човечеството към гибел.

И ако ти, минавайки край поля и насаждения, видиш, че засадените растения, цветя и уханни поправки растат

буйно едни до други, като истински образец на единството, това е доказателство за факта, че тази градина цъфти под грижите на вещ и опитен градинар. Но ако я видиш в състояние на безредие и запуснатост, ще си извадиш извода, че са ѝ липсвали надзорът и вниманието на добрия стопанин и затова в нея растат само бурени.

Ясно е следователно, че разбирателството и сплотеността са показателни за обучението на Истински Възпитател, а разделението и изоляцията са доказателства за диващина и липсва на божествено възпитание.

Критично настроеният и несъгласен с тази теза човек може да възрази, че отделни народи, раси, племена и общности на света имат специфични и най-разнообразни обичаи, навици, вкусове, характер и нрави, влечения и представи, че начинът им на мислене и разбиранията им са противоположни едни на други и следователно, не е възможно да бъде постигнато истинско единство и да съществува пълно съгласие между хората.

В отговор ще кажем, че различията биват два вида. Едните от тях стават причина за унищожение и са като омразата, съществуваща между воюващите племена и народи, които се стремят към взаимното си изстребление, разбивайки семействата, лишавайки ги от спокойствие и удобства и предприемайки масова сеч. Другите, които са белег на разнообразие, са израз на съвършенство и причина за появата на даровете на Преславния Господ Бог.

Вижте цветята в градината: макар и различаващи се по вид, цвят и форма, тъй като са напоявани от водите на един и същи вятър и укрепвани от лъчите на едно и също слънце, пъстротата и разнообразието им засилват тяхното очарование и ги правят още по-красиви. Така и когато обединяващата сила и всепроникващото влияние на Божието Слово окажат своето въздействие, разликите в обичаите, нравите, навиците, представите, схващанията и наклонностите разхубавяват света на хората. Тези различия са като естестве-

ното несходство и многообразие на органите и крайниците на човешкото тяло, защото всеки от тях допринася за красотата, работоспособността и съвършенството на цялото. Когато тези различни крайници и органи се обединят под влиянието на върховната човешка душа и нейната сила проникне в отделните части на тялото и в неговите вени и артерии, различията засилват хармонията, разнообразието укрепва любовта, а множествеността е най-важният фактор за взаимовръзка и съгласуваност.

Колко неприятно за очите би било, ако всички цветя и растения, всички листа, цветове, плодове, клони и дървета в тази градина бяха еднакви по форма и цвят! Разнообразието на форми и цветове прави по-богата и по-красива градината и засилва нейното въздействие. По същия начин и когато различията в начина на мислене, в темперамента и характера се обединят под властта на една централна сила, красотата и великолепието на човешкото съвършенство ще се разкрият и ще станат явни за всички. Само небесното могъщество на Словото Божие, което управлява и стои над всички сътворени неща, може да приведе в хармония различаващите се схващания, чувства, представи и убеждения на човешките чедра. Истина ви казвам, то е силата, която прониква във всичко, двигателят на човешките души, обединителят и регулаторът в света на хората.

Хвала на Бога, днес блясъкът на Словото Божие озари всички хоризонти и светлината му събра хора от всички секти, раси, племена, националности и общности, обединение помежду им и действащи в пълна хармония едни с други. О, колко много събрания се провеждат с благородното присъствие на хора от най-различни раси и вероизповедания! Всеки, който ги посети, ще остане поразен и може с пълно право да предположи, че всички присъстващи идват от една страна и са членове на една общност, имат обща националност, един и същи начин на мислене, една вяра и общи разбирания, а всъщност, един е американец, а друг –

африканец, един е дошъл от Азия, а друг от Европа, един е родом от Индия, а друг – от Туркестан, един е арабин, друг е таджик, трети – персиец, а четвърти – грък. Но въпреки цялото това многообразие, те общуват помежду си в пълна хармония и единство, в дух на съвършена любов и независимост, говорят с общ глас, имат общ начин на мислене и обща цел. Истина ви казвам, това е резултат от всепроникващата сила на Словото Божие. Дори и всичките сили на вселената да се обединят, те не биха могли да осъществят и едно единствено събрание, което да е така проникнато от чувства на любов, взаимна привързаност и въодушевление, че да успее да обедини в едно членовете на различните раси и националности и да издигне от самото сърце на света глас, който ще премахне войната и враждите, ще изкорени и ще възцари единството и хармонията между хората.

Нима има сила, която може да се противопостави на всепроникващото влияние на Словото Божие? Кълна се в Бога, че не! Доказателствата за това са ясни и неоспорими. Който гледа с очите на справедливостта, ще бъде удивен и смаян и ще потвърди, че всички народи, вероизповедания и раси на света трябва да бъдат щастливи, доволни и благодарни за учението, съветите и предписанията на Бахаулла. Защото тези божествени заповеди укротяват всеки див звер, превръщат пълзящото насекомо в рееща се в небето птица, и правят от хората ангели на Царството, от човешкия свят – събирателен център за качествата на милосърдието.

Освен това, от всекиго се изисква да проявява послушание, подчинение и лоялност към собственото си правителство. Днес никоя държава в света не се радва на мир или спокойствие, защото сигурността и доверието са си отишли от хората. И управлявани и управляващи са еднакво застрашени от опасност. Единствената група хора, които са еднакво застрашени от опасност. Единствената група хора, които в днешно време се подчиняват мирно и лоялно на законите и на правителствените наредби и се отнасят искрено и поч-

тено с всички, са членовете на тази онеправдана общност. Защото, докато всички секти и раси в Персия и Туркестан са заети със собствените си интереси и се подчиняват на своите правителства, движени единствено от надеждата за възнаграждение или страх от наказание, бахаите са истински доброжелатели на правителството, подчиняват се на законите и питаят любов към всички народи.

Това подчинение и покорство е дълг на всички според ясните и недвусмислени текстове на Преславната красота. Затова вярващите в съгласие с повелята на Единствения Истински проявяват най-голяма искреност и доброжелателство към всички народи. И ако някой действа в нарушение на правителствените разпоредби, трябва да се счита отговорен за това пред Бога и ще понесе Божия гняв и наказание за своите грехове и престъпления. Учудващо е, че въпреки това някои от правителствените служители гледат на бахаите като на зложелатели, докато членовете на други общности считат за свои доброжелатели. Милостиви Боже! Неотдавна, по време на всеобщата революция и вълненията в Техеран и други провинции на Персия, се оказа, че нито един бахай не е взел участие и не е бил замесен в тях. Поради тази причина бахаите бяха упреквани от невежите люде за това, че са се подчинили на повелята на Благословеното съвършенство и са се въздържали от всякаква намеса в действия от политически характер. Те не поддържат връзки с никакви партии, а се занимават само със собствените си дела и професия и изпълняват собствените си задължения.

Всички Божии приятели ще потвърдят, че от всяка гледна точка Абдул Баха е доброжелател на всички правителства и народи и се моли най-искрено за техния успех и напредък и особено за този на двете големи източни държави, защото тези две страни са родната земя и мястото на заточението на Бахаулла. Във всички свои произведения и послания Той се отзовава благоприятно за техните правителства, възхвалява ги и призовава божественото да се спусне

над тях от прага на Единствения истински Бог. Преславната красота – дано животът ми бъде принесен в жертва за Неговите възлюбени – отправяше молитви от името на Техни императорски Величества. Милостиви Боже! Колко странно, че въпреки тези убедителни доказателства всеки ден се случва нещо неприятно и възникват трудности. Но ние и Божиите приятели в никакъв случай няма да отслабим старанието си да бъдем хора искрени, лоялни и с добра воля. Ние винаги трябва да бъдем постоянни и твърди в своята вяроност и преданост и да се молим за доброто на всички.

О, Божи възлюбени, сега е времето да проявите твърдост, непоколебимост и постоянство в Божието Дело. Не бива да съсредоточавате вниманието си в личността на Абдул Баха, защото Той скоро ще ви каже сбогом, а отправете погледа си към Божие Слово. Ако Словото Божие се разпространява, то радвайте се и бъдете щастливи и благодарни, нищо че Абдул Баха живее под заплахата на меча или влачи тежестта на затворническите вериги. Защото важен е Свещеният храм на Божието Дело, а не физическото тяло на Абдул Баха. Божиите приятели трябва да действат с такава непоколебимост, че когато и да се случи стотици хора като Абдул Баха да станат прицел на стрелите на страданието, никой от тях да не трепне и да не се разколебае в своята решителност и твърдост, във въодушевлението и предаността си в служба на Божието Дело. Самият Абдул Баха е слуга пред Прага на Благословената красота и проява на истинско и абсолютно покорство пред Прага на Всемогъщия. Той няма друго положение или звание, няма друг ранг или власт. Това е моята върховна Цел и моят вечен Рай, моят Садратул-Мунтах. С Преславната красота и Превъзнесения, неговия Вестител – дано животът ми бъде принесен в жертва за Тях – беше сложен край на появата на Божието самостоятелно и универсално Проявление. И в продължение на хиляда години всичко ще бъде озарявано от Неговата светлина и подкрепяно от океана на Неговата милост.

О, Божии възлюбени! Това наистина е моето последно желание и съветът ми към вас. Затова благословен е този, комуто Бог помага да следва записаното върху този свитък, чиито думи са осветени от общоприетите от хората символи.

226. О, ти, който си Божи слуга! Получих писмото ти, което много ме зарадва. Ти изразяваш горещото си желание аз да присъствам на Конгреса за мир. Аз обаче не посещавам подобни политически конференции, защото установяването на мира е постижимо само със силата на Божието Слово. Когато бъде свикана конференция с представители на всички народи на земята и тя работи в дух и под въздействието на Словото Божие, тогава световният мир ще бъде осъществен, но иначе това е невъзможно.

За момента е сигурно, че е постигнат временен мир, но той няма да бъде траен. Всички правителства и народи се умориха от войната, от комуникационните трудности и огромните разходи, от дадените жертви, от страданието на жените и на хилядите сираци и бяха тласнати принудително към мира. Но този мир не е постоянен, той е временен.

Ние се надяваме, че силата на Божието Слово ще установи мир, който ще бъде винаги здрав и надежден.

227.¹ О, многоуважавани пионери сред доброжелателите на човечеството!

¹ Това е първата част от отговора на Абдул Баха на писмо, изпратено до Него от Изпълнителния комитет на Централната организация за траен мир. Посланието, описано от Шоги Ефенди в „Бог минава край нас“ като „изключително важно“ и носещо дата 17 декември 1919 г., било предадено на Комитета в Хага от специална делегация.

Писмата, които сте ни изпращали по време на войната, не сме получили, но писмото ви от 11 февруари 1916 г. току що пристигна и веднага ви отговаряме. Намерението ви е твърде похвално, защото вие служите на човечеството, а това е пътят към щастието и благоденствието на всички хора. Последната война показва на света и на хората, че войната е разрушение, а световният мир – изграждане; войната е смърт, а мирът – живот; войната е хищност и кръвожадност, а мирът благодат и човечност; войната принадлежи към света на материалното, а мирът е част от основата на Божията религия; войната е непрогледна тъмнина, а мирът – небесна светлина; войната е рушителят на сградата на човешкия род, а мирът е вечният живот на света на хората; войната е като хищен вълк, а мирът като ангелите небесни; войната е борба за съществуване, а мирът е взаимопомощ и сътрудничество между народите на земята и източник на благоволенieto на Единствения Истински в небесните селения.

Няма човек, който да не е убеден, че днес най-важният проблем на света е всеобщият мир. Всеки, който разсъждава правилно и справедливо, свидетелства за това и се прекланя пред това високоуважавано Събрание, защото неговата цел е обгърналият ни мрак да се превърне в светлина, жестокостта в доброта, мъката в блаженство, нуждата и изпитанията в охолство и покой, а враждебността и омразата – в разбирателство и любов. Затова усилията на тези уважавани люде са достойни за одобрение и похвала.

Но мъдрите хора, които си дават сметка за взаимовръзките между същността на нещата, смятат, че нищо, взето само за себе си, не е в състояние да окаже необходимото въздействие върху човешката реалност, защото, докато умът и волята на хората не се обединят, не може да бъде постигнато нищо съществено. Днес световният мир е от изключително значение, но за да бъде той положен върху сигурни основи и изграден твърдо и непоклонимо, абсолютно

необходимо е да се осъществи единство в мисленето и съзнанието.

Затова Бахаулла преди петдесет години изложи и разтълкува въпроса за световния мир по времето, когато беше интерниран в крепостта Ака и беше само един онеправдан затворник. Той писа по този толкова важен проблем за световния мир до всички велики владетели на света и го постави пред Своите приятели от Изтока. Хоризонтът на Изтока беше потънал в пълен мрак, народите проявяваха дълбока омраза и враждебност едни към други, религиите бяха в кървава разпра помежду си и навсякъде цареше непрогледна тъмнина. Такова беше времето, когато Бахаулла изгря като слънце на източния хоризонт и озари цяла Персия със светлината на Своето учение.

Един от принципите на Неговото учение е обявяването на световен мир. Събирали се заедно толкова много Негови последователи от различни националности, религии и секти, че се сформирали забележителни събрания на хора от всички народи и религии на Изтока. Всеки, който присъствал на тези събрания, виждал там една единствена нация, едно ръководно начало, един път и един ред, защото учението на Бахаулла не се ограничава с установяването на световен мир. То обхваща множество основни принципи, които допълват и подкрепят принципа на световния мир.

Друг от тези принципи е самостоятелното изследване на съществуващата реалност, за да може човечеството да се изтръгне от мрака на подражанието и да достигне до истината, да разкъса и да захвърли тази дрипава и умаляла му вече дреха от преди хиляда години и да облече мантията, изтъкана с най-чисти и светли нишки на стана на реалната действителност. И тъй като реалността е една и не допуска множественост, различните мнения трябва следователно да се слоят в края на краищата в едно.

Друг принцип на учението на Бахаулла е единството на човечеството – всички човешки същества са Божии ов-

ци и Бог е техният добър Пастир. Този Пастир е добър към всички овци, защото Той ги е създал и отгледал, грижи се за прехраната им и ги закриля от опасности. Няма никакво съмнение, че Пастирът е еднакво добър към всичките си овци и ако между тях има невежи, те трябва да бъдат ограмотени, ако има деца, трябва да бъдат отгледани и възпитани, докато достигнат своята зрялост, ако има болни, трябва да бъдат лекувани. Не трябва да съществува вражда и омраза, а невежите и болните да чувстват грижата на добрия лекар.

Друг от принципите на Бахаулла е, че религията трябва да поражда разбирателство и любов. Ако тя се превърне в източник на отчуждение, тогава от нея няма нужда, защото религията е като лекарство – ако влошава състоянието на болния, не е необходимо.

Друг принцип е, че религията трябва да бъде в съгласие с науката и с разума, за да може да въздейства върху човешките души. Нейната основа трябва да бъде здрава и сигурна, а не изградена от подражания.

Един от основните принципи на учението на Бахаулла е, че религиозните, расови, политически, икономически и национални предразсъдъци рушат сградата на човешкото общество и докато тези предразсъдъци господстват, човечеството няма да намери покой. В продължение на 6 000 години историята ни дава сведения за света на хората, който през тези 6 000 години непрекъснато е бил средище на войни и на вражди, на смъртоносни опасности и кръвожадна жестокост. Няма период, през който да не се е водила война в една или друга страна и тази война е била предизвикана или от религиозни, или от расови, или от политически, или от национални предразсъдъци. Установено и доказано е, следователно, че всички предразсъдъци са пагубни за човечеството, и докато те не изчезнат, борбата за съществуване ще продължава да владее света, а алчността и жестокостта ще властват в него. Затова, както е било и в миналото, светът на хората ще може да се спаси от мрака на

материалното и да постигне просветление само ако изостави предразсъдъците си и придобие нравствеността на Царството.

Ако предразсъдъците и враждебността са на религиозна основа, не забравяйте, че религията трябва да бъде източник на разбирателство – в противен случай тя е безплодна. Ако става дума за национални предразсъдъци, имате предвид, че целият човешки род е една нация; всички са произлезли от дървото на Адам, а Адам е коренът на дървото. Това дърво е едно и нациите са неговите клони, а отделните индивиди са като листата, цветовете и плодовете върху тях. Следователно, утвърждаването на различните нации и произтичащото от това проливане на кръв и разрушаване устоите на човешкото общество са резултат от човешкото невежество и от егоистични подбуди.

Що се отнася до патриотичните предразсъдъци, те също са плод на абсолютно невежество, защото цялата земя е една обща страна. Всеки може да живее в което поиска място на земното кълбо. Следователно, целият свят е родно място на човека. Границите са били измислени от хората; при сътворението не е имало никакви граници. Европа, Азия, Африка и Австралия са отделни континенти, но някои хора, движени от лични подбуди и себични интереси, са разделили всеки от тези континенти и са определили дадена част от тях за своя собствена страна. Бог не е поставял граница между Франция и Германия; земите им са непрекъснати. Но през първите столетия на човешкото общество себични хора, в името на собствените си интереси, определили граници и изходи от тях и започнали ден след ден да им отдават все по-голямо значение докато, през следващите столетия, това довело до дълбока омраза, кръвопролития и грабителство. И така ще продължава безкрайно; и ако понятието патриотизъм остане все така ограничено, това ще бъде главната причина за гибелта на света. Никой мъдър и справедлив човек не може да възприеме тези въображаеми

различия. Всяко ограничено пространство, което наричаме своя родна страна, ние считаме за своя родина, докато всъщност земното кълбо, а не някоя ограничена част от него е родина на всички нас. С една дума, ние живеем на тази земя броени дни и накрая ни погребват в нея, тя е нашият вечен гроб. Нима си заслужава да се вълличаме в кръвопролития и да се разкъсваме едни други заради този вечен гроб? Съвсем не разбира се и нито Бог е доволен от такова поведение, нито пък би го одобрил който и да е здравомислещ човек.

Погледнете: благословените животни не се вълличат в патриотичните свади. Те са в най-добри отношения помежду си и живеят в съгласие и разбирателство. Ако например един гълъб от изток, един от запад, един от север и един от юг се съберат случайно по едно и също време на едно и също място, те веднага установяват хармония помежду си. Така е с всички благословени животни и птици. Но дивите зверове, щом се срещнат, се нападат и бият помежду си, разкъсват се едни други и за тях е невъзможно да живеят мирно на едно място. Те всички са саможиви и свирепи, жестоки и войнствени.

Относно икономическите предразсъдъци: съвършено ясно е, че когато връзките между народите се заздравят и обменът на стоки се увеличи, а даден икономически принцип се утвърди и докаже предимствата си в една страна, това в края на краищата ще повлияе и върху другите страни, което ще бъде от полза за всички. Защо тогава са тези предразсъдъци?

Що се отнася до политическите предразсъдъци, трябва да следваме Божията политика и несъмнено Божията политика е по-благородна от човешката. Трябва да следваме Божията политика, а тя се прилага еднакво към всички. Бог се отнася еднакво към всички хора. Между тях не се прави никаква разлика и това е основата на Божествените религии.

Друг от принципите на Бахаулла е създаването на общ език, който да се разпространи сред всички хора. Този принцип е бил разкрит от перото на Бахаулла с цел универсалният език да предотврати възможните езикови недоразумения.

Друг принцип е равенството между мъжете и жените. Човешкият свят разполага с две крила, едното от които са жените, а другото – мъжете. Докато и двете крила не се развият еднакво добре, птицата не може да лети. Ако едното от тях остане слабо, летежът е невъзможен. Докато светът на жените не стане равен със света на мъжете в придобиването на достойнства и добродетели, не може да бъде постигнат истински напредък и благоденствие.

Друг принцип на учението на Бахаулла е доброволната подялба на собственото имущество. Тази доброволна подялба е нещо по-голямо и благородно от равенството и се състои в това, че човек не трябва да поставя себе си над другите и да милее повече за себе си, а с готовност да жертва живота и имуществото си за другите. Но това не бива да се постига по насилствен начин, така че да се превърне в закон и човек да бъде принуден да постъпва според него. Не, човек трябва доброволно и по собствен избор да жертва имуществото и живота си за другите и охотно да дава пари за бедните, така както това се прави от бахаите в Персия.

Един от принципите е и човешката свобода – че с помощта на идеалната Сила човек ще се освободи от веригите на първобитния свят, защото докато е негов пленник, той си остава свиреп звяр, тъй като борбата за съществуване е първоизточникът на всички нещастия и най-голямата злостина.

Друг от принципите на Бахаулла е този, че религията е могъща крепост. Ако тази крепост се разклати и бъде готова да рухне, ще настъпи объркване и хаос и редът на нещата окончателно ще се наруши, тъй като светът на хората разполага с две защитни средства, които предпазват човека от

злосторничество. Едното от тях е законът, който наказва престъпника; законът обаче е препятствие само пред явно-то престъпление, но не и пред скрития грях, докато идеалната защита, а именно Божията религия предпазва и от явното, и от скритото злодеяние, ръководи човека и възпитава у него нравственост, тласка го към придобиването на добродетели и представлява онази всеобхватна сила, която гарантира щастието на човечеството. Но под религия се разбира онова, което е установено чрез търсене, а не от това, което се базира върху обикновено подражание, основите на Божествените религии, а не човешките подражателства.

Сред принципите на Бахаулла е и този, че макар и материалната цивилизация да е едно от средствата за напредъка на света на хората, докато тя не се обедини с Божествената цивилизация, желаният резултат, а именно щастието на човечеството, няма да бъде постигнат. Помислете само! Тези бронирани кораби, които превръщат цял град в развалини за по-малко от час, са плод на Материалната цивилизация; също и оръдията на Круп и пушките на Маузер, динамитът, проводниците, торпилите, военните самолети и бомбардировачите – всички тези оръжия на войната са злокачествените продукти на материалната цивилизация. Ако тя е била съчетана с Божествената цивилизация, тези огнедишащи оръжия никога нямаше да бъдат създадени. Нещо повече, човешката енергия щеше да се насочи изцяло към полезни изобретения и да се посвети на достойни за похвала открития. Материалната цивилизация е като тялото. Колкото и изящно, грациозно и красиво да е, то е мъртво. Божествената цивилизация е като духа, а тялото получава живот от духа, иначе то се превръща в труп. Стана ясно следователно, че човешкият свят се нуждае от диханието на Светия Дух. Без духа светът на хората е безжизнен, без неговата светлина той е в пълен мрак. Защото светът на природата е животински свят. А докато човекът се роди отново от света на природата, т.е. докато стане независим от него,

той си остава по същество животно и Божието учение е онова, което прави от това животно човешко същество.

Друг от принципите на Бахаулла е насърчаването на образованието. Всяко дете трябва да бъде обучавано в науките толкова, колкото е необходимо. Ако родителите са в състояние да покрият разходите на образованието, това е добре. В противен случай общността трябва да осигури средствата за обучението на детето.

Друг от принципите се отнася за справедливостта и правото. Докато те не бъдат осъществени в сферата на съществуването, всичко ще бъде в безпорядък и ще остане незавършено и несъвършено. Светът на хората е свят на потисничество и на жестокост, царство на насилието и на заблудата.

Тези многобройни и най-разнородни принципи, които съставляват най-добрата основа за изграждане щастието на човечеството и са част от даровете на Милосърдечния, трябва да се прибавят към принципа на световния мир и да се обединят с него, за да се получи по-добър резултат. В противен случай, осъществяването на световния мир сам за себе си е трудно дело. Когато принципите на Бахаулла са съчетани със световния мир, те са като маса, отрупана с всякакъв вид прясна и вкусна храна. Всеки може да намери каквото си пожелае на тази Маса на щедростта и изобилието. Ако въпросът се ограничи само до световния мир, желаните и очаквани удивителни резултати няма да бъдат постигнати. Обхватът и възможностите на световния мир трябва да бъдат такива, че всички общности и религии да видят осъществени в него своите най-висши цели. Учението на Бахаулла е такова, че всички общности на света, били те религиозни, политически или етнически, древни или съвременни, виждат в него израз на своята най-висша цел.

Така например различните религиозни общности откриват в учението на Бахаулла утвърждаването на една Универсална религия – религия, която напълно отговаря на съ-

временните условия и бързо лекува и най-неизлечимата болест, която облекчава всяка болка и безотказно пресича действието на всяка смъртоносна отрова. Защото ако ние искаме да подредим и организираме света на хората в съответствие със сегашните религиозни подражателства и така да изградим щастието на човечеството, това е невъзможно и неосъществимо – например, прилагането на законите на Тората, а също и на другите религии в съответствие със сегашните подражателства. В учението на Бахаулла обаче се съдържат в най-съвършена форма устоите на всички Божествени Религии, които принадлежат към добродетелите на човешкия свят и представляват основата на неговото благоденствие.

По същия начин и хората, които ратуват и се борят за свобода, ще намерят в учението на Бахаулла най-убедително и изчерпателно развит принципа за умерената свобода, която гарантира благополучието на света на хората и осигурява поддържането и защитата на съществуващите в него универсални взаимоотношения.

Същото се отнася и за политическите партии – най-добрата политика за ръководство и управление на света. Нещо повече, самата Божествена политика е налице в учението на Бахаулла.

Същото е и що се отнася до партията на „равенството“, която търси решение на икономическите проблеми – всички приложени досега решения са се оказали неприложими, с изключение на икономическите идеи, съдържащи се в учението на Бахаулла, които са осъществими и не причиняват сътресения в обществото.

Така е и с другите партии: ако погледнете задълбочено на нещата, ще установите, че най-висшите цели на всички тези партии могат да се открият в учението на Бахаулла. Това учение представлява всеобхватната и всеобединяваща сила между хората и е осъществимо. Има обаче учения от миналото, като това на Тората, които са неприложими в

днешно време. Същото се отнася и за другите религии и принципите на различните секти и партии.

Да вземем например въпроса за световния мир, във връзка с който Бахаулла казва, че трябва да бъде създаден Върховен съд: въпреки учредяването на Обществото на народите, последното не е в състояние да установи световен мир, но Върховният съд, описан от Бахаулла, ще изпълни отлично тази свещена задача. Ето в какво се състои Неговият план. Народните събрания на всяка страна и нация, т.е. съответните парламенти – ще изберат двама или трима души, които са най-достойните и представителни за страната хора, добре запознати с международните закони и междуправителствените отношения, както и с главните нужди на човечеството на сегашния етап; броят на тези представители ще бъде пропорционален на броя на жителите на съответната страна; изборът им трябва да бъде потвърден от горната камара, конгреса и правителството, а също и от президента или монарха на страната, така че тези хора да бъдат наистина избраници на цялата нация и управляващите я институции; сред тях ще бъдат избрани членовете на върховния съд и по този начин всички народи на земята ще участват в него, защото всеки от делегатите ще представлява най-цялостно и съвършено своята страна. Когато Върховният съд излезе с постановление по някой международен въпрос, няма да има нито повод за недоволство от страна на ищеца, нито основание за възражения от страна на ответника. В случай че някое правителство или народ пренебрегне или забави изпълнението на неподлежащото на оспорване решение на Върховния съд, останалите народи ще се вдигнат срещу него, защото всички страни и правителства на света са поддръжници и защитници на този Върховен трибунал. Вижте върху каква солидна основа е изградено всичко! А с ограниченото по състав и възможности Общество на народите целта няма да бъде постигната както би следвало. Това е истината за положението, така както я изложихме тук. ...

228. О, ти, който си Слуга пред Прага на Бахаулла! Получихме писмото ти от 14 юни 1920 г. Получихме също и писмо, писано от някои от членовете на Комитета за мир и им изпращаме отговор. Предай им го.

Ясно е, че това събрание не отговаря на името, с което се ползва и не е в състояние да сложи в ред и да организира нещата по най-подходящия и сигурен начин. И все пак проблемът, с който се занимава, е изключително важен. Събранието в Хага трябва да има такава сила и въздействие, че думата му да бъде чута от всички правителства и народи. Напомнете на почитаемите му членове, че конференцията в Хага отпреди войната беше председателствана от императора на Русия, а участниците в нея бяха все знаменитости. Но въпреки това тя не можа да предотврати една толкова ужасна война. А сега какво ще стане? Защото в бъдеще сигурно ще избухне нова война, още по-жестоката от последната, и в това не може да има никакво съмнение. Какво може да направи срещата в Хага?

А фундаменталните принципи, формулирани от Бахаулла, се разпространяват от ден на ден. Предай им отговора на тяхното писмо, заедно с изказа на най-добрите си чувства и любов към тях, и ги остави да си гледат тяхната работа. Във всеки случай, те трябва да останат доволни от теб и с тяхно одобрение можеш да отпечаташ и разпространиш това мое обширно послание, което беше вече преведено на английски език.

Колкото до есперантистите, влез във връзка с тях и ако откриеш човек със способности, предай му благоуханията на Живота. На всички събрания говори за учението на Бахаулла, защото днес това има ефект в страните от Запада. И ако те питат за вярата ти в Бахаулла, отговаряй, че ние Го считаме за пръв Учител и Възпитател на света в съвременната епоха и разяснявай подробно, че принципите, отнасящи се до световния мир и другите въпроси, са били формулирани от перото на Бахаулла преди повече от петдесет години.

ни и вече са публикувани в Персия и Индия и разпространени из целия свят. В началото всички са гледали с недоверие на идеята за световен мир, считайки я за невъзможна и неосъществима. Освен това, говори за величието на Бахаулла, за събитията в Персия и Турция, за удивителното Му въздействие върху хората, за съдържанието на Посланията, които Той изпратил до всички владетели и за това как предсказанията Му се сбъднали. Говори също и за разпространението на бахайската Кауза. Свържи се с Комитета за мир в Хага и му оказвай възможно най-голямо съдействие.

Очевидно есперантистите са отзивчиви, а ти си близък с тях и си служиш добре с езика им. Влез във връзка и със есперантистите в Германия и в други страни. Материалите, с които боравиш, трябва да бъдат свързани единствено с принципите. Разпространяването на друга литература не е за препоръчване в настоящия момент. Надявам се божественото одобрение да бъде непрекъснато с теб и да те подкрепя в твоята работа. ...

Не се опечалявай от апатията и студенината, властващи на срещата в Хага и се уповавай на Бога. Ние се надяваме, че за в бъдеще есперанто ще има силно влияние сред хората. Ти сега посяваш семето и то непременно ще поникне. Растежът му зависи от Бога.

229. О, ти, който си искрен и предан слуга на Единствения Истински! Виждам, че си наскърбен и отчаян от световните събития и превратностите на съдбата. Защо е този твой страх и тази мъка? Истински преданите на Преславната красота, тези, които пият с големи глътки от Чашата на Споразумението, не се страхуват от никакви бедствия и не се отчайват в моментите на изпитание. Те виждат в огъня на злощастиято градината на удоволствията, а в океанската бездна – небесните простори.

Ти, който си под закрилата на Бога и под сянката на Дървото на Неговия Завет, защо скърбиш и роптаеш? Бъди уверен и имай доверие. Съблюдавай писмените заповеди на твоя Господ Бог с радост и спокойствие, с искреност и убеденост и бъди доброжелател на страната и правителството си. Той винаги ще те подкрепя с милостта Си и ще те дарява с благослова Си, и желанието на сърцето ти ще се изпълни.

Кълна се в Предвечната красота! – нека животът ми бъде принесен в жертва за Неговите възлюбени, – ако приятелите можеха да осъзнаят каква удивителна власт им е отредил Бог в Своето Царство, те несъмнено щяха да изпаднат във възторг, щяха да се видят увенчани с безсмъртна слава и да бъдат понесени на вълните на блаженството. Скоро всички ще видят колко ярко светлината на Неговата щедра грижа и милост е огряла Неговите възлюбени и какъв бурен океан се е развихрил в сърцата им. И тогава те ще извикат: Блажени сме ние; и нека целият свят се радва!

230. О, многууважаеми! Получихме твоето второ писмо, писано на 19 декември 1918 г. То ни зарадва извънредно много, защото показва твоята твърдост и непоколебимост в Споразумението и Завета, и силното ти желание да възвестиш призива на Божието Царство. Днес призивът на Царството е онази магнетична сила, която привлича човечеството, защото възможностите на хората са големи. Божественото учение е духът на нашето време, нещо повече, то е слънцето на съвременната епоха. Всеки човек трябва да положи усилия булото, покриващо очите на хората, да бъде разкъсано и слънцето да блесне пред тях и да озари погледа и сърцата им.

Днес благодарение на Божията щедрост и подкрепа тази ръководна сила и даровете на милосърдието се намират в теб. Затова вдигни се с цялата си сила, за да дадеш енергия на омекналите кости, зрение на слепците, утеха и

бодрост на угнетените, състрадание и радост на отчаяните. Всяка светлина рано или късно ще угасне освен тази на Царството, която става все по-ярка; всеки зов ще отслабне освен този на Божието Царство, който се издига все по-силно от ден на ден; и всяка пътека ще се изгуби в криволици освен пътят към Царството, който става все по-прав. Небесната мелодия не може да се мери със земната и изкуствените светлини не могат да се сравняват с небесното Слънце. Следователно човек трябва да полага усилия за онова, което е трайно и постоянно, за да може да се надява на просветление, подкрепа и възкресение. ...

Отправлям горещи молитви към небесното Царство твойта баща, майка ти и брат ти да могат с помощта на светлината на ръководството да влязат в Божието Царство.

231. О, цвят върху Дървото на Живота! Честит си ти, че си напрегнал всичките си сили в служба на Бога, че разпространяваш неуморно божественото учение, устройваш събрания и всеотдайно възхваляваш Божието Слово.

Всичко важно в този земен свят има край и всяко забележително постижение – завършек; защото нищо не живее постоянно. Виж например как големите постижения в древността са изцяло заличени и от тях не е останало нищо, с изключение на великото Дело на Божието Царство, което не е имало начало и няма да има край. То само се обновява. В началото на всяко обновление то не получава заслуженото внимание в очите на хората, но щом веднъж окончателно се утвърди, напредва с всеки изминал ден и въздигайки се ежедневно, достига най-горното небе.

Погледни например времето на Христос, което беше време на обновление на Божието Царство. Хората в света не му обърнаха никакво внимание и не осъзнаха значение то му до такава степен, че в продължение на триста години никой не знаеше къде е гробът на Христос, докато не се по-

яви Божията слугиня Елена, майката на Константин, която откри светото място.

Целта ми, разказвайки всичко това, е да покажа колко ненаблюдателни и невежи са хората по света и как в деня на утвърждаването на Царството си остават неразумни и нехайни.

Скоро властта и силата на Царството ще се разпрострат над целия свят и тогава те ще се осъзнаят и ще започнат да оплакват онези, които са били потискани и измъчвани, и ще въздишат и ще се вайкат. Такава е човешката природа.

232. Колкото до президента Уилсън, четиринадесетте принципа, които той формулира, могат да се намерят в по-голямата си част в учението на Бахаулла и затова аз се надявам, че той ще получи одобрение и подкрепа. Сега сме в зората на световния мир и аз вярвам, че неговият ден ще блесне с пълна сила и ще превърне мрака на войната, на враждите и препирните между хората в светлина на единството, на съгласието и обичта.

233. О, верни приятели, о, предани слуги на Бахаулла! Сега, в средата на нощта, когато очите са затворени и всички са положили глави за почивка и дълбок сън Абдул Баха стои буден в пределите на Свещената Гробница и произнася своята гореща молитва:

О, добро и любящо Провидение! Изтокът се раздвижи и Западът се вълнува подобно на вечните морски вълни. Отвсякъде ни облъхва повеят на светостта, а от невидимото Царство ни огряват сияйните лъчи на Слънцето на истината. Звучат химните на божествено-то единство и се развяват знамената на небесната сила и мощ. Ангелският Глас се издигна и като ревът на

Левиатан прокътят призивът към самопожертвувателност и смирение. От всички страни се чува победоносният вик Я, Бахаул Абха и призивът Я, Алиюл Алахти по цялата земя. Светът живее единствено с възторга от Великолепието на Единствения Покорител на сърцата и се вълнува само от любовта към него, Несравнимия и Многообичания.

Възлюбените на Бога с техния ухаещ на мускус дъх горят като ярки свещи във всички страни на света и приятелите на Премилостивия, като разтварящи се към слънцето цветя, са се разпръснали по цялата земя. Те не знаят нито миг покой и дишат само със спомена за Теб и копнеят единствено да служат на Твоето Дело. В поляните на истината те са като нежно пеещи славеи, а в градините на ръководството като ярки цветове; със загадъчни цветя украсяват алеите в Градината на реалността и като полюшвани от вятъра кипариси, очертават бреговете на Божествената Воля. Като сияйни звезди светят те на хоризонта на живота и блестят като ярки слънца на небосвода на света. Те са проявленията на небесната милост и извори на светлината на божествената подкрепа.

Направи така, о, Любящи Боже, че всички да бъдат твърди и непоколебими и да светят с неотслабващ никога блясък, за да може всеки полък да довява свежест от шумаците на Твоята любяща доброжелателност, над океана на Твоята милост да се надигне лека мъгла, галещите потоци на Твоята любов да дарят земята с прохладата и зефирът да разнесе уханието на рози от градината на божественото единство.

Удостои ни, о, Най-възлюбени на света, с лъч от блясъка на Твоето Великолепие. Облей ни, о, Многообичани от цялото човечество, със светлината на Твоя лик.

О, Всемогъщи Боже, закрилай ни и бъди наше спасение. О, Господарю на живота, разкрий Твоята мощ и суверенната Си власт.

О, любящи Боже, в някои райони размириците са много активни и денонощно причиняват големи злини.

Подобно на вълци, тираните дебнат от засада и онеправданото и невинно божие стадо не вижда никъде упование и подкрепа. Хрътките са по следите на газелите в полята на божественото единство, а завистливият гарван стръвно преследва фазана в планините на небесното ръководство.

О, Божествено Провидение, пази ни и ни закрилай! О, ти, който си нашият Покровител, бъди наше спасение и защита! Приюти ни под Твоята закрила и ни избави с Подкрепата Си от всички злини. Ти си истинският Защитник, Невидимият Пазител, Небесният Бранител и Любящ Господ Бог.

О, Божи възлюбени! От една страна, знамето на Единствения Истински Бог се развява и Гласът на Царството се издига високо. Божието дело се разпространява по цялата земя и небесните чудеса се разкриват с блясък за света. Изтокът е озарен със светлина, а Западът – изпълнен с аромати; северът ухае на амбър, а Югът – на мускус.

От друга страна, омразата и озлоблението на безбожниците непрекъснато расте и те не престават да подклаждат размирици и да всяват раздор. Не минава ден без някой да издигне знамето на бунта и да пришпори своя кон върху арената на несъгласието. Не минава и час без отвратителната пепелянка да оголи зъбите си и да пръсне смъртоносната си отрова.

Божии възлюбени са абсолютно искрени и всеотдайни и нехаят за тази злоба и коварство. Лицемерни и лукави са тези змии, тези разпространители на злото, изкусни в хитрините и измамите. Бъдете винаги нащрек и винаги

бдителни! Съобразителни и с остър ум са всеотдайните, твърди и непоколебими са уверените. Действайте внимателно и предпазливо!

„Бойте се от далновидността на всеотдайния, защото той вижда с помощта на божествената светлина!“

Внимавайте някой да не предизвика скришом разцепление и да всее вражда. Бъдете храбри войни в Непревзематата Крепост и доблестни стопани на Могъщата Обител. Внимавайте извънредно много и бъдете денонощно нащрек, за да не може тиранинът да причини зло.

Изучавайте посланието за Светия мореплавател, за да разберете истината и не забравяйте, че Благословената красота е предсказал изцяло бъдещите събития. Нека тези, които разбират, си вземат бележка. Това наистина е щедър дар за искрените!

По-нисък от прахта върху Свещения Праг, с абсолютна кротост и смирение Абдул Баха се занимава ден и нощ с оповестяването и разпространяването на Неговите знаци. Когато му остане малко време, той горещо се моли и със сълзи на очи Му отправя следните думи:

О, божествено Провидение, ние сме жалки клетници – дай ни Твоята подкрепа; бездомни скитници сме – удостои ни с Твоята закрила; разпилели сме се навсякъде – обедини ни; отклонили сме се от правия път – прибери ни при Твоето паство; съкрушени и ограбени сме – дай ни дял от Твоите дарове; жадни сме – поведи ни към извора на Живота; податливи сме на изкушение – направи ни силни, за да се вдигнем в подкрепа на Твоето Дело и да се жертваме по пътя на ръководството.

Лишените от преданост и вяра обаче неуморно ден и нощ, явно и скрито, правят всичко възможно да разклатят устоите на Делото, да изкоренят Благословеното Дърво, да

лишат този слуга от службата му, да подклаждат скрити размирици и вражди и да унищожат Абдул Баха. Външно те изглеждат като овци, но всъщност са хищни вълци. Благите на думи, те носят в сърцето си смъртоносна отрова.

О, възлюбени, пазете Божието Дело! Не се оставяйте да ви подлъже благият език, а преценявайте подбудите на всеки човек и мислите, които таи в себе си. Бъдете благоразумни и винаги нащрек. Отбягвайте такъв човек, но не бъдете агресивни! Въздържайте се от критика и от злословие и го оставете в Божиите ръце. И с вас да бъде Славата на славите.

234. О, ти, който си запленил от сладкото Божие дихание! Запознах се със съдържанието на твоето красноречиво писмо и разбрах, че сърцето ти плаче от мъка заради затворничеството на Абдул Баха.

О, Божия прислужнице! Този затвор е по-приятен и желан за мен от пълната с цветя градина. За мен това робство е по-добро от свободата да отида където си поискам и аз намирам това тясно място за по-просторно от обширните и открити равнини. Не трябва да скърбиш за мен. И ако моят Господар повели да бъда благословен със сладкото пиене на мъченичеството, това би означавало само, че съм получил каквото съм желал най-силно.

Не се страхувай, ако този Клон бъде откъснат от земния свят и листата му се разхвърчат на всички страни. От тях ще поникнат цветове, защото този Клон ще продължи на расте и след като бъде отрязан от света тук долу и ще достигне най-високите върхове на славата, и ще даде плодове, които ще изпълнят с уханието си цялата земя.

235. О, Боже, Боже Мой! Озари лицата на Твоите верни любими и подкрепи ги с всепобедни ангелски войски. Насочи крепко стъпките им по Твоя прав път и поради веко-

вечната Си преблагост отвори им портите на Твоите благословии, защото те изразходват по Твоя път онова, с което си ги щедро дарил, пазейки Твоята вяра, полагайки упование-то си в спомена за Теб и като не задържат онова, което при-тежават, се прекланят пред Твоята красота и търсят начини да Те зарадват.

О, Господи! Отреди им щедър дял, достойно възмездие и сигурна награда.

Наистина Ти си Подкрепителят, Избавителят, Великодушният, Щедрият, Всеотдайният.

236. О, Ти, Господи, който насочваш търсещия към пътя, който ще го заведе където трябва, и избавяш заблудения и отчаяния от пясъците на смъртта без надежда; Ти, който даряваш искрения с щедри дарове и благосклонност, който подслоняваш уплашения в Твоето непревземаемото убежище и отговаряш, от висините на Твоя хоризонт, на плача на онези, които Те призовават. Хвала на Теб, о, Господарю мой! Ти спасяваш безумния от смъртоносните лапи на неверието и водиш онези, които Те следват отблизо, към целта на пътуването им; ощастливяваш най-убедените и уверени сред Твоите слуги, изпълнявайки най-съкровения им желания и разтваряш от Твоето Царство на красотата пред лицата на тези, които жадно се стремят към теб, дверите на единението, спасявайки ги от пламъците на нуждата и лишенията – те се устремиха към теб и се издигнаха до Твоето присъствие, достигнаха Твоята гостоприемна врата и получиха обилни дарове.

О, Господарю мой, те бяха жадни и Ти вдигна до пресъхналите им устни водите на обединението. О, любящи дарителю, Ти успокои болките им с балсама на Твоята щедрост и милост и изцери страданията им с върховното лекарство на Твоето състрадание. О, Господи, укрепи стъпките им по Твоя прав път, дари ги със способността да премина-

ват и през иглено ухо, облечи ги в кралски одежди и ги изведи на пътя на славата за вечни времена.

Ти наистина си Великодушният, Вечнодаряващият, Драгоценният, Най-щедрият. Няма друг Бог освен Теб, Могъщия, Силния, Благородния, Победоносния.

О, мои духовни братя! Хвала на Бога, вие отстранихте всяко було и разпознахте състрадателния Възлюбен, устремихте се към царството на неограничените пространства. Вие издигнахте палатките си в света на Бога и за възхвала на Него, Самосъществуващия, запяхте сладкозвучни песни, които достигнат до дъното на сърцето. Добре направихте, хиляди пъти добре! Защото вие видяхте явната Светлина и в новородената си същност се провикнахте: „Благословен да е Господ Бог, най-добрият от всички създатели!“ Отначало бяхте само зародиши в утробата, после станяхте сукалча и всмукващи млякото на познанието от скъпоценната гръд, а след това достигнахте пълното си развитие и извоювахте спасение. Сега настъпи времето за служба и за подчинение на Бога. Освободете се от всички странични мисли, предавайте Посланието с красноречив език и разхубавявайте събиранията си с възхвала на Многообичания – и тогава щедростта Му ще залее неудържимо всичко и ще облече света в свежа зеленина и цветовете. Тази струяща се отвсякъде щедрост е като съветите, предупрежденията, предписанията и заповедите на Всемогъщия Бог.

О, възлюбени мои! Светът е обвит в черния мрак на откритото бунтарство и опустошен от вихрите на омразата. Огнят на зложелателството издига пламъците си до облациите в небето, а по равнини и стръмнини се стичат почервенели от кръв потоци и никой на тази земя не може да намери нито миг покой. Затова Божиите приятели трябва да събуждат Небесна топлина и нежност в сърцата и да даряват с любов цялото човечеството. Те трябва да се отнасят с всеки човек съгласно Божествените предписания и съвети; да бъдат добри и искрени към всички и на всички да жела-

ят доброто. Трябва да се жертват за своите приятели и да желаят сполука на враговете си. Трябва да успокояват и да помагат на злите и да се отнасят към потисниците с любяща доброжелателност. Те трябва да бъдат като прохладна вода за жадните и утеха за всяко угнетено сърце. Трябва да бъдат ръководна светлина за заблудените и сигурен водач за изгубилите пътя; очи, които виждат за слепите, и уши, които чуват за глухите; вечен живот за мъртвите и безкрайна радост за унилите и обезверените.

Нека охотно се покоряват на всеки справедлив цар и бъдат добри поданици на всеки великодушен владетел. Нека се подчиняват на правителството и да не се бъркат в политиката, а да се посветят на усъвършенстването на човешкия характер и поведение и да обърнат погледа си към Светлината на света.

237. *Който изрича тази молитва със скромност и пламенност, ще зарадва сърцето на този Слуга. Ще бъде наистина като среща лице в лице с Него.*

Той е Всеславният!

О, Господи, Боже мой! Смирен и облян в сълзи, аз вдигам умолително ръцете си към Теб и скривам своето лице в праха на този Твой Праг, издигнат над познанието на учените и възхвалата на всички, които Те прославят. Погледни благосклонно с очите на Своето милосърдие към Твоя слуга, скромен и смирен пред дверите Ти и го потопи в Океана на Твоята вечна благосклонност.

Господи! Той е един беден и смирен Твой слуга, омалян и умоляващ Те, пленник в Твоите ръце, пламенно молящ се на Теб, вярващ в Теб, облян в сълзи пред Твоя лик, призоваващ и умоляващ Те, казвайки:

О, Господи, Боже мой! Удостои ме с Твоята благосклонност да служа на възлюбените Ти, укрепи ме в службата ми към Теб, озари челото ми със светлината на преклонението в Твоя двор на светостта и на молитва към Твоето Царство на великолепиe. Помогни ми да забравя за себе си пред божествения праг на Твоята врата и да се откъсна от всичко в Твоите свещени предели. Господи! Дай ми да пия от чашата на себеотрицанието; с неговата роба облечи ме; в неговия океан потопи ме. Направи ме пращинка по пътя на тези, които обичаш и нека жертвам душата си за земята, облагородена от стъпките на Твоите избраници по Твоята пътека, о, Господарю на Славата във Висините.

С тази молитва Твоят слуга се обръща към Теб с пукването на зората и падането на нощта. Изпълни съкровено му желание, о, Господарю! Озари сърцето му, зарадвай гръдта му, запали светлината му, за да може да служи на Делото Ти и на Твоите слуги.

Ти си Дарителят, Милостивият, Най-щедрият, Снизходителният, Състрадателният.

ИЗДАТЕЛСТВО „КАРМЕЛ“

ISBN 954-9542-05-9